

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

R. 1832 03

HENRICI CC. AGRIPPAE

AB NETTESHEYM A' CONSI-
LIIS ET ARCHIVIS IN-
DITIARII SACRAE CAE-
SARAE MAIE-

DE O _ _ VLT A
PHILOSOPHIA
LIBRI III.

V G D V N I,

*Apud Godefridum, & Marcellum,
Beringos, fratres,
1550.*

AD LECTOREM.

NON DVBITO, quoniam titulus libri nostri de Occulta philosophia, siue de Magia, raritate sua quāplurimos alliciat ad legēdum, inter quos nonnulli obliquæ opinionis mente languidi, multi etiā maligni & in ingenium nostrum ingrati accedēt, qui temeraria sua ignorantia Magiæ nomen in deteriore partem accipiētes, uix conspecto titulo clamabunt nos uetitas artes docere, hæresum semina iacere, pijs auribus offendiculo, præclaris ingenijs scandalo esse, maleficum esse, superstitiosum esse, demoniacū esse, magus qui sim. Quibus si respondeā, magum apud literatos uiros nō maleficiū, nō superstitiosum, non demoniacum sonare, sed sapientē, sed sacerdotem, sed prophetam: Sibyllas magas fuisse, proinde de Christo tā apertissime prophetaſſe: iam uero & magos ex mirabilibus mundi arcanis, ipsius mundi autorē Christum cognouisse natū, omniumq; primos uenisse ad illū adorādum, ipsumq; Magiæ nomen acceptum philosophis, laudatū à theologis, etiā ipsi euangelio nō ingratum. Credo ego istos tam pertinacis supercilij cēsores Sibyllis & sanctis magis, & uel ipso euāgelio prius sibi interdicturos, quā ipsum magiæ nomen recepturi sint in gratiam, adeo cōscientiæ suæ consulētes, ut nec Apollo, nec Musæ omnes, neq; angelus de cælo me ab illorū execratiōe uendicare queāt. Quibus & ego nunc cōsulo, ne nostra scripta legant, nec intelligant, nec meminerint: nā noxia sunt, uenenesa sunt: Acherōtis ostium est in hoc libro, lapides loquitur, caueant ne cerebrum illis excutiat. Vos autem qui æqua mente ad legendum uenitis, si tantā prudentiæ discretionē adhibueritis, quantū in melle legendo apes, iam securi legite: puto nanq; uos & utilitatis haud parū, & uoluptatis plurimū accepturos. Quod si qua reppereritis, quæ uobis nō placeāt, mittite illa, nec utimini: nā & ego uobis illa nō probo, sed narro. Cetera tamen propterea nō respuite. nam & medicorum uolumina inspicientibus cōtingit cum antidotis & phar-macis simul etiam uenena legere. Fateor præterea magiā ipsam multa superuacua,

uriosa docere prodigia, simul hæc ut uana
mè illorū ne ignorete. Quæ uero ad hominū
los malos euentus, ad destruendū maleficia, ad
curauis, nūi uos, ad exterminādā phāta smata, ad cōseruādā uitæ,
honoris, fortunæ dexteritatē, sine dei offēsa, sine religionis in=
iuria fieri possunt: quis illa nō tā utilia censeat, quā etiam ne=
cessaria? Sed quia admonui uos, ---- a me narrādo potius quā
affirmādo scripsisse: sic enim op = e uisum fuerat, quo pauci=
ora præteriremus: multa insuper Platoniorū cæterorumq; gē=
tilium Philosophorum placita secuti sumus, ubi instituto no=
stro scribendi suggerebāt argumentum: ideo si alicubi erratum
sit, siue quid liberius dictum, ignoscite adolescentiæ nostræ, qui
minor quā adolescens hoc opus composui, ut possim me excu=
sare ac dicere, Dum erā paruulus, loquebar ut paruulus, sapie=
bam ut paruulus: factus autē uir, euacuauī quæ erant paruuli:
ac in libro nostro de Vanitate ac incertitudine sciētiarum, hūc
librū magna ex parte retractaui. Sed hic me iterum forte redar=
guetis, inquiētes: Ecce iuuenis scripsisti, & senex retractasti, ut
quid ergo edidisti? Fateor iuuenis admodū hos libros scribere
aggressus sum, spe tamen illos aliquādo correctiores locupletio=
resq; emissurus, atq; ea causa Ioanni Tritemio abbati Peapoli=
tano quondā Spanhemensi, uiro arcanarum rerum admodum
industrio, primū illos obtuli corrigendos. Contigit autē post=
ea, ut interceptum opus, priusquam illi summam manum impo=
suissem, corruptis exemplaribus truncum & impolitū circum=
ferretur, atq; in Italia, in Gallia, in Germania, per multorū ma=
nus uolitzret: iamq; nonnulli impatiētius nescio an impuden=
tius, ipsum informe opus sub prælum exponere uolebant: quo
uno perculsus malo, ipse edere constitui, cogitās minus pericu=
li fore, si libri isti paulo castigatiores mea manu prodirēt, quā
si laceri per incondita fragmenta inuulgarentur per manus ali=
orū. Præterea nullum nefas ratus, si iuuentutis meæ specimen
perire non sinerem. Addidimus autē nonnulla capitula, inserui=
mus etiā pleraq; , quæ prætermittere incuriosum uidebatur,
quod curiosus Lector ex ipsius phrasis inæqualitate facile de=
præhendere poterit: nolimus enim opus ipsum totū innouare,

¶ (ut aiunt) totam telā retexere, sed paululum castigare, atq;
aliquid splēdoris infundere. Quapropter iterū nunc quæso te
candide Lector, ne de præsentī tempore editionis ista libres,
sed ueniam des curiosæ iuuentuti, si quid forte secus quā pla-
ceat, in istis deprehendes.

R. P. D. IOANNI TRI-

TEMIO, ABBATI DIVI

Iacobi in suburbio Herbipolis, Hen-
ricus Cornelius Agrippa ab
Nettesheym.

S. D.

V M nuper tecum (reuerende pater) in cœno-
bio tuo apud Herbipolim aliquandiu cōuersa-
tus, multa de chemicis, multa de magicis, multa
de cabalisticis, cæterisq; quæ adhuc in occulto
delitescunt arcanis scientijs atque artibus unā
contulissimus: magna inter cæteras quæstio erat, cur Magia
ipsa, cum olim primum sublimitatis fastigium uno omnium ue-
terum philosophorum iudicio teneret, & à priscis illis sapien-
tibus, & sacerdotibus summa semper in ueneratiōe habita fue-
rit: deinde sanctis patribus à principio nascentis ecclesiæ catho-
licæ odiosa semper & suspecta, tandem explosa à Theologis,
damnata à sacris canonibus, porro omniū legum placitis fuerit
proscripta, eius causam speculatus, meo iudicio non alia est, nisi
quod fatali quadam temporum hominumq; deprauatione sub-
introierunt multi pseudophilosophi, ac mentito nomine Magi,
qui hanc uiam in uerum sectas, & falsarum religionum factio-
nem execrandas superstitiones atq; ferales
orthodoxa religione scelerata sacrilegia,
in omne hominumq; perniciem ac dei iniuriam
cōgerentes, multos admodū, quales hodie circumsferri uidemus,
reprobatae lectionis libros ediderunt, quibus Magiæ honestissi-
mum nomen atq; titulum furto & rapina præfixerunt. Hi ita-

ie cum sacro sancto hoc magiæ titulo suis execrandis nugis
lem sese conciliaturos sperarent, id egerūt, quod laudatissi-
mum olim magiæ nomen, hodie bonis & probis omnibus odio-
sissimum redditū sit, ac capitale crimen habeatur, si quis doctri-
na operibusue magum sese audeat profiteri, nisi forte demēs
aliqua uetula rus habitans, credi uelit admodum perita & diui-
nipotens, ut (sicut ait Apuleius) possit cœlum deponere, terrā
suspēdere, fontes durare, montes diluere, manes sublimare, deos
infimare, sydera extinguere, tartarū ipsum illuminare, siue ut
canit Vergilius,

Quæ se carminibus promittat soluere mentes
Quos uelit, ast alijs duras immittere curas,
Sistere aquam fluuijs, & uertere sydera retro,
Nocturnosq; ciet manes, nugire uidebis
Sub pedibus terram, & descendere montibus ornos.

Tum quæ referunt Lucanus de maga illa Thessala, & Home-
rus de Circes omnipotentia, quorū plurima fateor tam fallacis
opinionis, tam superstitiosæ diligentia perniciosisq; labores ex-
istunt, ut cum sub artē non nefandam cadere nequeant, tamē
magiæ uenerabili titulo sese uestiri posse præsumūt. Cum hæc
igitur sic se haberent, mirabar admodum, neq; minus etiam in-
dignabar, neminē hæcenus extitisse, qui tam sublimem sacramq;
disciplinam ab impietatis crimine uindicasset, aut illam nobis
pure syncereq; tradidisset: siquidem quos ex recentioribus ego
uidi, Rogerium Bachonē, Robertum Anglicū, Petrum Appo-
nū, Albertū Teutonicū, Arnoldū de Villa noua, Anselmū Par-
mensē, Picatricē Hispanū, Cicchum Asculum Florentinum,
& plerosq; alios, sed obscuri nominis scriptores, cū se magiam
tradere pollicentur, non nisi aut deliramenta quædam nulla ra-
tione subnixa, aut superstitiones probis omnibus indignas præ-
stiterunt. Hinc cōcitus est in me spiritus meus, atq; propter i-
psam cum admirationē, tum indignationē, uolui & ego philoso-
phari, non illaudabile opus me facturum existimans, qui ab in-
cunte ætate semper circa mirabilium effectuum & plenas myste-
riorum operationes curiosus intrepidusq; extiti explorator, si
Magiam ipsam ætustam, sapientumq; omnium disciplinam ab
imp.

impietatis erroribus redimitam, purgatamque, & suis rationibus adornatam restituerem, & ab iniuria calumniantium vindicarem: quod ut iam diu ipse mecum deliberaui, nunquam tamen in hanc arenam descendere haecenus ausus fui, uerū post collatum inter nos Herbipoli de his rebus sermonem, tua præcellens peritia & doctrina, tuaq; ardens adhortatio audaciam mihi animumq; addidit. Itaque electis e Philosophorum exploratae fidei sententijs, purgata introductione malignorum, qui simulata scientia mentientes magorum traditiones ab ipsis tenebrarū reprobatis libris, uelut ab ipsis adytis mirandorum operationes requirendas docebant, discussis tenebris tres libros de Magia compedio breuitatis cōplexos recentibus his diebus composui, & de Occulta philosophia minus insenso titulo inscripsi, quos nunc tuæ examini, qui harum rerum plenissimā peritiā tenes, castigandos, censendos, iudicandosq; submitto, ut si quid in illis à me scriptum sit, quod aut in naturæ contumeliam, aut coelitū offensam, religionisue iniuriam uergere queat, cōdemnes errorē: sin autē dissoluta & purgata sint impietatis scandala, ueritatis traditionē tuare: sicq; cū his libris nostris, atq; cū ipsa magia agere uelis, ne occultetur aliquid quod prodesse queat, nec probetur quod possit non nisi nocere, quo sic tandē libri isti tuo examine probati, digni sint qui aliquādo felicibus auspicijs in publicū egrediātur, nec timeāt iudiciū subire posteritatis. Vale, & his audacibus parceto cœptis.

IOANNES TRITEMIVS

ABBAS DIVI IACOBI HER

bipolis, quondam Spanhemensis, suo Henrico

Cornelio Agrippæ ab Nettesheym

salutem & charitatem.

P V S tuū ornatissime Agrippa de Occultiore Philosophia prænotatum, quod nobis examinā dum per latorem præsentium obtulisti, quāta cum uoluptate suscepimus, nec lingua mortalis unquam potest exprimere, nec scribentis

calamus

ratione maxima ducimur super eruditi-
u & iuuenis tā secreta penetras & ar-
: doctissimis abscondita, nō solum pul-
proprie & ornate proferre in lucē po-
ue ad nos beneuolentię gratias agimus,
n, pro uiribus indubitanter referemus

tuum opus, quod nemo doctissimorum etiam uirorum
sufficiet, probamus: deinde ut studio pergas in al-
uo cœpisti, nec sinas tam excellentes ingenij tui uires o-
cere, te qua posimus instantia monemus, petimus &
, quatenus labore ad meliora semper exerci-
men uera, uo maxime & diuinitus illustra-
ignorantibus demonstres: nec te retrahat à proposi-

to
esi
ci
ru
pl
bulonum, de quibus uere dictum
lem. Cum nemo, sapientum iudi-
t, qui in unius duntaxat facultatis
iuitas ingenio donauit & am-
s imiteris, sed uolucres: nec circa
particularia arbitreris tibi esse morandum, sed uniuersalibus
confidenter intendito animum. tanto enim quisq; doctior esse
putatur, quanto ignorat pauciora. g tuum ad
omnia pleniter aptum nō paucis nec n is & sub-
limioribus est rationabiliter occupandū. Vnū hoc tamē te mo-
ut uolueris uolueris, altiora uero

REVEREND SIMO IN

CHRISTO PATRI, AC PRINCIPI
 illustrissimo Hermanno e Comitibus Vuyde, Dei gra-
 tia sanctæ Colonienſis Eccleſiæ Archiepiſcopo, ſacri
 Romani Imperij Principi Electori, & per Italiam Ar-
 chicancellario, Vueſtphaliæ & Angariæ Duci &c. Sa-
 croſanctæ Romanæ Eccleſiæ Legato nato, & in pontifi-
 calibus Vicario generali, Henricus Cornelius Agrippa
 ab Nettesheym S. D.

EST illustris famæ tuæ celebritas,
 reuerendiſſime & illuſtriſſime Princeps,
 ea uirtutum tuarum magnitudo & do-
 ctrinæ ſplendor, & frequens optimarum
 literarum exercitium, & cū ſolida pru-
 dētia grauis oratio, & elegans dicendi
 promptitudo, multarum rerum cogni-
 tio, conſtans religio, ac mores laudatiſſimi, quibus ſupra com-
 munē aliorum cōſuetudinem præditus es, taceo priſcas eminē-
 tis nobilitatis imagines, ac diuitiarum cum antiquarum, tum
 nouarum theſauros, amplitudinē domini, ſacrarumq; dignita-
 tum mitras, quorum etiā præſtantia anteſtas cum corporis de-
 centi forma ac robore. Quæ licet omnia maxima ſint, ego te ta-
 men his omnibus longe maiorē exiſtimo heroicis illis & ſuper-
 illuſtribus tuis uirtutibus: quibus ſane effecisti, ut quāto quiſq;
 doctior eſt, ac uirtutum amantior, tanto magis beneuolentiæ
 tuæ ſeſe cupiat inſinuari, unde & ipſe etiam illud decus tuum
 petendū mihi conſtitui, ſed Parthorum more, hoc inquam eſt,
 non ſine munere. Quem equidē ſalutandi Principis morem à
 priſcorum uſq; ſeculis in hæc noſtra tēpora deriuatū, & aduſ-
 que huc obſeruatū uidemus. Cumq; uiderem alios quoſq; ui-
 ros egregie doctos, doctrinarum ſuarū pulchris magnisq; mu-
 neribus te ornare, ne ſolus ego uelut cultus & uenerationis
 tuæ deſertor, ad tuam amplitudinē uacuis manibus applicare
 auſim: cogitabundus ac circunſpiciens in cella mea libraria,
 quo munere te tam inſignem Principem condonare poſſem,

en inter recondita offerebant sese subito libri de Occulta phi-
losophia, siue de Magia, quos iuuenis admodum scribere ag-
gressus, & iam multis annis uelut oblitus intermiserat: mox tuæ
amplitudinis ueneratione ad illos cōsummandos, uelut ad uota
reddenda properaui. Sane quod persuaderē mihi, nihil me tibi
gratius dare posse, quā antiquissimæ abstrusissimæque doctri-
næ nouū opus, opus inquā curiosæ iuuentutis nostræ, sed anti-
quitatis doctrinā, ausim dicere, à nullis hactenus restituere ten-
tatā. Attamen nō in hoc tibi adscribūtur hæc nostra, quod te di-
gna sint: sed ut patefaciant mihi aditum ad beneuolentiam tu-
am. Quæso itaq; si non est improbum, habeant apud te quan-
dam excusationem. Omnia tibi uota præfaturus, si hæc iuuen-
tutis meæ studia, tuæ amplitudinis auspicio in notitiam ueniāt,
ac fugata inuidia perennitatis iure illorum remaneat memoria
nobis ad fructum bonæ cōscientiæ, cum plura in illis etiam se-
niori mihi uisa sint cū utilissima, tū cognitu necessaria. Habes
itaq; opus nō tam iuuentutis, quā etiam præsentis ætatis
nostræ: multa siquidē iuuenilis operis errata castiga-
ui, multa cōpluribus locis interfulsi, multis capi-
tibus adauxi, quæ ex ipsa orationis inæqua-
litate facile deprehēdi possunt, atq; sic co-
gnosces me omnem ætatem meam tuis
obsequijs fore deuotū. Vale felicitis
Coloniæ felicissimus Princeps.
Ex Mechlinia. Anno
M. D. XXXI.
Mense Ianu-
ario.

CAPITVLORVM

OMNIVM QVÆ IN HOC
opere continentur, Elenchus.

Numerus anterior caput, posterior
paginam signat.

PRIMI LIBRI ELENCHVS.

1	 uomodo à triplici mundo magi uirtutes col- ligāt, tribus his libris monstrabitur fol. 1
2	Quid sit Magia, quæ eius partes, & qualem oporteat esse Magiæ professorem 2
3	De quatuor elementis, & eorundem qualitatibus & in se inuicem permixtionibus 5
4	De triplici elementorum ratione consideranda 7
5	De mirabilibus ignis, ac terræ naturis 8
6	De admirandis aquæ, & aëris atq; uentorum naturis 11
7	De generibus compositorū, quomodo se habeant ad elemē- ta, atq; quid elementis ipsis cōueniat cum anima, & sen- sibus, & moribus 13
8	Quomodo elemēta sunt in cœlis, in stellis, in demoni- bus, in angelis, in ipso deniq; deo 20
9	De uirtutibus rerum naturalium ab elementis proxime dependentibus 22
10	De uirtutibus rerum occultis 23
11	Quomodo uirtutes occultæ infunduntur rerum speciebus ab ideis, per ratiōes animæ mundi, stellarumq; radios: & quæ res hac uirtute magis abundant 25
12	Quomodo diuersis indiuiduis, etiā eiusdē speciei diuersæ uirtutes influuntur 27
13	Vnde proueniant uirtutes rerum occultæ 28
14	De spiritu mundi quis sit, & quod sit uinculum occultarum uirtutum 32
15	Quomodo debemus inuestigare & experiri uirtutes re- rum, per uiam sumptam à similitudine 34
16	Qualiter diuersarum uirtutū operationes transfundan- tur ab

INDEX.

	tu una re in aliam, & sibi mutuo comunicantur	37
17	Qualiter per litem & amicitiam, uirtutes rerū inuestigandæ & experiundæ sunt	38
18	De inimicitiarum inclinationibus	41
19	Quomodo inuestigandæ & experiundæ sunt rerum uirtutes, quæ illis à tota specie insunt, aut particulari ipsius indiuidui dono alicui rei sunt agnatæ	44
20	Quod uirtutes naturales quibusdam insunt per totam substantiam, quibusdam uero in certis suis particulis	45
	utibus rerum quæ insunt ipsis in uita tantum, & manent in illis etiam post interitum	45
	Ido res inferiores subsunt corporibus cœlestibus, & quomodo humanum corpus, ipsaq; hominum exercitia et mores, stellis ac signis distribuuntur	49
	ci dum, quibus stellis res naturales sub	
	uæ res sunt solares	52
	ubsint Lunæ	55
25	Quæ iungunt Saturno	57
26	Quæ sunt Ioualia	58
27	Quæ referunt Martem	59
28	Quæ sint Venerea	60
29	Quæ sequuntur Mercurium	61
30	Quod totus sublunaris mundus, & quæ in eo sunt, planetis distribuitur	62
31	Qualiter prouinciæ, & regna planetis distribuuntur	63
32	Quæ subsunt signis ac stellis fixis, earūq; imaginibus	64
33	De signaculis & characteribus rerū naturalium	67
34	Quomodo per res naturales ear	assumus
	allicere & attrahere influxus	corporum
	cœlestium	70
35	De commixtionibus rerum	1. 7 earūq;
	utilitate	7
36	De unione rerum commixtarum, atq; introductione nobilioris formæ uitæq; sensibilis	71
37	Quomodo certis quibusdam præparamentis naturalibus & artificialibus, cœlestia quedā & uitalia dona desuper trahimur	

INDEX.

	<i>trahimus</i>	71
38	<i>Quomodo dona, non solum coelestia & uitalia, uerum=</i> <i>etiam intellectualia quaedam & diuina desuper suscipere</i> <i>possumus</i>	77
39	<i>Quod certis quibusdam mundi materijs mundana nu=</i> <i>mina, & horum numinum ministros demones allicere</i> <i>possumus</i>	79
40	<i>De ligationibus cuiusmodi sunt, & quibus modis soleant</i> <i>fieri</i>	80
41	<i>De ueneficijs, earundemq; potentia</i>	81
42	<i>De quorundam ueneficiorū admirandis uirtutibus</i>	82
43	<i>De suffitibus, & earum ratione & potentia</i>	87
44	<i>Compositio quorundam suffituum planetis accommo=</i> <i>datorum</i>	90
45	<i>De collyrijs, unctionibus, phyltris, eorūq; uirtutibus</i>	91
46	<i>De alligationibus, & suspensionibus physicis</i>	94
47	<i>De annulis & eorum compositionibus</i>	96
48	<i>De locorum uirtutibus, & quæ loca cuiq; stellarum cor=</i> <i>respondent</i>	97
49	<i>De lumine & coloribus, de lychnis & lampadibus, &</i> <i>qui colores, quibus stellis, domibus & elemētis distribu=</i> <i>antur</i>	99
50	<i>De fascinatione, atq; eius artificio</i>	103
51	<i>De certis obseruationibus, admirandas uirtutes producen=</i> <i>tibus</i>	104
52	<i>De uultu ac gestu, corporisq; habitudine & figura, &</i> <i>quæ ex his quibus stellis respondeāt, unde physiognomo=</i> <i>nia, & metoposcopia, & chiromantia diuinationum arti=</i> <i>ficia, sua fundamenta habeant</i>	108
53	<i>De diuinatione auspiciorū, & auguriorum</i>	111
54	<i>De diuersis quibusdam animātibus, & alijs rebus, quā in</i> <i>augurijs significationem habeant</i>	113
55	<i>Quomodo uerificantur auspicia per lumen sensus natu=</i> <i>ræ, ac de eius experiundæ aliquot regulis</i>	120
56	<i>De aruspicina fulgurū & fulminū, & quomodo portēta</i> <i>& prodigia interpretanda sint</i>	126
57	<i>De Geomātia, Hydromātia, Aëromātia, Pyromātia, qua=</i> <i>tuor ele=</i>	

INDEX.

tu.	iētorum diuinationibus	128
58	De mortuorum reuiuifcentia, de lōgeua dormitione atq; inedia	131
59	De diuinatione, quæ per fomnia fit	135
60	De furore & diuinationibus, quæ in uigilia fiunt, de me- lancholici humoris potētia, quo etiā demones nonnun- quā in humana corpora illiciuntur	137
61	De formatiōe hominis, de ſēſibus exteris & intimis ac mē- te: de triplici animæ appetitu, ac paſſionib. uoluntatis	141
62	De paſſionibus animi, & earum origine, differentia & ſpeciebus	145
63	Quomodo paſſiones animi mutāt corpus propriū per- mutando accidētia, & mouēdo ſpiritum	146
64	Quomodo paſſiones animi immutāt corpus per modum imitationis & ſimilitudine. Itē de transformatione ac trans- latic hominū, & quas uires uis imaginatiua nō ſolum in corpore, ſed etiam in animam obtineat	148
65	Quomodo paſſiones animi etiam operantur extra ſe in corpus alienum	151
66	Quōd paſſiones animi plurimū inuātur ab opportunita- te cœleſti: & quā neceſſaria ſit in omni opere ipſa animi conſtantia	153
67	Quomodo animus humanus poteſt coniūgi cū cœleſtiū a- nimis & intelligētis, atq; ſimul cū illis mirabiles quaſdā uirtutes rebus inferioribus imprimere	155
68	Quomodo animus noſter poteſt permutare & ligare res inferiores, ad id quod deſiderat	157
69	De ſermone, atq; uirtutibus uerborum	158
70	De uirtute propriorum nominum	
71	De ſermonibus cōplexis, & carmi- uirtutibus & aſtrictionibus	is, incantamēt
72	De incantamentorum mirabili potentia	
73	De uirtute ſcripturæ, & de imprecationibus & i- ptionibus faciendis	
74	De proportiōe, correſpōdentia, reductione ſigna cœleſtia & planetas ſecundū uarias linguas bella hoc indicāte	rar

INDEX.

CAPITVM LIBRI II. ELENCHVS.

1	DE necessitate mathematicarũ disciplinarum, atque de mirandis multis operibus, quæ solis mathematicis artibus perpetrantur	173
2	De numeris eorundemq; potentia & uirtute	176
3	Quantas uirtutes numeri possideant in rebus cū naturalibus, tum transnaturalibus	178
4	De unitate & eius scala	180
5	De dualitate & eius scala	183
6	De triade & eius scala	185
7	De quaternario & eius scala	188
8	De quinario & eius scala	195
9	De senario & eius scala	198
10	De septenario & eius scala	200
11	De octonario & eius scala	212
12	De nouenario & eius scala	214
13	De decade & eius scala	217
14	De undenario & duodenario cū duplici duodenarij scala, Cabalistica & Orphica	218
15	De numeris qui supra duodenarium sunt, eorumq; potentia & uirtutibus	226
16	De numerorũ notis in certis gesticationibus constitutis	230
17	De uarijs numerorũ notis apud Romanos obseruatis	233
18	De notis Græcorum	234
19	De notis Hebræorum & Chaldeorũ, & quibusdam alijs Magorum notis	236
20	Qui numeri literis attribuantur, atque de diuinatione per eosdem	238

INDEX.

De Musicali harmonia eiusq; uiribus ac potētia	256
De sono atq; concentu, & unde illis mirabilitas in operando	259
De cōueniētia eorū cū cœlestibus: & qui cōcētus, quiq; soni singulis stellis respōdent	261
De humani corporis. proportionē & mensurā harmoniaq;	265
De animæ humanæ cōpositione & harmonia	278
De obseruatione cœlestium, in omni opere magico necessaria	280
Quæ planetæ potentioris influentiæ	281
De ratione stellarum fixarum, earumq; naturis	282
De Sole & Luna, eorumq; magicis rationibus	284
De xxviii. mansionibus Lunæ earundemq; uiribus	287
ium motu in octaua sphaera obseruando, rarum planetariorum	292
uaq; artificiales ut imagines & sigilla similiaq; uirtutem aliquam sortiantur à corporibus cœlestibus	293
De imaginibus Zodiaci, quas insculptæ à suis stellis concipiant uirtutes	294
De imaginibus facierum earumq; uirtutibus, atq; de his quæ extra zodiacū sunt imaginibus	296
De imaginibus Saturni	301
De imaginibus Iouis	302

INDEX.

	<i>desiderat animus operantis</i>	314
50	<i>De o^lonibus quibusdam coelestibus, & practica quaru iusdem imaginum</i>	315
51	<i>De ch^libus qui ad coelestiū norman fabricati sunt, & quomodo ex geomantici cuntur cum eorundem tabula</i>	319
52	<i>De characteribus qui à rebus ipsis similitudine quadam abstrahuntur</i>	321
13	<i>Quòd nulla diuination sine astrologia sit perfecta</i>	324
54	<i>De sorte, & quando, ac unde illi diuinationis uirtus contingat</i>	326
55	<i>De anima mundi & coelestium, iuxta traditiones poëta- rum & philosophorum</i>	328
56	<i>Idem confirmatur ratione</i>	329
57	<i>Quòd anima mundi ac coelestes anima sint rationales, ac mentem participant diuinam</i>	331
58	<i>De nominibus animarum coelestium, eorūdemq; dominio in hunc inferiorem mundum, uidelicet hominem</i>	332
59	<i>De septē mūdi gubernatoribus planetis, eorundēq; uarijs nominibus, magicis sermonibus deseruientibus</i>	335
60	<i>Quòd humane imprecationes naturaliter imprimūt suae uires in res exteriores: & quomodo animus humanus per singulos dependentiarum gradus ascendit in mundum intelligibilē, sitq; similis spiritibus & intelligentijs sublimi- oribus</i>	339
	CAPITVM LIBRI III. ELENCHVS.	
1	D <i>E necessitate, uirtute, & utilitate religionis</i>	346
2	<i>De silentio & occultatione eorum, quae secreta in religione sunt</i>	347
3	<i>Quae diuinitas requiratur, ut quis euadat in uerum operatorem</i>	351
	<i>Magiae adminiculis, religione & uis, qui nos ad ueritatis semitam</i>	353
	<i>ima humana scandit in naturā ulorum effectrix</i>	357
	b Necessa	

- ueri dei cognitionem, &
 agi atq; philosophi 300
 ueteres sēserunt philosophi 36
 9 Quæ sit uera de deo & sanctissima Trinitate orthodox
 fides 36
 10 De emanationibus diuinis, quas Hebræi numerationes,
 aliq attributa, Gentiles, deos & numina nūcupabant: deq;
 decem Sephiroth, ac decem sacratissimis dei nominibus
 illis i bus, eorundemq; interpretatione 368
 11 De diuinisinibus, eorundemq; potētia & uirtute 373
 12 influxu diuinorum nominum per singula media in hæc
 iora 383
 nostra mēbra influxu 386
 lestiū corporū, & quibus
 fuerunt 388
 nostri sētiūt Theologi 393
 s, ac triplici illorum gene-
 s, deq; infernis & subtera
 395
 17 De eisdem iuxta Theologorum sententias 400
 18 De ordinibus malorum dæmonum, eorundemq; casu, &
 naturis uarijs 403
 19 De corporibus dæmonum 408
 20 De infestatione malorum dæmonum, & custodia nobis
 adhibita bonorum dæmonum 411
 21 De obsequēdo proprio genio, eiusq; natura indagāda 414
 22 Triplicem uniuscuiusq; hominis custodem esse, & à qui
 bus singuli procedant 417
 23 De lingua angelorum, eorumq; cū inter se, tum nobi
 scum colloctionibus 419
 24 De nominibus spiritūū, eorumq; uaria impositione, deq;
 spiritibus qui præsunt stellis, signis, cardinibus cæli, &
 elementis 4
 25 Quomodo Hebræorum Mecubales sacra angelorum ni
 mina è sacris scripturis eliciant, atq; de septuaginta du
 bus angelis qui ferunt nomen dei, cum tabulis Ziruph, &
 commutationum literarum & numerorum 4

INDEX.

26	De inueniendis nominibus spirituum & geniorum à dispositione corporum coelestium	
27	De arte Calculatoria nominum Cabalistarum	
28	Quomodo nonnunquam spirituum à rebus ipsis quibus præficiuntur	
29	De characteribus & sigillis spirituum	
30	Alius characterizandi modus, à Calculo	
31	Adhuc alius characterum modus, atq; de signaculis spirituum, quæ sola reuelatione recepta sunt	441
32	Quomodo alliciantur à nobis boni demones, & quomodo mali demones à nobis conuincantur	444
33	De uinculis spirituum, eorumq; adiurationibus & exterminijs	448
34	De ordine animastico, atq; heroibus	450
35	De dys mortalibus atq; terrenis	453
36	De homine quomodo creatus ad imaginem dei	455
37	De anima humana, & per quæ media iungatur corpori	463
38	Quæ diuina dona homo desuper à singulis coelorum & intelligentiarum ordinibus accipiat	465
39	Quomodo superni influxus cum sint natura boni, in istis inferioribus deprauetur, & malorum causæ efficiantur	468
40	Quòd unicuiq; homini impressus est character diuinus, cuius uigore potest pertingere ad operadū mirabilia	470
41	Quid de homine post mortem, opiniones uariæ	472
42	Quibus rationibus Magi & Necromantes mortuorum animas euocare se posse putabant	490
43	De humane anime potestate, in mēte, ratiōe & idolo	494
44	De gradibus animarum, & earundem interitu, aut immortali	498
45	De uenio & furore	501
46	De prima specie furoris à Musis	502
47	De secunda specie à Dionysio	505
48	De tertia specie furoris ab Apolline	507
49	De quarta specie furoris à Venere	510
50	De raptu & extasi, & uaticinijs quæ ijs qui morbo co-	
	b 2	mutiali

INDEX.

r syncope corripuntur, & quæ agoniz-
ngunt
o prophetico

- 12 De sortibus & notaminibus certam oraculorum uim
sidentibus
- 13 Quomodo se disponere debeat uolens suscipere or-
521
- 14 De munditia, & quomodo obseruanda 521
- 15 De abstinentia, & ieiunijs, & castitate, solitudine, & ani-
mi tranquillitate atq; assensu 526
- 16 De pœnitentia & elemosyna 537
- 17 De his quæ extrinsecus administrata ad expiationem con-
ducunt 53
- 18 De adorationibus & uotis 534
- 19 De sacrificijs & oblationibus, eorumq; generibus &
537
ecationes & ritus ueteres adhibere solebant
& oblationibus 543
hæc tū ad deum, tum ad inferiora numina ex-
it 544
ationibus & earum ratione 546
ntur sacra, quæ consecrata, & quomodo hæc
se habeāt inter nos atq; diuos, ac de sacris tēporibus 54.
- 64 De religiosis quibusdam obseruationibus, ceremonijs, &
ritibus suffituum, unctionum, & similium 555
- 65 Operis totius conclusio 562
Finis capitum trium librorum de occulta philosophia.

CAPITULA CENSURAE,

siue retractationis de Magia.

- De Magia in genere 56
- De Magia naturali 568
- De Magia mathematica 57
- De Magia uenefica 57
- De Geomantia & Necromantia 57
- De Theurgia 57.
- De Cabala 578
- De Præstigijs 583

FINIS.

H F N F

I

(A G F

Equus aurati, & u

Doctoris, sacra

Maiestatis à consilio

& archiuis in

diciarij,

de

OCCVLTÀ PHILOSOPHIA

LIBER PRIMVS.

Quomodo à triplici mundo Magi uirtutes colligant, in tribus his libris monstrabitur. CAP. I.

Cum triplex sit mundus, elementalis, coelestis, & intellectualis, & quisq; inferior à superiori regatur, ac suarum uirium suscipiat influxum, ita ut ipse archetypus & summus opifex, per angelos, coelos, stellas, elementa, animalia, plantas, metalla, lapides, suae omnipotentiae uirtutes exinde in nos transfundat, in quorum ministerium haec omnia condidit atq; creauit: non irrationabile putant Magi, nos per eosdem gradus, per singulos mundos, ad eundem ipsum archetypum mundum, omnium opificem, & primam causam, à qua sunt omnia, & procedunt omnia, posse conscendere: & non solum his uiribus, quae in rebus nobilioribus praexistunt, frui posse, sed alias praeterea nouas desuper posse attrahere. Hinc elementalis
a mundi

mundi uires, uarijs rerū naturalium mixtionibus à me-
na, & naturali philosophia uenantur: deinde cœlestis;
di radijs & influxibus, iuxta astrologorum regulas,
mathematicorū disciplinas, cœlestes uirtutes illis cōnectū
porro hæc omnia intelligētiarū diuersarū potestatibus pe-
religionū sacras ceremonias corroborant atq; confirmant.
Horū omniū ordinem & processum, tribus his libris nūc
tradere conabor: quorū primus contineat Magiā natura-
lē, alter cœlestē, tertius ceremonialem. Sed nescio an plane
uenia dignū sit, me hominē ingenij ac literaturæ minoris,
tam difficile, tam arduum, tam intricatū negotium, in ipsa
mea adolescentia tā libere aggressum esse: quamobrē quæ-
cūq; hic à me dicta sunt, et inferius dicētur, his nolo quæ-
quā plus assentiri, neq; ipse ego plus assētor, nisi quatenus
ab ecclesia catholica, fideliumq; cœtu non fuerint reprobata.

Quid sit Magia, quæ eius partes, & qualem oporteat
esse Magiæ professorem. CAP. II.

Magica facultas potestatis plurimæ compos, altissi-
mus plena mysterijs, profundissimā rerū secretissi-
marū contēplationem, naturā, potentiā, qualitātē, substan-
tiā, & uirtutē, totiusq; naturæ cognitionē cōplectitur: &
quomodo res inter se differūt, & quomodo conueniūt nos
instruit, hinc mirabiles effectus suos producēs, uniendo uir-
tutes rerū per applicationē earū ad inuicē, & ad sua passa
congruentia inferiora, superiorū dotibus ac uirtutibus pas-
sim copulans atq; maritans. Hæc perfectissima summaq;
sciētia, hæc altior sanctiorq; philosophia, hæc deniq; totius
nobilissimæ philosophiæ absoluta consummatio. Nam cum
omnis philosophia regulatiua diuisa sit in physicā, mathe-
maticā et theologiam: physica docet naturā eorū quæ sunt
in mun

in mundo, illorumq; causas, effectus, tempora, loca, modos, euentus, integritates & partes inuestigat atq; rimatur.

Quot sunt, quæ rerum species elementa uocantur,

Quid calor efficiat, quid terra, quid humidus aër,

Quid generent: unde & magni primordia cœli,

Vnde maris fluxus, uariisue coloribus Iris.

Reddere quid faciat clamosa tonitrua nubes:

Vnde uel ætherea fulmen iaculetur ab aula:

Quæ secreta faces noctu, quæ causa cometas

Proferat, & tumidas quæ cæca potentia terras

Concutiat: quæ sunt auri, quæ semina ferri,

Totaq; naturæ uis ingeniosa latentis.

Hæc omnia naturarum speculatrix physica complectitur, & quæ canit Vergilius:

Vnde hominū genus, et pecudū, simul imber, et ignes,

Vnde tremor terris, qua ui maria alta tumescant

Obicibus ruptis, rursusq; in seipsa residant.

Herbarum uires, animos, irasq; ferarum,

Omne genus fruticum, lapidum quoq; reptiliumq;.

Mathematica uero docet nos planam, & in tres porreclam dimensiones naturam cognoscere, motumq; ac cœlestium progressus suscipere.

Aurea quo celeri rapiantur sidera motu,

Quid caligantem modo cogat hebescere lunam,

Defectusq; pati dimisso lumine solem.

Et quæ canit Vergilius:

Quocirca certis dimensum partibus orbem

Per duodena regat mundi sol aureus astra:

Ostendit cœliq; uias, & sidera monstrat,

Defectus solis uarios, lunæq; labores,

ad notitiam videri.

ticam dignoscuntur.

discere cœlo

n, tempu-⁴ ferendi,

pellere m... ..ior

deducere classes.

uertere pinum.

: docet quid mens, quid i

niq; demon, quid animi

ritus, phana, obseruati

q; de fide, de miraculis, c

, de arcanis operationibz

quod ait Apuleius, doc

remoniarum, fas sacro

recolligam. Has tres i

psa cōplectitur, unit, a

umma sanctissimaq; sciē-

toribus clarissimūq;

er quos præcipue Za

deo, ut inuentores l

Iorum uestigia secut.

is, Damigeron, Eudo

extiterunt, ~~saxite~~

Trismegistus Mercurius, Porphyrius, Iamblicus, P

nus, Proclus, Dardanus, heu... reicius, Gog

cus, Germa Babylonicus, Apollonius Tyaneus, Ost

etiam egregie scripsit in hac arte: cuius libros è sepul...

erutos Abderites Democritus suis commentarijs illi

stravit.

stravit. Pr. 2 2 icles,
 Democrit. plures n rum
 discendam. : hanc itate
 pradicauerunt: hanc in arcan 1 &
 Pythagoram Platonemque ob per-
 tum habemus Memphiticos uates accessisse, & pene to-
 tam Syriam, Aegyptum, Iudeam, & Chaldeorum scho-
 las peragrassse, ne sanctissima eos Magia monumenta late-
 rent, diuinisq; rebus imbuerentur. Quicumq; igitur nūc in *
 hac facultate studere affectat, si nō fuerit eruditus in Phy-
 sica, in qua declarantur qualitates rerum, & in qua repe-
 riuntur proprietates occultæ cuiuslibet entis, & si non fue-
 rit opifex mathematicæ, & in aspectibus, & figuris stel-
 larum, ex quibus cuiuslibet rei sublimis uirtus & proprie-
 tas dependet: & si non fuerit doctus in theologia, ubi ma-
 nifestantur substantiæ immateriales, quæ dispensant &
 administrant omnia, nō poterit intelligere Magia ratio-
 nabilitatem: nullum enim opus ab ipsa Magia perfectum
 extat, nec est aliquod opus uere magicum, quod has tres
 facultates non complectatur.

De quatuor elementis, & eorundem qualitatibus,
 & in se inuicem permixtionibus. CAP. III.

Quatuor sunt elementa & primaria fundamēta re-
 rum omnium corporalium, ignis, terra, aqua, aër:
 ex quibus omnia elementata in istis inferioribus compo-
 nuntur: non per modum coaceruationis, sed secundum trās-
 mutationem & unionem: rursusq; cum corrumpuntur, in
 elementa resoluuntur. Nullum autem sensibilem elemen-
 torum purum est, sed secundum magis & minus permixta
 sunt, & in se inuicem transmutabilia: quemadmodū terra

te quatuor, quæ uacua corrupti sunt, a 3 lute
 nump. si. in. transmutatio. in. mag. tanto. in. transmutatio.
 transmutatio, si. in. mag. in. H
 Retentio, si. in. mag. in. transmutatio. non. transmutatio. in. f
 lute, est. in. transmutatio. si. 2. addas. in. mag. in. transmutatio. in. f

admodū itaq; se habet ignis ad aërem, sic aër ad aquā, & aqua ad terram: rursusq; sicut terra ad aquā, sic illa ad aërem, atq; hic ad ignem. Atq; hæc est radix & fundamentum omnium corporum, naturarum, uirtutū & operū mirabilium: & qui has elementorum qualitates, & eorundem mixtiones cognouerit, facile perficiet opera miranda atq; stupenda, eritq; consummatus in Magia naturali.

De triplici elemētorū ratione cōsiderāda. CAP. IIII.

QUatuor itaq; quæ diximus sunt elemēta, sine quorum notitia perfectā nullum in Magia producere possumus effectum. Sūt autem singula triplicia, ut sic quaternarius compleat duodenariū: & per septenarium in denarium progrediens, ad supremam unitatem, unde omnis uirtus & mirabilis operatio dependet, fiat progressus. Primo igitur ordine elementa pura sunt, quæ nec componuntur, nec mutantur, nec patiuntur commixtionem, sed incorruptibilia sunt, & non à quibus, sed per quæ omnium naturalium rerum uirtutes producuntur in effectum. Virtutes illorum à nullo explicari possunt: quia in omnia possunt omnia. Hæc qui ignorat, ad nullam mirabilium effectuum operationem pertingere potest. Secundi ordinis elementa composita sunt multiplicia, & uaria, & impura, reducibilia tamen per artem ad puram simplicitatem: quibus tunc ad suam simplicitatem reuersis, uirtus est super omnia complementum dans, omnium operationum occultarum & operationum naturæ: & hæc sunt fundamentum totius Magiæ naturalis. Tertiū ordinis elementa hæc primo & per se non sunt elementa, sed decomposita, uaria, multiplicia, & inter se inuicē permutabilia: ipsa sunt infallibile medium: ideoq; uocantur media na-

A PHILOSO

natura: paucissimi

ligāt. In ipsis per

gradus & ordines est consummatio omnis
cunq; re naturali, cœlesti & supercœlesti
& plena mysterijs quæ operari possunt in
turali quàm diuina: per ipsa enim omniur
nes, etiam solutiones & transmutationes,
gnitio & prædictio, etiam malorum dem
natio, & bonorum spirituum cōciliatio a
Sine his igitur triplicibus elementis eorum
ne, nemo confidat ^{se} in occultis Magiæ &
quicquā posse operi

iq; autē hęc i

in, i reducere nou

m, potestatem in numer

sione substantiæ discernen

tium naturalium rerum, e

am & operationem perfi

us ignis, ac terræ naturis.

m mirabilium operatione

unt, ignis & terra: hęc ej

ut Dionysius) in omnibu

emouetur, omnibus lucidi

tusq;: ipse quando per seip

cedente materia in qua propriam manifest

mensus est, & inuisibilis, per seipsum pote.

propriam, mobilis, tradens seipsum omnibu

do proximantibus, renouatiuus, naturæ cu

natiuus, circumuelatis splendoribus incom

rus, discretus, resiliens, sursum ferens, acuti

sus, non receptus contumelia minorationis,

move1

2072

indige

145

Maier

b6-

 $\tau \tilde{e} s, \int i$

no

pa

ter

bilis, inpalpabilis, non minutus, in omnibus ditissimus sui
met traditionibus. Immensa & improba rerū natura por
tio ignis est (ut ait Plinius) et in quo dubium sit plura ab
sumat, an pariat. Ignis ipse unus est, & per omnia pene
trans, ut aiunt Pythagorici, sed in cœlo dilatatus, collustrās,
in inferno uero coarctatus, tenebrosus, & crucians, in me
ditullio de utroq; participans. Ignis itaq; in se unus, in re
cipiēte multiplex, & in diuersis diuersa nota distributus,
ut apud Ciceronem testatur Cleanthes. Est itaq; ignis hic
adinuētitiis quo utimur: est in lapidibus, qui ictu chalybis
excutitur: est in terra, quæ ex refossione fumat: est in a
quis, qui fontes & puteos calefacit: est in profundo mari,
quod uentis agitatum tepescit: est in aëre, quem sæpe ferue
scere uidemus: & animalia quæq; & uiuentia omnia, &
uegetantia calore nutriuntur: & omne quod uiuit, propter
inclusum ignem uiuit. Superni ignis propria sunt calor
omnia fecundans, & lux omnibus uitam tribuens. Infer
ni ignis propria sunt ardor omnia consumens, & obscuri
tas cuncta sterilitate complens. Fugat itaq; cœlestis & lu
cidus ignis tenebrosos demones: fugat et hic noster ligneus
eosdem, quatenus habet simulacrum, & uehiculum lucis
illius superioris. Quin & illius, qui ait, Ego sum lux mun
di, qui uerus ignis est, pater luminum, à quo omne datum
optimum uenit: splendorem ignis sui emittens & commu
nicans

OCCULTA PHILOSOPHIA

nicās primo soli, & ceteris cœlestibus corporibus, & tanquam per media instrumenta illum in hunc ignem strum influēs. Sicut ergo tenebrarum demones in tem-
 * ipsis robustiores sunt: sic boni demones, qui sunt angeli, incrementa suscipiunt à luce, non solum diuina, sed & cœlesti, sed etiam eius qui apud nos est ignis. Hinc mi religionum & ceremoniarum sapiētissimi institutor orationes & psalmodias, & sacra quæq; non nisi accen-
 luminibus fienda decreuerunt. Hinc illud Pythagoræ symbolum, Ne loquare de deo absq; lumine. iusseruntq; ad fugandos malos demones, apud cadauera mortuorum lumina accendi, & ignes, nec illa amoueri, quousq; perfectus sacro ritu expiationibus terra condantur: ipseq; omnipotens in ueteri lege exquirebat omnia sua sacrificia igne offerri, atq; ut in altari semper ignis arderet, quem etiā apud Romanos Veste sacerdotes perpetuum seruabant custodiebantq;.

Omnia autem elementorum basis & fundamentum, terra est: ipsa enim est obiectum, subiectum, & receptaculum omnium radiorum influxuumq; cœlestium: ipsa in se continet omnium rerum semina seminalesq; uirtutes ideo ipsa dicitur animalis, uegetalis & mineralis: quæ a omnibus reliquis elementis ac cœlis fecundata, omnia ex seipsa est gignitiua. Ipsa est receptiua omnium fecunditatum, & ueluti prima parens etiam omnium pullulatiua centrum & fundamentum & mater omnium. Tolle d illa quantumcunq; secreta, lota, depurata, subtiliata: si dimiseris aliquandiu sub diuo, mox cœlestibus uiribus fecundata & prægnans, ex seipsa producet plantas, producet uermiculos & animalia, producet lapillos, lucidasq; metallorū scintillas. In ea sunt secreta maxima, si quādo fuerit per
 artifi

artificium ignis purgata, & ad simplicitatē suam congrua
lotione reducā. Ipsa est prima creationis nostrae materia et
restorationis ac cōseruationis nostrae uerissima medicina. *hal a moti*

De admirandis aquae, et aeris atq; uētorū naturis. CA. VI.

Non minoris potētiae sunt reliqua duo elemēta, aqua
uidelicet & aer: nec in illis natura cessat mirabilia
operari. Aquae enim tanta necessitas est, ut absq; illa nul-
lum animal degere possit: nulla herba, nec planta quaeuis,
circa aquae humectationem possit progeminare. In ipsa
est seminaria omnium rerum uirtus animalū primo, quo-
rum semen aqueum esse manifestum est: sed & fruticum,
& herbarū semina licet terrea sint, tabescere tamen aqua
necesse est, si foecunda esse debeāt: siue id fiat humore terrae
imbibito, aut rore uel pluuia, uel de industria adiecta aqua.
Sola siquidem terra & aqua, à Mose describuntur produ-
cere animā uiuentē. Sed aquae duplicē productionē tribuit,
natantiū uidelicet in aquis, & uolantiū in aëre supra ter-
rā. Terrenarū etiā productionū ipsi aquae partim deberi,
eadē scriptura testatur, inquit, quod post creationē uirgū-
ta & planta non germinauerāt, quia deus non pluerat su-
per terrā. Tāta eius elemēti potestas est, ut nec spiritalis
regeneratio fiat sine aqua, sicut ipse Christus ad Nicodemū
testatus est. Maxima quoq; eius in religione uis est, in ex-
piationibus & purificationibus, nec minor quā ignis ne-
cessitas. Infinita eius utilitates sunt, & usus multiplex,
resq; omnes ex eius potestate consistunt: ut quae generādi,
alendi, augmentandi uim possidet. Inde Thales Milesius
atq; Hesiodus, aquam omnium rerum principiū statuerunt,
omniumq; elementorum antiquissimum esse dixerūt atq;
potentissimum, quippe quod ceteris omnibus imperat.

Nam

VLTA PHILOSOPHI

: , terras deuorant aquæ , fl
blime. & nubium obtentu
uendicant: eadem cadentes omnium terra nasc
fiunt. Innumera sunt aquarum miracula à Plin
multusq; historicis descripta , de quarum mira
etiam meminit Ouidius in his uersibus:

- Medio tua corniger Hammon

Vnda die gelida est, ortuq; obituq; caleſcit.

Admotus Athamantis aquis accendere lign

Narratur, minimos cum luna recessit in orb

Flumen habent Cicones, quod potum saxeæ readit

Viscera, quod tactus inducit marmora rebus.

Crathis & hinc Sybaris uestrus conterminus oris,

uiles faciunt, auroq; capillos.

quis mirum, sunt qui non corpora tantum

Verum animos etiam ualeant mutare liquores.

Cui non audita est obscœnæ Salmacis unda?

Æthiopesq; lacus? quos si quis faucibus hausit,

Aut furit, aut patitur mirum grauitate soporem.

Clitorio quicunq; sitim de fonte leuauit,

Vina fugit, gaudetq; meris abstemius undis.

Hinc fluit effectus dispar Lyncæstius amnis:

Quem quicunq; parum moderato gutture traxit,

Haud aliter titubat, quàm si mera uina bibisset.

Est lacus Arcadiæ Pheneum dixere priores,

Ambiguus suspectus aquis, quas nocte timeto:

Nocte nocent potæ, sine noxa luce bibuntur.

Refert præterea Iosephus fluminis cuiusdam inter Arcæ
& Raphaneam Syriæ urbes admirabilem naturam: Qu
cum pleno deferatur alueo, per integrum sabbathum, mo

ceum obturatis fontibus deficiens, alvei sui præbet transitum: rursum turae causis ad priorem redit aqua obrem incolæ illum Sabbathæum Iudæis septimum diem. *Testatur* piscina probatica, in quam post commotam ab angelo aqua qui prior in illam descendisset, à quacumque ægritudine liberabatur. *Eadem* us atque potestas fuisse legitur fonti Ionidii Nympharum, qui in Eliorum agro apud Heraclæam pagum iuxta Cytheron fluvium extabat: in quem qui egroto corpore descendisset, abacto omni corporis vitio sanus & integer inde exiret. *Narrat* Pausanias esse in Lyceo Arca diæ monte fontem qui Agriæ vocabatur, ad quem quoties regionis siccitas frugum interitum minaretur, ingressus Ionis Lycei sacerdos, post immolatas hostias sacris precibus sacros veneratus latices, quercus ramum manu tenens, ad sacrati fontis summos latices demittebat: tunc commotis aquis vapor exinde in æra sursum latus in nubes conflabatur, concurrentibusque nebulis cælum omne obducebatur nubibus: quibus paulò post in pluviâ resolutis, omnem regionem salubriter irrigabant. Verum de aquarum miraculis præter cæteros autores multos scripsit *Ruffus Ephesius* medicus miranda, & apud nullum alium quod sciam auctore reperta. *Superest* de ære dicere. Hic spiritus est vitalis, cuncta permeans entia, omnibus vitam & consistentiam præbens, ligans, mouens, & implens omnia. Hinc Hebræorum doctores illum non inter elementa numerant, sed velut medium & glutinum, diuersa insimul cõiungens, & tanquam spiritum mundani instrumenti roboantem habens. Ipse enim proxime cœlestium omnium influxus in

ff. qu. i. r. i. n. g.
p. i. t. i. s. u. e. r. e. g. i. n. g.
a. u. d. i. t. a. l. t. i. o. n. e.
p. p. h. i. a. v. i. t. a. t. a.
i. g. u. r. u. q. u. o. p. h. i.
t. a. q. u. i. g. e. s. c. e. l. l. o.
m. o. n. t. i. c. i. t. i. n. g.
c. a. l. d. a. h. i. p. i. r. a.
m. o. d. i. c. a. h. i. p. o.
a. i. m. u. t. r. u. o. t. a.
p. i. s. t. i. t. u. t. i. n.
p. a. r. i. s. i. d. a. n. t.
h. i. f. l. o. r. u. t.
a. i. g. u. r. u. t.
i. g. i. g. i. d. a.
p. e. n. t. i. p. r. a. n. g.
p. i. s. t. i. t. u. t. i. n.
p. a. r. i. s. i. d. a. n. t.
h. i. f. l. o. r. u. t.
a. i. g. u. r. u. t.
i. g. i. g. i. d. a.
p. e. n. t. i. p. r. a. n. g.

[illegible]

OCCULTA PHILOSOPHIA

alijsq; cum elementis tum mixtis singulis
 in minus etiam rerum omnium cum natu-
 rum artificialium, & sermonum quorumcunq; sp-
 lut deificum quoddam speculum in se suscipit &
 illasq; secum ferens corpora hominum & animal
 poros ingrediens, tam in somno quàm in uigilia il-
 mens, uariorum mirabilium somniorum, præfagio
 auspiciorum materiam præbet. Hinc etiam fieri
 cur, transiens locum, in quo homo occisus fuerit, u-
 uer recens absconditum, timore atq; pauore con-
 quia aër ibidem plenus horribilibus homicidij sp-
 spiritum hominis, dum unà inspiratur, similibus
 turbat: unde contingit sequi p-
 o imprimens, naturam stupefacit. H-
 rbitrati sunt, aërem causam esse som-
 nularum animæ impressiōum, per di-
 seu similitudinum, seu specierum, &
 s & sermonibus in ipso aëre multipli-
 uiant ad sensus, & tandem ad phan-
 n recipientis, uidelicet quæ soluta cu-
 ies huiusmodi obuiam expectans, ab-
 sæ nanq; rerum species, licet ex prop-
 r ad sensus hominum & animalium
 cælo, dum sunt in aëre, acquirere alic-
 qua unà cum aptitudine, à dispositi-
 feratur ad sensum unius, quàm alteri
 le est naturaliter, & procul omni sup-
 iunctione, nullo aut spiritu mediante, hominem homin-
 quamcunq;, longissimam etiam uel incognitam distan-
 & mansiōem, breuissimo tempore posse nunciare me-

*sue conceptū: etsi tempus in quo istud fit, nō possit præcise
 mensurari, tamē intra viginti quatuor horas id fieri omni
 no necesse est: & ego id facere noui, & ius feci. Nouit
 idem etiam, fecitq; quōdam abbas Trinus
 etiā idola quædam, nō modo spiritualia, sed et
 lia à rebus effluant, utputa per influxū quēdam
 à corporibus, atq; in ipso aëre conualescant, tum
 tum per motum, tum ad uisum, tum ad alios etiam sensus,
 sese nobis offerant & ostendant, & in nos mirabilia quā
 doq; agant, probat docetq; Plotinus. Et nos uidemus quo-
 modo austro flāte aër densatur in tenues nubes, in quibus
 ueluti in speculo reflectuntur imagines ualde distantes ca-
 strorū, montium, equorum & hominū, & aliarū rerum,
 quæ decedentibus nubibus mox euanescent. Et in Meteo-
 ris prodit Aristoteles, quomodo in nube aëris concipiatur
 iris, quadā speculi similitudine. Et Albertus, effigies corpo-
 rū, inquit, naturæ uel in aëre humecto facile effingi possunt
 eodē modo, quo imagines rerum sunt in rebus. Et narrat
 Aristoteles, cuidam ex uisus debilitate contigisse, ut specu-
 lū illi fieret propinquus aër, & radius uisuius ad ipsum re-
 percuteretur, nec posset penetrare, unde quorsum ibat, ido-
 lū suum aduersa facie sese præcedere arbitrabatur. Simili-
 ter speculorum quorundam artificio, quas uolumus imagi-
 nes in aëre, etiam remote, extra specula producuntur: quæ
 tunc imperiti homines uidentes, demonum aut anima-
 rum umbras se uidere putant: cum tamen non sint, nisi si-
 mulacra quædam sibiipsis cognata, ac uitæ omnis exper-
 tia. Et notum est, si quis in loco obscuro, & omnis luminis
 experte, nisi quod per minimum foramen solis radius ali-
 cubi ingrediatur, supposita illi papyro alba, aut speculo
 plano,*

29; foris à sole illu
dmirandum magu

to artificio imaginibus, scriptisue literis, qu
plena lune radijs opponat, quarum simulacr
tiplicatis, sursumq; raptis, & una cum luna
alius quispiam rei conscius per longam dis
legit, & agnoscit, in ipso disco, seu circulo la
dem nunciandorum secretorum obseſſis uil
bus utilissimum artificio est, olim à Pytl
tum, & hodie aliquibus adhuc, pariter &
cognitum. Atq; omnia hæc, & multo plu
ipsa æris natura fundata sunt: & ex mat.
iones habent. Et sicuti hæc

n, ita nonnunquam etiam

tum est. Sed sunt illis oc

m per remotam distantia

telligere queat, quid alius loquatur, uel sus

Ex aëreo elemento sunt etiam uenti: q

sunt, quam motus aër, & concitatus. r.

sunt principales, à quatuor cœli cardinibu

cet Notus ab austro, Boreas ab aquilone,

cidente, & ab oriente Apeleotes siue Eui

tanus his duobus uersiculis complexus ait.

A summo Boreas, Notus imo spirat c

Occasum insedit Zephyrus, uenit Eur

Notus uentus meridionalis est, nebulosus

& calidus, & morbosus, quem Hierony

cernam pluuiarum. Ouidius sic describit:

-Madidis Notus euolat alis,

Terribilem picea teclis caligine uultu

Barba grauis nimbis, canis flu-
Fronte sedent nebulae, rorant,
Boreas autem Noto contrarius, se-
uiolentus & sonorus, qui nubes a-
reddat, aquam gelu constringit: h-
ducit loquentem,

Aurum mihi, et . . . istia
q; rot
granc
ælo si
ltan.
sibus
ibus i
exa fo
a terg

Sollicito manes, totumq; tremoribus o-
Concutio.

Zephyrus uero, qui & fauonius, uetus leuissimus ab occi-
dente flans, & placide spirans, frigidus est & humidus,
resoluens hyemes, germina floresq; producit: huic contra-
rius Eurus, qui & subsolanus, & apeleotes, ab oriente,
uentus aquosus & nubificus, & rapida uoracitatis. de
istis ita canit Ouidius:

Eurus ad auroam, Nabathæaq; regna recessit,
Persidaq;, & radijs inga subdita matutinis.
Vesper, & uocciduo quæ littora sole tepescunt,
Proxima sunt Zephyro, Schytiam septemq; triones,
Horrifer inuasit Boreas: contraria tellus
Nubibus assiduis, pluuiq; madescit ab Austro.

Dege

De generibus compositorum, quomod
ad elementa, atq; quid elementis ipsis
cum anima, & sensibus, & moribus.

POST quatuor simplicia elementa, proxi
mis illis composita perfectorum quatuor
des, metalla, plantæ, & animalia: &
generationem omnia elemēta in co
ngula tamen unum præcipuū eleme
ntū. Nā lapides omnes terrei sunt, &
ascendunt, & descendunt, & ita concreti
requeant. Metalla autem aquea sunt
quod confitentur phisici, experiunt
viscosa, siue ex aqueo & uino g
e cum aëre conueniunt, nisi sub c
coalescant. Sic animalibus omnibu
us est illis uigor & cælestis origo.
cognatus illis ignis est, ut eo extincti
nt. Rursus unumquodq; illorum ge
nerum est per elementorum gradus. Nam
præcipue terrei dicuntur, qui opaci sunt, &
quei autem, quia transparentes sunt: & qui
creti sunt, ut crystallus, berillus, & margar
& sunt aërei qui aquæ supernatant, & spon
lapis, spōgia, & pumex, & tophus: sunt &
bus ignis extrahitur, & in ipsum aliquādo
ex ipso geniti sunt: sicut lapis fulminis, et lapis pyrites atq;
asbestus. Similiter inter metalla, terrea sunt plumbum
argentum: aquea, argentum uiuum: aërea, cuprum, &
num: ignea uero, aurum atq; ferrum. In plantis quoq;
ram imitantur radices, propter densitatem: folia autem
aqua

aquam propter succum: flores aërem ^{habet} subtilitatem: semina ignem, propter spiritum ^{et} ætherea alia dicuntur calida, alia frigida, alia ^{humida}, una sicca, elementorumq; nomina ab eorum qualitatibus sibi mutantes. Inter animalia etiam quædam præ cæteris terrea sunt, & terræ viscera inhabitant, ut uermes, & lubrici, & talpæ, & multa reptilia: alia aquæ sunt, ut pisces: alia aërea, quæ extra aërem uiuere nequeant: sunt & ignea ignem habitantes, ut salamandræ, & quædam cicadæ, pyraustas uocant: & quæ igneo quodam calore feruent, ut columbæ, struthiones, leones, & quas uocat Sapiēs bestias uaporem igneum spirantes. Præterea in animalibus terram referunt ossa, caro aërem, & spiritus uitalis ignem, aquam uero humores. Et hi etiam elementis partiti sunt, nam rubra cholera cedit igni, sanguis aeri, pituita aquæ, nigra bilis terræ.

// In ipsa deniq; anima, teste Augustino, refert ignem intellectus, aërem ratio, aquam imaginatio, terram uero sensus. Atq; hi etiam inter se elementis dispartuntur: nam uisus igneus est, nec enim sine igne & luce percipit: auditus aereus est, nam aëre percusso sonus efficitur: olfactus uitem & gustus ad aquam referuntur, sine cuius humore nec sapor nec odor fit: deniq; tactus totus terreus est, & crassiora corpora sibi adsciscens. Actus quoq; & operationes hominis ab elementis moderantur: tardus enim motus & solidus, à terra signatur: pauorem, & inertiam, & remissum opus, aqua signat: alacritatem, & amicabiles mores, aër: impetum acutum & iracundum, ignis. Elementa itaq; omnium prima sunt, & omnia ex illis & secundum illa sunt, atque ipsa in omnibus, & per omnia uires suas diffundunt.

Quomodo elementa sunt in cœlis, in stellis, in
nibus, in angelis, in ipso denique deo. CAP. VIII.

Est Platoniorum omnium unanimis sententia, quæ-
admodum in archetypo mundo omnia sunt in omni-
bus, ita etiam in hoc corporeo mûdo, omnia in omnibus es-
se, modis tamen diuersis, pro natura uidelicet susipientiũ;
sic & elementa non solum ~~in~~ sunt in istis inferioribus,
sed & in cœlis, in stellis, in demonibus, in angelis, in ipso
denique omnium opifice & archetypo. Sed in istis inferi-
bus elementa sunt crassæ quædam formæ, immensa mate-
ria, & materialia elementa: in cœlis autem sunt eleme-
ta per eorum naturas & uires: modo uidelicet cœlestis &
multo excellentiori, quàm infra lunam. Nam cœlestis i.
ræ soliditas illic est absq; crassitudine aquæ: & æris agili-
tas procul ab effluxu: ignis calor ibi non urens, sed lucet
omniaq; suo calore uiuificās. Ex stellis præterea ignei sunt
Mars, atq; Sol: ærei, Iupiter & Venus: aquei, Saturn
& Mercurius: terrei, qui incolunt orbem octauum, a. 7,
Luna (quæ tamen à plerisq; aquea putatur) quando uideli-
cet terræ instar cœlestes aquas attrahit, quibus imbibita
uicinitate sua illas nobis influit & communicat. Sunt etiã
inter signa quædam ignea, quædam terrea, quædã ærea,
quædam aquea: reguntq; in cœlis elementa, quatuor illas
triplicitates distribuentes illis cuiusq; elementi principiu,
medium & finem: sic & principium ignis Aries, progres-
sum & augmentum Leo, finem Sagittarius habent: prin-
cipium terræ Taurus, progressum Virgo, extremũ Capri-
cornus: æris principium Gemini, processum Libra, termi-
num Aquarius: aquæ principium Cancer, medium Scor-
pius, finem Pisces possident. Ex horum itaq; planetarum
& sign

& signorum mixtionibus simul cum elementis, conficiuntur omnia corpora. Iam uero etiam & demones hac ratione à se distincti sunt: ut alij dicantur ignei, alij terrestres, alij aerij, alij aquei. Hinc illi apud inferos quatuor flumij, igneus Phlegethon, æreus Cocytus, Styx aqueus, terreus Acheron. Quin & in euāgelijs legimus ignem gehennæ, & ignem æternum, in quem ire iubebuntur maledicti: & in Apocalypsi legitur, stagnum ignis: & Esaias de damnatis ait, Percutiet eos dominus aere corrupto. & apud Iob, Ad nimium calorem trāsiliē ab aquis niuium. & apud eundem legimus, terram tenebrosam & opertam mortis caligine, terram miseriæ tenebrarum. Proinde etiam in supramundanis angelis & beatis intelligentijs hæc elementa ponuntur: est enim in ipsis essentia stabilitas, terrea uis, qua sunt firma dei sedilia: est & clementia pietasq; , aquea uirtus mundans. Hinc à Psalmista uocantur aqua, ubi de cælo ait, Qui regis aquas superiora eis. Sunt etiā in illis aër subtilis spiritus, & amor ignis relucens: hinc uocantur à sacris literis, penna uentorum: & alibi de illis ait Psalmista, Qui facis angelos tuos spiritus, & ministros tuos ignē urētem. Ex ordinibus quoq; angelicis ignei sunt seraphim, & uirtutes & potestates: terrei cherubin: aquei throni, & archāgeli: ærei dominationes & principatus. De ipso etiam archetypo omnium rerū opifice nōne legitur, Aperiatur terra, & germinet saluatore[m]? nōne de eodem dicitur, fons aquæ uiuæ mundificans & regenerans? nōne idem spiritus spirans spiraculum uitæ: idemq; etiam Moyses & Paulo testibus, ignis consumens est? Elementa igitur ubiq; , & in omnibus reperiri suo modo, nemo negare potest: primum in istis inferioribus, sed feculenta & crassa,

Elementa omnib⁹ insunt rebus.

in cœlestibus autem puriora & nitida: in s.
 bus uero uiuentia, & ex omni parte beata. S
 menta, in archetypo id est producendorum, in
 distributæ potestates, in cœlis uirtutes, in infi
 siores formæ.

De uirtutibus rerum naturalium ab el
 proxime dependentibus. C A I

Virtutes na-
 turales rerū
 uariæ.

Virtutes rerū naturales quædā sunt elen-
 lefacere, frigefacere, humefacere, exicc
 tur operationes seu qualitates primæ, & secū
 enim qualitates solæ totam omnino transmut
 tiam, quod aliarum qualitatū nulla facit: i
 insunt rebus ab elementis componentibus: ta
 tra qualitates primas, ut sunt maturatiuæ, di
 lyuæ, mollificatiuæ, induratiuæ, styptica, ab-
 ſtinentiæ, causticæ, apertiuæ, euaporatiuæ, confu
 gatiuæ, conglutinatiuæ, opilatiuæ, expulsiuæ, i
 tractiuæ, repercussiuæ, stupefactiuæ, elargitiu
 uæ, & aliæ plures: multa enim habet agere
 mentalis in mixto, quæ per se non operatur. Ei
 nes dicuntur qualitates secundariæ, quia sequi
 ram & mensuram mixtionis primarum uirti
 admodum de his in medicorum libris copiose i
 cut maturatio, quæ est operatio caloris natura
 certam mensuram in substantia materia: indu
 tio est frigoris: similiter & congelatio, & sic i
 Et hæ operationes quandoq; agunt in membr
 tū, ut prouocantes urinam, uel lac, uel menstru
 tur qualitates tertiæ, quæ sequuntur secundas,
 primas. Secundū has itaq; primas, secundas, &

litate, multa egritudines & curatur & inducuntur. Multa etiā artificialiter fiunt, quæ homines ualde admirantur: Artificiosa multa admiranda.
 sicut est ignis uā coburens, quem uocat nem Græcū: cuius plurimæ dispositiones docet Aristoteles in tractatu de hoc singulari. Simili modo fit etiā ignis, qui oleo extinguitur & aqua accenditur frigida, quando roratur de caelo: & ignis qui pluuia, uel uento, uel sole accenditur, et fit ignis, qui uocatur aqua ardens, cuius confectio notissima est, qui nihil consumit præter seipsum: & fiunt ignes inextinguibiles, & olea incombustibilia, & lampades perpetuæ, quæ nec uento, nec aqua, nec ullo modo extinguī possunt: quod penitus incredibile uidetur, nisi fuisset famosissima illa lampas, quæ in templo Veneris quondam lucebat, in qua ardebat lapis asbestus, qui semel accensus reuera, nunquam extinguitur. Contrā etiā preparatur lignum, uel aliud quoddam combustibile, ut ab igne lædi non possit, & fiunt confectioes quibus inunctis manibus possumus portare ferum ignitum, aut mittere manum in metallum liquefactum, seu toto corpore ire in ignem absq; ullo malo, & horum similia. Et est genus lini, quod Plinius asbestum uocat, Græci ἀσβέστης dicunt, quod ignibus non absumitur, de quo Anaxilaus ait, circumdatam eo arborem surdis, & qui non exaudiantur ictibus cædi.

De uirtutibus rerum occultis.

CAP. X.

Insunt præterea rebus uirtutes aliæ, quæ non sunt alicuius elementi, sicut fugare uenenum, pellere anthraces, attrahere ferrum, uel quid aliud: & hæc uirtus est sequela speciei, & formæ rei huius, uel istius. Vnde etiam exigua quantitate non exiguum habet in agendo effectum: quod non est elementalī qualitati concessum.

b

4

Nam

ultum formales
possunt: eleme

Proprietates
occultæ cur
re.

tus, quia materialis est, ut multum aga
desiderat materiam. Vocantur au
cultæ quia causæ earum latentes su
nus intellectus non potest eas usquequ
quare philosophi maximam earum parte
ria, plus quàm rationis indagine adepti si
macho cibus digeritur per calorem, quem
transformatur per uirtutem quandam oc
gnoramus: nō quidem calorem, quia
apud ignem, quàm in, macho transfor
mentales qualitates quas c
uirtutes, & ita à natur
sepe stupefcimus nobis ign
..... ectas: ut de phœnice aue
nouante legitur apud Ouidium:

*Vna est quæ reparat, sese ipsa refemin.
Assyrii phœnica uocant.*

*Conuenit Aegyptus tanti ad miracul
Et raram uolucrum turba salutat*

*Admirationem grandem tum Græcis tum
de se Matreas peperit. Is dicebat feram à s
psa semet uoraret. Vnde & hodie adhuc
e fera. tantur, quæ nam sit Matrea fera. Quis no
les ex terra pisces, de quibus Aristoteles,
& Polybius historicus prodiderunt? Et
bus lapidibus tradidit Pausanias, omnia j
uirtutum opera. Sic auis struthio ferrum fi
rissimum coquit, & digerit in corporis sui*

cuius stomachus traditur etiam fer-
pisciculus ille echines, ita frenat uer-
mat & quoris r. 2, ut quantumcu-
seuiant, el. 2, ... finitus etiam uel-
me. Que adeo solo tactu compesci-
gia, ... noueri nullo modo possint: si-
sta bestiola uiuunt in igne: licet qu-
tur, tamen non leduntur. Simile est de quodam bitumine,
quo oblita dicuntur fuisse arma Amazonum, quod nec fer-
ro, nec igne soluitur: cum quo etiam & porta Caspia ex-
are fabricata illi & fabulantur ab Alexandro magno: si-
mili etiam bitumine legitur arcam Noe conglutinata fuisse,
ipsa à tot milibus annorum super montibus Armenia
adhuc durare. Sunt horum mirabiliū alia multa uix cre-
dibilia, quæ tamen experientia ipsa cognita sunt: cuiusmo-
di de Satyris prodit antiquitas, quæ animalia semihuma-
na ac semibruta figura constant, sermonis tamen & ra-
tionis capacia: quorum unum quempiam beato Antonio
eremita quondam locutum, & gentilem errorem in se a-
nimalibus colendis damnaſſe, communemq; deum pro se
precandum oraſſe, ipse refert sacer Hieronymus, eorumq;
uiuentem unum olim in publicum productum affirmat,
& mox ad Constantinum principem destinatum.

Quomodo uirtutes occultæ infunduntur rerum
speciebus ab ideis, per rationes animæ mundi,
stellarumq; radios: & quæ res hac uirtute ma-
gis abundant.

CAP. XI.

Platonici omnia inferiora ferunt esse ideata à superio-
ribus ideis: ideam autem definiūt esse formam supra
corpora, animas, mentes, unam, simplicem, puram, immu-
tabilem,

in, incorpoream & aternam: atq; eādem idearum omnium esse naturam. Ponunt autem ideas primo in ipso quidem bono, hoc est, deo, per causæ modum, solum esse relatiuis quibusdā rationibus inter se distinctas: ne, quicquid est in mundo, sine ulla uarietate sit unicum, conuenire tamen inter se essentia, ne deus sit substātia multiplex. Ponūt secundo in ipso intelligibili, hoc est, in anima mundi, per formas proprie, atq; insuper absolutis formis in uicem differentes, ita ut idea in deo quidem omnes una forma sint: in anima mundi uero multæ: ponuntur in sequentibus mentibus siue corpori coniunctis, siue à corpore separatis, participatione iam quadam, & gradatim iam magis magisq; distinctæ. Ponunt in natura tanquam semina quadam infima formarum ab ideis infusa, ponunt in materia deniq; ut umbris. Accedit ad hæc, quòd totidem sunt in anima mundi rationes rerum seminales, quot ideae sunt in mente diuina: quibus ipsa rationibus edificauit sibi in coelis ultra stellas etiam figuras, impressitq; his omnibus proprietates. Ab his itaq; stellis, figuris ac proprietatibus omnes specierum inferiorum uirtutes & proprietates dependent, ita, ut qualibet species habeat figuram coelestem sibi conuenientē, ex qua etiam prouenit sibi mirabilis potestas in operando, qualem per rationes animæ mundi seminales propriam ab idea sua suscipit dotem. Sunt enim ideae nō modo causæ essendi alicuius speciei, sed etiam sunt causæ cuiusq; uirtutis, quæ tali speciei inest: & hoc est, quod multi dicunt philosophorum, quòd uirtutibus certis, scilicet certam & stabilem rationem habentibus, non fortuitis, nec casualibus, sed efficacibus, sed potentibus & in deficientibus, nihil frustra, nihil incassum agentibus, mouentur

uentur uirtutes in natura rerum existentes, quæ quidē uirtutes sunt id operationes: quæ
 cidens, ex i te uidelicet &
 hoc enim modo inueniuntur res etiam
 ac us potentes, secundū puritatē
 te. omnes enim influxus cœlesti
 confusione & inhabilitatē materia
 in proverbio fuit, secundum merita materiae infundi uirtutes
 cœlestes: de quo & Vergilius meminit ubi canit:

Igneus est ollis uigor, & cœlestis origo

Seminibus, quantum non noxia corpora tardant.

Quare hæ res, in quibus minus immergitur idea materiae, hoc est, quæ separatorum maiorem accipiunt similitudinem, uirtutes habent potentiores in operatione, similes operationi ideae separatæ. Scimus itaque situm ac figuram cœlestium, causam esse omnis mobilis uirtutis, quæ est in speciebus inferioribus.

Quomodo diuersis indiuiduis, etiam eiusdem speciei, diuersæ uirtutes influuntur.

CAP. XII.

INdiuiduorum singulares etiam dotes plurimis insunt tam mirabiles, quam in speciebus, etiam à figura cœlestium, situq; stellarum. Omne enim indiuiduum quando incipit esse sub determinato horoscopo & constellatione cœlesti, contrahit cum esse mirabilē quandam uirtutē operandi & patiendi, rem mirabilem, etiam præter eā quam habet à sua specie, cū per influxum cœlestiū, tum per obedientiā materiae generabili ad animam mundi, quæ quidem talis est, qualis est obediētia nostri corporis ad nostras animas. Nos enim sentimus in nobis id, quod ad quācunq; formam

formam concipimus, mouetur corpus nostru
liter, uel horrendo, uel fugiendo: sic frequente
lestes, quando diuersa concipiunt, tunc mate
per obedientiam ad illud: sic in natura multa
digia ex imaginatione superiorum motuum: s
tutes diuersas, non modo res naturales, sed et
res artificiales concipiunt. & hoc maxime s
rantis in idem nititur. Vnde inquit Auicenna
hic sunt, oportet præexistere in motibus &
bus stellarum, & orbium. Sic sunt in rebus u
inclinationes & mores, non tantummodo à n
disposita, ut pleriq; opinantur, sed ab influxu
ma diuersa: non quidem diuersitate specifica,
ri & propria. Et horum gradus uarie distrib
psa omnium prima causa deo, qui idem mane
singulis ut uult, cui tamen cooperantur secunda
gelica & coelestes, corpoream materiam, &
missa disponentes. Infunduntur itaq; uirtutes
per mundi animam, particulari tamen uirtui
& intelligentiarum presidentium, & com
rum & aspectuum stellarum peculiari quod
monico concentu.

Vnde proueniant uirtutes rerum o
ræ.

CAP. X

OMnibus notum est, uirtutem quand
inesse, qua ferrum attrahit: & quòd
præsentia uirtutem magnetis tollit: sic electri
gius confricati & calefacti paléam deducunt,
stus accensus, nunquam aut uix extinguatur: carbunculus
in tenebris lucet: actites foetus mulierum & plantarum,
super

superpositus corroborat, suppositus trahit: iaspis sanguinē
 comprimit: echineis nauem sistit: rhebarbarum choleram
 depellit. Chalcitis iecur summis regulis exustum, im-
 bres et tonitrua excitat. Heliotropius lapis usum perstrin-
 git, & gestantem inuisibilem reddit: lyncurius lapis præ-
 stigia ab oculis aufert: lipparis suffitus omnes bestias euo-
 cat. Synochitides umbras inferorum educit: Anachitides
 diuorum imagines apparere facit: Enneclus somniantibus
 suppositus oracula reddit. Est herba Aethiopica, qua fe-
 runt siccari stagna, & clausa omnia aperiri: & latacem
 herbam legimus à Persarum regibus dari legatis, ut quo-
 cunq; uenissent, rerum copia abundarent. Est & herba
 Spartanica, siue Scythica, qua gustata uel saltem in ore de-
 tenta, ferunt Scythas duodecim dies fame & siti durare.
 et dicit Apuleius se à numine edoclu multa herbarum &
 lapidum genera esse, quibus homines etiam perpetuam ui-
 tam sibi contribuere possunt: sed fas non esse, scientiam eo-
 rum homines cognoscere, qui cum paruum tempus uiuen-
 tes, malis auide studeant, & nullum non scelus audeant, si
 prolixitatem temporis accipiant, neq; dijs ipsis parsuros.
 Verum undenam sint hæ uirtutes, nemo ex his prodidit,
 qui de rerum proprietatibus ingentia uolumina ediderunt,
 non Hermes, non Bochus, non Aaron, non Orpheus, non
 Theophrastus, non Thebith, non Zenothemis, non Zo-
 roaster, non Euax, non Dioscorides, non Isaac Iudaus,
 non Zacharias Babylonius, non Albertus, non Arnol-
 dus: & tamen omnes hi fassi sunt, quod Zacharias ad
 Mithridatem scribit, magnam uim, & humana fata lapi-
 dum herbarumq; uirtutibus inesse. Vnde igitur hæc ue-
 niant, altior speculatio requiritur. Opinatur Alexander
 Perip

Peripateticus, à suis sensibus & qualitatibus nor-
dens, hæc ab elementis earundemq; qualitatibus pr-
ve. quod forte uerum putari posset, nisi qualitates i
eiusdem speciei, operationes autem lapidum multæ,
specie, nec in genere conuenientes. Ideo *Academic.*
Platone ideis rerum formatricibus has uirtutes atti-
Auicenna autem ad intelligentias, *Hermes* ad stel-
bertus ad formas rerum specificas huiusmodi oper-
reducunt. Et quamuis hi autores sibi inuicem adue-
deantur, nullus tamen eorum, si recte intelligatur,
tate discedit: cum omnia eorum dicta ad eundem eff-
in pluribus conueniant. Deus enim in primis omni-
tutum finis & origo, sigillum idearum minister suis p-
intelligentiis: qui tanquam fideles executores, res q-
bi creditas ideali uirtute consignant cœlus atq; stell-
quam instrumenta, materiam interim disponentibus ad
suscipiendum formas illas, quæ in maiestate diuina, &
Plato in *Timæo*, per astra deducenda resident: easq;
tor formarum distribuit per ministerium intelligenti-
quas super opera sua constituit rectrices & custodes,
bus ea facultas in rebus sibi commissis credita est, ut oi-
uirtus lapidum, herbarum, metallorum & cæteroru-
mnium sit ab ipsis intelligentiis præsentibus. Pro-
itaq; forma & uirtus primo ab ideis: deinde ab intel-
tiis præsentibus & regentibus, postea à cœlorum asp-
bus disponentibus, porro ab elementorum dispositis &
plexionibus correspondentibus cœlorum influxibus, à
bus ipsa elementa disponuntur. Habent igitur oper-
nes eiusmodi in rebus istis inferioribus per expressas

mas, in coelis autem per uirtutes disponentes, in intelligentijs per rationes mediantes, in archetypo per ideas & formas exemplares, quas omnes in cuiusq; rei effectus & uirtutis executione conuenire necesse est. Virtus igitur & mirabilis operatio est in unaquaque herba & lapide, sed maior in stella, ultra quam etiam ab intelligentijs presidentibus unaquæque res multa sibi comparat: potissime autem à suprema causa, cui omnia mutua & consummata correspondent, consonantia suo harmonico concentu, ueluti hymnis quibusdam, semper summum illum opificem collaudantes, quemadmodum in fornace Chaldaica à sanctis illis pueris inuitantur cantantibus: Benedicite dominum uniuersa germinantia in terra, & omnia quæ mouentur in aquis, omnes uolucres coeli, bestiae & pecora simul cum filijs hominum. Nulla itaque est causa necessitatis effectuum, quàm rerum omnium connexio cum prima causa, & correspondentia ad illa diuina exemplaria & ideas aeternas, unde unaquæque res determinatum habet in archetypo particularem locum, unde uiuit & originem trahit: omnisq; uirtus herbarum, lapidum, metallorum, animalium, uerborum & orationum & omnium quæ sunt à deo, insita est. Qui licet per intelligentias, & coelos in hæc inferiora operatur, nonnunquam tamen omisus his medys, aut suspensio eorum ministerio, immediate ex seipso illa facit deus, quæ opera tunc miracula uocantur: nam cum primæ causæ imperio & ordine, secundariæ causæ, quas ministras Plato & alij uocāt, necessario agant, & effectus suos necessario producant, nōnunquā tamē pro libitu suo sic illas absoluit aut suspēdit deus, ut ab illius imperij & ordinis necessitate penitus desistat.

Et

et maxima dei sunt miracula. Sic ignis Chaldaica non combussit pueros: sic sol ad imperium cursu suo unius diei spatio retrocessit: sic ad additionem, per decem lineas siue horas regressuiente Christo in plenilunio defectum sol sustinuit. Operationum rationes nullo rationis discrimine, nulla quantumcunque occulta seu profunde investigari aut attingi possunt, sed solis diuinis discenda sunt & exquirenda.

De spiritu mundi quis sit, & quod sit uirtutum occultarum. CAP. 2

Democritus autem & Orpheus, & Pythagorae, coelestium uires inferorum, et entissime perscrutati, omnia plena diis esse rebus, siquidem nulla res est tam praestantibus, quae uiduata diuino auxilio sui natura. Deos autem uocabant uirtutes diuinas in rebus quas Zoroaster diuinas illices, Synesius symbras, alij uitas, alij etiam animas nominabant uirtutes rerum dependere dicebant: quia solius ab una materia extendi in res alias, circa quacut homo, qui extendit intellectum ad imaginem ad imaginabilia: & hoc est, agebant dicentes, uidelicet unius entis animam e aliud ingredi, & fascinare ipsum, & suas operare: quemadmodum adamas impedit magorum attrahat. Cum uero anima primum mobilis dicunt, sponte & per se mobile: corpus uero per se ad motum inefficax, & ab ipsa animam enerans, ideo ferunt opus esse excellentiori m

quod sit quasi non corpus, sed quasi iam anima, siue quasi non anima, & quasi iam corpus, et anima corpori Medium autem quem dicimus essentia elementis, sed quoddam quibus subsistens. Talis igitur spiritus requiritur tanquam medium, quo animæ coelestes insint corpori crassiori, & mirificas dotes largiantur. Hic quidem spiritus talis formæ est in corpore mundi, qualis in humano corpore noster: sicut enim animæ nostræ vires per spiritum adhibentur membris, sic uirtus animæ mundi per quintam essentiam dilatatur per omnia: nihil enim reperitur in toto mundo quod suæ uirtutis scintilla careat. Magis tamen ac maxime infunditur his, qui huiusmodi spiritus plurimum hauserint: hauritur autem per radios stellarum, quatenus res his se reddunt conformes. Per hunc itaque spiritum omnis occulta proprietas propagatur, in herbas, lapides, & metalla, & in animantia, per solem, per lunam, per planetas, perque stellas planetis sublimiores. Potest autem hic spiritus nobis prodesse magis, si quis illum sciuerit ab alijs elementis plurimum segregare: aut saltem his rebus plurimum uti, quæ hoc spiritu plurimum abundant. Hæ siquidem res, in quibus spiritus ille minus immergitur corpori, ac minus cohibetur materia, potentius perfectiusque agunt, tum etiam promptius generant sibi simile: est enim omnis generatiua & seminaria uirtus in eo: quare Alchymistæ nituntur eum spiritum ex auro argentoque; secernere: quem rite segregatum & extractum, si postea illum cuius eiusdem generis materiæ, hoc est, cuius metallorum adhibuerint, aurum statim argentumue conficiat. Et nos illud

c facere

OCCULTA PHILOSOPHIA

us, & aliquando uidimus: sed nō plus auri fa-
mus, nisi quantum erat illud auri pondus, de
quo spiritum extraximus. Nam cum sit ille spiritus forma
extensa & non intensa, non potest ultra suam mensuram
imperfectum corpus in perfectum permutare: quod tamen
fieri posse alio artificio non inficior. .

Quomodo debemus inuestigare & experiri
uirtutes rerum, per uiam sumptam à si-
militudine. CAP. XV.

PAcet ergo in rebus proprietates occultas non ab ele-
mentali natura, sed coelitus insitas, sensibus nostris
occultas, rationi uix deniq; notas: quæ quidem à uita spi-
rituq; mundi per ipsos stellarum radios proficiuntur: quæ
à nobis non aliter quàm experientia & coniecturis inda-
gari possunt. Vnde ò cupiens, qui in hoc studio operari af-
fectus, considerare debes, quòd unaquæque res mouet &
conuertit ad suum simile, & inclinatur ad seipsum, secun-
dum totum posse suum, tam in proprietate, scilicet in uir-
tute occulta, quàm in qualitate, scilicet uirtute elementa-
li. Quandoque etiam in ipsa substantia, sicut in sale uide-
mus: nam quicquid diu steterit cum sale, fit sal: omne e-
nim agens cum agere coeperit, non ad inferius seipso mo-
uet: sed quodammodo quoad fieri potest, ad sui par & con-
sentaneum: quòd etiam manifeste uidemus in animanti-
bus sensibilibus, in quibus cibum non in herbam, uel
plantam, nutritiua uirtus transmutat, sed in carnem con-
uertit sensibilem. Quibus igitur in rebus inest alicuius qua-
litatis, uel proprietatis excessus, ut calor, frigus, audacia, ti-
mor, tristitia, iracundia, amor, odiū, uel quæuis alia passio,
aut uirtus, siue insit ipsis per naturam, siue quandoque e-
tiam

tiam per artem uel in meretrice: hæres
ad talem quali n. afflicti t. no-
uent & prouocant. Sic ignis mouet qua
mouet ad aquam, & audax mouet. est
notum apud medicos, quòd cerebrum m,
& pulmo iuuat ad pulmonem: sic ferunt ex-
ter oculus dextro, sinister sinistro, suspensi è collo nati-
ui coloris panno, lippitudines sanant: simile etiam de can-
cri oculis ferunt: sic pedes testudinis conferunt podagri-
cis, adalligati ita, ut pes pedi, manus manui, dextro dex-
ter, sinistro laeuus suspendatur. Hoc modo dicunt, quòd
omne animal sterile prouocat ad sterilitatem: & ex eo ma-
xime testiculi, & matrix uel urina. Sic ferunt mulierem
non concipere quæ accipit omni mense de urina mulæ, uel
aliquid infusum in ea. Si igitur uolumus operari ad aliquã
proprietaem uel uirtutem, queramus animantia, uel alias
res, quibus talis proprietas excellentius inest, & ex his
assumamus nobis partem, in qua talis proprietas, uel
uirtus maxime uiget: ut si quando uelimus promouere
amorem, queramus aliquod animal quod maxime dili-
git, cuiusmodi sunt columba, turtur, passer, hirundo, mo-
tacilla: & ex his assumamus membra, uel partes, in
quibus maxime uiget Venerens appetitus, quæ sunt,
cor, testiculi, matrix, priapus, sperma, menstruum.
Atque id fiat eo tempore, quando hæc animalia tali af-
fectu maxime capiuntur, & intendunt: tunc enim ual-
de prouocant amorem, & inferunt. Simili modo ad au-
gendam audaciam, queramus leonem, uel gallum,
& ex his capiamus cor, uel oculos, uel frontem. Et
sic intelligendum est, quod dicit Psellus Platonius,
c 2 quòd

an-

uo

VI.

etiam,

ua uir-

sis con-

C
A
tu

similem potentiam per quam hac eadem uirtute ipsa etiam cetera afficiant, quemadmodum in magnete uidemus: qui quod in lapis non solum annulos ferreos trahit, sed uim etiam... nulus ipsis infundit: qua hoc idem efficere possunt, qualem uidisse referunt August. & Albertus. Hoc modo fertur, quod meretrix publica in qua est audacia & impudentia exterminata, hac ipsa proprietate cuncta sibi propinqua afficit, quæ deinde reddunt eam alijs. Ideo dicunt, quod si quis induat uestem uel camisiā meretricis, uel secum habuerit speculum in quo ipsa se quotidie speculauerit, reddetur audax, intrepidus, impudens & luxuriosus: simili modo dicunt pannum, qui fuerit in funere, concipere ex hoc proprietatem aliquam tristitiæ & saturnalem: & laqueum suspendiosi similiter aliquas mirabiles habere proprietates. Simile est quod narrat Plinius, si quis terram subternat lacertæ uiridi excacata, & una in uitreo uase annulos includat ferro solido uel auro, cum recepisse uisum lacertam apparuerit, per uitrum emissa annulos contra lippitudinem ualere. Idem quoque in mustela & annulo cuius oculus punctum erutus, constat etiam uisum...: simili modo ponuntur annuli per certum tempus in nido passerum siue hirundinum, quibus postea ad amorem uel beneuolentiam utimur.

Qualiter per litem & amicitiam, uirtutes rerum
uestigandæ, & experiundæ sunt. CAP. XV

Restat nunc uidere, quòd omnes res habent in
amicitiam & inimicitiam: & omnis res hab
quod timendum & horribile, inimicum & destru
contrà, aliquod exultans, latificans & confortans: *in*
elementis, ignis aduersatur aquæ, & aër terræ: ceteri
inter se conueniunt. Rursus in coelestibus Saturno amici
sunt, Mercurius, Iupiter, Sol & Luna: inimici eius M.
& Venus: Iouis amici sunt omnes planetae præter M.
tem: sic & Martem omnes odio habet, præter Venerem:
Solem amant Iupiter & Venus, inimicantur Mars, Mer
curius & Luna: Venerem diligunt omnes præter Satur
num: Mercurij amici sunt, Iupiter, Venus & Saturnus:
inimici, Sol, Luna, Mars: Luna autem amici sunt, Iupiter,
Venus, Saturnus: inimici, Mars & Mercurius. Est alia
stellarum inimicitia, quando uidelicet habent domus oppo
sitas: sicut Saturnus ad luminaria, Iupiter ad Mercurium,
Mars ad Venerem. Et fortior inimicitia est eorum, quo
rum exaltationes oppositæ sunt: ut Saturni & Solis, Iouis
& Martis, Veneris & Mercurij. Fortissima autem est
amicitia eorum qui concordant in natura, qualitate, sub
stantia, potestate, sicut Mars cum Sole, & Venus cum
Luna, similiter Iupiter cum Venere: & est amicitia eo
rum quorum exaltatio est in domo alterius: ut Saturni cū
Venere, Iouis cū Luna, Martis cū Saturno, Solis cum Mar
te, Veneris cum Ioue, Luna cum Venere. Et cuiusmodi
sunt amicitia & inimicitia superiorum, tales sunt inclina
tiones rerum illis subditarum in istis inferioribus. Habi
tudines ergo istæ amicitia & inimicitia, nihil aliud sunt,
quàm

quàm inclinationes quædam rerum in se inuicem, appetendo talem uel talen n, si absit: & moueri ad illam, nisi impediatur, & requiescere in adepto, fugiendo contrariū, & horrendo proximationem eius, nec quiescere in illo. Hac itaque sententia ductus Heraclitus, professus est omnia fieri per litem, & amicitiam. Inclinationes uero amicitie in uegetabilibus, & mineralibus sunt, qualem habet magnes attractiuam in ferrum: & smaragdus in diuitias, & gratiam: iaspis in partum: achates in faciūdiam: Simili modo naphtha trahit ignem, profilitq; in eam undecunq; uisam: similiter aproxis herba radix, à longinquo attrahit ignem, ut naphtha: & similis inclinatio est inter palmam masculinam & foeminam: quarum cum ramum unius ramus alterius tetigerit, complicant se in mutuum amplexum, nec fructum fert foemina absque masculo: & amygdala solitaria minus foecunda est. Amant uites ulmum, & opiu: & oliua myrtū mutuo diligit: similiter oliua & ficus. In animalibus uero amicitia est inter merulā & turdum, cornicē & ardeolam, inter pauones & colūbas, turtures et psittacos. Vnde scribit Sappho ad Phaonē:

Et uarijs albæ iunguntur sæpe columbæ,

Et niger à uiridi turtur amatur aue.

Rursus amici sunt musculus & balena. Nec solum animalium inter se amicitia est, sed etiam cum alijs rebus, ut cum metallis, & lapidibus, & cum uegetalibus: sic feles siue catus gaudet neptia herba, ad cuius affricationem concipere traditur, & defectum masculi supplere: & equæ in Cappadocia se flatui uēti exponūt, atq; ex eius afflatu et attractu concipiunt: sic ranæ, buffones, serpentes, & quæcunq; uenenosa reptilia, gaudent in plāta quæ apium risus

Animalium
cum alijs re-
bus amicitia.

dicatur, de qua ferunt medici, si quis comederit, ride-
 moritur. Rursus testudo quando uenatur à serpente, co-
 dit origanum, & conforiatur per illud: & ciconia in-
 pentum pastu origano sibi salutem quærit: & muscel-
 gnatura contra regulum, comedit rutam: unde cogni-
 mus origanum & rutam uirtutem possidere contra uene-
 na. Sic in quibusdam animalibus est naturalis peritia, &
 ars innata medicinalis: nam buffo quando alieno morfu
 & ueneno uulneratur, solet adire rutam, uel saluam, &
 locum uulneris affricare, & sic se à periculo ueneni libera-
 re. Sic homines à brutis multa admodum morborum reme-
 dia, & rerum uirtutes edocli sunt: sic chelidoniam uisui
 salubrem herbam hirundines monstrauere, quæ cum ea
 pullorum suorum oculis medentur: & pica cum ægrola
 lauri folium in nidum immittit, & ita conualescit. Simili-
 ter palumbi, graculi, perdices, merula laurifolij animæ
 fastidium purgant, quo etiam corui chamæleontis uen-
 num extinguunt: & leo si febricitat, uorata simia conua-
 lescit: upupa uua pasta læsa, adianto sibi medetur: sic di-
 clamnum herbam ad extrahendas sagittas utilem cerui
 docuerunt: siquidem percussi telo, hoc eius herbæ pastu
 eijciunt: idem faciunt capræ Cretenses: sed & ceruæ paul
 ante partum, purgant se quadam herba, quæ sefelis dici-
 tur: similiter phalangio tacti, canculos edendo sibi salutem
 quarunt: Sues etiam à serpentibus læsæ, eodem sibi pastu
 medentur: & corui cum uenenatos se sentiunt toxico Ga-
 lico, quercum, uel, ut alij dicunt, cornatiuam quarunt pro
 medela: Elephantes chamæleonte deuorato, sibi succurrunt
 oleastro: Vrsi à mandragora læsi deuoratis formicis eua-
 dunt: medentur sibi anseres, anates, cæteraq; aquaticæ aues
 herba

Homines à
 brutis quæ-
 nam didice-
 rint.

herba sideriti¹ -¹ mba, turtures, gallinae, herba hel-
 xine: Grues¹ anthera contra aconitum sibi hu-
 manus sterco¹ dentur: Apri hedera: Cerva herba
 cinnare.

. De inimicidarum inclinationibus. CAP. XVIII.

E Conuerso se habet inimicitarum inclinationes: sunt
 autem sicut odium natura inclinationes eiusmodi,
 & tanquam ira, indignatio & contrarietas quadam im-
 periosa, ut res fugiat suum contrarium, ut propellat tan-
 quam fugientia a facie eius. Eiusmodi inclinationes habet
 rheubarbarum in cholera, theriaca in uenenū, sapphirus
 in anthracem, & ardores febriles, & agritudines oculo-
 rum: amethystus in ebrietatem: iaspis in fluxum sanguinis,
 & noxia phantasmata: smaragdus, & agnus castus in li-
 bidinem: achates in uenena: Peonia in morbum caducum,
 corallus in atre bilis illusiones, & dolores stomachi: topa-
 zius in ardores spirituales, ut sunt auaritia, luxuria, &
 omnes excessus amoris. Similis est inclinatio formicarum
 ad origanum herbam, & ad alam uespertilionis, & ad
 cor upuæ, a quorum praesentia fugiunt: estq; etiam origa-
 num solifugis contrarium, & salamandris resistit: &
 cum brassica tam pertinaci odio dissentit, ut alternatim
 sese conficiant: sic oleum oderunt cucumeres, ut in hamum
 sese curuent, ne attingant: & dicitur quod fel corui fugat
 & deterret homines a loco ubi absconditum fuerit cum
 quibusdam alijs rebus: sic adamas dissidet cum magnete,
 ut iuxta positus non sinat ferrum attrahi: & apium rani-
 num fugiunt oues tanquam mortiferum: & quod mirabi-
 lius est, signum huius mortis natura pinxit in hepaticus
 ouium, in quibus figura apij ranini descripta naturaliter

Animalium
antipathia
atq; disidiū.

apparet: similiter capræ sic odiunt ocimum, ut
cant pestilentiū. Rursus inter animalia differ
et mustela: unde caseos, si cerebrum mustela
datur, negant à muribus attingi, nec corrū
uetustate: sic scorpionibus contrarius est stelli
ut visu quoq; panorem eis afferat, et torpores
doris: itaq; in oleo putrefaciunt: et interficiū
et inuidentes scorpionum. Est etiā inimicitia
piones et mures: quare etiam mus suppositu
scorpionis, curare eam traditur. Inimicantur
pius et stalabores, aspides, et ichneumones. F
serpentibus nihil aque aduersari quàm cancro
cussos hoc pabulo sibi mederi. Sol etiam cum si
torqueri serpentes, etiam scorpium et crocodili
perimunt: et si quis crocodilum ibidis pēna ta
bilem reddet: otidis auis euolat uiso equo, et c
uiso ariete, fugit etiam uisa uipera: elephas audi
tuus, et leones uiso gallo timēt: et panther
gunt perunctos iure gallinarum, præcipue si al
ei incoctum. Est etiam inimicitia inter uulpe
tauros et cornices. Inter aues quoq; perpetuan
runt cornices et noctua, miluius et coruus, et
turtures, bicuthus et pagrus, clorius et turt
et aquila, cerui et dracones. Inter aquatilia ei
ci sunt, delphines et balena, cestrus et lupus, m
congrus. Item polypum intantum locusta pauet, et
uideat, omnino moriatur. Locustam congrei, rursus poly
pum congrei lacerant: pantheris quoq; esse in metu hyana
dicitur, ut ne conetur quidem resistere, et aliquid de co
rio earum attingere: et si pelles utriusq; contraria suspen
dantur,

dantur, feri
 polio in hi
 dios feratu
 rit. Simili
 os panthera dicitq; Orus A-
 quis hyena p cinctus me-
 llo lœditur, e epide prate-
 inimicitias & noxietatem lupi
 contri & horrei & fugit ipsum atq; timet. Et dicunt
 quòd si suspendatur cauda, uel pellus, uel caput lupi supra
 præsepe, tristantur oues, nec comedunt aliquid præ ni-
 mio timore. Et refert Plinius, quòd esalon parua auis o-
 ua corui frangens, cuius pulli infestantur à uulpibus, inui-
 cem hæc catulos ipsius, ipsamq; uellit: quod ubi uiderint
 corui, contrà auxiliantur, uelut aduersus communem ho-
 stem. Acanthis auicula in spinis uiuens, iccirco asinos odit
 flores spinæ deuorantes. Egithus uero auis minima intan-
 tum cum asino dissentire fertur, ut sanguinē eorum conslet
 non coire, quo etiam rudente egithi oua & pulli pereunt.
 Oliua quoque cum meretrice intantum dissentire fertur,
 quòd si ab eadem plantata fuerit, uel infructuosa perpetuo
 manere, uel omnino arescere dicitur. Nihil magis timet
 leo, quàm faces ardentes, neq; ulla alia re atq; his domari
 creditur: & lupo neq; ferrum timet, neq; hastam, sed la-
 pidem, cuius proiectu uulnere factò gignuntur lupo uer-
 mes. Reformidat camelum equus, adeo ut nec quidem spe-
 ciem eius intueri nec sentire sustineat. Elephas furens uiso
 ariete mitescit. coluber nudum hominem timet, quem ue-
 stibum^{rum} persequitur. taurus ferociens si ficui alligetur,
 conflagrescit imperus eius. Electrum omnia
 trahit præter ocymum, & quæ oleo
 perlita sunt, cum quibus natu-
 rali quadam antipa-
 thia dissidet.

Quomo

Quomodo inuestigandæ & explorandæ sunt rerum virtutes, quæ illis à tota specie insunt, aut particulari ipsius individui dono alicui rei sunt agnatæ.

CAP. XIX.

Virtutes rebus dupliciter insunt.

Insuper considerare debes virtutes rerum inesse quibusdam secundum speciem: ut audacia & animositas in leone & gallo, timiditas in lepore & agno, rapacitas seu voracitas in lupo, insidiositas & fraudulencia in vulpe, adulatione in cane, auaritia in coruo & cornice, superbia in equo, ira in tygride & apro, tristitia & melancholia in cato, libido in passere, et sic de similibus. Maxima enim pars naturalium virtutum species comitatur. Quædam uero insunt rebus secundum individuum, quemadmodum sunt quidam homines, qui uehementer abhorrent aspectum cati, ita ut sine horrore grauissimo aspicere non possint, qui quidem horror non inest ipsis secundum speciem humanam, quod manifestum est. Et narrat Auicenna, tempestate sua uixisse hominem, quem fugerent uenenata omnia, morientibus omnibus, quæ forte mordicus illum apprehendisset, ipso omnino illæso: & refert Albertus se in Agrippina Colonia uidisse puellam, quæ araneas in escam uenabatur, eoq; cibi genere oblectata insigniter aleretur. Sic sunt audacia in meretrice, timiditas in fure. Et hoc modo dicunt philosophi, quod individuum aliquod quod nunquam passum sit ægritudinem, confert omni ægritudini: ideo dicunt quod os hominis mortui, qui nunquam habuerit febres, suspensum supra patientem, liberat à quartana. Insunt etiam individui singulares multe uirtutes, à corporibus cœlestibus infusæ, quod superius monstrauimus.

Quod

Quòd uirtutes naturales quibusdam insunt per totam suam substantiam, quibusdam uero in certis suis particulis aut membris. CAP. XX.

Rursus considerare debes, uirtutes rerum quibusdam inesse secundum totum, hoc est, secundum totam suam substantiam, uel eius omnes partes: sicut pisciculus ille e-cheneus, qui solo tactu fertur nauem sistere, hoc non agit secundum aliquam precipuam suam partem, sed secundum suam totam substantiam: Sic hyæna habet secundum suam totam substantiam, quòd umbræ eius contactu canes ob-mutescant: sic chelidonia confert uisui, non secundum aliquam, sed secundum omnes suas partes non minus radice, quàm folijs & semine: & sic de similibus. Quædam autem uirtutes insunt rebus secundum aliquas eius partes, puta solum in lingua, uel oculus, uel alijs quibusdam membris, siue partibus: sic in oculus basilisci & catablepæ est uirtus uiolentiſſima occidendi homines, ubi ipsos uiderit: similis uirtus est in oculus hyænæ, quæ quodcunq; animal lustrauerit, euestigio hæret, stupeſcit, & mouere se non potest: similis uirtus est in oculus luporum quorundam, qui si quem prius uiderint, stupeſcit, & rauescit adeo, ut si clamare uoluerit, non habeat uocis ministerium: de hoc Vergilius meminit, ubi canit:

-Vox quoq; Moerim

Iam fugit ipsa, lupi Moerim uidere priores.

Sic & feminae quædam erant in Scythia, & apud Illyricos & Triballus, quæ quoties quem iratæ aspexerant, Cur oculis & non alijs partibus potissimum utantur fascinate res.

interemisse feruntur. Similiter & Telchines Rhodi populi leguntur fuisse, qui omnia aspectu suo in peius commutauerant, propterea à Ioue submersi. Itcirco fascinatores huiusmo-

iusmodi animalium oculis in collyrijs utuntur a
passiones, per fascinationes operaturi. Simili modo
fugiant ex corde upupa, non ex capite, pede uel a
fel stellionum in aqua tritum, fertur congregare
non cauda, uel caput: & fel caprarum uase aeneo
conclusum, ranas congregat: & iecur caprinum,
bus & tinea omnibus contrarium est: & cor ca
tem fugiunt canes: & uulpes gallinaceos non atti
uulpinum iecur comederint. Sic habent res pluri
sas uirtutes per diuersas suas partes diuersimode
prout ipsis secundum receptibilem diuersitatem
infunduntur: quemadmodum in corpore humano
recipiunt nisi uitam, oculi uero uisum, & aures a
Et est in humano corpore os quoddam minimū, q
brai Lux appellant, magnitudine ciceris mundi
nulli corruptioni obnoxium, nec igne quidem uim
semper conseruatur illa sum: ex quo (ut dicunt) uel
ta ex semine, in resurrectione mortuorum corpus
animale repullulascet. Et hae uirtutes non declarati
tione, sed experientia.

De uirtutibus rerum quae insunt ipsis in uita
tum, & quae remanent in illis etiam post it
tum.

C A P. X

SCire praeterea oportebit quasdam proprietates
bus tantummodo in uita, quasdam etiam per
post mortem: sic echenus sistit nauigia: & regu
catablepa interimunt uisu, quando uiuunt: post
uero nihil tale agunt: sic tradunt in torminibus a
ua apposita uentri transire morbum, anatemq; emori. Ji
mile est quod dicit Archytas: si accipiat cor recenter
extract

extractum ex animali, & a'' : calens, atque uiuens suspendatur supra patientem si m illit eam. Sic si quis transglutit cor upupa, uel mustele, uel talpa, eo adhuc uiuente & fert ei ad memoriam, reminiscenciam, intellectum & diuinationem. Hinc totum est generale praeceptum, quod scilicet quaecunq; colligenda sunt ex animalibus, siue lapides, siue membra, siue excrementa, ut pili, stercus, ungulae, haec ab animalibus, illis adhuc uiuentibus, auferri debent, atq; etiam, si fieri potest, ipsis postea adhuc uiuis remanentibus. Vnde praecipunt, quando colligis linguam ranae, eam uiuam remittas in aquam: si colligas dentem uel oculum lupi, non interficias lupum: & sic de similibus. Sic tradit Democritus, si quis extrahat ranae marinae uiuenti linguam, nulla alia parte corporis adherente, ipsaq; demissa in mare, imponat supra cordis palpitationem mulieri dormienti, quaecunq; interrogauerit, uera responsuram. Simili modo oculos ranarum ante solis ortum adalligatos egro, ita ut caecas demittant in aquam, tertianas abigi promittunt: eosdemq; cum carnibus lusciniae in pelle ceruina adalligatos praestare uigiliam somno fugato, tradunt. Similiter paslinacae radius adalligatus umbilico, fertur faciles partus facere, si uiuenti ablatus sit, ipsaque denuo in mare demissa. Sic ferunt serpentis oculum dextrum adalligatum contra epiphoras prodesse, si serpens uiuus dimittatur. Et est quidam piscis, siue serpens maximus nomine myrus, cui si eruatur oculus, & alligetur fronti patientis, ophthalmiam sanare dicitur, pisci uero oculum renasci: sed altero illum capi lumine, qui uiuentem non dimiserit. Item dentes omnium serpentum,

Ab animalibus colligenda, illis uiuentibus auferri debent.

CCCVLTA PHILOSOPHIA

uius exempti sunt, suspensi supra pa-
 inare dicuntur: similiter dente ta-
 exemplo ea dimissa, sanari dentium dolores: nec
 canes, caudam mustelæ, quæ dimissa sit, habentes
 rat Democritus, linguam chamaleontis, si uiuen-
 sit, ad iudiciorum euentum pollere, eandemq; salu-
 se parturientibus circa domum: cauendum autem
 mo inferatur, quia esset perniciosissimum. Sunt a-

Quæ post
 mortem ui-
 res suas retu-
 neant.

prietates post mortem remanentes: ac de his dicur-
 nici, quod res in quibus minus mergitur idea me-
 his adhuc postquam mortuæ sunt, & defunctæ fi-
 quod immortale est, mirabilia operari non cessa-
 herbis & plantis, auulsis & arefactis adhuc uige-
 ratur ipsa uirtus ab idea quondam infusa. Inde e-
 sicut aquila in uita sua omnes aues superat & uin-
 tiam ea defuncta, pennæ eius omnes aliarum au-
 nas & plumas destruunt & corrodunt: eadem
 pellis leonis omnes alias pelles consumit: & pellis
 destruit pelles pantheræ: & pellis lupi corrodit p-
 gni. Et quedam hæc non agunt solum in contactu

Tympano-
 rum ex di-
 uersis pelli-
 bus, diuersi
 effectus.

reo, sed etiam quandoq; in harmonia uocali: sic
 num factum de pelle adib, hoc est lupi, obmutesci-
 tympanum de pelle agni. Simili modo tympanum
 de pelle ericy marini, procul fugat omnia repti-
 quamcunq; distantiam sonus eiusmodi auditus
 & fides facta ex intestinis lupi, si cum ouini-
 dibus in lyra, aut cythara tensa fue-
 rint, nullam inde fieri posse con-
 sonantiam, manife-
 stum est.

Quomodo res inferiori
 lestibus, & quomodo
 hominum exercitia & me
 distribuuntur.

Manifestum est quòd omni
 rioribus, & quodam mo
 bi inuicem insunt, scilicet in infimis suprema, & in supre-
 mus infima: sic in cœlo sunt terrena, sed sicut in causa mo-
 doq; cœlesti, & in terra sunt cœlestia, sed modo terrestri,
 scilicet secundum effectum: sic dicimus esse hic entia quæ-
 dam solaria, quædam lunaria, in quibus sol & luna cau-
 sant aliquid sue uirtutis. Vnde res huiusmodi recipiunt plu-
 res operationes & proprietates consimiles operationibus
 stellarum ac figurarum, quibus subsunt: sic cognoscimus so-
 laria esse respectiua cordis & capitis, propter leonem solis
 domum, & arietem solis exaltationem: sic martialia con-
 ferunt capiti & testiculis, propter arietem & scorpionē:
 hinc quibus uino inebriatus, sensus titubant & caput do-
 let, missus in aquam frigidam testibus, acetoue dilutus, præ-
 sentaneum remedium est. Sed circa ista necessarium est sci-
 re, quomodo corpus humanum distribuitur planetis atque
 signis. Scias itaq; iuxta Arabum traditionem, solem præ-
 esse cerebro, & cordi, femori, medullis, oculo dextro &
 spiritui uitæ, lingue uero & ori, & cæteris instrumentis
 siue organis sensuum, tam interiorum quàm exteriorum:
 insuper manibus, pedibus, cruribus, neruis, & uirtuti phā-
 tastica præesse: Mercurium spleni, lieni, stomacho, uesicæ,
 atrici ac auri dextra, ipsiq; receptiuæ uirtuti: Saturnum
 hepatis & carnosiori parti stomachi: uentri quoq; & um-
 bilico Iouem: unde in Iouis Ammonij templo effigie um-
 bilico

Vmbilici ef-
 figies cur in
 templo Iouis
 Ammonij.

bilici repositam tradit antiquitas. Sunt præterea qui
 tiam costas, pectus, intestina, sanguinem, brachia &
 etram manum, ac sinistram aurem, ac uirtutem natur
 attribuunt: sanguini autem & uenis, & renibus, &
 si fellis, natibus, & dorso, & decursui spermatis, & ui
 irascibili, præficient Martem. Iterum renibus & testiculis,
 uulua, & matrici, & genitali semini, & ui concupiscib
 Venerem: insuper & carni, & pinguedini, uentri, pectus
 & umbilico, & eiusmodi omnibus quæ operi Venereo
 seruiunt, ut ossi sacro, & spinæ dorsi, & lumbis: præterea,
 capiti & ori, quo osculum amoris pignus donatur, præesse
 dicitur. Luna uero etsi totum corpus, & singula membra
 pro uarietate signorum sibi uendicet, tamen peculiariter si
 bi adscribuntur cerebrum, pulmo, medulla spinæ dorsi, sto
 machus, & menstrua, & omnia excrementa, atq; ocu-

Humani cor
 poris partes
 quibus plane
 tis atque zo
 diaci signis
 subint.

lus sinister cum crescendi uigore. Ipse uero Hermes in ani
 malis capite septem dicit esse foramina, septem planetis di
 stributa: uidelicet aurem dextram, Saturno: sinistram, Io
 ni: nares dextram, Marti: Veneri, sinistram: oculum dex
 trum, Soli: sinistrum, Lunæ: os autem Mercurio. Singula
 perinde signa Zodiaci sua membra curant: sic Aries caput
 atq; faciem regit: Taurus, collum: Gemini, brachia atq; hu
 meros: Cancer præest pectori, pulmone, stomacho & lacer
 tis: Leo præest cordi, & stomacho, & iecori, atq; dorso:
 Virgo respicit intestina, & fundum stomachi: Libra gu
 bernat renes, & femur, atq; nates: Scorpius genitalia, &
 uulua, & matricem: Sagittarius dominatur femori atq;
 subinguinibus: Capricornus regit genua: Aquarius crura
 & tibias: Pisces regunt pedes. Et sicut horum signorum tri
 plicitates sibi correspondent, & conueniunt in cœlestibus:

sic

pter Solem, Arietem & Leonē: sic arnoglossa herba Mar-
 tis, medetur capiti & testibus --- pter Arietem & Scor-
 pionem: & sic de reliquis. Pra... :a conferunt Saturnalia
 ad trīstītiā & melancholiā: Iouialia ad letitiā &
 ad dignitatē: Martialia ad audaciā, rixā & irā:
 Solaria ad gloriā & uictoriā & animositatē: Vene-
 rea ad amorem, libidinem & concupiscentiā. Mercuria-
 lia ad faciūdiā: Lunaria ad uulgarem uitā. Ipsaq; homi-
 num exercitia & mores secundū planetas distributa sunt:
 Nā Saturnus regit senes & monachos, & melancholias,
 & thesauros absconditos, & quæ longis itineribus & cū
 difficultate acquiruntur: Iupiter uero habet religiosos, præ-
 lator, reges & duces, & lucra licite acquisita: Mars ton-
 sores, chirurgos, medicos, lictores, carnifices, macellarios,
 furnarios, pistores, milites, qui passim Mauortij dicuntur.
 Similiter & reliquæ stellæ suā exercitia significant, prout
 hæc in Astrologorum libris descripta sunt.

Hominum
 mores & ex-
 ercitia plane-
 tis subiacet.

Quomodo cognoscendum, quibus stellæ
naturales subsunt, atque quæ res sunt
res.

CAP. XII

QUæ uero res cui stellæ uel signo subsint,
difficile est ualde: cognoscuntur tamē pe-
nem radiorum, uel motus uel figuræ superiorum
etiam per colores & odores, quædam etiam pe-
rationum effectus quibusdam stellis consonanti-
ria sunt inter elementa ignis, & lucida flamma-
ribus sanguis purior, & spiritus uir: inter sapi-
acutus, dulcedini mixtus. Inter metalla aurum
dorem: habetque à Sole, quod sit cordis confortati-
lapides uero qui aureis guttis solares radios imi-
tut lapis ætites aureis guttis Solem imitans, uir-
bet contra morbum caducum, & contra uenen-
qui dicitur Solis oculus, figuram habens simili-
oculi, ex cuius medio radius emicat, confortat
confert usui: sic carbunculus nocte lucens, uirtu-

Chrysolicus
lapis.

contra omne uenenum aereum & uaporosum;
litus lapis habens in colore tenuem & lucidan-
tem, in qua quando Soli opponitur, stella aurea e-
fortat spiritualia, confert asthmaticis: & quan-
tur, & setus asini in foramen repletus, sinistro li-
ligatus, fugat phantasmata, & terrores melâcl-

Iris lapis.

titiamque repellit: sic lapis Iris similis in colore cr-
ut frequenter, reperitur hexagonus, quando sub
eius radijs Solis opponitur, & pars altera in umbrâ tene-
tur, colligit radios in se solares, quos proiciens reflectendo
facit apparere Irim in opposito pariete. Item heliotropius
lapis uiridis ad modum iaspidis, uel smaragdi, guttis rubeis
stella

stellatus facit constantem, glorio
fert ad uitæ longitudinē: & est in
habet in radios solares, quos in s.
tur, hoc est, apparere sanguineos
psim, quando uidelicet inungitur
minis, & in uas plenum aquæ p.....
eius mirabilior in oculos hominum, quorū aciem ita præ-
stringit, atq; ita obcæcat uisum hominum, ut uideri non
permittat gestantem se, quod tamen non facit sine adiuto-
rio herbæ eiusdem nominis, quæ & heliotropium uoca-
tur, hoc est solsequiū. Has uirtutes & Albertus magnus,
& Guilielmus Parisiensis in scripturis suis confirmant.
Hyacinthus etiam habet uirtutem à Sole contra uenena, Hyacinthi
& pestiferos uapores, reddit gestantem tutum & gratū, uirtutes.
confert ad diuitias, & ingenium, confortat cor: retentus
in ore, uehementer animum exhilarat. Item pyrophilos la Pyrophilus.
pis rubicundus permixtus. de hoc teste Alberto refert
Aesculapius in una epistolarum suarum ad Octauū Au-
gustum, quòd aliquod uenenum est tantæ frigiditatis, quod
cor hominis interempti conseruat ab uisione, ita quòd si
aliquādiu ponatur in igne, conuertitur in lapidem: & hic
est ille, qui uocatur pyrophilos, ab igne. Habet mirabilem
uirtutem contra uenena, & reddit gestantem gloriosum,
& formidolosum aduersarijs. Præ omnibus autem solaris
est lapis, quem inuenisse fertur Apollonius, nomine pan-
taura, qui alios lapides ad se trahit, quemadmodū magnes
ferrum, contra omnia uenena efficacissimus, ab alijs pan-
therus dictus, quia pantheræ animali maculoso adsimila-
tur: ideo etiam Pantochras dicitur, quia omnes colores cō-
tinet. Aaron illum Euanthum nuncupat. Solares præterea
d 3 sunt,

sunt, topazius, chrysopassus, rubinus, balagius: It
 ria sunt auripigmentum, aureiq; coloris, & lum
 rimi. Ex plantis uero & arboribus, sunt solari
 uertuntur ad solem, ut heliotropium, & quæ in
 in se folia recedente Sole, oriente uero, explicant pi
 ut lotos, quam quidam arbusculam solarem esse, & f
 etium & soliorum figura testatur: Sic Peonia, ch
 donia, citraria, Zinziber, gentiana, dictamnus, uer
 na quoq; præstans uaticinium & expiationem, fugan
 cacodæmones. Laurus etiam Phœbo sacer, ac cedrus, pal
 ma, & fraxinus, & hederæ, & uitis: & quæcunq; uene
 na, & fulgura repellunt, & perpetuo uirentes hyemis al
 gores non uerentur. Item solaris sunt mēta, mastix, zedo
 rea, crocus, balsamus, ambra, muscus, mel flauum, lignum
 aloës, gariophyllum, cinnamomum, calamus aromaticus,
 piper, thus, amaracus, & Libanotis: quod Orpheus uocat
 solis thymiama. Inter animalia uero solaris sunt magnani
 ma, animosa, studiosa uictoria & gloria: ut leo ferarū rex,
 crocodilus, lynx, aries, caper, taurus armentorum rex, ab
 Aegyptijs apud Heliopolim soli sacratus, quem Veritem
 nominant: & bos Apis in Memphi, & in Hermintho
 taurus nomine Pathim. Lupus etiam Apollini & Lato
 næ sacer est. Præterea solaris est cynocephalus, qui per sin
 gulas horas duodecies in die latrat, & æquinoctij tempore
 duodecies per singulas horas mugit: idem & in nocte, un
 de illum in hydrologijs sculpebant Aegyptij. Item solares
 sunt inter aues, phœnix auis unica, & aquila auium regi
 nam: item uultur, olor siue cygnus: & quæ quasi quibusdam
 hymnis applaudunt surgenti soli, & quasi aduocant, ut gal
 lus & coruus: accipiter etiam, quia in Aegyptiorū theo
 logia

Cynocephalus
 in hydro-
 logijs Aegy-
 ptij cur pin-
 xerint.

Ltam maris quàm fluuiorum, & omnia humida, hu-
 mores arborum, & animalium, maxime albi, ut albumi-
 na ouorum, pinguedines, sudores, pituita & superfluitates
 corporum. Ex saporibus salsus & insipidus: Inter metalla
 uero argentum: Inter lapides illius est crystallus, argentea
 marcasita, & omnia alba & uiridia. Item lapis selenites,
 id est lunaris, ex candido translucens, melleo fulgore, mo-
 tum imitans lunarem, lunæ figuram in se habens, red-
 densq; eam in dies singulos crescentis, minuentisue nume-
 ro. Item margarita, quæ ex aquæ stillicidijs in conchis ge-
 nerantur: similiter & crystallus, & berillus. Inter plan-
 tas & arbores lunares sunt, selenotropion, quæ uertitur ad ^{Arbores &} plantæ luna-
 lunam, quemadmodum heliotropion ad solem, & palma ^{res.}
 arbor ad singulum lunæ ortum, singulum ramum emittens:
 hyssopus etiã species rorismarini minima arbor & maior
 d 4 planta

Animalia
lunaria.

Aues luna-
res.

plantarum, de utrisq; participans: est etiam lunaris hag-
castus, siue casta arbor, & oliua. Similiter & In-
chinosatares, quæ crescit & decrescit cum luna: scilicet
substantia & numero foliorum, non solum in humore &
uirtute: quod singulæ plantæ quodammodo commune ha-
bent, præter cepas Martias, quæ solæ contra lunæ augmen-
ta & decrementa minuendi & augendi uires contrarias
habent: quemadmodum inter uolatilia origis Saturnia a-
uis lunæ simul ac soli inimicissima est. Animalia lunaria
sunt, quæ humana consuetudine gaudent, & quæ uario na-
turæ amore & odio pariter excellunt, ut canes omnis ge-
neris. Lunaris etiam est chameleon, qui pro uarietate colo-
ris obiecti similem semper induit: quemadmodum luna pro
uarietate signi, in quo reperitur, naturam uariat. Item lu-
nares sunt, porcæ, ceruæ, capræ, & animalia quæcūq; quæ
lunarem motum obseruant & imitantur: ut cynocepha-
lus & panthera: fertur enim hæc in armo habere similem
lunæ maculam crescentem in orbes, & cornua pari modo
curuantem. Lunares sunt & feles, quorum oculi ad lunæ
uices ampliores aut minores fiunt: & quæ huiusmodi sunt,
ut sanguis menstruus, cum quo multa mira & monstrifi-
ca fiunt apud magos. Hyæna etiam sexum mutans, uarijsq;
obnoxia ueneficis, & animalia omnia, quæ amphibia di-
cuntur, ut quæ terram simul cum aqua incolunt, ut casto-
res & lutres, & quæ uenantur pisces: præterea animalia
omnia monstrosa, & quæ absque manifestis seminibus
aut æquinoce generantur, ut mures ex coitu & ex terræ
computrescentia. Inter aues lunares sunt anseres, anates,
merguli: & omnes aquatiles & piscium uenatrices, ut ar-
dea: & quæ æquinoce producuntur, ut uespæ, ex cadaueri-
bus equo

bus equorum: apes ex putrefactione uaccarum, musciliones ex uino corrupto, & scarabei ex carnibus asinorum. Maxime uero lunaris est scarabeus bicornis, quem tauriformem uocant: qui pilulam defodiens, relinquit octo & uiginti diebus, quibus luna totum zodiacum metitur, nono autem & uigesimo die, quibus luminarium coniunctionem futuram putat, adaperiens in aquam proijcit, unde tunc prodeunt scarabei. Inter pisces lunares sunt alurus, ^{Pisces lunares.} cuius oculi ad uices lune uariantur: & quicumq; lune motum obseruant, ut torpedo, echeneis, cancer, ostrea, conchyliæ & rana.

Quæ sunt sub Saturno.

CAP. XXV.

Saturnalia sunt inter elementa terra, & etiam aqua: inter humores atra bilis humectans, tam natua, quam aduentitia præter adustam: Ex saporibus acetosi, aciores, & graues. Inter metalla, plumbum, & propter pondus aurum, aureaq; marcasita. Inter lapides onychinus, xiazaa, camoinus, sapphirus, fuscus iassus, chalcedonius, magnes, & omnia terrea fusca, & ponderosa. Inter plantas & arbores, asphodelus, serpentaria, ruta, cuminum, helleborus, silphium, mandragora, opium: & quæ stupefaciunt, & quæ neq; feruntur unquam, neque fructus ferunt, & quæ nigrantes baccas, nigræque fructus producant: ut ficus atra, pinus & cupressus, arbor feralis, & ^{Cupressus feralis arbor.} non regerminans baculus, torua, sapore amara, odore uiolenta, umbra nigrata, pice acerrima. fructu superuacua, duratione incorrupta, funesta & diu sacra, sicut apium, quo antiquitus tumulorum thecas, antequam in illis mortuorum imponerent corpora, sternere consueuerunt: quam breui in conuiuorum coronamentis ex omnibus passim herbis
d s & flor

in coro
namentis o-
lim interdi-
ctum.

Et floribusserta neclere fas erat praterquam ex.
niam lugubre sit, Et hilaritati non conueniat. A
reptilia segregata, solitaria, nocturna, tristia, con-
tiua uel penitus bruta, auara, timida, melancholi-
laboris, tardi motus, immundi uictus, Et quæ sa-
deuorant. Ex istis ergo sunt, talpa, asinus, lupus, li-
lus, catus, camelus, ursus, sus, simia, draco, basilisc-
serpentia omnia Et reptantia, scorpiones, formice,
ex putrefactione nascuntur in terra, in aquis, in æ-
nis, ut mures uermesq; multiplices. Inter aues uer-
nia sunt, quæ sunt longi colli Et grossa uocis, ut gi-
thiones, Et pauones, Saturno Et Iunoni sacra. I-
bo, noctua, uespertilio, upupa, coruus, Et origis auis in-
diosissima. Ex piscibus uero anguilla, seorsum ab alijs pi-
bus degens, muscipula, Et canicula foetus suos deglutie-
res. Item testudines, ostrea, conchylia, Et spongia mari-
na, Et quæ ex eis sunt.

Quæ sunt Iouialia.

CAP. XXVI.

Iouialia sunt inter elemēta aër: inter humores sanguis,
Et spiritus uitæ, cuncta quoq; ad uitæ augmentum nu-
trimentumq; Et uegetationem spectantia. Ex saporibus,
qui sunt dulces Et suauis. Ex metallis, stannum, argentum
Et aurum, propter temperantiam. Inter lapides, hyacin-
thus, berillus, sapphirus, tuthia, smaragdus, iaspis uiridis,
Et perpetuo uirides aëreiq; colores. Inter plantas Et ar-
bores, barba Iouis, ocymum, buglossa, macis, spica, menta,
mastiche, inula, uiola, lolium, hyoscyanius, populus: Et
quæ felices arbores traduntur, ut quercus, asculus, ilex,
fagus, corilus, populus, sorbus, ficus alba, pirus, malus,
uitis, prunus, fraxinus, Et cornus, atq; oliua Et oleum.

Insuper

LIBER

Insuper frumētum, hordeum
 xaccharum, & omnia quor
 subtilis, participans aliqua
 sunt nuces, amygdala, pinea
 peonia, mirobalani, & rhei
 quoq; illi attribuit styracem
 ferunt aliqualem dignitatem.
 mitia & bona disciplina, ac bonorum morum, ut ceruus,
 taurus, elephas: & mansueta quæq; animantia, ut ovis &
 agnus. Ex auibus autem quæ sunt complexionis tempera-
 tæ, ut gallina & uitella ouorum. Item perdix, phasia-
 nus, hirundo, pellicanus. Item cucupha & ciconia, aues
 piissimæ & gratitudinis signacula: estq; ei sacrata aqui-
 la, Imperatorum insigne, ac iustitiæ cum clementia sym-
 bolum. Inter pisces autem delphinus, anchia, silurus, pro-
 pter pietatem.

Aquila Impe-
 ratorum in-
 signe, & iusti-
 tiæ symbolū.

Quæ referunt Martem. CAP. XXVII.

Martialia sunt inter elemēta, ignis: pari modo ad-
 musta & acuta omnia, inter humores, cholera: Sa-
 pores autem amari, acres & linguam perurentes, & qui
 dicuntur lacrymosi: inter metalla, ferrum, æs rubeum, &
 omnia ignea, rubea & sulphurea: inter lapides, adamas,
 magnes, lapis sanguinaris, iaspis, multigenius, amethystus:
 inter plantas & arbores, elleborus, allium, euphorbium,
 cartabana, armoniacum, raphanus, laureola, napellus,
 scammonia, & omnia uenenosa ex caloris superabundan-
 tia: & quæ pungentibus spinis munitæ sunt uel contactu
 suo cutem urunt, pungunt uel ampullant, ut cardo, urtica,
 flammula: & quæ comesta lacrymas excutiunt, ut cepæ,
 ascolonia, porru, sinapium, castoreum: & arbores omnes
 spino

spinosa, atq; cornus Marti sacer. Animalia bellicosa, rapacia, audacia, & perspicua im-
 equus, mulus, hircus, hœdus, lupus, pardus
 pentes quoq; & dracones ueneno infensi: &
 hominibus infesta, ut pulices & muscæ, &
 propter iracundiam. Aues omnes rapaces, &
 fragæ, ut aquila, falco, accipiter, uultur: & q
 rales aues dicuntur, noctuæ, ululæ, tinnuncu
 quæ semper famelicæ ac rapacissimæ sunt: et
 & quasi uocem strangulantis emittunt, ut c
 ces, & picus præ cæteris Marti sacer est. Es
 bet lucium, mullum, pastinacam, arietem, hi
 glaucum, qui uoracissimi simul ac rapacissi

Quæ sunt Venerea. CAP. X

Venerea sunt inter elementa, aër atq; c
 mores pituita cum sanguine, spiritu ac semine gen
 tali: inter sapes habet dulcem, unctuosum, & delecta
 lem: inter metalla habet argentum, & æs croceum atq;
 rubeum: inter lapides conueniunt illi berillus, chrysolitu
 smaragdus, sapphirus, iaspis uiridis, corneola, lapis ætiti
 lapis lazuli, corallus, omnesq; pulchri, uarij, albi uel uiri
 dis coloris. Inter plantas & arbores, uerbena, uiola, cap
 lus Veneris, herba lucia, siue ualeriana, quæ Arabice d
 tur phu. Item thymus, ladanum, ambra, muscus, sandal
 coriandrum, & omnia thymiamata, & fructus delect
 biles, & suaues, ut pira dulcia, ficus & mala Punica, q
 poëtæ dicunt in Cyprio à Venere primo sata. Præterea de
 dicata illi sunt Luciferi rosa, Hesperii etiam myrtus. Ani
 malia habet luxuriosa, deliciofa, fortis amoris, ut catuli,
 cuniculi, fœtosæ oues, capræ & hircus, & cæteris animan
 tibus

Hirci salaci
 tas.

ribus citius generans, quem
 ortu coire dicunt. Item taur
 propter lasciuiam, etiam *V*
gnus, motacilla, hirundo, pe
 lorum maxime amantes. *I*
ri sacra, & turtur, quarum
 batur in purificationem par
 qui iubente lege dabatur in purificationem lepræ *Martij*
 mali, quo nil æque proficuum resistit. Aquilam etiam *Æ*
gyptij *Venerem* uocant, quod sit in *Venerem* prona, ter
 decies enim in die oppressa, si mas uocet, denuo accurrit.
 Ex piscibus uero *Veneri* sunt, grues libidinosi, scari sala
 cissimi, merula ob fœtus amorem, & cancharius pro con
 iuge pugnans, & tithymallus ob odoris fragrantiam &
 suauitatem.

Quæ sequuntur Mercurium. CAP. XIX.

Mercurialia sunt inter elementa aqua, licet indistin
 Ele omnia moueat: similiter & humores, præcipue
 tamen permixtos: sed & spiritum animale regulat, sapo
 resq; uarios & peregrinos permixtosq; : ex metallis illius
 sunt, argentum uiuum, stannum, marcasita argentea. In
 ter lapides, smaragdus lapis, achates, porphyrites, topa
 zius, & qui sunt diuersorum colorum, & quibus figuræ
 uariæ à natura insitæ, aut qui ab arte factitij sunt, ut uitrū,
 & quæ croceum cum uiridi miscent. Inter plantas & ar
 bores, corilus, pentaphyllon, mercurialis, fumus terræ,
 pimpinella, maiorana, petroselinum, & quæ breuiores &
 minores in folijs sunt, mixtusq; naturis & uario colore cō
 posita. Animalia sagacia, ingeniosa, strennua, uersatilis
 ingenij, uelocis cursus, & facilem consuetudinem cum ho
 minib

minibus habentia, ut canes, simiæ, uulpes, mustela
 & mula: & animalia Hermaphroditica, & quæ
 sexum uicissim mutant, ut lepus, & hyena & sin-
 ter aues quæ à natura ingeniosæ, canoræ & mus.
 & uersatiles, ut cardueles, ficedulæ, merula, turdi-
 da, philomela, calādris, psittacus, pica, ibis, porphyrio, &
 scarabeus unicornis. Inter pisces uero trochus qui seipsum
 init, quocirca masculofoeminam uocant. Item polypus
 fraudulentus & colore uersatilis, & pastinaca ob soler-
 tiam: similiter & mugil cauda cibum hamo excutiens.

Quod totus sublunaris mundus, & quæ in eo
 sunt, planetis distribuitur. CAP. XXX.

Praterea quicquid in toto mundo reperitur, iuxta pla-
 netarum dominia efficitur, uirtutemq; sortitur: sic in
 igne uiuificum lumen, Soli calor, Marti in terra, superfi-
 cies uaria Luna & Mercurio & stellato cœlo, moles au-
 tem tota Saturno. At in medijs elementis, ubi regit, hu-
 mor aëreus subiacet Ioui, aqueus uero Luna, mixtus au-
 tem obtemperat Mercurio & Veneri. Simili ratione à na-
 tura causæ agētes sequuntur Solcm, materia uero Lunam,
 foecunditas causarum agentium Iouem, foecunditas mate-
 riæ Venerem, expeditio uelox ad effectum Martem &
 Mercurium: illum propter uehementiam, hūc propter dex-
 teritatem multiformemq; uirtutem: cunctorum autem cō-
 tinuatio permanens Saturno dedicatur. Sed & in uegeta-
 bilium numero omne fructum ferens à Ioue est, & omne
 flores ferens à Venere, & omne semen & cortex à Mer-
 curio, omnis autem radix à Saturno, & lignum omne à
 Marte, & folia à Luna. Hinc omnia quæ fructum ferunt
 & non florescunt, Saturni & Iouis sunt: quæ uero flore-
 scunt,

scunt, & semina, non autem *scunt, hæc Ve*
neris sunt, atq; Mercurij: quæ semine sponte
 producuntur, à Luna & Saturn
 à Venere est, & robur à Marte: & unusqu
 rum regit & disponit id, quod ei assimilatur
 lapidibus, pondus, glutimen & stypticitas est
 neficium & temperamentum à Ioue, duritu
 ta à Sole, gratia & pulchritudo à Venere, occulta virtus
 à Mercurio, commune beneficium à Luna.

Qualiter prouinciæ, & regna planetis distribuuntur.

CAP. XXXI.

IPse etiam terrarum orbis per sua regna & prouincias,
 planetis atq; signis distributus est: Nam Saturno cum
 Capricorno subijciuntur Macedonia, Thracia, Illyria, In
 dia, Arriana, Gordiana, quarum regionum multe sunt in
 Asia minori. Cum Aquario autem subsunt illi, Sauroma
 tica regio, Oxiana, Sogdiana, Arabia, Phazania, Media,
 Aethiopia, & hæ regiones pro maiori parte ad Asiam
 interiorem pertinent. Ioui autem subijciuntur cum Sagit
 tario, Tuscia, Celtica, Hispania, & felix Arabia. Cum
 piscibus, Lycia, Lydia, Cilicia, Pamphylia, Paphlagonia,
 Nasamonia, & Garamantica. Mars regit cum Ariete,
 Britanniam, Galliam, Germaniã, Barstaniam, concaua
 Syria, Idumeam & Iudæam. Cum Scorpione autem Sy
 riam, Comagenem, Cappadociam: Metagonitidem, Mau
 ritaniam & Getuliam. Soli cum suo Leone subiectæ sunt
 Italia, Apulia, Sicilia, Phœnices, Chaldaei, Orsenij siue
 Orchenij. Venus cum Tauro habet Cyclades, maritima
 parua Asiæ, Cyprum, Parthiam, Mediam & Persidem.
 Cum Libra autem imperat, Bactrianus, Caspis, Sericæ,
 Theba

DE OCCULTA PHILOSOPHIA

*Thebaidi, Oasidi, & Troglodytis. Mercurius cum
nis tenet Hyrcaniam, Armeniam, Mantianam, Li-
cam, Marmaricam, & inferiorem Aegyptum. Cyrene
gine uero, Græciam, Achaïam, Cretam, Babylonem, Me-
sopotamiam, Assyriam, & Elam, unde Elamita in scri-
ptura dicti sunt. Lunam cum Cancro sequuntur, Bithynia,
Phrygia, Colchica, Numidia, Aphrica, Carthago, & to-
ta Carchedonia. Hac ita ex Ptolemæi sententia collegi-
mus: quibus iuxta aliorum astrologorum scripta alia mul-
ta addi possent. Verū qui has prouinciarum partitiones su-
pra syderalem hanc distributionem cum regentium intel-
ligentiarum ministris, ac Israëliticorum tribuum bene-
dictionibus, apostolorum sortitionibus, ac sacrarum litera-
rum typicus signaculis conferre nouerit, grandia, quin &
prophetica super unamquamque regionem elicere poterit
futurorum oracula.*

*Quæ subsunt signis, ac stellis fixis, earumque
imaginibus.* CAP. XXXII.

Similis est per omnia ratio de figuris stellarum fixa-
rum habenda: sic Arieti cœlesti uolunt subijci arie-
tem terrestrem, & Tauro cœlesti, taurum, atq; bouem
terrestrem: sic Cancro, cancros, Leoni leones, Virgini uir-
gines, & Scorpionem præsidere scorpionibus, & Capri-
cornum capricornus, & Sagittarium equis, & signo Pi-
scium subesse pisces. Similiter Vrsa cœlestis præsidet ursis:
Hydra serpentibus: & Cani subsunt canes: & sic de sin-
gulis. Ipse uero Apuleius signis atq; planetis, præcipuas ue-
luti proprias quasdam herbas distribuit, uidelicet Arieti
elelisphacon, Tauro peristereona orthion, Geminis peri-
steriona hyption, Cancro symphyton, Leoni cyclaminum,
Virgini

LIBEI

Virgini calamynthum, L
misiā, Sagittario anag.
Aquarii beam, l
uero, Sat. , peruium
danum, Soli heliotropium
chum, Mercurio phlomu
Hermes, quem sequitur
asphodelum, Ioui hyoscy
polygoniam, Veneri uerb
Lunæ chenostacen. Iamq;
asparagos subesse Arieti,
minata rasura cornu ariet

con contritum inter duos iapiae gignit scorpiones: Præ- num p
terea ex stellis insignioribus, iuxta Hermetis & Thebit Etio.
doctrinā, hīc aliquot enumerabo, quarum prima dicitur
caput Algol, & præst ex lapidibus adamanti: ex plantis
elleboro nigro & Arthemisia. Sequuntur Pleiades, præsi
dentes ex lapidibus crystallo & diodoco: ex plantis her
bæ diacedon, & thuri, & fœniculo: præterea subesse sibi
uolunt ex metallis argentum uiuum. Tertia Aldeboran
habet sub se ex lapidibus, carbunculum & rubinum: ex
plantis lithymallum, & matrysyluā. Quarta dicitur Hir
cus, hic tenet ex lapidibus sapphirum, ex plantis marru
bium siue prasium, mentam, arthemisiam & mandra
goram. Quinta canis maior, hic habet ex lapidibus sub se
berillum: ex plantis sauinam, arthemisiam, & dracon
team: ex animalibus linguam colubri. Sexta canis minor,
habet ex lapidibus achatem: ex plantis florem heliotropij
& pulegij. Septima cor Leonis, habet ex lapidibus grana
tum: ex plantis chelidoniam cum arthemisia, & masty
che.

DE OCCULTA PHILOSOPHIA

viii. Octava cauda *Vrsæ* maioris, habet ex lapidibus
 gnetem: ex plantis cichorium, cuius folia & flores.
 tur ad septentrionem, & *Arthemisiam* cum flore peruin-
 cæ: ex animantibus dentem lupi. Nona dicitur *Ala corui*,
 huic subest ex lapidibus onychinus niger: ex plantis lappa-
 cium, quadraginum, hyoscyamus, & consolida: ex ani-
 mantibus uero, lingua rana. Decima spica, habet sub se ex
 lapidibus, smaragdum: ex plantis, saluam, trifolium, per-
 uincam seu promarullā, *Arthemisiam* & mādragoram.
 Undecima dicitur *Alchamech*, præest ex lapidibus, ia-
 spidi: ex plantis, plantagini. Duodecima *Elpheia*, huic
 subest ex lapidibus, topazius: ex plantis præest rorimari-
 no, trifolio & hederæ. Decimatertia dicitur cor *Scorpio-
 nis*, huic subest ex lapidibus, sardonius, & amethystus: ex
 plantis aristolochia longa, & crocus. Decimaquarta uul-
 tur cadens, huic subest ex lapidibus chrysolithus: ex plan-
 tis satireia, & fumus terræ. Decima quinta, cauda ca-
 pricorni dicitur, hæc tenet ex lapidibus chalcedonium: ex
 plantis maioranam, arthemisiam, nepetam, & quam
 calamintham dicunt, pulegio similem, & radicem man-
 dragoræ. Illud præterea sciendum est, non quamlibet, aut
 lapidem, aut plantam, aut animal, aut aliud uno solo hyde-
 re regi, sed multa etiam à pluribus recipere influxum, &
 non tam separatim, quàm coniunctum: sic inter lapides
 chalcedonius subest Saturno & Mercurio, cum cauda
 Scorpionis, & Capricorni: Sapphirus autem Ioui & Sa-
 turno, & stelle *Alhagoth*: Tuthia Ioui & luminari-
 bus: Smaragdus Ioui, Veneri & Mercurio, ac spica:
 Amethystus autore *Hermete*, subest Marti cum Ioue,
 & corde Scorpionis: Iaspis multigenus Marti, & Ioui,
 ac stot

ac stella Alchamech: Chrysi-
curio, & stella quæ dicitur
& Elpheia: Adamas Marti
ex uegetabilibus herba serpēi
pentario cœlesti: mastiche
mastiche etiam cordi Leonis
sic elleborus Marti & capit
Soli cum Veneris: coriandrum Veneri cum Saturno dica-
ta sunt. Ex animalibus etiam uitulus marinus subest Soli
ac Ioui. Vulpes & simia Saturni sunt & Mercurij, &
canes domestici Mercurij sunt & Luna, & iam plura
ex istis in superioribus docuimus.

De signaculis & characteribus rerum natura-
rum. CAP. XXXIII.

OMnes stelle suas proprias habent naturas, proprie-
tates, cōditiones: quorum signacula & caracte-
res per suos radios etiā in istis inferioribus producant, in
elementis, in lapidibus, in plantis, in animalibus & eo-
rum membris. Vnde unaquaq; res à dispositione harmo-
nica, & à sua stella ipsam irradiante sortitur speciale ali-
quod signaculum, seu characterē sibi impressum, illius stel-
la siue harmoniæ significatiuum, ac specialem in se conti-
nentem uirtutem, ab alijs differentem, uel genere, uel spe-
cie, uel numero præiacentis materiæ. Habet itaq; quælibet <sup>Res quælibet
suum habet
characterē.</sup>
res suum characterem ad aliquem peculiarē effectum sibi
à sua stella impressum, maxime ab illa quæ in ipsa præ cæ-
teris obtinet principatū: & hi characteres has stellarum
suarum proprias naturas, uirtutes & radices in se conti-
nent atq; retinent, earumq; consimiles operationes in res
alias, super quas reflectuntur, producant, & stellarum
e 2 suarum

DE OCCULTA PHILOSOPHIA

uarum influxus prouocant adiuuantq; , siue plan
 , siue etiam stellarum fixarum, & imaginum, &
 coelestium, quoties uidelicet in debita materia, siue
 re debitisq; solennitatibus fuerint fabricati. Quod consi-
 derantes antiqui sapientes, qui ad inuestigandas occul-
 rerum conditiones plurimum laborauerunt, stellarum ima-
 gines, figuras, signacula, sigilla, characteres adnotarunt,
 quos natura ipsa per stellarum radios in istis inferioribus
 depinxit, alios in lapidibus, alios in plantis, & ramuscu-
 lorum iuncturis atque nodis, alios in animalium membris
 diuersis: Nam laurus, lotus, heliotropium, plantae solares
 in suis radicibus ac nodis praecisis, Solis characteres osten-
 dunt: sic & in animalium ossibus, & spatulis: unde spa-
 tularia diuinationis species processit: atq; in lapidibus, &
 lapidicinis, characteres & imagines coelestium non raro
 inuenta sunt. Sed cum in tanta rerum diuersitate non sit
 tradibilis scientia, nisi in paucis, quae humana prudentia
 percipi possunt, ideo relinquentes nunc ea quae in plan-
 tis & lapidibus, ceterisque rebus, & multorum anima-
 lium membris inuestigari possunt, in sola humana natura
 gradum sistamus: quae cum sit totius uniuersi completissi-
 ma imago, in se ipsa omnem coelestem continens harmo-
 niam, proculdubio in ea ipsa omnium stellarum, coele-
 stiumq; influxuum signacula characteresq; abunde repe-
 rimus: & illa quidem eo efficaciora, quo ab coelesti na-
 tura minus sunt remota. Verum sicut stellarum numerus
 soli deo cognitus est, sic etiam eorum circa haec inferiora
 effectus & signacula: quare nullus humanus intellectus
 ad ea cognoscenda ascendere potest. Vnde ualde pauca in-
 notuerunt, quae ueteres Philosophi & Chiromantici par-
 tim

Spatularia
 unde pro-
 cessit.

In huma-
 na natura
 coelestium
 influxuum
 signacula
 abunde re-
 periuntur.

LIBE

tim experiētia sūt adsecu-
sauris delitefcunt occlu-
signacula, siue character
Chiromātici in hoīnū m
sacras, siue diuinas litera-
ra sacrae, per illas scripta-
rum: suntq; ubilibet nati-
q; sibi consimiles perma-
ea multas alias, cū ueteri-
qui nosse uelit, eorum uo-
disse undēnam characteri-
atq; in quibus rebus sun-

SEQVVN
litera

Litera seu

I F J

Litera seu

H A I

t B C

Litera seu

M :

Litera)

N P Q

DE OCCULTA PHILOSOPHIA

Literæ siue characteres Veneris.

W T F 8 8

Literæ siue characteres Mercurij.

* X V 3 3 C H V

Literæ siue characteres Luna.

X □ F E A W

Quomodo per res naturales earumque uirtutes, possumus allicere & attrahere influxus atque uirtutes corporum coelestium. CAP. XXXIII.

Nunc si optas ex aliqua mundi parte stellæ uirtutem accipere, adhibitis quæ ad stellam hanc attinent, eius proprium subis influxum, uelut lignum per sulphur, picem & oleum, paratum ad suscipiendum flammam. Nihilominus quando cuidam rerum speciei uel indiuiduo rite adhibes multa, quæ sparsa sunt eiusdem inter se ideæ ac stellæ conformia, mox per materiam hanc ita opportune paratam singulare munus ab idea infunditur per rationem animæ mundi. Dico autem opportune paratam, scilicet sub harmonia simili harmoniæ, quæ quādam uirtutem infuderat materiæ. Nam licet res uirtutes aliquas, quales diximus, habeant: tamen illæ uirtutes ita delitescētes sunt, quod raro opus aliquod ab illis tali uirtute perfectum extat: sed sicut in grano sinapis contuso latentem excitat acuitatem: & sicut calor ignis literas scriptas succē

Simile.

succo cepæ uel lacte,
res: & lit¹ rci.
cultæ, qua¹ bñ
sculptæ en.....es e:
ti rabiem suscitāt ci
latentem in materia
& manifestam effi
ducit in actum: qu

rite exponuntur. Exempu gratia: si cupis uirtutem a Sole
attrahere, quare quæ sunt solaria: inter uegetabilia, plan-
tas, metalla, lapides, & animantia: hæc sunt adhibenda,
hæc sumenda: potissime uero quæ in ordine solari sunt su-
periora, hæc enim magis conferunt: sic singulare munus à
Sole trahes per radios Solis simul opportune susceptos,
perq; spiritum mundi.

De commixtionibus rerum naturalium ad inui-
cem, earumq; utilitate. CAP. XXXV.

Compertum habemus in natura inferiori, non in-
ueniri in uno quodam comprehensas cunctas supe-
riorum corporum dotes, sed per plures apud nos species es-
se dispersas, sicut sunt plures res solares, quarum tamen u-
naquæque non cunctas Solis complectitur uirtutes, sed alia
alias habet à Sole proprietates. Quare aliquando necesse
est, in operationibus fieri mixtiones, ut si centum, uel mil-
le Solis uirtutes per tot plantas, animalia & similia
sparsæ fuerint, possumus has simul conflare & in unam
redigere formam, in qua dictas uirtutes iam omnes unitas
uidebimus contineri. Est autem in commixtione uirtus
duplex: una uidelicet, quæ partibus suis prius insita est, &
cælestis, alia per certam & artificiosam multarum rerum

Duplex in
cōmixtio-
ne air

DE OCCULTA PHILOSOPHI

em confusarum, & secundū certas proporti-
 mitionum, quales cum cœlo consentiant sub-
 stellatione acquisita: & hac uirtus descendit pe-
 dinem & habitudinem quandam rerum ad in-
 superioribus, in quantum sequentes uirtutes an-
 bus gradatim correspondent, ubi præsertim p-
 suum insuper agens accommodatur: sic ex certa quad-
 herbarum, uaporum & similium compositione, cum pi-
 sice, tum astronomice confecta, resultat quedam comm-
 nus forma, pluribus syderum dotata muneribus: sicut in
 melle apum, quod ex innumerabilium florum succis exce-
 ptum & in unam formam redactum, omnium contri-
 uirtutem diuino propè & admirabili muscarum artifice
 Quod tamen haud minus mirandum est, quod Eudoxus
 Gnidius refert de melle factitio, quod gigantum in Libya
 gens quedam ex floribus cōficere nouit optimum, adeo ut
 ab apum melle minimum distare uideatur. Omnis autem
 commixtio que constat ex pluribus, tunc est perfectissi-
 ma, quando ita ex suis partibus conglutinatur, ut u-
 num fiat, undique sibi constet, neque facile dissipe-
 tur: sicut uidemus aliquando lapides & corpora di-
 uersa, ut quadam naturali sic conglutinari & uniri, ut
 penitus unum uideantur: sicut duæ arbores per insitionem,
 & ostrea cum lapidibus ut quadam naturæ occulta: uisq;
 sunt animalia in lapides uersa, atq; sic cum lapidis substan-
 tia unita, ut iam unum corpus, & illud homogeneum effi-
 cere uiderentur. Sic Hebenus in arborum genere, modo li-
 gnum, modo lapis est. Quando itaq; aliquis commixtio-
 nem fabricat ex multis materijs sub cœlestibus influxi-
 bus, tunc uarietas illinc quidem cœlestium actionum, hinc
 uero

uerò potentiarum n.
 mirabilia
 per simili
 dis, Arc.
 inscribitur, & alior

De unione rerui
 ductione not
 bus.

Sciendum uerò,
 res ipsa prompti
 etiā potentior ad agi
 sibilis rerum mirabi
 opportunisq; tempor
 nuntur, uitam illis e
 quam nobiliorem for
 in materijs prepara
 uidemus, quādo qua
 iam cōtrarietatem fr
 pta sunt uitam quatenus complexio & cōturb
 motior. Caelum
 generanda, co
 cælestes influ
 tur, quatenus i
 sio ad nobiliore
 tus præterea co
 à flam---emo
 flagra ut si
 omnia complet
 qualia leguntur
 inscribitur, qu.

io-
rum anima-
lum procrea-
tio.

neque secundum leges naturæ producuntur. No-
mus, quod ex uermibus generantur culices, ex eq-
ex nitulo & bone apes, ex cancro ablati pedibi-
to generatur scorpius, ex anate tosta donec in-
ratur, illo in aquam proiecto, generantur rane:;
pastillo cocta & per frusta incisa in loco hu-
subterraneo dimittatur, generantur bufones: ex basilica
herba inter duos lapides trita, generantur scorpiones:;
ex capillis mulieris menstruata sub fimo locatis, fiunt ser-
pentes: & pilus ex cauda equi in aquam proiectus, uitam
concepit, & transit in uermem perniciosum. Et est ar-
cium, quo in ouo excubante gallina generatur forma,
lus homini, qualem ego uidi, & componere noui, quam
magi mirandis uirtutibus efficacem perhibent, & hanc
ueram mandragoram dicunt. Oportet igitur cognoscere,
quæ & quales materia, siue natura, siue arte inchoata, uel
perfecta, siue ex pluribus aggregata, quales cœlitus influ-
xus suscipere possunt. Congruitas enim rerum naturalium
ad cœlestia sufficit, ut ab illis hauriamus influxum: quia
cum nihil prohibeat ad inferiora cœlestia lumen suum dis-
fundere, materiam nullam permittunt expertem fore sue
uirtutis. Quapropter quātumcunq; materiae perfectum ac
purum est, ad cœlestem influxum non ineptum est. Ea
enim est colligantia & continuitas materiae ad
animam mundi, quæ quotidie influit super na-
turalia, & super omnia quæ natura præ-
parauit, ut impossibile sit preparata
materia non influi uitam aut
nobiliorem quandam
formam.

Materiae ad
animam mū-
di colligan-
tia.

Quo

Quomodi
ralibus
alia de

Dicunt
chas Brachi
fatentur, omnia qu
mundo generationi
esse in cœlesti mun
ziam in mundo intel
liori nota, perfectis

serie unumquodq; infernum suo superiori, & per hoc su
premo, pro suo genere respondere: & ab eisdem suscipere,
è cœlis quidem vim illam cœlestem, quam quintam essen
tiam, siue spiritum mundi, siue mediam naturam vocant:
ab intellectuali autem mundo spiritualem, uiuentemq; ui
gorem, omnem qualitatiuam uirtutem transcendentem:
ab archetypo deniq; per hæc intermedia pro gradu suo ori
ginalem vim totius perfectionis. Hinc ab istis inferioribus
ad sidera, ab illis ad totundē intelligentias, & inde ad ar
chetypum unaqueq; res apte reduci potest: ex quarum se
rie tota magia, & omnis occultior philosophia emanat.

Magia unde
emanet.

Trahitur enim quotidie aliquid naturale per artem, tra
hitur quotidie diuinum aliquod per naturam, quod in
uentes Aegyptij, naturam magicam uocauerunt, hoc est,
vim ipsam magicam, in attractu simulium per similia, &
conuenientium per conuenientia. Attractus autem huius
modi, per rerum mutuam conuenientiam ad se inuicem su
periorum cum inferioribus, Græci ~~enactum~~ uocabant:
sic conuenit cum terra aqua frigiditate, aqua cum aëre
humore, aer cum igne calore, ignis conuenit cum cœlo in
mater

DE OCCULTA PHILOSOPHIA

*materia: nec miscetur ignis cum aqua, nisi per aërem, ni
aer cum terra, nisi per aquam. Sic nec miscetur anima ci
pori, nisi per spiritum: nec intellectus spiritui, nisi per an-
mam. Sic uidemus, cum natura foetus corpus humanum fi
gurauerit, hoc ipso praparamento, spiritum statim ab uni-
uerso deducit: spiritus hic fomes est in spiritu corporeq; ad
intelligentiam, mentemq; diuinitus consequendam: sicut
in ligno siccitas parata est ad penetraturum oleum: oleum
huic imbibitum esca est ad ignem: ignis ipse luminis est
uehiculum. His exemplis uidemus quomodo certis quibus
dam praparamētis naturalibus & artificialibus, coelestia
quedam dona de super suscipere possumus. Conueniunt e-
num lapides & metalla cum herbis, & hæc cum animali-
bus, hæc uero cum cælis, & hi cum intelligentijs, & istæ
cum diuinis proprietatibus & attributis, atq; cum ipso
Deo, ad cuius similitudinem, & imaginem omnia creata
sunt. Prima autem dei imago mūdus, mundi homo, homi-
nis animal, animalis zoophytum, illius uerò planta, plan-
ta autem metalla, & horum lapides similitudines imagi-
nationesq; repræsentant. Rursus in spiritualibus conuenit
planta cum bruto uegetatione, brutum cum homine sensu,
hic cum demone intellectu, illi cum Deo immortalitate
iunguntur: diuinitas menti, mens intellectui: hic intentio-
ni, hæc imagini: illa sensationi, ea sensibus, ipsi tandem re-
bus. Ea enim est natura colligantia & continuitas, ut o-
mnis uirtus superior per singula inferiora longa & conti-
nua serie radios suos dissipando usq; ad ultima fluat: &
inferiora per singula sua superiora ad suprema perueniant.
Sic enim inferiora ad superiora inuicem connexa sunt, ut
influxus ab eorum capite prima causa, tanquam chorda
quedam*

Nature mira
colligantia.

quadam
tremun
usq; ad
moueat
in cytha

Quor
rum
per l

TRadunt Magi per inferiora superioribus cōformia,
posse oportunis cœli iſluxibus cœlestia dona trahi:
atq; sic quoq; per hæc cœlestia cœlestes demones, quate-
nus stellarum pedissequos nobis conciliari & insinuari.
Quare certis quibusdam materijs naturalem uim diuinita-
tis habentibus, hoc est, quæ naturaliter superis consenta-
neæ sunt, ritè collectis, parti-
cè, undiq; opportunè confla-
uitalia, uerum etiam intelle-
diuina de super suscipi posse,
nesius, cum tota Platoniorum schola confirmât: & Mer-
curius Trismegistus scribit ex proprijs certisq; rebus cer-
to ciudam demoni congruentibus, compositam ritè sta-
tuam, confestim per demonem congruum animari. Cuius
etiam meminit Augustinus de ciuitate dei libro octauo.
Ea enim est mundi concordia, ut etiam supercœlestia tra-
hantur à cœlestibus, & supernaturalia à naturalibus con-
spirent ac trahantur: quia una uirtus opifex & specierum
participatio per omnia diffunditur: quæ quidem uirtus opi-
fex, sicut ex occultis rationibus manifesta producit, ita ma-
gus assumit manifesta, occulta ut attrahat: puta, per stella-
rum radios, per suffumigationes, per lumina, per sonos, per
res

Magus p ma
nifesta, occul
ta attrahit.

res naturales cœlestibus cōgruas : quibus ultra corporales
 qualitates insunt etiam rationes , & sensus , & numeri
 & mensuræ incorporeæ atq; diuinæ. Sic legimus antiquos
 certis rebus naturalibus sæpe diuinum aliquod & miran-
 dum suscipere solitos : sic lapis qui nascitur in pupilla oculo-
 rum hyenæ, sub lingua retentus, diuinationem præstare di-
 citur. Idem fertur selenites lapis lunaris efficere : sic anchi-
 tide dicunt euocari imagines deorum, synochiride umbras
 inferorū euocatas teneri : Similia aglaoptis herba, quæ &
 marmoritides uocatur, in marmoribus Arabia nascens
 Persico latere, efficit, ut narrat Plinius, atq; magos ea ui-
 cum uelint deos euocare, esseq; herbam theangelidam no-
 mine, qua pota magi diuinent. Præterea etiam esse herbas
 quasdam, quibus mortui reuocentur ad uitam, unde Xan-
 thus historicus narrat, herba quadam nomine bali, occi-
 sum draconis catulum, uitæ restitutum à parente, eademq;

Tillo per her Tillonem quendam, quem draco occiderat, resuscitatum.
 bam uitæ re- Et Iuba refert, in Arabia herba quadam hominem reuo-
 stitutus. catum ad uitam. Verū an possint talia re uera fieri ui her-

Animalia ad barum, uel cuiusuis alterius rei naturalis in hominem, in
 uitam reuo- sequentibus differemus: posse autem fieri in cæteris animā
 cari possunt, tibus, certum & manifestum est. Sic muscæ submersæ si po-
 homo non nātur in cineribus tepidis, reuiuiscunt : & apes submersæ
 ata. similiter uitam recuperant in succo nepetæ, & anguilla de
 seclū aquæ mortua, si corpore integro existente ponantur
 sub fimo in aceto, & addatur de sanguine uulturis, post
 paucos dies omnes recuperant uitam. Echeneim si quis in
 frustra discerpserit, & in mare proiecerit, paulo post par-
 tes conuenire & reuiuiscere aiunt. Scimus quoq; pellicanū
 necatos pullos suos reuocare ad uitam proprio sanguine.

Quod

videt simili modo certis quibusda mundi materis mudana
numina quoq; allici posse, vel saltem demones horum nu-
minū ministros siue pedissequos, ut inquit Mercurius, dæ-
mones aëreos, non supercœlestes, nedum sublimiores. Sic
legimus ueteres sacerdotes fecisse statuas & imagines fu-
tura prænunciantes, spiritusq; stellarum ipsius infudisse,
non tam materijs certis cohibitos, quàm eisdem gauden-
tes: quatenus uidelicet eiusmodi materias sibi ipsi congruas
digno

DE OCCULTA PHILOSOPHIA

*rentes, semper libenterq; habitant in eisdem
uas inquantur efficiuntq; mirabilia; non secus
leant demones humana corpora occupantes.*

De ligationibus cuiusmodi sint, & quibus in
soleant fieri. CAP.

Ligatio mul-
tiplex.

Dictum est de uirtutibus & mirabili efficac-
naturalium. Restat nunc uidere rem magna mira-
bilitatis, & ipsa est ligatio hominum in amorem uel in o-
dium, in egritudines & sanitates, & eiusmodi. Item li-
gatio furum & latronum, ut in aliquo loco furari non
possint: ligatio mercatorum, ut in aliquo loco emere uel uen-
dere nequeant: ligatio exercitus, ut metam aliquam trans-
ire non possit: ligatio nauium, ut nulla ui uentorum, e-
tiam infinitis uelis per uentum tensis portum egredi mini-
me ualeant. Item ligatio molendini, ut nullo impetu mo-
lui possit: ligatio cisternae uel fontis, ut aqua exinde hau-
riri nequeat: ligatio agri, ut fruges in eo produci nequeant:
ligatio loci alicuius, ut in eo edificari nihil possit: liga-
tio ignis, ut in aliquo loco accendi non possit: & quoda-
liquod combustibile apposito fortissimo igne non ardeat.
Item ligatio fulgurum & tempestatum, ut nocere non
possint. Item ligatio canum, ut latrare non possint: liga-
tio auium & ferarum, ut uolare, uel fugere nequeant: &
horum similia uix credibilia, quae tamen saepius experientia
cognita sunt. Fiunt autem ligationes huiusmodi per uenefi-
cia, per collyria, unguenta, potiones sine philtis, per alligatio-
nes & suspensiones, per annulos, per fascinationes, per for-
tes imaginationes & animi excessus, per imagines et cha-
racteres, per incantationes & imprecationes, per lumina,
per sonos, per numeros, per uerba & nomina, inuocationes,
sacrific

Ligationes
per quae fiunt.

sacrificia, adiuratione
uotiones, pe-
rumq; simil

De uenel...

Veneficiorum ta
dantur omnia

& permutare posse,

Has herbas, atq;

Ipsē dedit Mœris.

His ego sœpe lupum p̄eri, & se conacere p̄uius,

Mœrim, sœpe animas imis exire sepulchris,

Atq; satas aliò uidi traducere messes.

Item alibi de socijs Vlyssis:

Quos hominum ex facie dea sœua potentibus herbis

Induerat Circe, in uultus ac teroq; ferarum.

Et paulo pòst:

Picus equũ domitor, quem capta Cu

Aurea percussum uirga, uersamq; uen

Fecit auem Circe, sparsuq; coloribus

Sunt autem huiusmodi ueneficiorum species, cuiusmodi re
citāt Lucanus de uenefica illa Thessala, manes euocante,
inquiens:

Huc quicquid fœtu genuit natura sinistro

Miscetur, non spuma canum, quibus unda timori est,

Viscera non lyncis, non duræ nodus hyenæ

Defuit, & cerui p̄asti serpente medulla,

Non puppim retinens Euro tendente rudentes

In medijs echeneis aquis, oculiq; draconum.

Et qualia narrat Apuleius de Pamphila illa uenefica ad
amorem operante: cui Fotis ancilla pilos caprinos ab in-

f flatis

flatis utribus detonsos, pro Bæotij adulescentis cap-
tulit Pamphila, inquiens: Iam uccors animi, teclu-
dulare conscendit, quod altrinsecus ædium patore,
li nudatū, ad omnes orientales cæterosq; aspectus,
maxime his artibus suis cōmodatum secreto colit,
apparatu solito instruxit feralem officinā, omne genus aro-
matis, ignorabiliter laminis literatis, & infeliciū natiū
durantibus clauis defletorum, sepultorum etiam cadaue-
rum expositus multis admodum membris: hic nares e-
giti, illic carnosī clauī pendentium, alibi trucidatorum ser-
uatus cruor, & extorta ferarum dentibus trunca calua-
ria, tunc decantatis spirantibus fibris litat uario latice, nūc
rore fontano, nunc lacte uaccino, nunc melle montano li-
bat et mulsā: sic illos capillos in mutuos nexus obditos atq;
nodatos, cum multis odoribus dat uiuis carbonibus adole-
dos, tunc protinus inexpugnabili magica disciplina pote-
state, & cæca numinum coactorum uiolentia, illa corpora
quorum fumabant stridentes capilli, spiritum mutantur
humanum, & sentiunt, & audiunt, & ambulant, &
quò nidor suarum ducebat exuuiarum ueniunt, & pro il-
lo iuvene Bæotio aditum gesticulantes fores insiliunt. Au-
gustinus quoque perhibet se in Italia audisse mulieres
quasdam ueneficas, artibus adeo imbutas, ut dato casco
statim homines conuerterent in iumenta, quæ necessaria
portarent, & hos finito opere in homines iterum resli-
tuerent.

Homines fue-
bitō in iumē-
ta uerſi.

De quorundam ueneficiorum admirandis uirtu-
tibus.

CAP. XLII.

Nunc uero narrabo quædam ueneficia, & horum
exemplo sit parata uia ad totam hanc considera-
tionem.

tionem. Ex eis igitur si
in ueneficio

sciunt eius su-
petuum ledi

ta, exuruntur hortoru-

cidunt, speculorum ful-

ferri in cultris tonsori-

tiam ferrum rubigine

tactum, graue uirus diri odoris accipit & æruginem, in ra-

biem aguntur gustato eo canes, atque insanabili ueneno

morsus infigitur, alvei apum emoriuntur, tactusq; aluearijs

fugiunt, linaque cum coquuntur, nigrescunt: equa si sint

grauida, contacto eo abortum patiuntur: abortum etiam

facit illitum pregnantibus. Asina non concipiunt tot an-

nis, quot grana hordei eo contacta comederint: cinisque

pannorum menstruorum si quis eum aspergat lauan-
dus

uestibus purpuram mutat, floribus colorem adimit. Fe-

runt tertianas quartanasq; febres fugari menstruo in la-

na arietis nigri in argento brachiali incluso. Præterea ter-

tianis quartanisq; efficacissimum dicitur plantas agri cum

eo subterlini: multoq; efficacius ab ipsa muliere etiam igno-

ranti: sic & conutiales impetus morbosq; sanari. Inter o-

mnes autem conuenit, si aqua potiusue formidetur à mor-

su canis, supposita tantum calyci lacinia menstruo tin-

cta, statim metum eius discuti. Præterea ferunt nudatas in

mensē, si segetem ambiant, erucas ac uermiculos, scara-

beosq; ac cantharides & noxia quæq; decidere: cauē-

dum uero, ne id oriente sole faciant, sementem enim are-

scere. Similiter abigi grandines turbinesq;, ac contra ful-

gura prodesse, horum plura Plinius ipse recitat. Illud scias,

f 2 maius

zuinis
strua
i.

Hydrophobi
remedium.

maius uenenū esse, si decrefcente luna accidat: si maiorem esse, si in fidente luna contingat: si uero luna folisue euenit, irremediabile fieri: maxime rentiffimi uigoris eſſe, quando purgatio illa pr euenit, atq; in uirginitate prima fit, id quoq; co ei: nam taētus omnino poftibus domus, irritum mne maleficiū. Præterea ferunt, quod fila ue. Ele, ne igne quidem uincuntur, atq; ſi in incend iantur, nō dilatarī amplius. Dicitur quoq;, quæ pæonia cum caſtoreo & litura pannorum menſ detur patienti, ſanari morbum comitialem. Præ machum cerui cremaueris uel affaueris, adiunga nis menſtruofis ſuffitus, eo baliffas nihil profice. tionem: capillos etiam mulieris menſtruofa, ſi ſi nantur, generari ſerpentes: ac etiam ſi cremen. eorum odore ſerpentes, tanta uis eius ueneficij eſ ſenenoſis ſit uenenum. Eſt & Hippomanes car ter ueneficia haud parum famoſa, carica magni lore nigro, quæ in fronte naſcentis pulli equin. quam niſi ſtatim mater uorauerit, animum à fil auerſum habet, & fœtum non alit: ob hoc maxi eius ad amorem concitandum ferunt, quando in uerſa cum amantiſ ſanguine propinatur in pocul aliud ueneficiū quod eodem nomine hippoma uirus ſcilicet illud, quod ex equarum inguinibz quo tempore feruntur in amoris furorem, cuius Vergilius, ubi canit:

Hinc demum hippomanes, uero quod nomin
Paſtores, lentum diſtillat ab inguine uirus.

Hippomanes quam ſæpe malæ legere nouerci

Hippoma-
nes.

D

N

ba

te,

pa

ci

ra

phagi emittit: Quo si quis, Proserpinæ prius re diuina pera-
cta, corpus illiniat, illum nec ferro nec igne obladi posse,
tradit. Et Saxo Grammaticus scribit, Frontoni cuidam

uestem fuisse, qua indutus nullo telorum acumine ladi po-
terat. Hyæna etiam multis ^{is} citur: nam ut re- ^{Hiænz uene-}
fert Plinius, sanguine eius ^{ferun-} ^{io} ^{ficia.}

rum infestari artes, nec posse elici deos, nec coll.

cunq; modo tententur. Item tali sinistri cinere decocto, cū

sanguine mustela perunctos, omnibus odio euenire. Idem

fieri oculo decocto. Rursus extremam fistulam intestini cō-

tra ducum ac potestatum iniquitates administrari, & ad

successus petitionum, iudiciorum ac litium euentus polle-

re, si omnino aliquantulum quis secum habeat, eiusdem

quoq; cauerna sinistro lacerto religata, si quis mulierem

aspiciat, amatorium esse tam præsens, ut ilico sequatur: frō

is uero corium fascinationibus resistere. Basilisci quoque ^{Basil: sci, & il}

sanguinem, quem & Saturni sanguinem uocant, tantis ^{lius sangui-}

in ueneficio uires habere ferunt, ut gerenti ipsum, tribuat ^{nis uenefi-}

successus petitionum à potestatibus, tum etiam à dijs pre-

cum, morborumq; remedia & beneficiorum munera: di-

cunt quoq; ricinum, si euellatur ex aure laei
insit alius, quàm niger color, in augurio u
obtinere: nam si ager respōdeat ei, qui int.
stanti interroganteq; de morbo, certam eff
riturum uero, si nihil respondeat. Dicunt q
cane rabioso morsum, habere uim discordi
potu, nec adlatrari à cane, lingua canina
subdita pollici, præsertim si iungatur cum
minis, scilicet cynoglossa. Idem fieri memb.
dis canis habentem: fugere autem canes ci
bentem. Et narrat Plinius, esse ranas rube
quæ in uepribus tantum degunt, plenas ue
randa de his fieri: nam osciculo quod est in
deiecto in aquam frigidam, statim feruere,
eo cohiberi, amorè concitari, & uirgia, ad
libidinem adligatum stimulare: contra os.
dextro latere, refrigerari aquam feruentē,
re nisi exempto, quartanas cum eo sanari
cula anguina recenti, aliasq; febres, atq;
nemq; inhiberi. Lien uero atq; cor ex his
neficia, quæ fiunt ex ipsis, efficaciter auxil
recitat. Dicitur etiam ferrum cum quo h
mirandam inter ueneficia uim habere: na
morsus equi, & calcaria, ferunt cum eis c
ferocissimum facillime regi & superari. Et
tur equi pedes, ferunt ipsum uelocissimum
bore lassescere. Volunt præterea charactē
quædam inscribi debere. Dicunt etiam, si
quo decollantur homines, uino immergat,
ager biberit, liberatur à febre quartana. D

culum ex urfino ceret
 neo propin
 qui biberit
 sub urforum... ie dij
 re, quousq; poculi uis fi
 plectione sua inde peri

De suffitibus,
 tia.

CAP. XLIII.

Suffumigationes etiam quedam ad stellas accommo-
 date plurimum possunt, quatenus aerē spiritumq; ue-
 hementer afficiunt ad dores coelestes opportune sub stella-
 rum radijs capeffendas: spiritus enim noster ab huiusmodi
 uaporibus plurimum transmutatur, si quidem uterq; sit ua-
 por quidam alterius similis. Aer etiam per dictos uapores
 inferiorum & coelestium qual-
 in praecordia assidue & repenti-
 mirabiliter redigit qualitates: q-
 ri solent suffumigationes ad phi-
 quidem certis numinibus consentaneae ad diuinam inspi-
 rationem suscipiendam nos accommodant: sic dicunt quod
 suffitus ex semine lini, & semine psyllij, & radicibus
 uiole & apij, facit uidere res futuras, & confert ad pro-
 phetiam. Quantum uero suffumigationes in aërem pos-
 sint, nemo miretur, qui sentiat cum Porphyrio certis qui-
 busdam uaporibus à proprijs suffumigationibus exhalan-
 tibus, aëreos daemones statim allici & insinuari, toni-
 trua & fulmina induci, & similia: quemadmodum ie-
 tur chameleontis in summis tegulis ustum, constat imbres
 & fulmina incitare: similiter caput & guttur; si roboreis
 lignis accendatur, imbrium & tonitruū concussus facere.

Suffitus ad
 prophetiam
 conducens.

Spirituum
herbarum.

Fiunt etiam suffumigationes sub opportunis stel-
fluxibus, facientes demonum idola in aere uel a-
nus apparere. Sic inquiunt, si ex coriandro, &
hyoscyamo cum cicuta fumigium fiat, demones
gregari: hinc illas herbas spirituum uocant. Sin-
cunt, si ex radice cannae ferula cum succo cicuta
scyami, et tassii, barbasii, & sandalo rubeo ac pe-
gro, facta confectione fiat suffitus, facit apparere
& figuras extraneas: & si istis additum fuerit apii
mones ex omni loco, & destruit idola illorum. Sin
suffitus factus ex calamento, paeonia, metra & pa-
sti, omnes malos spiritus & noxia phantasma-
lit. Praeterea certus suffumigus, quidam animali-
gari uel fugari tradunt, sicut de lipare suffito refert
omnes bestias euocari: sic est summo gutture cerui-
bus congregari serpentes, cornu uero ceruino suf-
fi. Idem faciunt penna pauonum suffita. Similiter
pulmone asini, uenenata omnia fugere: ungula eq-
in domo aliqua, effugari mures. Idem fieri ex un-
la. Muscas quoque ea fugari, si de sinistro pede fue-
cunt: quod si suffumigetur domus aut locus aliqu-
le sepiam, confecto cum thymiamate, & rosis, &
loes, si tunc proyiciatur in loco illo aliquid de aq-
na, aut de sanguine, uidebitur tota domus plena
sanguinis: & si proyiciatur ibi terra arata, uidebi-
tremere. Vapores autem eiusmodi corpus aliquod
& uirtutem huic infundere atque diutissime per-
non secus arbitrandum est, atque contagiosus aliq-
nenosus pestilentiae uapor etiam ultra biennium
re domus seruatus, habitantes inficit, ac qualis ex epide-
mia

mia uel lepra latens in ueste cal... .³iu postea inficit
 uentem. Iccirco imaginibus & similibus ma
 gia instrumētis, & thesaurus absconditus suffumigationes
 certa adhibentur, quas haud parum conferre Porphyrius
 testatur. Sic dicunt, si quis defoderit aurum uel argentum
 uel aliquod pretiosum, luna soli coniuncta in imo cœli, &
 suffumigauerit locum cum coriandro, & croco, & hyo-
 scyamo, & apio, & papauere nigro æquis ponderibus con-
 tusis, & cum succo cicutis distemperatis, nunquam inueni-
 ri aut auferri poterit quod sic absconditum est, semperq;
 demones custodient illud: & si quis nitatur inde aliquid
 auferre, infestabitur ab illis, & incidet in phrenesim. &
 dicit Hermes, quod sperma ceti in suffitu non habet sibi
 par ad alliciendos demones: quare si ex eo & ligno aloës,
 costo, musco, croco, thymiamate, cum sanguine upuæ di-
 stemperatis fiat suffitus, ualde cito congregat spiritus aë-
 reos: & si ex eo suffumigetur circa sepulchra mortuorum,
 congregat manes & umbras mortuorum. Sic quoties ad
 solem opus aliquod dirigimus, suffumigamus cum solari-
 bus: si ad lunam, cum lunaribus, & similiter de cæteris fa-
 ciebant. Et est sciendum, quod sicut contrarietas & inimi-
 citia est in stellis & spiritibus, ita etiam in suffumigijs ad
 eosdem: sic contrariantur inuicem lignum aloës & sul-
 phur: thus, & argentum uiuum: & spiritus inducī per
 suffitum ligni aloës, accenso sulphure fugiunt. Quemadmo-
 dum exemplificat Proclus spiritum solitum apparere
 in forma leonis, obiecto gallo, mox disparuisse,
 quia gallus contrariatur leoni, & sic de
 similibus considerandum &
 practicandum est.

Compositio quorundam suffumigum plane
commodatorum. CAP. XL

Sic conficimus pro Sole suffumigationem, e:
bra, musco, ligno aloës, ligno balsami, & e:
lauri, cum gariophyllis, & myrrha, & thure,
contusa & certa proportionem commixta, ea in
suauiore reddat odorem, incorporantur cum
quile, uel sanguine galli albi, in modum pilularum
chyscorum.

Lunarem uero suffumigationem conficimus
rana arefacto, & oculus tauri, & semine pap
cum thure & camphora, quæ incorporabuntur
guine menstruo, uel sanguine anseris.

Pro Saturno capitur semen papaueris nigri,
scyami, radix mandragoræ, lapis magnes & n
conficiuntur cum cerebro cati uel sanguine uest

Pro Ioue accipitur semen fraxini, lignum al
gummi benzæ, lapis lazuli, & de summitate
pauonis, & incorporantur cum sanguine cicon
rundinis, uel cerebro ceruino.

Pro Marte capimus euphorbium, bdellium,
cum, radices utriusq; ellebori, lapidem magnu
rum sulphuris, & incorporantur omnia cum ce
ui, sanguine humano, & sanguine cati nigri.

Pro Venere conficimus fumigium ex musci
gno aloës, rosis rubris, & corallo rubeo, & co
cum cerebellis passerum & sanguine columbar

Pro Mercurio fit suffumigium, ex mastiche, t
phyllis & herba pētaphylo, ac lapide achate, et
tur oīa cū cerebro uulpis uel mustelæ, & cū sang

Sunt præ
ut costi
Etus, ut
rum lign
Solis om
num, at
la, crocu
& fructi

citri, & lauri grana, & quæq; etiam odorifera semina. Lu
na habet pro suffitu uegetabilium omniū folia, ut foliū In
dū, & folia myrti, & lauri. Scias præterea iuxta magorū
sententias, quòd in omni opere bono, ut sunt amor, beneu
lencia & similia, suffumigium debet esse bonum, redolens
& pretiosum. In malo autem opere, ut sunt odiū, ira, cala
mitas & similia, suffumigium uidetur & uile.
Habent etiam duodecim signa, quos suffitus, ut
Aries, myrrham: Taurus, costum: Gemini, mastychen:
Cancer, camphoram: Leo, thus: Virgo, sandalos: Libra, gal
banum: Scorpius, opopanax: Sagittarius, lignum aloës:
Capricornus, asam: Aquarius, Euphorbium: Pisces, thy
miama. Potentissimum autem suffitū describit Hermes,
ex septem aromatibus, iuxta septem planetarum uires con
flatum: recipit namq; à Saturno costum, à Ioue nucem mu
scatam, à Marte lignum aloës, à Sole mastychem, à Vene
re crocum, à Mercurio cinnamomum, à Luna myrtum.

De Collyrijs, unctionibus, philtris, eorumq; uir
tutibus. CAP. XLV.

Collyria etiā & unguenta naturalium coelestiumq;
uires conspirantia circa spiritum nostrum, possunt
eum multiplicare, transmutare, transfigurare, transformare,
alijs

aliàs aliter: iam uero & transpositionem inducunt illarum, quæ sibi insunt, ut iam non solum proprium corpus agere, sed etiam in propinquum lud per radios uisuales, per fascinationes, perq; c quadam simili afficere qualitate. Spiritus autē napor est sanguinis subtilis, purus, lucidus, æthereus. Eluosus: ideo conducit collyria ex similibus u conficere, qui cum spiritu nostro magis consona stantia, tum propter similitudinem magis alliciunt hunt, spiritumq; transformant. Similes uirtutes i quedam & aliæ confectiones possident: hinc pectus quandoq; ægritudines, ueneficia, uel amores tur quibusdam rebus manibus uel uestibus inuncti per oscula quibusdam rebus in ore retentis adducuntur, ut apud Vergilium legimus Venerem nem precatam esse:

-Vt te gremio accipiet latissima Dido
Regales inter mensas, laticemq; Lyceum,
Et dabit amplexus, atq; oscula dulcia figet,
Occultum inspiret ignem, fallasq; ueneno.

Visus purior
est quàm au-
ditus.

Visus autem quia est purius, & reliquis sensibilibus acutiusq; ac altius nobis rerum notas in xime ac plus alijs conuenit cum spiritu phantasti apparet in somnijs, ubi sæpius nobis uisa sese offer audita, uel reliquæ sensationes. Iccirco collyria qu suales spiritus transformant, spiritus ille imagin facile afficit, quæ quidem diuersis speciebus ac fo cta, ipsas per eundem spiritum transmittit ad sen riorem uisus, quo casus causatur in eo talium speci marum sensatio suo modo, ac si ab exteris obiectis

tur, ut putet se uidere i-
milis: sic sunt colliria
aëre uel alibi protinus
minis & oculis cati n-
ficere. Simile huic etia
& hirci conficitur: &
libum cum sacco arti-
dere inuocatos spiritu

tiones uel inunctiones, quæ faciant dormientes loqui, am-
bulare & exercere opera uigilantium, atq; etiã quandoq;
quæ uigilantes uix possint uel ausint. Quædam nos faciunt
audire sonos horrendos, uel delectabiles nusquam præsen-
tes & eiusmodi. Hæc eadem causa est cur maniaci ac me-
lancholici credunt se ea uidere uel audire extrinsecus, quæ
non nisi intrinsecus imaginatio p-
non timenda, & in suspensiones
incidunt, & fugiunt nemine per-
lucantur nemine presente, timer.

Maniacorū & melā-
cholicorū
& affectio-
nes unde.

modi passionis etiã magicæ cōfectiones inducere possunt,
per suffumigationes, per colliria, per unguenta, per potiones,
per ueneficia, per lapides & lumina, per specula, per ima-
gines, incantamēta & carmina, per sonos & concentus,
ex certorum animalium neruis, certa harmonia constanti-
bus, etiam per uarios ritus, obseruationes ceremonias reli-
giones & superstitiones, sicut hæc.
Neq; solum his artificijs eiusmodi p-
& im- mes inducuntur, sed
mines, & in u-
rantur, sicut de i- triclimen-
tra Erisichthon. rant poëi

uit *Vlyſſus*: & quondam in *Iouis Lycæi* ſacris g
 rificiorum extis, homines in lupos uertebantur.
 cit *Plinius* accidiffe cuidam *Demarcho*, putat
guſtinus. Narrat etiam dum eſſet in *Italia*, acce
 dam ſœminas, dato uiatoribus ueneficio in caſei
 menta uertiſſe, rursuſq; cum portaffent, quæ uo
 nera, in homines reſtituiſſe, idq; patri cuidam
 nomine tunc accidiffe: & ipſa ſacræ literæ teſta
 gos *Pharaonis* mutaffe uirgas ſuas in dracones, e
 in ſanguinem, & alia quedam.

De alligationibus, & ſuſpenſionibus ph
 cis. CAP. XL

Anima mundi quando per ſuam uirtutem
 naturaliter generata, uel artificialiter faci
 dat, infundendo ipſis proprietates cœleſtes, ad al
 rabiles eſſeclus quos operantur, tunc res ipſa non
 plicata per ſuſſumigationes, uel collyria, uel ungi
 potiones, uel aliquo eiufmodi modorum, uerum ei
 do conuenienter inuolutæ alligantur, uel è collo
 tur, uel alio quouis modo ſupponuntur, uel leniſſ.
 Elu approximantur, ſuam nobis inprimunt uirti
 has itaq; alligationes, ſuſpenſiones, inuolutiones
 riones contactuſq; corporis & animæ accidenti
 tur, in ægritudines, in ſanitates, in audaciã, in tri
 ſtitiam, in lætitiã, & ſimilia: reddunt geſti
 tiosos uel terribiles, acceptos uel reprobatoſ, hon
 dilectos, uel odioſos & abominabileſ. Paſſiones
 inſmodi per ſupradicta infundi non ſecus ar
 quàm in inſitionibus arborum manifeſtum eſt,
 uitalis trãſfunditur à trunco in ſurculum illi inſitum ci

alia ligatura, qua contactu
in palma fœminina quam
rami eius declinant ad ma-
iudentes hortulani, ligant,
qua redit erecta super seip,
continuationem finis ma-
nus, quod corpedo marini
procul tacta subito manus

almæ fœmi-
næ ad ma-
culam in-
clinatio.

Corpedo stu-
orem indu-
it.

quis etiam leporem marinum attingat aut manu aut bâ-
culo, dum in morbo est, animi defectum incurrit. Similiter
dicunt, quod stella marina vulpino sanguine & clauo æ-
reo ianua affixa, mala medicamenta nocere non posse: di-
citur etiam, quod si mulier accipiat acum, inficiatq; fimo,
deinde inuoluat luto in quo cadaver humanum defossus
fuerit, & secum portauerit in panniculo qui fuerit in fu-
nere, non poterit uir quispiam cum ea coire, quam
cum habuerit. Iam his exemplis uidemus, quod no-
tis quarundam rerum alligationibus uel suspensio-
& quodam simplici contactu, aut per alicuius fili conti-
nuationem, quasdam uirtutes inde suscipere possumus. O-
portet nosse certam alligandi & suspendendi legem & mo-
dum huic artificio congruentem, scilicet ut fiant sub certa
constellatione & consona, & dictæ alligationes: &
suspensiones cum filis metallicis uel sericeis, uel ex capillis,
uel nervis, uel pilis, uel setis certorum animalium factis: In-
uolutiones uero fiant in folijs herbarum, uel pelliculis ani-
malium, uel certis panniculis & similibus, quatenus res
inter se cōsentiant: ut si solarē alicuius rei uirtutē tibi
liaturus fueris, hanc inuolutā lauri folio, uel pelle leon-

Alligati
& inuo-
lutiones que
do fieri
beant.

aureo,

DE CCVLTA PHILO:

, uel sericeo crocei coloris, collo su,
coeli regnate: sic enim solaris uirtu
euadere compos. Quod si Saturnalis re
optas, hanc simili modo, Saturno domi
le asini, uel panniculo funerali, praeser
operaris, & filo nigro suspendas. Sim
existimandum est.

De annulis & eorū cōpositionibus.

Annulorum
compositio.

Annuli etiā quos semper magni fi
do opportune fabricantur, simili
bus promunt uirtutem, quatenus gestāt
afficiunt letum, uel tristem, mansuetun
cem uel timidum, amabilem uel odiosu
mununt nos contra egritudines, uener
mones, & contra quauis alia noxia, u
dem. Modus autem cōstruendi annulo
quando uidelicet stella aliqua ascendit
na feliciter aspecta, uel sibi coniuncta,
bāq; huic stellae subditam accipere, atq;
huic stellae conformi fabricare, & in e
herba uel radice subiecta: deniq; inscrip
minum, characterum, praeterea suffum
termittere: sed hac alibi discutimus, u
characteribus tractandum erit. Sic leg
stratum Iarcham sapientum Indorum
annulos hac lege confectos & septem
bus, ac nominibus insignitos tradidisse
le singulis diebus singulos gestauerit, i
distinguēs, quorum beneficio ipse supra
ac tricesimum uixerit: insuper & iuuē

retinens. Sin
 ceps, in Aeg
 monis confe
 rante Arist
 nis atq; hom
 damum que
 morsus, fasc
 lomone nam
 Gygi Lydor
 uirtutis, cui
 nullo uideb
 tate fretus,
 dit, & quosi
 in his eum facinoribus nullus uidere poterat, tandem eo
 annuli beneficio rex Lydia fa^{ci}

De colorum uirtutibus, & ^{CA}
 rum correspondent.

S Vnt & locorum miranda uirtutes, aut a rebus uoca
 tis, aut ab influxibus stellarum illa comitantes, aut a
 lio quouis modo aduentitia. Nam ut refert Plinius de cu
 culo, quo quis loco primum audiat alitem illam, si dexter
 pes circumscribatur, ac uestigium id effodiatur, non gigni
 pulices ubicunq; stergatur. Sic ferunt puluerem è uestigio
 anguium collectum, si cum eo respergatur apes, in al
 reuerti: similiter puluerem in quo se mula uolutauerit i
 sum corpori, mitigare ardores amoris: puluer
 quo se accipiter uolutauerit, si alligetur linteo
 ruit ipsum quartanis remedio ^{esset sic} è nid
 lapillus collectus recreare cõ
 adalligatus, perpetuo tueri, p ^{itur co} si sang
 g

Loca plane-
tis respon-
dentia.

hirudinum fuerit inuolutus: & fertur, si quis inci-
& ieiunus transferit super locum ubi recenter
corruens morbo comitiali, in eum transire morb-
narrat Plinius, quod clauum ferreum defigere in
eo primum caput defixerit corruens morbo comi-
solutorium eius mali fore. Sic herbam in capite ste-
tam collectamq; alicuius, in uestis panno adalliga-
ruffo, capitis dolorem confestim sedare tradunt:
bam quamcunq; è riuis, aut fluminibus collectan-
lis ortum, ut nemo colligentem uideat, tertianam
chio, ita, ut ager quid sit illud, ignoret. Ex locis
stellis appropriata sunt, Saturno correspondent li-
uis foetida, tenebrosa, subterranea, religiosa & su-
cœmiteria, busta, & hominibus deserta habitac-
uetustate caduca, loca obscura & horrenda, &
antra, cauerna, putei. Præterea piscina, stagna,
& eiusmodi. Ioui adscribuntur loca quæuis priuileg-
puratorum consistoria, tribunalia, cathedra, gymna-
la, & omnia loca nitida, munda, uarijs suauibu-
mentis respersa. Mars tenet loca ignea & sangu-
fornaces, pistrinas, macella, cruces, patibula, &
quibus bellorum strages, cædesq; factæ sunt, & c-
nas, & eiusmodi. Ad Solem pertinet lucida, aer-
palatia regum, & principum aula, pulpita, theatra
& omnia regia, & magnifica quæq;. Venus au-
fontes amœnos, uiridatia prata, floridos hortulos
cubilia, & lupanaria, & (ut Orpheo placet) ceri-
ra & balnea, chorearum palestras, & muliebria cū-
curius obtinet officinas, scholas, tabernas, mercati
& consimilia. Luna habitat deserta, syluas, rupes

mania saxa, mōtes, ne
litora, naues: dicitur q
uias publicas, & reco
tione ad amor. ope
ne annulos, siue imagi
certū tempus sepelire,
loco illo Venerea qua
secus fieri putant, qua
tur foetide: & qua in
redolentes. Ipsi etiam mundi situs hūc pertinent. Hinc col ^{Mundi pla-}
lecturos herbam Saturnalem uel Martialem, uel Ioniam, ^{gæ planetis}
iubēt ad orientem spectare, uel ad meridiem. Primū, quia ^{iubeatæ.}
gaudent esse orientales à Sole: alterum, quia principalia eo
rum domicilia, scilicet, Aquarius, Scorpis, Sagittarius,
signa sunt meridionalia. Similiter Capricornus & Pisces.
Collecturos uero rem Veneream, Mercurialem uel Luna
rem, spectare iubent uersus occidentem, quia gaudent esse
occidentales: uel contra septentrionem, quia domicilia eo
rum principalia, quæ sunt, Taurus, Gemini, Cancer, Vir
go, signa sunt septentrionalia. sic in opere solari spectādum
est contra orientem, uel meridiem, quin potius semper ad
ipsum solare corpus atq; lumen.

De lumine & coloribus, de lychnis & lampadibus,
& qui colores, quibus stellis, domibus & ele
mentis distribuuntur. CAP. XLIX.

LVmen etiam qualitas multum formalis & simplex
actus intelligentiæ, & imago: primo à diuina mente
in omnia diffusa, sed in ipso deo patre, qui est pater luminū,
est prima uera lux: deinde in filio illius illustrans splendor
& exuberans: in spiritu sancto ardens fulgor, superans

DE OCCULTA PHILOSOPH

intelligentiam etiam, ut inquit Diony
 phinorum. In angelis itaq; diffusa fit splendens
 tia, profusumq; gaudium supra omnis rationis u
 uersis tamen gradibus secundum suscipientis in
 naturam suscepta: descendit deinceps in cœlesti
 pia uita & efficax propagatio, etiam uisibilis s;
 igne uero naturalis quidam uigor à cœlestibus
 hominibus deniq; fit lucidus rationis discursus
 diuinarum cognitio, totaq; rationalis: sed &
 triplex, aut dispositione corporis, ut uolunt P.
 aut quod uerius est, pro libito causæ largientis,
 singulis prout uult: transit inde ad phantasiā,
 sum tamen: sed solum imaginabilis tandem ad,
 xime uero oculorum: In eo fit uisibilis claritas, p
 alternis perspicuis corporibus, in quibus fit co
 chritudo renitens: in opacis autem uirtus quad
 ca & generans, penetratq; usq; ad centrum, i
 ius in angustum collectus, fit caliginosus calor,
 exæstians, adeo omnia lucis uigorem, pro eoru
 te persentiunt, quæ cuncta ad se uiuifico calore
 rum cuncta permeans entia, earum qualitate
 conducit per omnia. Iccirco uetant magi umbr
 firmi aspergi, uel infirmi alicuius urinam cont
 nāmue nudari: quia radij luminis penetrantes,
 bosum corpus noxias qualitates secum ferente
 in aduersum, atq; illud eiusmodi qualitate ma
 Hæc ratio est, cur fascinantes obseruant, ut un
 scinatum contegant: sic hyana umbræ suæ co
 obmutescere canes. Fiunt etiam artificialiter l
 dam per lampades, lychnos, candelas, & eiusf

serpentis accensum in lampade, facit apparere serpentes.
Et dicunt quando uas sunt in flore, si quis circumligarit il-
lus phialam plenam, & dimiserit ita donec fuerint ma-
tura, illuminato istea in lampade, facit uidere uas.
Idem ualere etiam in ceteris fructibus. Quod si centaurea
permisceatur cum melle, & ponatur
in lucerna, circumstantes omnes maiores: & si
per noctem illuminetur in sereno, uidetur, quod stellæ di-
scurrant adinuicem. Piscis sepiæ atramento etiam ea uis est,
ut in lucernam addito, Aethiopes uidere faciat. Fertur
quoque, quod candela ex quibusdam Saturnalibus rebus
confecta, si accensa extinguatur in ore hominis recenter
mortui, postea quoties sola luceat, inferre circumstantibus
tristitiam maximam, atque timorem. Huiusmodi plures
consimiles lychnos & lampades, narrat Hermes & Pla-
to, & Chyrânides, & ex posterioribus Albertus, in quo-
dam tractatu de hoc singulari. Colores etiam lumina quæ-
dam sunt, qui rebus immixti, solent eas stellis ac cœlesti-
bus corporibus, quibus ipsi congruunt, exponere. Et nos in
posterioribus dicemus, quorum colorum sint planetarum
lumina: secundum quos etiam fixarum stellarum naturæ

Planetarum
colores.

deprehendatur: quæ etiam ad lampadum & lucerna
flammas huc adhibere licebit. Sed hoc loco quomodo
inferiorum mixtorumq; colores, uarijs planetis distri-
tur, referemus. Sunt enim colores omnes nigri, lucidi,
rei, plumbei, fusci, Saturnum referentes. Colores ueri
phirei, aërei, perpetuo uirides, clari, purpurei, obscuri
aureiq; argenteo mixti, pertinet ad Iouem. Colores a
rubei, ardentes, ignei, flammei, uiolacei, purpurei, sangui-
nei & ferrei, referunt Martem. Colores autem aurei, cro-
cei & purpurei, lucidiores referunt Solem. Colores uero
omnes albi, pulchri, uarij, uirides, rubicundi, aliquantulum
crocei siue purpurei, referunt Venerem, Mercurium, atq;

Domorum
cæli colo-
res.

Lunam. Quin etiam ex domibus cæli, prima & septima,
habent colorem album: secunda & duodecima, uiride: ter-
tia & undecima, croceum: quarta & decima, rubeum:

Humorum
colores.

quinta & nona, mellitum: sexta & octaua, nigrum. Ha-
bent etiam elementa suos colores, per quos physici de com-
plexione & proprietate naturæ iudicant: terrenus enim
color, ex frigido siccoq; conductus, fuscus & niger est, &
atram bilem, Saturniamq; naturam pollicetur: ceruleus
ad albedinem tendens, denotat pituita: nam frigus albefa-
cit, humidum, siccumq; denigrat: subrubeus color sanguinem
indicat: sed igneus, siue flammeus excandescens, choleram
quæ cum propter subtilitatem suam, omnibus facile est cõ-
mixtibilis, uarios deinceps causat colores: nam si sanguini
miscetur, illo dominante rubore uiget: si dominetur chole-
ra, subruffum efficit: si æqualis mixtio est, ruffum facit: sed
si cum sanguine est cholera adusta, canabinum reddit: ru-
beum cum sanguine dominante, aut subrubicundum, præ-
ualente cholera: quod si cum humore melancholico mi-
sceatur,

fecatur, nigredine tingit, gmate, aqua portione, fa phlegma, luteum: si mela rem cum solo phlegmate citrinum: si per excessum dum. Sunt autem colores do sunt sericei uel metalle uel lapidibus pretiosis, & litudinem propinquius imitantur, maxime autem in uiuentibus.

De fascinatione atq; eius artificio. CAP. I.

Fascinationis est ligatio, quæ ex spiritu fascinantis per oculos fascinati ad cor ipsius ingressa peruenit. Fascinationis autem instrumentum spiritus est, scilicet uapor qui dam purus, lucidus, subtilis, à cordis calore ex puriori sanguine generatus: hic similes sibi radios per oculos semper emittit: radij isti emissi uaporem spiritalem secum ferunt: uapor ille sanguinem, sicut apparet in lippis ac rubentibus oculis, cuius radius usq; ad obuios spectantis oculos emissus, uaporem unà secum corrupti sanguinis trahit, cuius contagione cogit spectantis oculos morbo simili laborare. Sic patefactus, & in aliquem intentus oculus cum forti imaginatione pro suorum radiorum aculeis, qui spiritus uehicula sunt, ipsos in aduersos oculos iaculatur: qui quidem lentus spiritus fascinati diuerberans oculos, cum à percutientis corde incitatur, percussi præcordia, tanquam regionem propriam sortitus, cor uulnerat, & spiritum inficit peregrinus hic spiritus. Vnde Apuleius: Isti, inquit, oculi tui per meos oculos ad intima delapsi præcordia, acerrimum meis medullis commouent incendium.

Fascinatio

quid.

Fascinationis instrumentum, spiritus.

Radij, uehicula spiritus.

racinatio
quomodo
fiat.

Scias itaq; homines tum maxime fascinari, quando
quentissimo intuitu aciem visus ad aciem dirigentes,
oculus reciproce inhiant, radij radijs copulantur, & lu-
na luminibus iunguntur, tunc spiritus spiritui iugum
scintillas defigit, sic fortissimæ ligationes, sic amores,
rim solis oculorum radijs accenduntur etiam uel repenti-
no quodam intuitu, ueluti iaculo seu iclu totum corpus p-
netrante: unde tunc spiritus & sanguis amatorius sic u-
nerati, non aliter in amantem & fascinantem feruntur,
quàm sanguis & spiritus undictæ alicuius casi prolaban-
tur in cadentem, unde Lucretius de his amatorijs fascina-
tionibus cecinit:

*Idq; petit corpus mens unde est saucia amore,
Nanq; omnes plerunq; cadunt in uulnus, & illam
Emicat in partem sanguis quaq; icimur iclu,
Et si cominus est, hostem rubor occupat humor.*

Tanta est fascinationis potentia, præsertim quædo affectui
uapores oculorum subseruiunt. Iccirco utuntur fascinantem
collyrys, unctionibus, alligationibus & huiusmodi, ad spi-
ritum tali uel tali modo afficiendum & corroborandum.
Ut ad inducendum amorem collyrijs utuntur Veneris, ex
hippomane, sanguine columbarum uel passerum, & ex si-
milibus. Ad inducendum timorem, collyrijs utuntur Mar-
tialibus, ut ex oculis luporum, hyænæ & similibus. Ad
calamitatem uel ægritudinem, utuntur Saturnalibus. Si-
milis de singulis ratio est habenda.

De certis obseruationibus, admirandas uirtutes
producentibus.

CAP. LI.

Actus quoq; certos & obseruationes, certam natu-
ralium uim possidere tradunt, ut credant morbos
quosdam

quosdam sic u-
runt quartana
ad collum ang-
missa. Et narr-
è pedibus man-
tans, tertiana
sic ante solis or-
re in his morbis. Simili modo omnia resegmina unguum,
si ad cauernas formicarum adijciantur, eam quæ primo
cæperit trahere, correptam iubent collo subnecti, atq; ita
discuti morbum: è ligno fulgure iclo, reiecto post terga ma-
nibus, aliquid demorbari ferunt: & in quartanis fragmē-
tum clauū è cruce inuolutū lana, subnectunt collo, aut spar-
tum è cruce, liberatoq; condunt cauerna, quam sol non at-
tingat. Item immatura morte raptorum manu, strumas pa-
rotidas gutture tacto, sanari affirmant. Item dicunt diffi-
ciles partus statim solui, cū quis lectum in quo sit gruida,
transmiserit, lapide uel missili, ex his quæ tria animalia sin-
gulis icl. bus interfecerunt, scilicet, hominem, aprum, ur-
sam. Idem quoq; efficere hastam militarem, euulsam à cor-
pore hominis, si terram non attigerit, sagittas etiam corpo-
re educas, si terram non attigerint, subiectas cubantibus,
ferunt amatorum esse. dicunt etiam comitiales morbos sa-
nari cibo è carne feræ occisæ eodem ferro quo homo inter-
fectus sit: negatur oculorum uitia fieri, nec lippire eos, qui
cum pedes lauent aqua, inde ter oculos tangat: inguinibus
medetur aliqui licitum telæ detractum, nouenis septenisue
noctis adalligantes, ad singulos nodos uiduam aliquam no-
minantes. Item pecudis lien super dolentes lienem extendi-
tur, dicente eo qui medetur lieni se remedium facere: post
hæc

hac iubent ipsum in pariete domitorij, tecloue in
 obfignari annulo, ter noniesq; carmen dici: liberi
 iurio lacerta uiridis urina, in olla ante cubiculum
 rij eius cui medetur suspensa, ita quod ager egrèdu
 tensq; attingat manu. Item in urina utuli lacerte
 Venerem eius qui fecerit cohiberi dicunt: qui uen
 nam canis suam ingesserit, dicitur ad Venerem p
 ri, ac lumborum torporem sentire: ferunt contr
 mala medicamenta auxiliari suam cuiq; urinam
 nis horis instillatam in pedem. Est rana parua
 scandens, in eius os si quis expuat, ipsamq; dimi
 sim liberare dicitur. Mirum quoq; est, sed experin
 cile, quod narrat idem Plinius, si quem poeniteat
 nus cominusue illati, & statim expuat, mediat
 num qua percussit, leuatus ilico percussus à poeni
 lumbata quadrupede approbati, statim à tali
 correcto animalis ingressu: quidam etiam aggr
 elus ante conatum. simili modo saliuam manu ing
 puere similiter in calceamentum dextri pedis a
 induatur, bonum est, cum quis transit locum, in
 quod periculum aderit. Despuimus quoq; comit
 bos, contagia, reperiendo: ueniam etiam à dy
 cuius audacioris petunt aliqui in sinum despuena
 modo terna despuere deprecatione in omni med.
 fuit, atque ex hoc effectus adiunari. Tradunt li
 grum non accedere, si capti unius pedibus infra
 troq; adactis paulatim sanguis circa fines agri sparga
 atq; ipse fodiatur in eo loco, à quo coepit primo trahi
 thanenses Trezeniorum oppidani contra Noti iniuri
 præseruandas uites præsente remedium certissimo
 semper

Sputi nel sali
 uae efficacia.

Lupi quomo
 do à finibus
 arcendi.

si qua mulier te ligauit maleficijs in amorem iuum, accipe
camisiam suam & per caputium, & per manicam eius
dextram minge foras, & dissoluetur maleficiũ. Et narrat
Plinius, quòd adsidere grauidis, uel cum remedium alicui
adhibetur, digitis peclinatim inter sese cõplexis, ueneficiũ
esse, idq; compertum Alcumena Herculem pariente: pe-
ius autem fore, si circa unum ambõue genua id fiat: Simili-
ter poplizes alternis genibus imponere ueneficium est: id-
eoq; hæc in consilijs ducum potestatumq; fieri uetitum,
uelut omnes actus impediencia: & dicitur, si quis ante o-
stium stans nomine uocet cum muliere iacentem, atque il-
le respondeat, si tunc aut cultrum, aut acum infigat ostio,
frang

[illegible]

100

uultusq; consimiles, & austeri ac Saturnini hominis, qualem describit Satyricus:

Obstipo capite, & figentem lumina terra,

Murmura cum secum, & rabiosa silentia rodit,

Atq; exporrecto trutinatur uerba labello.

Iouem uero referunt, uultus hilares & honesti, gestus honorifici, manuum coniunctio, quasi plaudentis, siue laudantis: item genuflexio capite sursum eleuato tanquam adorantis. Martem referunt, gestus acres, feroces, crudeles, iracundi, truces, uultusq; consimiles. Solares sunt animosi, honorifici, uultusq; consimiles: item deambulationes & genuflexio, unico genu tanquam honorantis regem. Veneri sunt, ut choreæ, amplexus, risus, uultus amabiles ac lati. Mercuriales sunt inconstabiles, strenui, lubricosi & huiusmodi, uultusq; consimiles. Lunares sunt mobiles, uenefici, pueriles & eiusmodi. Et quemadmodum de gestibus loquuti sumus, sic etiam hominum figura discreta sunt: Saturnus enim hominem indicat, colore inter nigrum & croceum, macrum, recuruum, cute aspera, eminentibus uenis, corpore pilosum, paruis oculis, iunctis supercilijs, rara barba, grossis labris, aspectu in terram demerso, ponderoso incessu, confricantem pedes ambulando, callidum, ingeniosum, seductorem, interfectorem. Iupiter uero hominem significat colore album, rubore suffusum, pulchri corporis, bonæ staturæ, caluum, habentem oculos maiusculos, non prorsus nigros, pupillam latam, nares breues, non æquales, dentes anteriores maiusculos, barbam crispam, boni animi & bonorum morum. Mars hominem facit rubeum, capillitio ruffo, facie rotunda, oculis croceis, horribilis & acuti prospectus, audacem, festiuum, superbum, callidum.

Figura quibus planetis respondeat.

Sol

DE OCCULTA PHILOSOPHIA

Il hominem significat colore fuscum, inter cinereum et nigrum, cum rubore superfusum, staturæ brevis tamen corporis, corpore calidum, & crispum, oculi sapientem, fidelem, laudis cupidum. Venus significat album, tendentem ad nigredinem, plus tamen & rubore adornatum, pulchro corpore, pulchra rotunda, pulchro capillitio, pulchris oculis, quod est intensior, bonorum morum, boni amorum, patientem & iocundum. Mercurius significat hominem non multum album, neque nigrum, longam, fronte eleuata, pulchris oculis, non ex toto recto & longiusculo, rara barba, & longos digitos, ingeniosum, subtilem inquisitorem, uersum inuarijs fortunis subiectum. Luna uero significat colore album, mixto rubore, pulchra statura, fida, & saepe signata, oculis non ex toto nigris, impercilijs, beneuolum, facilem & sociabilem. Hi signa, & facies signorum suas figuras, quas quæ in Astrologorum libris eas requirat. Ex istis ceteris & gestibus, physiognomoniam, & metopos nationum artes dependent: ipsi quoque etiam chirurgi dicentes futuros euentus, non ut causas, sed ut si effectus consimiles, ab eadem causa causatos: & uinationum species per inferiora & debiliora signa uincinari uideantur, non tamen aspernanda nec damnata sunt eorum iudicia, quando non ex superstitione, sed partium omnium corporis harmonica correspondentia prognosticantur. Quicumque autem nunc natura, studium, elatione, motu, gestu, uultu, animi affectibus temporis, opportunitate cælestia melius innuitur, is, tanquam
superius

*superis illis similior, ampliore
tes.*

**De diuinatione auspicio-
rum.**

Sunt quædam alia diuina-
bus causis dependentia, q
constat in uarijs rebus: quibus
nauta, unusquisq; ex probabilibus signis prognosticantur:
quorum multa tradidit Aristoteles libro de temporibus.
Inter quæ diuinationum genera, auspicia & auguria, prin-
cipatum tenent: quæ tanto olim apud Romanos in pretio Romani nil
inauspica-
tū fecerunt.
fuerunt, ut nihil eorum quæ ad publica uel priuata negocia
pertinerent, inauspicate persequerentur: populum uero He-
truscum hoc artificio maxime præstitisse, Cicero in libro
Diuinationum, copiose declarat. Sunt uero auspiciorum Auspicio-
rum spe-
cies.
plures species: nam quædam dicuntur pedestria, quæ uide-
licet ex quadrupedibus capiuntur: quædam auguria, quæ
ex auiibus: quædam cœlestia, quæ ex tonitruis & fulmi-
ne: quædam caduca, ut cum in templo uel alibi, quid deci-
disset: quædam sacra, quæ ex sacrificijs capiebantur. Horū
quædam dicebantur piacula & tristia auspicia, ut cum
hostia profugisset ab ara, uel percussa mugitum dedisset,
uel in aliam partem corporis, quàm oportet, concidisset.
His superadditur Exauguratio, quando uidelicet è manu
augurantis uirga decidisset, qua contemplari & auspi-
cium capere mos fuit. Michaël Scotus duodecim recitat Augurio-
rum gene-
ra duode-
cim.
auguriorum genera, sex uidelicet à dextris, quorum nomi-
na dicit, fernoua, feruetus, confert, emponentem, sonna-
sarnoua, sonnasarnuetus: & alia sex à sinistris, quorum no-
mina sunt, confernoua, confeructus, uiaram, herrenam,
scassa

DE OCCVLTÀ PHILOSOPHIA

*Jarnoua, scassarnuetus: deinde exponens ea no-
quit: Fernoua est augurium, quādo tu exiueris doi
causa faciendi aliquid, & eundo uides hominen
uem, eundo uel uolando, ita quòd se ponat ante t
stra parte tui: istud est tibi signum bonæ significa
per negotium. Feruetus est augurium, quando tu
domum causa faciendi aliquid, & eundo prius in
uides auem, uel hominē pausantem ante te in sinu
te tui: istud est tibi malum signum super negotio. I
augurium, quando homo, uel auis suo itinere uel a
te te transit, ueniens à dextra parte tui, & tende
stram, euanescit: istud est tibi bonum signum sup
tio. Confernoua est augurium, quando prius inuen
nem uel auem, euntem uel uolantem, & pauset
dextris, te uidente: istud est tibi bonum signum su
tio. Conferuetus est augurium, quando prius inue
des hominem uel auem, reclinantem à dextris tui
te: est tibi signum malum super negotio. Scimasarn
gurium est, quando homo uel auis post terga con
te, & trāsit te, sed antequam perueniat ad te, uel
alicubi pauset te uidente à dextris tuis: est tibi sig
num. Scimasarnuetus est augurium, quando uides f
minem uel auem à dextro latere pausantem: est i
malum. Scassarnoua est, si uideris post te homine
uem, sed antequam perueniat ad te uel tu ad eam,
loco te uidente: signum est bonum. Scassarnuetus e
ris hominem uel auem prætereuntem, & in loco
tem à sinistro latere: signum est tibi malum. Empi
quando homo uel auis ueniens à sinistris, & tra
dextram, euanescit à conspectu tuo absq; quòd u*

pausantem ----- a b

est, si hom. et

ens in sinis. f

gnum est malum. hæc Scot

tiam ueteres ex sternutan

Homerus in Odyſſea lib

bant illa procedere ex locc

get & operatur intellectus: unde & sermo quicunq; ma-
ne surgenti inopinato in buccam mentemue uenerit, præ-
sagium & augurium aliquod habere traditur.

De diuersis quibusdam animantibus, & alijs
rebus, quam in augurijs significantionem
habeant

CAP. LIIII.

PRima quæq; auspicia in operis cuiusq; initio accipien-
da sunt: ut si uestem tuam in initio operis à foricibus
corrosam senseris, desine ab incæptis: si egrediens offende-
ris in limine, aut in uia impegeris pedē, contine iter: si quid
mali ominis in principio negotiorum tuorum tibi occurre-
rit, differ inchoata: ne uel tota intentio frustetur, aut inu-
tiliter compleatur: sed expecta donec omine meliore fau-
stam agēdis arripias horam. Videmus animalia permulta
ex ut quadam ipsis à natura insita, præstigiōsa atq; fatidi-
ca. nōne gallus cantu horas solertissime indicat, & alis
apertus leonem fugat? aues complures cātu & garritū, mu-
sca acri punctura pluuiā prænunciāt: & delphines crebris
supra aquas saltibus tempestates præcurrūt. Longū esset re-
texere omnia præſagia quæ ex auihus, & animalibus didi-
cere Phrygi, Cilices, Arabes, Vmbri, Tusci, & alij popu-
li, qui auguria sequuti sunt: quæ per illos multis experimen-
tis & exemplis comprobata sunt. In omnibus nanq; sunt
h abscondi

Ominales a-
ues quæ sint,

abscondita futurorum oracula: maxima autem quæ
aves ominales pronuntiabunt. Hæ sunt quas ex his
in aves conuersas esse referunt poëta. Itaque quid ex
quatur, diligenter ausculta, situmque eius sedentis,
ut à dextris an à sinistris, loquax an clamosa an
cedat an sequantur, transeuntisue expectet adue
fugiat, quomodo discedat, omnia diligenter attende. Et
Apollo in hieroglyphicis: Geminae cornices nup
tificant, quoniam hoc animal duo ova parit, ex quibus
rem et foeminam generari oportet: si autem, quomodo
me euenit, duo mares generentur, aut duæ foeminae
mares cum foeminis alteri cornici non admiscetur
neque foemina alteri mari, sed dissociatae, solæ de
unica cornici occurrentes, augurantur futurum,
uita sibi uiuendum sit. Idem etiã portendit columba
hæc enim post maris interitum, semper sola degit
autem non minore diligentia obseruabis: has na
maioribus præferri, et cornici præiudicare dictum
sit Epicletus Stoicus philosophus et grauis autor
uius aduersum crocitaret, uel corpori uel fortuna
ri, uel uxori, aut natus aduersa portendere. Deina
qui aquarum secreta prænoscent considerabis: et
hilaritas non modo nautis, sed quibusque prætere
nantibus felices præsagiunt euentus, nisi fortiori
tur superuentu, ut puta aquilæ, quæ potētissima i
maiestate, omnium auium fidem, si contrã loqua
tuat: cunctis siquidẽ auibus altius uolat, profundum
spicit; et ab ipsius Iouis arcano nunquam exclu
tudinem et uictoriam, sed per sanguinem porte
non aquam, sed sanguinem bibit. Locrensisibus

Crotonienses dimicantibus, aquila scilicet uolans contulit uictoriam: Hieroni ad prima bellorum uenti, aquila ex improviso residens in clypeo, regem illum futurum renuntiavit. Nascente Alexandro Macedone duæ aquilæ tota die supra domum sedentes, omen duplicis imperij Asia & Europa ei portenderunt. Eadem Lucio Tarquinio Prisco Demarathi Corinthij filio ob seditionem domo profugo, & in Hetruriam profecto Romanamque petenti, pileum auferens ac alte uolans rursus capiti reponens, Romanorum regnum illi portendit. Iam uero & uultures significant difficultatem, duritiem, & rapacitatem, quod in origine urbis condendæ experientia uerificatum est: futura quoque stragis loca ostendunt septem diebus præuenientes: & quoniam in eam partem respiciunt, in qua altera pars inferior futura est, tanquam inhians occidendorum maiori numero, ideo solebant antiqui reges speculatores mittere, qui renuntiarent, quam in partem uersi respicerent uultures. Phoenix autem singularis felicitatis successus pollicetur, qua uisa noua Roma, melioribus auspicijs condita est. Pellicanus, quia filiorum causa periclitatur, significat hominem amicitiae suæ pietate subiturum discrimen. Picula avis Piclanorum urbi nomen dedit, ac gentis lenitatem colore, & uoce præfigurauit. Ardea rerum arduarum auspiciū est. Ciconia, concordiae avis, concordiam facit. Grues à gruere antiquo uerbo, quasi congruere dicti, semper adferunt quod expedit, atque inimicorum insidias cauere faciunt. Cucupha gratitudinem indicat, sola enim hæc parentibus senio confectis gratiam refert: contra Hippopotamus parricida, ingratitudinem meritorum & iniustitiam nūtiat. Origis avis inuidiosissima, inuidiam significat. Iamque etiam ex

Anguria à
maioribus
auibus sumenda.

A' minorib⁹
quæ sumantur
auguria.

minoribus ausibus, pica loquax, hospites natus præteruolans, si à sinistris ad dextram hilaritatem: si contrario, contrariū indicat. per infausa est, & etiam noctua: quæ qui prouiso aggreditur pullos, quemadmodum iuso superuenit, ideo mortem prænuntiare (quam tamen quia noctis tenebris non cæca ligentiam & uigilantiam significat, quòd ironis hasta comprobauit. Bubonem uero Dretur. Aenea, infausum sensit. inde cecinit
Solaq; culminibus ferali carmine bubo
Sæpe queri & longas in fletū ducere uo
Ignauus bubo dirum mortalibus omen.

Idem in capitolio cecinit, quū res Romana inferior fuit, atq; quum Fregellæ ob factā iniurationem sunt dirutæ. Inquit Almadel, bEllicoraces cum ad insolitas regiones mansu iudicio esse earundē regionum & adium hros, propterea quòd aues illæ delectantur capresentiunt: morituri autem homines, iam uera sunt. Sed & de accipitre litis prænun

Odimus accipitrem, quia uiuit semper i. Lalius Pompeij legatus in Hispania interciditur, id fatum accipiter supra caput uolitiasse dicitur. Et inquit Almadel, quòd eiu ues inter se pugnantes, regni mutationem s. ro specie diuersæ contra se inuicem bellum; amplius non iussæ conueniant, nouam regionam portendunt. Minutula etiam aues, ad su suo familiam augeri uel minui portendunt

LIBER

uolatus quanto serenior, ta-
 pus augur, ex auicularum
 cit, quando ait: Vides ut ni-
 rundines quoniam moribus
 trimonium amplū uel à m-
 spertilio fugienti occurren-
 licet pennas non habeat, tamen euolat. Passer autem fugiē-
 ti malum omen est, ipse enim accipitrem fugiens ad noctuā
 percurrit, apud quam & que periclitatur: tamē in amoribus
 boni auspiciū est: siquidem libidine concitus, septies in ho-
 ra coit. Apes regibus bona omnia sunt, nā populum obse-
 quentem monstrant: muscæ uero importunitatē & impu-
 dentiam significant, quia sapius abactæ, continuo nihilo-
 minus redeunt. Aues etiam domesticæ, auguriorum non
 sunt expertes: nam galli cantu suo spem & iter inchoan-
 tis promouent. Quin & Tiberio nascituro prægnans Li-
 uia mater ouum gallinæ subductum, eousq; sinu suo fouit,
 donec gallus insigniter cristatus exclusus est, unde augures
 interpretati sunt, nasciturum puerum fore regnaturum. Et
 scribit Cicero apud Thebaidam gallos gallinaceos canen-
 do totis noctibus Bæotijs, aduersus Lacedæmones præsa-
 gisse uictoriam: quod augures ita interpretati sunt, quoniā
 auis illa uicta silet, canit autem si uicerit. Simili ratione e-
 tiam ab animalibus & bestijs, euentuum omnia capiun-
 tur: nam occursum mustelæ ominosus est. Leporis occursum,
 itinerati timendus est, nisi captum cæperit. Mulus quoq;
 insensus est, quia sterilis est. Porcus uero perniciosus, talis
 est enim eius natura, ideo perniciosos homines significat.
 Equus iurgiorum & pugnæ rationem habet: Vnde apud
 Vergilium uisis equis albis exclamat Anchises:

Domestica-
rum auguria

Ab animali-
b⁹ omniaque
sumantur.

-Bellum ò terra hospita portas,
 Bello armantur equi, bella hæc armen.
 Tamen quando curru iuncti occurrunt, q
 go trahunt, pacem significant sperandam
 est: profuit tamen Mario: qui cum hostis p
 tus, uidit asinum oblatum pabulum spern
 properantem, quo augurio ostensam sibi
 tus, auxiliarem amicorum turbam orauit
 genus exhiberent, & se ad mare conduce
 trato, parua superimpositus carina, Silla u
 uasit: utcumq; tamen asellus in augurio oci
 borem, patientiam, impedimēta significat
 uis bonus nuncius est, cuius efficacia ius
 Siculo, cui lupo in literario ludo tabulam
 sum regni firmavit: tamen eius quem ani
 præludit. P. Africano & C. Fulvio Cos.
 uigilem laniauit, quando Romanus exer
 fugitiuus superatur. Quin & perfidos sig
 fidei homines: quod notum est in Romuli
 fides quam matre lupa olim suxerunt, &
 initio seruauerunt, uelut lege quadā naturæ
 steros. Leoni occurrere, cum sit hoc anima
 tissimum, omnibus terrorem incutiens, be
 nam mulieri occurrere, malum est, quia c
 dit: nam leona non parit secundo. Ouis
 cursare bonum est. Legitur quoq; in Osten
 si hoc animal insolito colore fuerit indutus
 peratori rerum omnium cum felicitate la
 Vergilius ad Pollionem canit:

Ipse sed in pratis aries iam suauis ruber

Murice, iam croceo munda *lto.*
 Bonum etiam est occurrere bi *i* *ntibus*, sed me-
 lius arantibus, qui etsi uiam rumpentes ite *t*, mo-
 ram tamen hanc auspicij gratia compensa *in iti-*
 nere faustus est, quod Cyrus expositus in syluis, à cane ad
 regnum enutritus est: quem & angelus, Tobia socius, non
 est aspernatus comitem. Castor quia uenatoribus testicu-
 los suos demordens, abiectos relinquit, mali ominis est, &
 homini sibi ipsi damnum illaturum portendit. Iamq; etiam
 ex minutis animalibus mures damnum significant: quæ *Mindtorum*
 quum in capitolio aurum roserunt, eodem die ambo consu *omina ani-*
 les iuxta Tarentum insidijs ab Annibale intercepti sunt. *malum.*
 Locusta quasi loco stare faciens, aut loca exurens, nota præ-
 pedit, & mali ominis est: contra cicada iter promouent,
 & bonum rerum nuntiant euentum. Aranea à superiori-
 bus filum ducens, spem uentura pecunia nunciare dicitur.
 Similiter & formica, quia norunt sibi providere, & tutas
 parare latebras, ideo securitatem & diuitias portendunt,
 multitudinisq; exercitum significant. Hinc cum Tiberij
 Caesaris mansuefactum draconem formica deuorassent, re-
 sponsum fuit, ut caueret multitudinis tumultum. Si tibi oc-
 currat anguis, caue à maledico inimico: nã hoc animal nul-
 lo alio membro pollet, quàm ore. Anguis in regiã irrepēs,
 Tarquinio casum suum augurata est. Duo angues in lecto
 Sempronij Gracchi reperi sunt: dictum illi ab aruspice, si
 marem aut foemellã emitteret, aut sibi aut uxori breui mo-
 riendum: ille uxoris uitam suã præferens, occiso mare fœ-
 mellam emisit, paucisq; post diebus uita excessit. Sic uipe-
 ra mulieres prauas scelestosq; filios significat, & anguil-
 la hominẽ significat omnibus infensum: hæc enim seor-
 h 4 sum

Efficacissi-
mum ab ho-
mine auspi-
cium.

sum ab alijs piscibus degit, nec iuncti

Inter omnia autem auspicia & om-
ficacius est, nullum potentius, nullum
ritatem exponat: eius igitur occur-
sa, sexum, professionem, situm, ges-
complexionē, habitum, nomen, uer-
diligenter notabis, & requires: nam
bus tam multa insunt præsagiorum.
hæc multo efficaciora clarioraq; hun-
sa, quod & Tullius ipse testatur in-
naturaliter quoddam auspiciū in-
omnes rerum series & causas cogno-
tis Romanæ urbis caput hominis in-
magnitudinem imperij præsignit, e-
men indidit. Brutiani milites contra
Antonium præliaturi, in castrorum
fenderunt: quem licet, ut aduersæ r-
cidarent, tamen infeliciter pugnatu-
Cassius ambo duces interiere. Ipse e-
cursus uulgo ominosus habetur, mag-
fuerit: quia id hominum genus plur-
luti uultures ex morticinys uiclitat.

Quomodo uerificantur auspi-
sensus naturæ, ac de eius e-
quot regulis.

Auspicia & auguria, quæ ex a-
futura prædocēt, Orpheum illi
monstrasse legimus, quæ de post apud
habita sunt. Verificantur autem ip-
sensus naturæ, quasi ab hoc quædan

descendant super quadrupedia, uolatilia & alia animantia, per quæ habeant nobis de euentibus humanis præfigere: quod etiam sentire uidetur Vergilius, ubi canit:

Haud equidem credo, quia sit diuinius illis

Ingenium, aut rerum fato prudentia maior.

Eiusmodi autem sensus naturæ, ut inquit Gulielmus Parisiensis, ipse est omni humana apprehensione sublimior, & prophetiæ uicinisissimus uehementerq; similis. Ab hoc sensu naturæ su mirabilis quidam diuinationis splendor aliquibus animalibus naturaliter inditus est: quemadmodum in quibusdam canibus manifeste apparet, qui latrones & occultos homines, & sibi & hominibus penitus incognitos, huiusmodi sensu agnoscunt, inueniunt, inuestigant, comprehendunt, in eos faucibus & dentibus irruentes. Simili sensu uultures futuras prævident strages ex præliis, & congregantur in locis ubi futura sunt, tanquam prævideant sibi futuram escam cadauerum. Eodem sensu perdices cognoscunt matrem suam, quam nunquam uiderunt, & relinquunt perdicem quæ furatur oua matris & fouet ea. Hoc eodem sensu, omnino ignorante anima humana sentiuntur quedam nociua & terrifica, unde terror & horror inuadit plurimum homines nihil de rebus huiusmodi sentientes uel cogitantes. Sic latro latens in domo aliqua, qui cum omnino ibi esse nesciatur uel cogitetur, horrorem, timorem & cordis inquietudinem incutit eiusdem domus habitatoribus, fortasse non omnibus, quia eiusmodi splendor non omnibus hominibus inest, sed paucis. Sic meretrix abscondita in domo aliqua amplissima, aliquando ab aliquo omnino ignorante, ibi esse sentitur. Proditum est historijs, Herasiscum quendam Aegyptium, diuina naturæ uirum, im-

h s mundas

mundas mulieres nō oculis tantum, sed uoce cognouisse, statimq; capitis dolore eam ob recrier affectum. Refert quoq; Gulielmus Pairem quandam suo tempore, uirum quem ada adiret locum in quo ipsa morabatur, eiusmge à duobus miliaribus præsensisse uenientiam tempore suo ciconiam quandam adulter per olfactum masculi, cōgregata à masculo mconiarum ac detegente ipso crimen fœmellæ illa multitudine tanquam omnium iudicio rideplumatam ac laceratam fuisse. Recitat et equo, qui cum ignorans cum matre sua cōcul id depræhendens, ipsum sibi proprijs dētibus scidisse, tanquam uindicantem in se incestū. quis recitant Aristoteles, Varro & Plinius Plinius de aspidē quadam simile factum, quam cuiusda ueniens in Aegypto quotidie alcatulos quorū ab uno filius hospitis interemp uersa & cognita culpa, nec ē intulisse catulo, teclū id reuersam fuisse. Iam his exemplis uicdo super animantia quædā præfagiorū lumin possūt, uelut signa rerū in eorū gestu, motu, ucessu, cibo, colore, & eiusmodi constituta. Nnicorū doctrinā, est rebus inferioribus uis quper quam magna ex parte cū superioribus coi etiam animalium taciti consensus cū diuinis i sentire uidentur, atq; his uiribus eorū corpor affici, quarū nomine suis adscribuntur numi. derare igitur oportet quæ animantia sunt Sai referunt Iouem, quæ Martem, & sic de singi

Ignauus bubo, dirum mortalibus omen.

Cygnus uero avis delicioſa, Venerea, atq; etiam Phœbo ſacra, feliciffimi dicitur eſſe præſagij, præſertim in auſpicijs nautarum, quia aqua non mergitur, unde canit Ouidius:

Cygnus in auſpicijs ſemper latiſſimus ales.

Sunt præterea oſcinæ aues, quæ ore cantuq; auſpicium faciunt: ut ſunt coruus, picus, cornix: unde Vergilius:

Sæpe ſiniſtra caua prædixit ab ilice cornix.

Aues uero quæ futura uolatu portendunt ſunt, ſicut buteo nes, ſanquale, aquila, uultures, grues, cygni, & ſimiles: in uolatu nanq; conſiderantur, utrum tarde an feſtinanter uolant, ſi quando ad dextram, uel ad ſiniſtram uolitent, quot numero inſimul conuolitent: hoc modo grues quando feſtinanter uolant, ſignificant tempeſtatem: quando ſilenter, ſerenitatem. Item quando duæ aues ſimul conuolant & ferales ſunt, malum portedere dicuntur, quia numerus conſuſionis eſt. Simili modo de cæteris inueſtigabis rationem de numeris huc transferendo: præterea ſimilitudinem obſeruare in his coniecturis magiſtrale eſt, quemadmodum apud Vergilium diſſimulata ipſa Venus filium Aeneam his carminibus edocet:

*Ni fruſtra augurium uani docuere parentes,
Aſpice bis ſenos lætantes agmine cygnos,
Ætherea quos lapſa plaga Iouis ales aperto*

Tur

*Turbabat cœlo, nunc terras ordine lo-
 Aut capere, aut captas iam despectari
 Ut reduces illi ludunt stridentibus ala
 Et cœtu cinxere polum, cantusq; dede
 Haud aliter puppesq; tuæ pubesq; tuor
 Aut portum tenet, aut pleno subit osti
 Mirabilissimum autem augurandi genus
 diunt & intelligunt sermones animalium, sicut
 Melampus & Tiresias & Thales, atq; i-
 luisse Apollonius Tyaneus, quem auum
 luisse ferunt: de quo narrat Philostratus
 quod cum olim Apollonius in cœtu amic
 spectans ad passeret in arbore confidente
 aliunde passerulum garritu & uoce obsi-
 ctosq; illum sequutos euolasse, dixit ad soc-
 liquis nunciauit asinum prope urbem in a-
 ruitico cecidisse, triticumq; humi diffusum
 tim permulsi commoti iuere spectatum, &
 ut Apollonius dixerat, mirabundi inuen-
 autem Platonius libro tertio de sacrificij
 se dicit. Certum enim est, quia omnis uox
 malis significatiua est alicuius animæ suæ
 sectus læti, uel tristi, uel iracundi, quas uoc-
 circa has exercitatus intelligi posse nō est.
 Verum Democritus ipse hanc artem tra-
 nius nominando aues, quarum confuso sa-
 gnatur: quē quisquis ederit, intellecturus
 Et ait Hermes, Si quis certo die Calenda
 gressus ad uenandū, primā auē quam cœp-
 corde uulpis, omnes qui ex hoc ederint, au-*

Animālino
 ces passionū
 animæ signi-
 ficatiuæ sunt.

Finxerit illa Tages.

Extorum caput Romanorum religio putavit iecur. Hinc ^{Iecur extorū} aruspices in extis futura perquirentes, iecur primum inspi ^{caput.} ciebant, duobus in eo constitutis capitibus, quorum unum

ciui, alterum hosti nuncupabāt, collatisq; capitibus huius aut alterius partis pronuntiabant uictoriam, quemadmodum apud Lucanum Pompeianorum cadem, ac Cæsareanorum uictoriā exta significasse legimus in his uersibus:

Quodq; nefas nullis impune apparuit extis,

Ecce uidit capiti fibrarum increfcere molem,

Alterius capitis pars agra & marcida pendet,

Pars micat, & celeri uenas mouet improba pulsu.

Deinde perfectis uisceribus cor perquirebant. Quod si hostia sine corde reperta esset, aut caput in iocinore defuisset, pestifera hæc erant auspicia, & piacularia dicebantur: Si militer etiam si hostia ab ara profugisset, aut percussa mugitum dedisset, aut in aliam quàm oporteret corporis partē cecidisset. De his legimus, Iulio Cæsari quo die ueste purpurea processit, & in sella aurea sedit sacrificati cor in extis defuisse. Et C. Mario Vtica immolanti, iecur in extis defuit. Similiter & Caio principi, & M. Marcello. C. Claudius & L. Petellius Cos. cum immolassēt uictimas, iecur subito tabuit: nec multo pòst hic morbo, alter Ligurū
armis

7
iectorem /
tempore it
tia. Solorus
ciarumq; ,
per sidera
admoncan

quod, uel consimile quid apparuerit. id ipsum quoque &
quid inde secutum sit, cōsiderare oportebit, & iuxta hæc,
uel eadem, uel consimilia prædicere, quia eadem sunt si-
gna rebus eisdem, similiaq; similibus. Sic multos excel-
lentes uiros & reges, prodigia præuenerunt in ortu aut
obitu: ut de Mida puero refert Cicero, cui dormienti formi-
cæ tritici grana in os coniecere, quod omne fuit magnarum
diuitiarum. Sic Platoni cum in cunis dormienti apes in o-
re consedisent, orationis suauitas prænuntiata est. Hecubæ
Paridem parituræ, uisum fuit parere ardentem facem,
quæ Troiam & totam Asiam incenderet. Matri Phala-
ridis uisum fuit Mercurij simulacrum sanguinem in ter-
ram effundere, quo tota domus inundaret. Genitrici Dio-
nysij uisum fuit parere satyriscum, quæ prodigiosa somnia,
ipse euentus secutus est & comprobauit. Tarquinij Prisci
uxor uidens flammam lambere Seruij Tullij caput, regnū
illi prædixit. Simili modo post captam Troiam disceptan-
te Aenea cum Anchise patre de fuga, apparuit flamma
uerticem lambens Ascanij, nullamq; ei inferens læsionē:
quod cum Ascanio regnum portenderet, discedere persua-
sit. Omnes & insignes clades portentis & prodigijs præ-
uenta sunt. Sic legimus apud Plinium, M. Attilio & C.
Portio consulibus lac & sanguinem pluisse, quod sequenti
anno pestem ualidam Romam inuasuram prænuntiavit.

Item

VLTA PH

ia predicent.

..... demonum op
maximi semper apud ueteres mon
ties insolitum quid in
la apud Lauren si si
pite iecoris appa
riam cum regno portendere interp
iccirco, ut solus illa exis illis ues
torum color sua onsiderationem
nit Lucanus:

Terruit ipse color uatem: nam,

Viscera la notis, gelidoq; in

imus perso uariabat sang

lim ueneratio fuit harum.

& sapiētissimi quiq; uiri illas secte

reges nihil inauspicatē agerent. Se

negligētia hominum, tum autorita

De aruspiciū fulgurum, & si

modo portenta & prod

sunt,

Ceterum autem in augurio
num, ostentorumq; & quod

digia interpretanda sunt, Hetrusci

scientiam tradiderunt. Statuerunt

giones, & cuiq; sua numina adscri

fulminum genera, & nouem deos

tionem prodendo quid ex quaq; pari

Prodigiū uero & prodigia, ostentaq; quotie
interpretem
qualem esse
oporteat. per aliquid magnum prænuntiare c
tem illorum interpretem esse simil

DE OCCULTA PHILO

Item in Lucanis pluit ferrum spongia
 in equam Marcus Crassus in Parthi-
 onesq; Lucani milites, quorum magni-
 citu erat, cum eo occisi sunt. Item L. P.
 consulibus lana pluit circa castellum &
 post annum T. Annii Milo occisus
 bellis armorum crepitus & tubæ son-
 est. & Liuius de bello Macedonico, &
 scesit Annibal, per biduum pluit sang
 bello Punico, refert aquam sanguini
 descendisse in modum pluuiæ, tempore
 rabat Italiam. Lacedæmonijs paulo an-
 mitatem in phano Hercules arma so-
 tempore Thebis in templo Hercules u-
 lus seipsas aperuerunt, & arma pariet
 uenta sunt. Similes euentus de similib.
 uenit, quemadmodum diuersis tempo-
 liquid prædiuinatum est. Sed & opo-
 cælestium influxuum iudicia non neg-
 tius loquemur in posterioribus.

De Geomantia, Hydromantia,
 Pyromantia, quatuor eleme-
 nationibus. C

IAmq; etiam ipsa elementa nos fat.
 unde quatuor illa famosa diuinitio
 mantia, Hydromantia, Aeromanti-
 men adepta sunt, de quibus apud Lu-
 sese iactare uisa est, quando inquit:

At uerum tellus, æræq; ætherq; c.
 Aequoraq; & campi, Rhodopei

fluxus, excrescentias & depressiones, tempestates & colores, & similia: cui iunguntur etiam uisiones quæ in aquis fiunt: Genus diuinationis à Persis repertum, qualem refert Varro puerum uidisse in aqua Mercurij effigiẽ, quæ centum quinquaginta uersibus omnem Mithridatici belli euentum prænuntiavit. Legimus etiam Numam Pompiliũ hydromantiam exercuisse: in aqua enim deorum imagines eliciebat, & ab illis futura discebat. Quod artificia Pythagoras longo tẽpore post Numã exercuit. Erant olim apud Assyrios in magno pretio hydromantia species, Lecanoman-
 nebantur aureæ & argenteæ laminae, & lapides pretiosi, tia Hydro-
 certis imaginibus, nominibus & characteribus inscri- mantia spe-
 ptæ: ad quam etiam referri potest artificium, per quod plũ- cies.
 bo aut cera liquefactus, & in aquam proiectus, rem quam scire cupimus, manifestus exprimit imaginum notis. Erant etiam olim fontes fatidici, sicut Patris fons Achaia, & quæ dicebatur aqua Iunonis apud Epidaurũ, de quibus plura in sequentibus, ubi de oraculis loquemur. Verum huc etiam referri poterit Aruspicina piscium, cuiusmodi olim apud Lycios capiebatur in loco qui Dina dicebatur, iuxta mare in sacro Apollinis luco sicca in arena excavatus, in quem cõ
 i sult

sulturus de futuris affatas carnes demittēs, subito loca aquis replebatur, magnaq; pisciū multitudo ac admiranda figurarum hominibus ignotorū apparebat, ē quorū fortu- uates quod futurū esset prädicebat. Hac latius ex Po- charmo in Lyciorū historijs refert Athenaeus: Simili mod- Aeromātia prognostica præbet, per impressiōes aëreas, p- uētorū flatus, per irides, per halones, per nebulas et nubes, perq; imaginationes in nubibus, & uisiōes in aëre. Ita etiā Pyromātia diuinatur per impressiōes igneas, per stellascan- datas, per igneos colores, perq; uisiones & imaginationes in igne. Sic Ciceronis uxor illū sequēti anno consulē futu- rū prädixit, eò quòd cū quxdā post peractū sacrificium in cineribus cōspicere uellet, flāma repēte exiliuit. Huius ge- neris sunt quæ dicit Plinius, quòd terreni ignes pallidi mur- murantesq;, tēpestatū nuntij sentiūtur: pluuie etiā si in lu- cernis fungi: si fluxuose uolitet flāma, uentū portēdi: & lu- mina cū per se flāmas elidūt, aut uix accenduntur: itē cum in eo pendentes coaceruātur scintillæ, uel cū tollentibus ol- las carbo adhærescit, aut cū contentus ignis ē se fauillā di- scutit, scintillāmue emittit, uel cū cinis in foco cōcrefcit, et cum carbo uehementer perlucet. His adiungitur Capno- mantia, à fumo sic dicta, quia flammam & fumum scruta- tur, eorumq; colores, sonos & motus: quando in rectū pro- tenditur, uel in obliquum fertur, siue in orbem uoluitur, quemadmodum de his legitur apud Statium his uersibus:

Vincatur pietas, pone eia altaria uirgo,
Queramus superos. facit illa acieq; sagaci
Sanguineos flammarum apices, genitumq; per auras
Ignem, & clara tamen mediæ fastidia lucis
Orta, docet tunc in speciem serpentis inanem

Anci

Ancipiti gyro uolui, frangiq; rubore.

*Iam uero etiam in Aethnaei crateribus atq; in Nymphæis campis apud Apolloniatas auguria ab igne & flammis capiebantur, lata quidem, si quæ iniecta fuissent corripere-
rent: tristitia, si respuissent. Atq; de his etiam in posterioribus inter oraculorum responsa dicemus.*

*De mortuorum reuiuiscencia, de longæua dormi-
tione atq; inedia.* CAP. LIII

Conueniunt philosophi Arabes, quòd aliqui homi-
nes possunt se eleuare supra uires corporis, & supra
uires sensitiuas, illisq; superatus perfectione cœli & intel-
ligentiarum diuinum in se recipere uigorem. Cum itaq; ani-
ma hominum omnes perpetua sint, perfectus quoq; animis
omnes spiritus obediunt, putant magi perfectos homines
per suæ animæ uires alias inferiores animas iam quodam-
modo separatas moribundis corporibus suis posse restituere,
rursusq; inspirare, non secus atq; mustela interempta
spiritu & uoce parentis reuocatur in uitam: atq; leones
inanimem paruum inhalando uiuificant: & quoniam, ut
aiunt, omnia similia similibus applicata similium natura-
rum efficiuntur, & omne patiens & actum alicuius agen-
tis in se recipiens etiam agentis illius natura induitur atq;
connaturatur: hinc putant ad hæc uiuificationem haud pa-
rum conferre, etiam herbas quasdam & magicas confe-
ctiones, quales ex cinere Phœnicis, & serpentum exuijs
confici tradunt, quòd tamen plerisq; fabulosum & multis
etiã impossibile uideri posset, nisi historica fide haberetur
comprobatum. Nam plerosq; aqua submersos, alios igni-
bus iniectos, & rogo impositos, alios in bello occisos, alios
aliter exanimatos post plures etiam dies reuixisse legimus,

i 2 quem

quemadmodum de Auiola uiro consulari, de L. Celio Tuberone, Corfidio, Gabieno, & plerisq; statur Plinius. Simuliter Aesopum fabulat orē, Ti quoq; & Herculem, atq; Palicos Iouis & Thal mortuos iterum reuixisse legimus: plurimos etiam gos & medicos in uitā reuocatos, sicut de Aescul historijs proditum est, & nos superius narrauimus ex iuba & Xantho, & Philostrato, de Tillone & Arabe quodam, atq; Apollonio Tyaneo. Legitur etiam Glaucus quispiam mortuus, quem prater omnium expectationem accurrentibus medicis, herba, quam draconem uocant, uitā restitutum dicunt: alij gustato mellito pharmaco reuixisse aiunt, unde ortum est adagium: Glaucus poto melle resurrexit. Apuleius etiam ritum huiusmodi reuocationum referens de Zachla Aegyptio propheta inquit: Propheta s: propitiatus herbulam quampiam ob os corporis, & aliam pectori eius imponit, tunc orientem obuersus, uel incrementa solis augusti tacitus imprecatus, uenerabili scena facies ad studia praesentium tantum miraculum certatim adrexit, iam tumore pectus extolli, iam salubris uena pulsari, iam spiritu corpus impleri, & adsurgit cadauer, & profatur adolescens. Quae si uera esse debeant, oportet moribundas animas nonnunquam in corporibus suis latere uehementioribus extasibus oppressas, & ab omni corporea actione solutas: sic ut uita, sensus, motus, corpus omne deserant, ita tamen, quod homo uere nōdum mortuus sit, sed iaceat exanimis, & tanquam mortuus, etiam per diuturnum tempus. Atq; id saepissime compertū est, pestilentiariū temporibus multos uidelicet qui pro mortuus tumulandi ferebātur, in sepulchris reuixisse: multoties etiam

etiam mulieribus accidisse legimus. *f* - rione matricis laborantibus: & narrat Ral. . . . libro Galeni, quem transtulit Patriarcha, quòd accidit homini suffocatio, quæ durauit diebus sex, nec comedit, nec bibit, & red- Suffocationis & extasis mira exēpla. duntur eius arteriæ duræ. Et dixit in eodem libro, quòd accidit homini repletio ex aqua, amittitur pulsus totius corporis, & non mouetur cor, & iacet sicut mortuus. Et dicit quòd accidit ex casu à loco alto, uel clamore magno, uel ex longa mora sub aqua syncopis, durās quadraginta octo horis, & iacet homo sicut mortuus, in cuius facie surgit puluis uiriditas. Et refert in eodem libro, de eo qui sepeliuit mortuum ante septuaginta duas horas post mortem ipsius, & interfecit eum, quia sepeliuit eum uiuum, & dedit ibi signa quibus cognoscitur, quòd isti sint uiui liceant similes mortuis, & certo moriantur, nisi succurratur illis, aut per phlebotomiā, aut alias curationes. & hæc sunt ex his quæ ualde raro contingunt. Hic est modus per quem intelligimus magos & medicos suscitare mortuos, sicut per serpentem iētus exanimati olim per Marsorum & Psillorum gentem uitæ restituebantur. Possesse autem huiusmodi extases longo tempore durare, absq; hoc quòd homo uere mortuus sit, non secus arbitrandum est atq; in gliribus & crocodilibus, & plerisq; serpentibus, quæ per totam hyemem sic obdormierunt, sic somno expirāt, ut uix igne reuocari queāt: Ego sæpe uidi dissectum glirem immobilem manere, tãquam mortuum, donec coqueretur, atq; tunc primum in bullienti aqua dissecta membra uitam demonstrasse. Simili Somni diuturni exēpla. ter licet difficile creditu sit, legimus tamen apud probatos historicos, etiam homines quosdam longo uo somno plurimos annos continuos dormiuisse, interim donec euigilassent,

sent, nihil seniores effecti: quod ipse testatur P. puero quodam, quem aestu & itinere fessum in s & quinquaginta annos dormiuisse narrat. Leg. Epimenidem Gnosium annis quinquaginta sep. miuisse in spelunca. Hinc natum adagium: Vlt. nidem dormire. Narrat M. Damascenus suo te Germania defessum rusticum sub foeni tumulo & autumnum, sequentemq; hyemem continuo dorm nec aestate foeno paulatim depaslo experrectus tanquam semimortuus, totusq; extra se positus, inuentus est. Confir mant hanc opinionem ecclesiastica historia de septem dor mientibus, quos annos centum & nonaginta sex dormi- uisse ferunt. Est in Noruegia sub eminenti littore antrum, ubi ut Paulus Diaconus & Methodius martyr scribunt, septem uiri dormientes iacuerunt sopiti longo tempore si- ne ulla corruptione, & saepe populos ad ipsos ledendum in gressos continuo fuisse cōtractos: deniq; accolae pœna præ senti cautos ab ipsorum læsione destitisse aiunt. Ipse autem inter philosophos nō infimi nominis Xenocrates, longauā hāc indormitationem, quādam naturalem pœnam, certis quibusdā animarū demeritis ab æterno deputatā putauit. Ipse M. Damascenus multis rationibus possibilē & omni no naturalem probat, nec absurdū putat, quod cū cæteris animantibus quibusdā cōcessum est, ut sine cibo & potu, sine excretionē, sine tabefactione & corruptione pluribus mensibus dormire possint, id etiam homini, siue hic acci- dat illi potione aliqua uenefica, aut ægritudine soporifera, seu meticulofo quodam sopore, aut similibus de causis, plu- ribus diebus, aut mensibus, aut annis, secundum intentio nem uel remissionem uirium, & passionum animæ sue posse

posse
si quis
se per
ab an
bi illu
fuisse,
nos pe

Miraculatio
rū exempla

Quodq; magis mirum est, fuisse eodem tēpore in inferiori Germania mulierem, quæ in tricesimum annum nihil unquam cibi sumpsisset: quod quidem nobis incredibile videri posset, nisi confirmaret hanc rem recens, & nostri seculi miraculum in fratre Nicolao de Saxo, natione Heluetio, quem in eremo duobus & viginti annis, quousq; vita excessit, sine omni cibo uixisse constat. Mirum & illud quod prodidit Theophrastus, fuisse Philinum quendam, qui nullo sit usus potu uel cibo, præterquam lactis. Et sunt graues autores qui herbam quandam Spartanicam dⁱ bunt, qua Scythas duodecim dies durare sine cibo & tu, ea semel gustata, uel in ore retenta, tradunt.

De diuinatione, quæ per somnia fit. CAP. LIX.

Est etiam diuinationis species, quæ inter dormiendum fit, somniorum scilicet, & philosophorum traditionibus, & theologorum autoritatibus historiarumq; exemplis, & quotidiana experientia comprobata. Somnium autem dico hic, non quod phantasma, uel insomnium: hæc enim uana sunt, & nihil diuinationis habent: sed ex uigiliarum reliquijs aut corporis turbatione nascuntur: quoties nanq; oppressi corporis uel fortune commodis uel incommodis, tunc qualis animus uigilantem fatigauerat, talis se ingerit dormienti: uel aliquando contrarius

i 4 in so

Somnium. *in somnio decepti. Somnium igitur dico hic, quòd i tu phantastico, animo & corpore bene se habent il leſtium cauſatur influxu. Huius quidem interpre gula apud aſtologos inuenitur, in ea parte, quæ de nibus inſcribitur, ſed tamẽ parũ ſufficiens, quia ſor iuſmodi diuerſis hominibus, diuerſimode uſumenni diuerſam ſpiritus phãtaſtici qualitatem ac diſpoſi quapropter non poteſt eadem communuſq; regula, rum interpretandorum ſingulis adhiberi: ſed iuxta ſententiam, cum accidentia ſunt eadem rebus, eiſa liaq; ſimilibus: ſic qui in idem aut ſimile uſum ſeq derit, eandem aut ſimilem ſibi deſignauerit ſent paſſionem, fortunam, aſtionem, euentum deniq; , quemad modum inquit Ariſtoteles, ſenſu confirmatur memoria, ex memoria uero eiſdem rei ſæpius obſenta naſcitur peri tia, ex pluribus peritijs paulatim cumlatur ars & ſcien tia: ſimili ratione & circa ſomnia oportebit incedere. Vn de iubet Syneſius, unumquenq; ſomnia ſua & ſuos inde obſeruare euentus, ſcilicet, quæ uſa in quales euentus inti derint, ac huiuſmodi regulas, ſcilicet uſa & accidentia, cum ſomnijs, tum uigilia memoria commendare, atq; ſe dula quadam hac obſervatione huiuſmodi per plurimas re gulas penes ſeipſum accumulare, ex qua quidem accumula tione, ars quadam diuinatori, & ſuorum cuiq; ſomniorũ interpretandorum paulatim cõſurgit, dum nihil dilabitur à memoria. Efficaciora autem ſunt ſomnia, quando luna il lud præuertit ſignum, quod fuit in nona radicis natiuitatis uel reuolutionis illius anni, uel in nono ſigno à ſigno profe ctionis. Veriſſima autem atq; certiſſima diuinitio, neq; natura neq; humanis artibus, ſed purgatis mentibus pro uenit,*

nantur, facillimeq; coelestium recipiunt impressionem.
 natibus ait: Sibyllas, & Bacchides, & Ni-
 xianum, & Ammonē à naturali melanch-
 xione fuisse diuinatores atq; poëtas. Causa i-
 ferioris, si qua intra humanum corpus est, humor est m-
 us: non quidem ille, qui atra bilis uocatur, qui
 horribilusq; res est, ut impetus eius à physis à
 tra maniam, quam inducit, etiam malos dam-
 denda humana corpora illicere perhibeatur. i-
 igitur hic intelligimus melancholicum, qua n-
 ralis & candida bilis uocatur. Hæc enim quando acci-
 tur, atq; ardet, furorem concitat, ad scientiam nobis
 uinationem conducentem, maxime autem si iuuetur i-
 liquo coelesti, præcipue Saturni, qui cum ipse frig-
 , q; siccus, qualis est humor melancholicus, illum
 tidie influit, auget atq; conseruat. Præterea cum sit ip-
 cana contemplationis autor, ab omni publico negotio
 nus, ac planetarum altissimus, animam ipsam cum ab

ternis officijs ad intima semper reuocat, tum ab inferis ascendere facit, trahendo ad altissima scientiasq; furorum presagia largitur: & hoc est quod intendit stoteles in lib. Problematum: Ex melancholia, inquit, facti sunt sicut diuini, predicentes futura, & qui facti sunt poëta. At præterea omnes viros in quauis præstantes, ut plurimum extitisse melancholicos, etiam Democritus & Plato attestatur, asserent melancholicos nonnullos intantum præstare ingenio, ut ni potius quam humani uideantur. Sic melancholico plures primum rudes, ineptos, insanos, quales extitit Hesiodum, Ionem, Tynnichum, Calcinensem, Hom & Lucretium, sæpe furore subito corripì, ac in poëta duci, & miranda quedam diuinaq; canere, etiam quam met uix intelligant. Vnde diuus Plato in Ione, Plerique, uates postquam furoris remissus est impetus, quæpserunt, non satis intelligunt, cum tamen recte de suis artibus in furore tractauerint, quod singuli harum ac ces legendo dijudicant. Tantum præterea tradunt melancholici humoris imperium esse, ut suo impetu etiam fies demones in humana corpora nonnunquam rapi quorum præsentia, & instinctu, homines debacchari mirabilia multa effari omnis testatur antiquitas: id triplici differentia, iuxta triplicem animæ apprehensionem, uidelicet imaginatiuam, rationalem & mentalem cingere putant. Dicunt itaq; quando anima melancholice impulsæ, nullo cohibente, habenas corporis, merumq; uincula transgressa, tota in imaginationem infertur, subito efficitur inferiorum demonum habitaculum, quibus manualium artium sæpe miras accipit rationes. Sic

Melancholici ingenio
pollent.

Melancholici humoris
imperium.

uide

pluuiam, tempeſtatem, inundationem, terræmotum, mortalitatem, famem, ſtragem & eiufmodi: quemadmodum apud Aulum Gellium legimus, Corneliū ſacerdotem, quo tempore Cæſar & Pompeius in Theſſalia conſugebant, Pataui furore correptum, & tempus, & ordinē, & exitum pugne prænarraſſe. Quando uero anima tota in rationem conuertitur, mediorum demonum efficitur domicilium: hinc rerum naturalium humanarumq; nanciſcitur ſcientiam atq; prudētiā. Sic uidemus hominem aliquem ſubito in philoſophum, uel medicum, uel oratorem egregium euadere, ex futuris autem prædicere quæ ad rerum mutationes & ſeculorum reſtitutiones pertinet, quemadmodum Sibylla Romanis. Cum uero anima in mentem aſſurrexerit, tunc ſublimium demonum ſpectaculum eſſecla, ab illis arcana ediſcit diuinorum, dei legem, ordines angelorum, & quæ ad æternarum cognitionem animarumq; ſalutem pertinent. Dri uero præuidet, quæ diuinæ prouidentię adiacent, tura prodigia ſeu miracula, futurum prophetam, uel mutationem. Sic de Chriſto Sibyllæ ante aduentum longo tempore uaticinitatæ ſunt. Sic Vergilius narium Chriſtum iam in propinquo intelligens, Cumæbyllæ recordatus, cecinit ad Pollionem:

Ultima Cumæi iam uenit carminis ætas,
Magnus ab integro ſeculorum naſcitur ordo.

Tam

Iam redit & uirgo, redeunt Saturnia regna

Iam noua progenies coelo demittitur alto.

Et paulo post innuens originale culpam irrita

Te duce si qua manent sceleris uestigia nos.

Irrita, perpetuo soluet formidine terras. &

Ille deum uitam accipiet, diuusq; uidebit

Permixtos heroës, & ipse uidebitur illis,

Pacatumq; reget patrijs uirtutibus orbem.

Subditq; inde serpentis occasum, & ligni morti

scientiæ boni & mali uenenum sopitum iri, inq

Occidet & serpens, & fallax herba uenen

Mansuram tamen originalis peccati fomitem i

dicit:

Pauca tamen suberunt prisca uestigia fraud

Tandem, qua potest maxima hyperbole hanc,

clamando dei sobolem, adorat his uerbis:

Chara deum soboles magnum Iouis increm

Aspice conuexo nutantem pondere mundi

Et terras, tractusq; maris, coelumq; profun

Aspice uenturo latentur ut omnia seculo.

O mihi tam longe maneat pars ultima uit

Spiritus & quantum sat erit tua dicere fa

Sunt etiam quadam prognostica, quæ inter cõj

lus & transnaturalis diuinationis media sunt,

morti proximi, & senectæ debilitati, nonnunq

præuident, quia, ut inquit Plato in repub. qui s

nus præpediti sunt, eo acutius intelligunt, & q

sunt migraturi uiciniores sunt, & quasi iam p

laxatus uinculus, cum omnino corpori ampli

sunt, diuinæ reuelationis lumina facile percipi

umiliores sedes assignantes: quippe iracundia præ
vidini uterum: nobiliores autem sensus in caput,
narius corporis arcē: deinde sermonis organa
vidunt autem sensus in externos & intimo
inde in quinque omnibus notissimos partiun
ariter quinque organa siue subiecta, quasi fun
uadam attribuuntur sic disposita, ut quæ em
uore parte corporis collocantur, potiore quoque puri
ordinantur obtineant: oculi enim supremo loco collocati
nisi int, ignis lucisq; naturæ sunt cognati: deinde a
loci & puritatis ordinem obtinentes, c
rantur aëri: tertium possident nares, mediam inter
rem aquamq; continentes: deinceps uero gustandi o
num crassius & aquea naturæ similitimum: postremo
du ta

Gustu & ta-
ctu homo re-
liqua præcel-
lit animalia.

du tactus per totum diffusus, terræ crassitudini a
Puriores autem sensus sunt, qui non appropinqu-
sibilibus à longinquo percipiunt, ut visus, & au-
inde etiam odoratus per medium aërem non app-
tia percipit: gustus autem non nisi propinqua sen-
tus utroq; modo se habet, nam appropinquanti
sentit: & quemadmodum visus per medium a-
nit, ita etiam tactus per mediam uirgam uel bac-
ra, mollia & humida sentit. Verum tactus sol-
bus omni animali communis est: certissimum au-
sensum homo possidet: hoc nanq; & gustu reliq-
lia præcellit: sed in alijs tribus sensibus à quibz
malibus euincitur, sicut à cane qui homine acut
audit, atq; olfacit, similiter acutius multis cater-
tibus & homines uident, lynces, & aquila. Se-
interiores, ut uult Auerrois, in quatuor partiti si-
riam primus communis appellatur, eò quòd omni-
externos sensus hauriuntur imagines, primus co-
perficit. Secundus uis imaginatiua, cuius officium
nihil præsentiat, imagines à prioribus sensibus a-
tinere, easq; tertiæ sentiendi natura, quæ phant-
mandi atq; cogitandi uis est, offerre, cuius opuse,
imaginibus, quid aut quale sit id cuius illæ imag-
percipere atq; iudicare, atque ea ipsa quæ sic d-
coniunxerit, perceperit, iudicauerit, quartæ potè
memoriam dicimus, seruanda commendare. Ete-
in genere uirtutes sunt, discursus, dispositiones
tiones & suga, atq; cōcitationès ad agendum.
cie intellectualium intellectiones, uirtutes, disc-
tiō, consilium, electio. Hæc autem est, quæ per se

intellectu, secundo loco offert omnibus imagines suscipit, atq; per idum assimilationem proprie desine fingit, atq; externas accōmōi impressiōes imprimit. Habent

Sensuum organa in capite.

ē sensus isti sua organa in capite: nā sensus cōmunis cū imaginatione, priores cerebri cellulas possidet, licet Aristoteles organum sensus communis posuerit in corde: cogitativa autem uirtus, supremum, & mediū capitis obtinet, deinde memoria postremū. Porro organa uocis, atq; sermonis, multa sunt, siquidē interni pectoris inter latera, musculi, thorax, pulmo, thracea, arteria, fauces, & horū maxime, quod est cartilaginosum, secundū recurrētes nervos, et plectrū lingue, & omnes hę particule et musculi, qui exufflationis organa sunt. Sermonis uero organū propriū, os est in quo plasmanitur, formantur, & figurātur uerba & loquela, lingua, & gurgulione, in illo plectri obtinētibus uicē, & palato sonum faciente, dentium & oris apertione, ueluti in lyra chordarum similitudinem referētibus, naso insuper ad sonoritātē bonā aut malā conferente. Supra sensibile animā, quę per corporis organa uires suas explicat, supremum locum occupat mens ipsa incorporea, & hęc geminam naturam habens: Vnam rerum earū quę natura ordine continentur, causas, proprietates progressusq; per

Mentis gemina natura.

uientem, & in ueritatis contemplati-
 quem ideo contemplatiuum intellectus
 ram mentis natura siue uis, quæ agenda,
 sint consultando discernens, tota in con-
 elione uersatur, quem ideo actiuum in-
 Hunc itaq; ordinem potentiarum, naturæ,
 ne, ut per exteriores sensus cognosceremus
 interiores ultra hoc similitudines corporis
 per mentem siue intellectum abstracta
 sunt, nec illis similia. Et iuxta hunc tripli-

Triplex in a-
 nima appeti-
 tus.

anima ordinem tres nascuntur in anima
 mus naturalis, qui est inclinatio quadam
 n, ut lapis deorsum qui inest omnib;
 ui sequitur sensus, diuisus in irascibile
 bilem: tertius intellectiuis, qui appellatur
 differens à sensitiuo qui est per se illorum
 ferri sensibus, nihil concupiscens, nisi a-
 præhensum. Voluntas uero etsi sit per se
 lium, quia tamen libera est per essentiam,
 impossibile, qualis fuit in damone ap-
 qualem Deo: itaq; uoluptate & dolore c-
 tur & deprauatur, dum inferioribus pot-
 Unde quatuor ex eius deprauato appetitu
 passionibus, quibus similiter corpus nonnu-
 quarum prima uocatur oblectatio, quæ ej-
 luntatis quadam mollities atq; assentatio
 do sensus porrigunt suauitati libentissime
 atq; obsequitur: quam ideo definiunt es-
 animi ad emollientem uoluptatem. Secunda
 effusio, quæ est remissio aut dissolutio uiri-

delicet

uolentia in alios. Atq; his quatuor passionibus
 nato uoluptatis appetitu genitis, totidem contrari-
 nes generat ipse dolor, puta horrorem, tristitiam
 & no alterius sine suo detrimento dolorem
 ci uidiā, hoc est, in alienis bonis tristitia
 ad n misericordia tristitia quadā est in alie

De passionibus animi, & earum origine, di-
 tia & speciebus.

CAP. I

Passiones animi nihil aliud sunt, quā qui-
 tus siue inclinationes prouenientes ex app-
 ne alicuius rei, tanquam boni, uel mali, conuenie-
 nuenientis. Apprehensiones autem huiusmodi
 ces, uidelicet sensuales, rationales, mentales. E-
 nas triplices sunt in anima passiones: nam qua-
 quantur apprehensionem sensitiuam, & tunc r-
 bonum, aut malum temporale, sub ratione commoci, uel
 incommodi, delectabilis & offensiui, & dicuntur passio-
 es naturales siue animales: quandoq; sequuntur appre-
 ensionem rationalem, & sic respiciunt bonum aut malū
 sub ratione uirtutis & uitij, laudis & uituperij, utilis &
 k inuti

inutilis, honesti & turpis: & dicuntur passion-
 les seu uoluntaria: quandoq; sequuntur appra-
 mentalem, & respiciunt bonum & malum su-
 sti & iniusti, ueri & falsi, & tunc dicuntur pe-
 tectuales, siue synderesis. Subiectum autem
 anime, est ipsa uis anime concupitiua, & diui-
 cupiscibilem & irascibilem, & utraq; respicit
 malū, sed diuersimode: Vis enim concupiscibili
 respicit bonum & malum absolute, & sic cau-
 seu libido, & è contrario odium: uel respicit bonū, m au-
 sens, & sic causatur cupiditas: seu desiderium & malū, ut
 absens, sed ut imminens, & sic causatur horror, fuga &
 abominatio: uel respicit bonum & malum, ut præsens &
 adeptū, & sic oritur hinc delectatio, lætitia, uoluptas: indi-
 tristitia, angustia, dolor. Vis autem irascibilis respicit bo-
 nū & malum sub ratione difficultatis ad adipiscendū suū
 obtinendum, fugiendū uel depellendum: & hoc quandoq;
 cum fidentia: & sic causatur, hinc quidem spes, inde uer-
 audacia: quandoq; cum diffidentia, & sic oritur despera-
 tio, & metus, siue timor. Quandoq; uis ipsa irascibilis sur-
 git in uindictam, & hoc fit solum circa malum prateri-
 tum tanquam illata iniuriæ seu lēisionis, & causatur ira.
 Et sic reperimus undecim passionē in ipso animo, quæ
 sunt, amor, odium, desiderium, horror, lætitia, dolor, spes,
 desperatio, audacia, timor, ira.

Quomodo passionē animi mutant corpus pro-
 prium permutando accidentia, & mouendo
 spiritum.

CAP. LXIII.

Passionum autem anime, quando sensualem appra-
 hensionem sequuntur, uim regitiuam habet phanta-
 sia, seu

in-
rat
ili,
m
ua
x-
tur
la-
nili
li-

as uindictæ producit calorem, rubedinem, amarum
jorem, & alui influxum. Timor inducit frigus, co
trepidationem, uocis defectum, atq; pallorem. Tristiti
dorem, & albedinem caruleam. Misericordia etiam
tristitia quædam est, sæpe miseratis corpus male afficiit
alterius corpus uidetur affectum. Palàm quoq; est inte
mantes aliquos, tam fortem esse ligaturam amoris, ut q
patitur unus eorū, patiatur & alter. Anxietas etiam
ducit siccitatem, & nigredinem: quantos etiam color
pido amoris concitet, in hepate & in pulsu, noscunt
ci, eo iudicio nomē amatæ in passione heroica depreh
tes. Sic Naustratus cognouit Antiochum amore Stra
cæ captum. Manifestum præterea est, passionēs eius
quando uehementissimæ sunt, posse mortem inferre. &
hoc apud uulgus palàm est, nimia lætitia, tristitia, amorē,
odio, interdum mori homines, sæpe etiam morbo leuari.
Sic legimus Sophoclem & Dionysium Sicilia tyrannum,
utrunq; accepto tragicæ uictoria nuntio, subito mortuos.
Sic mater uiso filio è Cannensi prælio redeunte repen
te obiit. Quid etiam tristitia possit, omnibus notum est.

Metus etiam canes nimia tristitia de morte suorum saepe mortuos fuisse. Nonnunquam etiam modi passionibus morbi diuturni sequuntur, & curantur. Sic ex alto despicientes aliqui praeterea contremiscunt, caligant, infirmantur, quando mittunt. Sic singultus, febres, morbi comitiales sequuntur, quandoque uero recedunt, quandoque quidam effectus proueniunt, ut in Cræsi filio, trix mutum ediderat, metus uehemens audiit excussit, quam natura diu negauerat. Sic repentinam casu affectum, saepe uita, sensus, motus, se deserunt, ac saepe statim reuertuntur. Quantum iuncta magnanimi audacia uehemens ira facit magnus Alexander, qui in India praelio circum lumen & ignem ex se profundere uisus est. Thester ignis scintillas ex toto corpore profudisse legimus, scintillantes flammæ hinc inde etiam cum sonitu. Atque horum similia nonnunquam in beluis apud de Tiberij equo, quem ore flammigerasse prae-

Quomodo passionibus animi immutant modum imitationis à similitudine. Item formatione ac translatione hominum, uires uis imaginaria non solum in corpore etiam in animam obdineat. CAP. L.

Passiones supradictæ quandoque alterant modum imitationis, propter uirtutem quam similitudo rei ad transmutandum, quam uehementis imaginatio, sicut in stupore & congelatione uisu uel auditu aliquo, uel quia uidemus uel in alium comedere res acres: sic uidens alium osci-

Mira imaginationis uis.

etiā ipsa humana corpora transformantur trans-
 q; & transportantur, saepe quidem in somnijs,
 iam etiam in uigilia. Sic Cippus qui postea ele-
 x Italia, dum taurorum pugnam uictoriamq; ue-
 r admirans meditatur, in illa cura obdormiens
 iane corniger repertus est, non aliunde quā uir-
 atia uehementi imaginatione stimulata, corni-
 f umores in caput eleuante, & cornua producente.
 Vehemens enim cogitatio, dum species uehementer mo-
 uet, in illis rei cogitata figuram depingit, quam illi in san-
 guine effingunt: ille nutritus à se imprimit membris, cū pro-
 prijs, tum aliquando etiam alienis: sicut imaginatio præ-
 nantis in foetum imprimit rei desiderata notam: & ima-
 ginatio morfi à cane rabido, in urinam imprimit imagines
 canum. Sic multi subito canescunt: alius è puero, unius no-
 ctis somnio, in uirum perfectū excreuit. Huc multi etiam
 Dagoberti regis cicatrices, & Francisci stigmata referre
 k 3 nolunt.

uolunt, dum ille correptionē uehementer timet, alter C
 si uulnera uehementius contemplatur. Sic multi etiā t
 sportantur de loco ad locum transeūtes flumina, & igr
 & loca inaccessa: quando uidelicet uehementis alicu
 concupiscentia, aut timoris, uel audacia species spiritus
 impressa, uaporibus permixta mouent organum tactus
 sua origine, unā cū phantasia, quæ motus localis princi
 est. Vnde concitātur membra & organa motus ad me
 mouenturq; sine errore ad locum imaginatū, non quia
 ex uisu, sed ex phantasia interiore. Tāta est uis animæ in
 pus, ut quorsum ipsa imaginatur et somniat, ipsum corpus
 simul attollat atq; traducat. Legimus alia pleraq; exēpla
 quibus uis animæ in corpus cū admiratiōe explicatur, qua
 le illud scribit Auicenna de quodā, qui cum uellet, corpus
 suū paralyti obadebat. Narratur de Gallo Vibio, cui hoc
 accidit uni, ut in insaniam nō casu incideret, sed iudicio per
 ueniret: nā dum insanos imitatur, dum ingenij lenocinium
 furorem putat, quam ad simulabat insaniam, ad ueram re
 degit. Et Augustinus refert quosdam qui aures pro arbi
 trario mouerent, & qui immoto capite uerticem totam de
 ponerent ad frontem, reuocarentq; cum uellent: & alium
 quendam solitum sudare, ubi uellet. Notum quoq; est ali
 quos flere cum uolunt, & ubertim lacrymas profunde
 re: quosdam etiam repertos, qui eorum quæ deglutiissent, ua
 ria paulatim tanquam de sacculo, quod placuisset, profer
 rent. Et hodie adhuc uidemus plures, qui auium, pecorum,
 canum, hominumq; quorumq; uoces sic imitantur expri
 muntq; ut discerni omnino non possint. Iam uero & fœ
 minas in mares mutatas fuisse, multis exemplis narrat Pli
 nius: similia & suo tempore accidisse testatur Pontanus,
 de

et solo somnio exarsisse in amorem Iasonis. Sic anima non
um am per uehementem imaginationem, uel speculatio
corpore omnino abstrahitur, quemadmodum Ca
t de quodam presbytero, qui quoties collibuisse, an
bat se à sensibus, et iacebat similis mortuo, ut cum pun
tur et cretur, non sentiret ullum dolorem, iacebatque in
tus et anhelitu: hominum tamē uoces, si altius in
massent, tamquam ex longinquo se audisse postea referebat
rū de his abstractionibus latius in posterioribus differen

Quomodo passionēs animi etiam operantur extra
se in corpus alienum. CAP. LXV

Passionēs animæ quæ phantasiam sequuntur, qu
do uehementissimæ sunt, non solum possunt imi
tare corpus proprium, uerum etiam possunt transire
ad operandum in corpus alienum, ita, quod admirat
quedam impressiōes inde producantur in eleme
et rebus extrinsecis, atque etiam morbos quosdam
mi siue corporis, sic possent auferre, uel inferre: A
passiōes animæ sunt potissima causa temperamenti
poris proprii. Sic anima fortiter eleuata, et uehen
ti imaginatione accensa, immittit sanitatem, uel a
tudinem, non solum in corpore proprio, sed etiam

corporibus alienis. Sic putat Avicenna, quòd ad imaginationem alicuius cadat camelus. Sic qui morsus à cane raudo in rabiem incidit, apparent in urina eius figura canum. Sic pregnantis mulieris cupiditas in corpus alienum agit quando inficit foetum in aluo, rei desiderata nota. Sic in ta monstrosa generationes prodeunt ex monstrosis pregnantium imaginibus, ceu qualem refert Marcus Damascenus apud Petram sanctam, oppidum in Pisanis confinibus situm, Carolo Boemia regi & Imperatori oblata puellam, toto corpore fera instar hirsutam & ullosanquam mater religioso quodam horrore, in imaginem di. Ioannis Baptiste, quæ ad lectulum erat, dum conciper affecta, talem postea progeneravit. Atq; id non solum hominibus, sed etiam in brutis animantibus fieri spectamus. Sic legimus Iacobum patriarcham, uirgis in aqua proiectus, discolorasse oves Laban. Sic pauonum aliarum uolucrum cubantium imaginaria uires, pennis colore imprimunt: unde albos producimus pauones, cubantium habitacula albis linteis circumpendentes. Iamq; his exempli patet, quomodo phantasia affectus, ubi uehementius se intenderint, non modo corpus proprium, sed & alienum afficiunt. Sic etiam maleficorum nocendi cupiditas, fixis oculibus quàm perniciosissime homines fascinat. Assenti istis Avicenna, Aristoteles, Algazel & Galenus. Manifestum enim est, corpus à uapore alterius corporis morbi facillime infici, quod in peste & lepra palam uidemus. Rursus, in uaporibus oculorum tanta uis est, quòd possunt proximum fascinare atq; inficere, sicut regulus & catalepa aspectu suo homines interimunt: & foemina quædam in Scythia, apud Illyricos & Triballos, quem irata

aspex

Pauones albi
quomodo
producantur.

imebant. Nemo e corpus atq;
 ab animo alterius r affici, cū
 e potentior, fortior motuq; ua-
 pores ex corporibus exhalantes, nec etiam
 r qua operetur: neq; praterea minus subij
 mo animo, quā alieno corpori. Hoc mo-
 ferunt hominem, solo affectu atq; habitu agere in alte-
 um: Ideoq; precipiunt philosophi, consortium malorum
 atq; infeliciū hominum procul fugiendum, horum siqui-
 dem anima noxiorum plena radiorum, calamitosa conta-
 gione propinquos inficit: contrā, bonorum ac feliciū con-
 sortia precipiunt appetenda, quoniam sua propinquitate
 multum nobis profunt. Sicut enim odor ex asa foetida, uel
 musco, sic ex malo mali, & ex bono boni, aliquid profilit
 in proximum, ac diu quandoq; perseuerat infusum. Nunc
 uero si passiones supradictae tantam vim habent in phan-
 tasia, certe maiorem habent in ratione, quatenus iam ra- Ratio excel-
 tio ipsa, phantasia est excellentior. Multo deniq; maiorem lentior phan-
 in mente. hac enim quando ad beneficium aliquod, tota
 animi intentione erga superos defigitur, saepe corpus tam
 proprium quā alienum, circa quod est affectum, diuino
 aliquo munere afficit. Hoc modo legimus ab Apollonio,
 Pythagora, Empedocle, Philolao multisq; prophetis, & e-
 tiam nostrae religionis sanctis, miracula facta fuisse. De his
 latius patebit inferius, ubi de religione differemus.

Quod passiones animi plurimum iuuantur ab opo-
 portunitate coelesti: & quā necessaria sit in om-
 nni opere, ipsa animi constantia. CAP. LXVI.

Passiones animi cum cælo plurimum adiuantur &
 adiuant, potentiissimaq; euadunt, quatenus cū cælo
 k s con

consentiunt, uel naturali quodam pacto, uel uoluntaria electione seu libero arbitrio. Nam, ut inquit Ptolemaeus, qui elegit id quod melius est, nihil differre uidetur ab eo, qui habet hoc ex natura. Conducit ergo maxime in quouis opere ad beneficia coeli suscipienda, si cogitationibus, affectibus, imaginationibus, electionibus, deliberationibus, contemplationibus & similibus, nos quoque; è caelo consoni praestiterimus. Passiones enim eiusmodi spiritum nostrum ad similitudinem suam uehementer agitant, ac subito in nostraque; superis exponunt eiusmodi passiones significantibus: tum etiam ob dignitatem & propinquitatem suam superioribus multo magis atque amplius coelestia capiunt quam res quauis materiales. Potest enim animus nostri per imaginationem, uel rationem quada imitatione, ita ac cui stellæ conformari, ut subito eiusdem stellæ muneribus impleatur, tanquam sui influxus proprium receptaculum. Mens uero contemplatrix quatenus se ab omni sensu, imaginatione, natura, deliberatione scuocat, & ad separata reuocat, nisi quatenus Saturno se exponit, praesentis indicationis non existit. Multa enim mens nostra per fidem operatur, quæ est firma adhesio, fixa intentio, & uehementi applicatio operantis aut susipientis, in quacunque re ad ipsum cooperantem & dantem uim ad opus, quod facere intendimus, adeo, ut fiat quodammodo in nobis idolum uirtutis suscipienda, & rei in nobis uel à nobis faciendæ. Debemus igitur in quouis opere & rerum applicatione uehementer affectare, imaginari, sperare, firmissimèque; credere: id enim plurimum erit adiumento. Et uerificatum est, apud medicos, firmam credulitatem, spem indubiam, & amorem erga medicum, & medicinam, ad sanitatem plurimum

conferre, etiam aliquand^{us} ^{lus quàm medi-}
 am cum hoc quod operatu^{icina uirtus} & ef-
 ficitur, operatur etiam medici fortis animus, potens im-
 qualitates in corpore agroti, maxime quando ille
 adhibens fidem eo ipso sese disponit ad medentis
 icina uirtutem suscipiendam. Ideoq; oportet in ma-
 gna operantem esse constanti credulitate, confidentem, &
 de consecutione effectus nullatenus dubitare, nec animo
 hesitare. Nam sicut firmā & pertinax credulitas mirabi-
 lia operatur, etiam nonnunquam in operibus falsis, sic dif-
 fidentia atq; hesitatio uirtutem animi operantis, quæ in-
 ter utrunq; extremum medium est, dissipat atq; frangit,
 unde contingit optatum à superioribus influxum frustra-
 ri atque deperdi, qui sine animi nostri stabili ac solida
 uirtute rebus & operibus nostris coniungi atque uniri
 minime potest.

Quomodo animus humanus potest coniungi cum
 coelestium animis & intelligentijs, atq; simul
 illis mirabiles quasdam uirtutes rebus inferio-
 ribus imprimere. CAP. LXVII.

Dicunt Philosophi, maxime Arabes, animum huma-
 num quādo per suas passiones & effectus ad opus
 aliquod attentissimus fuerit, cōiungi ipsum cum stellarum
 animis, etiam cum intelligentijs: & ita quoq; coniunctum
 causam esse, ut mirabilis quaedam uirtus operibus ac rebus
 nostris infundatur, cū quia est in eo rerū omniū apprehen-
 sio & potestas, tum quia omnes res habent naturalē obe-
 dientiā ad ipsum, & de necessitate efficacia, & mouēt ad
 id quod desiderat nimis forti desiderio. Et secundu hoc ue-
 rificatur artificū charaēterum, imaginum, incantationum,
 & ser

Res omnis
 naturalē ha-
 bet ad ani-
 mum huma-
 num obediē-
 tiam.

& sermonum quorundam, & plurimorum aliorum
 rimentorum mirabilium ad omnem rem quam anim
 fecit. Hoc modo quicquid dicat animus uehementi
 mantus, efficaciam habet ad amorem, & quicquid a
 animus fortissime odientis, habet efficaciam nocen
 destruendi. Similiter & in ceteris quæ adfecit an
 forti desiderio. Omnia enim quæ tunc agit & dicat e
 racleribus, figuris, uerbis, sermonibus, gestibus &
 modi, omnia sunt adiuuantia appetitum animæ & a
 runt mirabiles quasdam uirtutes, tum ab anima operans
 in illa hora, quando ipsam appetitus eiusmodi maxime in
 uadit, tum ab opportunitate & influxu cœlesti animum
 tunc taliter mouente. Animus enim noster quando fertur
 in aliquem magnum excessum alicuius passionis uel uirtu
 tis, arripit sapissime ex seipso horam uel opportunitatem
 fortiorem, meliorem & magis conuenientem. Quod etiam
 Thomas Aquinas tertio libro contra Gentiles facitur.
 Sic miranda multe uirtutes admirabiles quasdam opera
 tiones causantur & sequuntur, per grandes affectiones
 in rebus illis quas dicat tunc anima in illa hora ad illas.
 Sed scias eiusmodi res nihil, uel saltem parum nisi auctori ea
 rum conferre, atq; illi qui iam inclinatur ad illas, ac si iam
 esset auctor illarum: & hic est modus per quem inuenitur
 efficacia ipsarum. Et est generalis regula in istis, quod o
 mnis animus qui est magis excellens in suo desiderio &
 affectu ipso, efficit sibi res huiusmodi magis aptas, effica
 ces, ad id quod appetit. Oportet igitur quemcunque uo
 lentem operari in magia, scire & cognoscere suæ ipsius a
 nimæ proprietatem, uirtutem, mensuram, ordinem & gra
 dum in potentia ipsius uniuersi.

Regula ge
neralis.

Quomo

m

cs

lo

s,

at

*inferius est, & ad se conuertit, & inferius eadem ra-
 ad superius conuertitur, uel aliter afficitur aut agita-
 tur. Hac ratione res quæ superiorem alicuius stellæ obti-
 nent gradum, ligant, uel attrahunt, uel impediunt res, quæ
 tenent inferiorem, prout inter se conueniunt uel disconue-
 niunt. Hinc timetur gallus à leone, quoniam præsentia so-
 laris uirtutis conuenit gallo magis quàm leoni: sic mag-
 trahit ferrum, quia in ordine cœlestis ursæ superiorem
 tinet gradum: sic adamas impedit magnetem, quia in o-
 ne Martio sibi est superior. Simili modo homo aliquis c-
 per sui animi affectiones, tum etiam per rerum natura-
 ritas adhibitiones cœlestibus dotibus opportune exp-
 tus, si in uirtute solari fortior euaserit, ligat & trahit i-
 riorem in admirationem & obedientiam: in ordine lu-
 ri ad seruitutem uel infirmitatem: in Saturnali ad quietem
 uel tristitiam: in Iouio ad uenerationem exhibendam
 Martio ad timorem uel discordiam: in Venereo ad amo-
 rem uel letitiam: in Mercuriali ad persuasionem & obse-
 quium, & similia. Radix uero eiusmodi ligationis ipsa est Ligationis
radix.
 affectio animæ uehemens & exterminata, cum concursu
 ordinis cœlestis. Dissolutiones autem uel impeditiones hu-
 iusmodi ligationis fiunt per cōtrarium effectum, & illum
 excell*

excellentiorem & fortiorē: nam sicut maior & sus ligat, ita etiā soluit & impedit. Deniq; ubi rem, oppone Saturnū: ubi Saturnum times au nerem oppone uel Iouem: hos enim inimicos contrarios inuicem ferunt esse astrologi. Hoc fecit diuersos & contrarios in istis inferiori tes: nam in coelo quidem ubi nihil deficit, ubi Ela reguntur, odium seu inimicitia esse minim

De sermone atq; uirtutibus uerborū. C A

Ostenso itaq; nunc in animi affectibus sidere uirtutem, sciendum insuper est rem inesse uerbis rerumq; nominibus, maxime ea in sermonibus & orationibus complexis. rissimum à brutis differimus & rationales & non à ratione, quæ secundum animam accipit capacem affectuum appellant, quam Galenus bruta animalia nobiscum habere cōmunem, ligis, alia minus: sed rationales dicimur à ratione uocem in uerbis & sermone intelligitur, quæ tio enunciativa, qua parte ceteris animantibus antecellimus: nam λόγος Græcis & rationem nem & uerbum sonat. Est autem uerbum duplex uidelicet & prolatum: internum uerbum ptus mentis & motus animæ, qui in cogitatione sine uoce fit: quemadmodum dum in somnijs & disputare uidemur, & in uigilia etiam silium tam aliquam percurrimus orationem. Verbum latum quendam in uoce & locutionis proprium habet: & cum anhelitu hominis, oris apertione & sermone lingua profertur: in quo parens natura corpoream uocem

*nonem, menti & in
 conceptuum intelli
 illam faciens ad audientes, de qu
 Sunt itaque uerba aptissimum n
 & audientem deferentia secum non tantum conceptum,
 sed & uirtutem loquentis energia quadam transfunden-
 tes in audientes & suscipientes, tanta sepe potentia, ut nō
 immutent solummodo audientes, sed etiam alia quadam
 corpora & res inanimatas. Illa autem uerba præ ceteris Quæ uerba
maioris sunt
efficaciæ.
 maioris efficaciæ sunt, quæ res maiores, præ intellectu-
 les, cœlestes, & transnaturales, cum expressius, tum my-
 steriosius representant: quæq; à digniore lingua, & san-
 ctiori dignitate instituta sunt: hæc enim ueluti signa quæ-
 dam & representationes, seu sacramenta rerum cœle-
 stium & supernaturalium uim obtinent, cum ex uirtute
 rerum explicatarum, quarum uehicula sunt, tum ex ui in-
 sita illis à uirtute instituentis & proferentis.*

De uirtute propriorum nominum. CAP. LXX.

Propriæ rerum nomina magicis operationibus pluri-
 mum necessaria testantur ferme omnes: Nam quum
 uis rerum naturalis procedit primo ab obiectis ad sensus,
 deinde ab his ad imaginationem, ab hac deniq; ad men-
 tem, in qua concipitur quidem primo, deinde per uoces &
 uerba exprimitur. Dicunt igitur Platonici in hac ipsa uo-
 ce, siue uerbo, siue nomine, iā suis articulis formato, ipsam
 uim rei sub significationis forma quasi uitam aliquam la-
 tere: primo ab ipsa mente quasi per semina rerum conce-
 ptam, porro per uoces siue uerba quasi partum editam, po-
 stremo etiam scriptis seruata. Hinc dicunt Magi propria re-
 rum nomina esse quosdā rerum radios ubiq; semper præsentis,
rerumq;

ULTA PHIL

is, quatenus effi-

scernitur, atq; i

ragines agnosc

gentis ca

rum summus opifex pro i diuersa

culares: sic secundum eorundem infi

proprietates propria rebus nomina r

sunt ab eo, qui numerat multitudinem

eis nomina uocans, de quibus nomina

extra scripta sunt in c

rerumq; singularū pr

mina rebus secundum

ptū est in Genesi, Qu

at coram Adam, ut.

rem, hoc est nomen i.

mina profecto admirandas in se reru

tinent uires. Omnis itaq; uox signif

cat per influxum harmoniæ cœlestis,

sitionē hominis, licet frequentius ali

atq; per illam: quando autem in ali

concurrunt utraq; significationes, q

quæ ab hominibus impositæ sunt, tu

naturali uidelicet & uoluntaria, no

redditur efficacissimum, quoties deb

bus & solennitate cum intentione e

spositam, & à natura sua ab illo pat

Sic legimus apud Philostratum, qu

quædam nuptiarum die mortua Ape

racta uirgine nomen eius accurate in

aliquod occultum pronuntiasse, quo

q
in

cognitis carmine q
carēt: urbemq; ipsa
dem absentibus di

Excessere omnes, adytis arisq; reliclis,

Di quibus Imperium hoc steterat.

Carmen uerò, quo euocabantur numina hostesq; deuoue-
bantur cū oppugnatione ciuitas cingeretur, qui nosse uelit
apud Liuium & Macrobiū requirat, sed & plura illo-
rum narrat Serenus Samonicus in libris reconditorum.

De sermonibus complexis, & carminibus, in-
cantamentorumq; uirtutibus, & astrictio-
nibus.

CAP. LXXI.

VLtra uerborum atq; nominum uirtutes, alia quoque
maior uirtus reperitur in orationibus complexis à
ueritate in eis contenta, qua maximā uim imprimendi, im-
mutandi, ligandi & stabiliendi habet, adeo, ut exagitata
magis splendeat, impugnata magis firmetur & consolide-
tur, quæ ueritatis uirtus non est in uerbis simplicibus, sed
in enūciationibus, quibus aliquid affirmatur, aut negatur,
cuiusmodi sunt carmina, incantamenta, imprecationes, de-
precationes, orationes, inuocationes, obtestationes, aduira-
tiones, exorcismata & huiusmodi. In componendis itaque
carminibus, & orationibus pro attrahenda stella, aut nu-
minis alicuius uirtute, oportet diligenter considerare quas
in se qualibet stella continet uirtutes, effectus & operatio-
nes, atq; hæc carminibus inferere laudando, extollendo,
ampliando, exornando, quæ solet stella huiusmodi asferre,

l & in

& influere, deprimendo & improbando, quæ soles
 & impedire, supplicando & obtestando, pro
 pimus adipisci, accusando & detestando, id quæ
 mus destrui & impediri, atq; ea ratione orationem
 nus componere ornatam, elegantem, ac per articuli
 competentibus numeris, & proportionibus debite
 Etiam. Iubent præterea magi inuocandum & prece
 per nomina eiusdem stellæ siue nominis, quibus tali
 attinet, & per sua mirabilia, siue miracula, per cur
 & vias suas in sphaera sua, per lumen suum, per no
 regni sui, per gratiam & claritatem, quæ in eo est,
 tes, & mirabiles virtutes suas, & per horum similia.
 admodum apud Apuleium Psyche precatur Cererem
 go te, inquiens, per frugiferam tuam dexteram con
 deprecor, per latiferas messium ceremonias, per tac
 ta cistarum, per famulorum tuorum draconum pinna
 rricula, & glebæ Siculæ sulcamina, & currum rapacem
 terram tenacem, & illuminatarum Proserpinæ nup
 demeacula, & luminosarum filiarum inuentionum re
 la, & cætera quæ silentio tegit Eleusis, Atticæ saci
 Præterea cum multijugis stellarum nominibus, iul
 etiam inuocare per nomina intelligentiarum ipsis ste
 sidentium, de quibus suo loco dicemus latius. Qui a
 pliora horum exempla cupit, hymnos Orphæi scrutetur
 bus nihil in magia naturali est efficacius, si illis de
 monia cum omni attentione cæteræq; circumstanti
 norunt sapientes, adhibita fuerint. Sed ad propo
 situm reuertamur. Eiusmodi itaq; carmina apte a
 ad stellarum normam composita intellectu sensuq; ple
 uehementi affectu opportune pronunciata, cum se

lorum numerū
ex articulis resu
m uim maximam

iq; secun-
r imagina
cantante,

atq; subinde traſciunt in rem incantatam ad illan-
dam, aut dirigendam, quorſum affectus ſermoneſq; incan-
tantis intenduntur. Inſtrumentu uerò ipſum incantantium
eſt ſpiritus quida puriſſimus harmonicus, calens, ſpirans,
uiuens, motum, affectum, ſignificatum ſecum ferens, ſuis ar-
ticulis compoſitus, præditus ſenſu, ratione deniq; coceptus,
per huius itaq; ſpiritus qualitatem, per cœleſtem eius ſimi-
litudinem, præter ea quæ dicta ſunt, etiam ex opportunita-
te temporis excellentiſſimas cœlitus concipiunt carmina
uirtutes, multo quidem ſublimes, & efficacioreſ quàm
ſpiritus, & uapores ex uita uegetabili, ex herbis, radici-
bus, gummiſ, aromatib; ſuffutibus, & hiſ ſimilib; ex-
halanteſ. Atq; ideo ſolent Magi incantanteſ reſ ſimul af-
flare, & uerba carminis inhalare, ceu uirtutem ipſo ſpiri-
tu inſpirare, ut ſic tota animæ uirtus dirigatur in rem in-
cantatam ad ſuſcipiendam dictam uirtutem diſpoſitam.
Atq; hic eſt notandum, quòd omniſ oratio, & ſcriptura,
& uerba, ſi uerba, ſicut per conſuetos ſuos numeroſ, &
proportioneſ atq; formam conſuetos inducunt motuſ, ita
etiam præter ſolituſ ordinem, & retrograde prolata, aut
ſcripta ad inſolitoſ mouent effectuſ.

De incantamentorū mirabili potētia. CAP. LXXII.

Incantationum itaq; ſiue carminū tantā ferunt eſſe
potentia, ut penè omnē naturā poſſe ſubuertere credatur
quæadmodū inquit Apuleiuſ, Magico ſuſurramine amneſ
agileſ reuertī, mare pigrum colligari, uentoſ unanimē ex-
pirari, ſolem inhiberi, lunam deſpumari, ſtellaſ euelli, diem
1 2 tolli,

tolli, noctem teneri, & de eisdem canit *Lucanus*:

*Cessauere uices rerum, dilataq; longa
Hæsi nocte dies, legi non paruit æther,
Torpuit, & præceps audito carmine mundus.*

& paulo antè:

*Carmen Thessalidum dura in præcordia fluxit,
Non satis adductus amor. & alibi:
Mens hausti nulla sanie polluta ueneni
Excantata perit.*

Item *Vergilius* in *Damone*:

*Carmina uel cælo possunt deducere lunam.
Carminibus Circe socios mutauit Vlyssis.
Igdis in pratis cantando rumpitur anguis. &
Atq; satas aliò uidi traducere messes.*

Et *Ouidius* in, *Sine titulo*, inquit:

*Carmine læsa Ceres sterilem uanescit in herbam,
Deficiunt læsi carmine fontis aquæ.
Illicibus glandes cantataq; uitibus uua
Decidit, & nullo poma mouente fluunt.*

Quasi uera non essent, non tam arcte statuta pœna legibus sancitum esset contra eos, qui fruges excantassent

Et *Tibullus* de quadam incantatrice ait:

*Hanc ego de cælo ducentem sydera uidi,
Fluminis hæc rapidi carmine uertit iter.
Hæc cantu finditq; solum, manesq; sepulchris
Elicit, & tepido deuocat ossa rogo.
Cum libet hæc tristi depellit nubila cælo,
Cum libet æstiuo conuocat orbe niues.*

De quibus omnibus uenefica illa se multum iactare uideatur apud Ouidium cum ait:

Cun

*Et mugire solum, manesq; exire sepulcris,
Te quoq; luna trahò.*

*Omnes præterea poëta canūt, & philosophi non negant,
posse carminibus mirāda multa effici, ut pelli segetes, cogi
fulmina, uel imperari, curari morbos, & eiusmodi. Nā &
Cato in re rustica contra bestiarū morbos quibusdā uteba-
tur cātionibus, quæ adhuc in scriptis eius extāt. Solomo-
nē quoq; eiusmodi incātationes calluisse, Iosephus testatur.
Narrat quoq; Celsus Africanus iuxta Aegyptiorū doctri-
nam, humanū corpus iuxta signorū Zodiaci, facierum
merum, per totidem, scilicet triginta sex demones cu-
quorū singuli propriam partē suscipiunt atq; tuentur;
rum nomina patria uoce appellāt, quibus inuocatis in-
tamentis suis uitiatas corporis partes sanitati restitua-*

*De uirtute scripturæ, & de Imprecationibus, & i
scriptonibus faciendis. CAP. LXXII*

O*fficium uerborū atq; sermonis est interiora m-
enuntiare, ac de penetralibus cogitationum se
depromere, uoluntatemq; pandere loquentis. Scriptur-
tem ipsa ultima mentis expressio est, sermonis uocisq;
merus, collectio, status, finis, cōtinentia & iteratio;
habitū, qui unius uocis actu non perficitur. Et quicq;
mente, in uoce, in uerbo, in oratione, in sermone est, totum*

l 3 hoc,

TA PHI

Scriptura
non exprin

bitur. Atq
quouis opere faciēdas imprecatione
bus operans suum exprimat affectu
gat, uel lapillum proferat, ad quem
cet imaginem, dicat & inscribat
quas quidem imprecationes, & in
tus in speculo suo non improbat: si enim quomodo opera nostra
non deducerentur in effectum: siquidem dispositio non
fat effectum, sed actus dispositionis. Inuenimus quoq;
dem praeceptorum genus antiquis in usu fuisse, quod uel
reſtatur Vergilius ubi canit:

— Terna tibi haec primum triplici diuersa colore
Licia circundo, terq; haec altaria circum
Effigiem duco. & paulo post:
Necte tribus nodis ternos Amarylli colores,
Necte Amarylli modo, & Veneris, dic, vincula necto.
& ibidem:

Limus ut hic dureſcit, & haec ut cera liqueſcit
Vno eodemq; igni, sic nostro Daphnis amore.

De proportionē, correspondētia, reductione literarū
ad signa coelestia, & planetas secūdum uarias lin
guas cū tabella hoc indicante. CAP. LXXIII.

Dedit deus homini mentem atq; sermonem, quae
ait Mercurius Trismegistus) eiusdē uirtutis, poten
tia, atq; immortalitatis praeuium censentur. Sermonē uerō
hominū ipse omnipotens deus sua prouidentia in diuersas
linguas diuisit, quae quidē linguae iuxta suam diuersitatem
etiam diuersos, ac proprios receperunt scripturae caracte
res,

ordine, m
isu, nec fra
atq; forma

constantes,
itrio, sed diu
lestibus atq;

ipsis diuinis corporibus uirtut.

bus uerò linguarum notis Hebraorū scriptura o um sa Hebraeorum
crassissima est in figuris characterū, punctis uocaliū & api scriptura sa
cibus accentuum, ueluti in materia, forma & spiritu con- dissima.
sistens: In sede dei, quod cœlū est, siderum positione primū
exarata, ad quorum figurā, ut testantur Hebraeorum ma-
gistri, sunt formata ipsa litera mysteriorū cœlestiū plenissi-
ma, cum per eorum figuram, & formā, & significata, tū
per numeros in illis significatos, tum per earundem uariam
colligantia harmonia. Vnde secretiores Hebraeorum Mo-
cubales ex literarū illarum figura, & characterū formis
earundemq; signatura, simplicitate, compositione, separa-
tione, tortuositate, directione, defectu, abundantia, maiori-
tate, minoritate, coronatione, apertura, clausura, ordine,
transmutatione, colligantia, reuolutione literarū, & pun-
clorum, & apicū, ac supputatione numerorū per literas si-
gnificatorum omnia explicare promittunt, quomodo à pri-
ma causa profecta sunt, & rursus in eandem reducibilia.
Trifariam præterea partiuntur Hebraei alphabeti sui lite-
ras, uidelicet in duodecim simplices, septē duplices, & tres
matres, quas tanquam characteres rerum significare dicūt
duodecim signa, septem planetas, & tria elementa, uideli-
cet ignem, aquam, terrā: nam aërem non elementū, sed ue-
lut elementorū glutinū & spiritum habent. His etiā pun-
cla, & apices coordinant. Sicut itaq; ex planetarum & si-
gnorum aspectibus simul cum elementis opifice spiritu &
ueritate omnia producta sunt & producuntur, ita ex his li-

terarum characteribus, & punctis illa producta signi-
 tibus constituuntur rerū omnium nomina, ueluti sacra-
 ta quadam & uehicula rerū explicatarum, illarum e-
 tiam & uires ubiq; secū ferentes. Horum profunda se-
 & sacramenta in characteribus illis illorumq; signifi-
 meris, situ, ordine & reuolutione inherant, ut Orig-
 iccirco existimet ea nomina in aliud idioma traducta
 priam uim minime retinere, quia non retineant suam
 naturalē significationē: sola enim nomina primaria, qua
 recte imposita, quia significant naturaliter, a clinitati
 bent naturalem: non sic est de his quae significant ad p-
 tum, quae a clinitatem nō habent, ut significatiua, sed
 se res quadā naturales. Si qua autem est lingua prima
 causalis, cuius uerba habent naturalē significationem
 constat esse Hebraicam, cuius ordinē qui profunde, &
 dicaliter tenueris, atq; illius literas proportionabilite-
 uoluerit nouerit, cuiuscunq; idiomatis perfecte inueni-
 normā, & regulam habebis. Sunt itaq; uigintidua l-
 -damentū mundi, & omniū creaturarū quae sun-
 nantur in eo, & omne dictū, & omne creatur-
 sunt, & ex earū reuolutionibus nomē, & esse, &
 mfortiuntur. Oportet autem illarū inuestigatorem
 iungulas literarū cōbinationes tam diu discurrere, qui
 pateat uox dei, & apertius sese offerat sacratissimarū
 rarum textus: hinc enim uoces, & uerba in magicis o-
 bus efficaciam habent, quia illud in quo primum mag-
 exercet natura, uox est dei. Sed haec altioris speculat-
 existunt, quā ut in hoc libro tractanda ueniant. Si
 literarum partitionem redeamus. Harum apud Heb-
 tres matres sunt uidelicet, א ב ג Septem duplices, u-

videlicet,
ratio apud
ũ linguarũ
odã ordine

distribũntur. Nã ex Græcis Α Ε Ι Ο Υ Π septem planetis respõdent, Β Γ Δ Ζ Κ Λ Μ Ν Π Ρ Σ Τ duodecim signis zodiaci attribũntur. Ceteræ quinq; Θ Ζ Ϟ Ξ quatuor elementa & mũdi spiritũ representat. Apud Latinos uerò hac eadem, sed alio ordine significatur: Nã uocales quinq; , Α Ε Ι Ο Υ, atq; Ι & V consonantes septẽ planetis adscribuntur. Consonantes uerò Β Γ Δ Ζ Η Λ Μ Ν Π Ρ Σ Τ præsumunt duodecim signis: Ceteri, scilicet Κ Ξ Ζ quatuor faciunt elementa. Η aspiratio mũdi spiritũ representat. Ξ, quia Græcus & nõ Latinus character est, & Græcis uerbis solũ inseruiẽs, sui idiomatis sequitur naturã. Verũ illud nõ est ignorandũ, Hebræas literas compertum à sapientibus omnium esse efficacissimas, quia habet similitudinẽ maximam cũ cœlestibus & mundo. Ceterarũ uerò linguarũ literas tantã efficaciam non habere, quia ab illis remotius distat. Harũ uerò dispositiones sequens tabella explicabit. Habet etiã literæ quæq; sui ordinis numeros duplices, extẽsos uidelicet, qui quotas literarũ secundũ suum ordinẽ simpliciter exprimũt, atq; collectos, qui præcedentiũ omniũ literarũ numeros secũ recolligunt, deinde etiã numeros integrales qui ex literarũ nominibus iuxta uarios numerandi modos resultant. Quorũ numerorum uires qui cognoueris, poteris in unaquaq; lingua per suas literas admiranda elicere mysteria, pariterq; & præteritorum, & futurorum temporum colligere uaticinia. Sunt insuper, & alia literarũ cum numeris mysteriosa coniugia, sed de his omnibus in sequentibus libris abunde differentes, huic priori libro hic finem imponemus.

CVLTA PH

☉	π	8	Γ	C
☽	ι	3	Δ	Π
♂	κ	2	Ζ	Φ
♀	ς	1	Κ	Θ
♂	η	0	Λ	L
☽	θ	T	M	M
☽	υ	B	N	N
☽	φ	7	Π	P
☽	χ	6	P	R
☽	ψ	9	G	S
☽	ω	8	T	T
☽	α	7	A	A
☽	β	6	Ε	■
☽	γ	5	H	I
☽	δ	4	I	□
☽	ε	3	O	V
☽	ζ	2	Υ	I conso.
☽	η	1	Ω	V conso.
Terra	κ	0	⊙	K
Aqua	ι	0	Ξ	Q
Aër			Φ	X
Ignis	ι	9	Χ	Z
Spiritus			Υ	H

I] O M L

SIMO,

ab Vvya, Principi elec- vest-

r Angaria Duci, Domini Ar-

chipraſuli Coloniensi & Padebornensi,

Domino ſuo gratioſiſſimo, Henri-

cus Cornelius Agrippa ab

Netteszheim,

S. D.

N NVNC (Princeps illuſtriſſime ampliffimeq;
praſul) reliquos occultioris philoſophiae ſive
magiae libellos, quos nuper me editurum fuiſſe,
quādo priorē illorū in lucē dedi, tuae magnitudi-
nis promiſerā: ſed repētina ſermē & inopinata
Dyae Margarethae Auſtriacae principis meae obitus ſuperueni-
ens, ab illo edēdi ſtudio tunc me retardauit. Deinde quo minus
ederetur, obſtitit nōnullorū roſtratorū ſycophātārū, atq; ſcho-
laſticorū aliquot ſophiſtarū improbitas, ob editā de Vanitate
ſciētiarū & excellētia uerbi Dei declamationē, ſine intermiſſiōe
contra me ſeuentiū, & acerba odij, inuidiae, linoris & calumni-
arū continuatione contra me certātū, quorū alij elato ſuperci-
lio, plenis buccis, declamatoria uoce in tēplis apud promiſcuū
populū me impietatis traducebāt: alij angularibus ſuſurrāmētis
per ſingulas domos uicatim imperitorū aures mea infamia com-
plebāt: alij per publica & priuata cōciliabula, Pōtiffices & prin-
cipes ipſumq; Caſarē cōtra me inſtigabāt. Hinc haſitare coepi,
eſſemne reſiduos hos libellos editurus, quum ſubdubitarē hoc
ipſo me maioribus obijcere calumnijs, & ucluti ex fumo in flā-
mam conijcere, timorq; quidam ruſticus inuāſit, ne illos eden-
do tibi moleſtus plus quā officioſus uiderer, ac etiam tua ſub-
limitati zoilorum illorum conflarem inuidiam, pariterq; de-
trahentium linguis te obijcerem. Quae omnia cū me ua-
ria deſperatione perturbarent, haſitationem meam tuae in-
telligentiae

telligentie perspicacitas, exacta
 superstitione religio, ceteræq;
 ior omni exceptione autoritas a
 tium linguas facile continere atq;
 cussio timore crexerunt impulei
 gredi, quod iam propè ex di
 igitur nunc (Princeps illust
 dum occultioris philosophiæ l
 mysteria intimamus, patefacti
 de ijs perita rerum prodit antiq
 stram peruenerunt, quo sti
 sis p naturalium uig
 arana i hastenue neo

uspicio p
 ic profeci
 referat a
 ionis occ
 s patefac
 s emittere
 tatem pi
 Va

sive de magia,

*

LIBER SECVNDVS.

De necessitate Mathematicarum disciplinarum, atq;
de mirandis multis operibus, quæ solis mathe-
maticis artibus perpetrantur. CAP. I.

MATHEMATICAE disciplinae ad
magiam tam sunt necessariae atq; co-
gnatae, ut qui hanc absq;
itur, is tota aberret uia, fri-
ret, minimeq; desideratū
effectū, quæcunq; enim si
in istis inferioribus naturalibus uirtutibus, o-
mero, pondere, mensura, harmonia, motu &
atq; reguntur, & omnes res quas uidemus in
ribus, habet radicem, & fundamentū in illis:
tamen etiam absq; naturalibus uirtutibus, ex
maticis disciplinis, opera naturalibus similia
sunt, ut inquit Plato, res non quidem ueritati
tatis particeps, sed simulacra quadam subiipsi
corpora euntia, uel loquentia, quæ tamen carent uirtute a-
nimali, quales fuerunt, quæ apud antiquos Dadali simula-
cra, & ætliuata appellata sunt, & quorū Aristoteles me-
minit, Vulcani & Dadali tripodes seipsos mouentes, quos
sponie sua in certamē prodijisse narrat Homerus, & quos
legi

Speculorum
mira artifi-
cia.

legimus in *Hiarba Gymnosophista* conuiuio seipsos
tasse, aureasq; statuas pincernarum, & structorum q
conuiuus prestasse. Leguntur etiam statuæ Mercurij q
quebantur, & columba Archita quæ lignea uolabat
quæ narrat Cassiodorus Boethij miracula, Diomedea
ere buccinantem, aneu anguem insibilantem, simu
aues cantilena dulcedinem emittentes. Huiusmodi ge
sunt quæcunq; ex Geometria, & Optica prodeunt si
crorum miracula, de quibus in prioribus, ubi de elem
aëris locuti fuimus, fecimus mentionem. Sic fiunt spec
alia concava, alia columnaria, facientia rerum simul
in aëre, remotis extra se spatijs uelut umbras uideri, co
modi Apollonius, & Vitellius in suis libris de Persp
ua & speculis docuere. & legimus Magnum Pompe
speculum quoddam inter spolia ex oriente Romam a
lisse, in quo armatorum conspiciebantur exercitus. E
specula quedam translucida, quæ certis quibusdam he
rum succis infecta, artificialiq; lumine irradiata, totum
cumuicinum aërem mirabilibus implent phantasmati
Et noui ego fabricare duo specula reciproca, in quib
cente sole omnia quæcunq; illius radys illustrantur, p
mota plurium miliarium spatia euidentissime cernun
Hinc magis expertus philosophiæ naturalis, & ma
scos, cognitisq; medijs scientijs ex his utrisq; existenti
Arithmetica, Musica, Geometria, Optica, Astr
mia, & quæ ponderibus, mensuris, proportionibus,
culus & iuncturis scientiæ sunt: cognitisq; etiam mech
cis, artibus ex illis resultantibus, quid mirum si sup
teros homines arte, & ingenio præcellens, mirabilia
ta operetur, quæ etiam prudentissimi quiq; & scien

urentur. Nónne in hunc diem uestigia extant antiquorum operum, puta *Herculis* & *Alexandri* columna, porta *Cassia* ex are conflata, & ferreis trabibus obserata, ut nullo ingenio, nec arte elidi possint? & *Julij* *Cæsaris* Romæ iuxta *Vaticanum* erecta pyramis, & in medio mari extructi arte montes, & arces saxorumq; moles, cuiusmodi ego in *Britannia* uidi uix credibili arte congestas. Et legimus apud fidos historicos, similibus artibus olim abscissas rupes, completas ualles, & actos in planum montes, perfossa saxa, ad aperta mari promontoria, excava ta terræ uiscera, diducta flumina, iuncta maribus maria, coërcita æquora, scrutataq; maris profunda, exhaustos lacus, exiccatas paludes, factas novas insulas, rursusq; alias restitutas continenti, quæ omnia etsi cum natura ipsa pugnare uideantur, tamen legimus facta, & in hunc diem cernimus illorum uestigia, cuiusmodi uulgus dæmonipera fuisse fabulatur, cum eorum artes atq; artifice moria perierint, nec sint qui curent ea intelligere a tari. Ideoq; mirandum spectaculum aliquod uident, cientes intellectu, effectum omnem in dæmones, aut miracula putant, quæ aut naturalium, aut magicarum disciplinarum sunt opera. Vt si quis ignoret magnetis, uideatq; graue ferrum sursum ferri aëra suspendi, sicut olim *Mercurij* idolum ferreum *Treuerim* in medio templi magnetis lapidibus legispensum, hoc attestante uersiculo:

Ferreus in medijs uolitat caducifer auris.

Simile cuius etiam de *Solis* idolo in *Serapis* templo apud *Aegyptum* factum legimus: nónne protinus dicet, niam dæmonum opus est? si uerò cognouerit uirtuten

gnetis ad ferrum, & expertus fuerit illam, cessa
sua admiratio, & nullus supererit scrupulus illu
pus natura. Atq; hic uos scire conuenit, quòd sica
naturales uirtutes colligimus naturales, ita per res
clas mathematicas, & cœlestes, uirtutes suscipim
stes, puta motum, uitam, sensum, sermonem, pr
& diuinationem, etiam in materia minus disp
qua non natura, sed arte sola fabricata sit, & it
tur fieri posse imagines loquentes, & futura præ
sicut narrat Gulielmus Parisiensis de capite aneo
Saturni conflato, quòd humanis uocibus loqui pe
Qui uerò eligere nouerit materiam dispositam, &
di paratissimam, agensq; fortissimum, hic indub
tioresq; producet effectus. Est enim Pythagoreæ
neralis sententia, sicut mathematica sunt formal
sica, ita esse actualiora, & sicut in suo esse mini
dent, ita etiam in suo operari: inter omnia au
thematica, numeros, ut sunt formaliores, ita e
actualiores, quibus uirtutem & efficientiam ta
num quàm ad malum, non solum ethnicorum pl
sed etiam Hebræorum, ac Christianorum a
rheologi.

De numeris eorum demq; potentia, & u
tute. C A P. I

INquit Seuerinus Boëthius, omnia quaecunq;
ua rerum natura constructa sunt, numerorum
ratione formata: hoc enim fuit principale in anin
toris exemplar: hinc elementorum multitudo m
hinc temporum uices, hinc motus astrorum, &
uersio, omniumq; status numerorum colligationi

ad demonica & diuina munera consequenda plurimum ualent, plusq; possunt, quemadmodum in rebus naturalibus qualitates elementales in transmutando ad aliquod elementale multum ualent atq; possunt. Rursus omnia Omnia
tis cor
numerus. qua sunt atq; fiunt, certis numeris subsistunt, uirtutemq; sortiuntur. Tempus enim constat numero, omnisq; motus & actio, & omnia quaecunq; tempori & motui subiecta sunt: concentus etiam atq; uoces per numeros eorumq; proportionem uim habent atq; constant, proportionesq; ex numeris orta, per lineas & puncta constituunt characteres & figuras: & hi sunt proprij operibus magicis, medio existente inter utrosq; appropriato per declinationem ad extrema, ut in usu literarum. Deniq; omnes species naturalium & eorum quae supra naturam sunt, certis numeris astringuntur: quod intuens Pythagoras, numerum esse inquit, quo cuncta constant, distribuitq; singulis singulas uirtutes. & Proclus ait, Numerus semper existit: alius tamen in uoce, alius in earum proportionem, alius in anima & ratione, & alius in diuinis. Themistijs uero & Boethius & Auerrois Babylonius cum Platone, sic numeros extollunt, ut neminem absq; illis posse recte philosophari m
putent.

putent. Loquuntur autem de numero rationali, non de materiali, sensibili siue uocali, rum, de quo Pythagorici & Academi noster nihil curant, sed intendunt ad praeresultantem, quem numerum naturalem rationalem uocant, ex quo magna sacram in naturalibus, quam diuinis atq; illud habetur uia ad omnia scibilia indaganda. Per illum habetur proximus accessus naturalis: atq; ipse abbas Ioachim in uia quam per numeros formales non per

Quantas uirtutes numeri possideant naturalibus tum transnaturalibus

numeris itaq; mirandam latere esse

Item, tam ad bonum quam ad malum didicisti philosophi unanimiter docent res catholici, praeter ceteris Hieronymus, Augustinus, Ambrosius, Gregorius Nazianzus, Basilus, Hilarius, Rabanus, Beda, firman, Hinc Hilarius in commentario testatur septuaginta seniores secundum: etiam psalmos in ordinem redeisse. Rabanus praecellens, de numerorum uirtutibus scriptum composuit. Ceterum nunc in natura quae dent numeri, patet in herba quae pentagynifolia dicitur: haec enim uirtute quinquenis, pellit demonia, confert expiationibus quotidie unum uino sumptum, curat tertianam: quatuor, quartanam. Similiter troscij grana quatuor pota, quartanis: tri-

riorum numerorum ad se inuicem proportio. Mirum quo- Septenarij
mirum expe-
rimentum.
 que de septenario experimentum, quod masculus omnis se-
 ptimus absq; foemella intermedia natus, uim habet curan-
 di scrophulas, solo tactu uel uerbo. Similiter filia quaq; se-
 ptima nata, miro modo partum adiuuare traditur: nec at-
 tenditur hic numerus naturalis, sed formalis ratio quae est
 in numero. Illudq; quod supra diximus, semper mente te-
 neatur, non in uocalibus & mercatorijs numeris has ui- In num
hic quid
siderand
 res esse, sed in rationalibus, formalibus & naturalibus,
 hac dei & naturae sacramenta distincta atq; contenta.
 Quicumque autem nouerit numeros uocales & naturales
 cum diuinis coniungere, & in eandem consonantiam tem-
 perare, hic per numeros poterit operari mirabilia & etiam
 cognoscere. Pythagorici etiam multa sese prognosticare
 profitebantur per numeros nominum, in quibus profecto
 nisi magnum aliquod lateret mysterium, non dixisset
 Ioannes in Apocalypsi, Qui habet intellectum, computet
 numerum nominis bestiae, qui est numerus hominis: &
 hic modus computandi, penes Hebraeos & Caballistas ce-
 leberrimus est, sicut infra ostendemus. Sed illud sciendum Numerorū &
gnificatio.
 est, quod numeri simplices significant res diuinas: dena-
 riij, coelestes: centenarij, terrestres: millenarij, quae futuri
 sunt seculi. Praeterea cum partes animi secundum Arithme-
 ticam mediocritatem, propter identitatem seu excessuum
 in 2 aquali

æqualitatem inuicem copulantur: corpus uero, cuius magnitudinibus differunt, secundum Geometricam diocritatem compositum sit: animal uero ipsum, ex u anima scilicet ex corpore, secundum eam quæ hæc conuenit mediocritatem constet: hinc est quod numerum operantur in animam, figuræ in corpora, cætus autem in ipsum animal.

De unitate & eius scala.

CAP. IIII

Nunc particulatim de numeris ipsis determin
quia uero numerus nihil aliud est quàm unita
petitio, primo ipsam unitatem consideremus. Vnitas
omnem numerum simplicissime penetrat, omnium
merorum communis mensura, fons & origo, omne
merum in se unice coniunctum continet, multitudi
nis infors, semper eadē & immutabilis: unde etiā
ipsam multiplicata, nihil producit nisi seipsam: indi
est, partium omnium expers: quod si diuidi aliquam
gatur, nō secatur, sed multiplicatur, scilicet in unitate
la tamen harum unitatum maior, uel minor est tota
te, quemadmodum pars minor est toto: multiplicatu
non in partes, sed in seipsam: ideoq; hanc alij concordi
alij pietatem, alij amicitiam nuncupauere, quod ita
tur, ut non secetur in partes: sed & Martianus ex
telis sententia, Cupidinem asserit nominatam, ex e
unum solum ipsa sit, & se queri semper uelit, & ul
hil habeat, sed expers totius elationis aut copule, in
prias detorquet ardores. Vnum itaq; omnium reru
cipium est & finis, neq; ipsum principium aut fin
bens: nihil uno prius est, nihil uno posterius. Vnum
reru principium est, & usq; ad unum omnia sunt, &

Vnitatis no
mina.

Vnitatis ex
cellentis.

fide-
m o-
ra ab
um d
multi-

tudinem. Vnum igitur ad summum refertur deum, qui cū ipse sit unus & innumerabilis, innumeras tamen res de se creat & intra se continet. Vnus itaq; est deus, unius dei unus mundus, unius mundi unus sol, unus quoq; in mundo phoenix, rex unus in apibus, dux unus in gregibus, in armentis rector unus, & grues unam sequuntur, & multa alia animantia unitatem uenerantur. Inter membra corporis, unum est principium à quo reliqua reguntur, siue id sit caput, siue (ut alij uolunt) cor. Vnum est elementum ^{unum} uincens & omnia penetrans, ignis. Vna res est à deo subiectum omnis mirabilitatis, quæ in terris & est, ipsa est actu animalis, uegetalis & mineralis, aperta, à paucissimis cognita, à nullis suo proprio expressa, sed innumeris figuris & enigmatibus uine qua neq; alchymia, neq; naturalis magia, suum pletum possunt attingere finem. Ab uno homine omnes producti sunt: ab uno illo omnes mortui suo no IESV CHRISTO rursus regenerati sunt: e ait Paulus, unus dominus, una fides, unum baptis- mus deus & pater omnium, unus mediator dei & num, unus altissimus creator qui super omnes, per omnia & in omnibus nobis: unus enim pater deus, à quo omnia, & nos in illo: unus deus Iesus Christus, per quem omnia, & nos per ipsum: unus deus spiritus sanctus, in quem omnia, & nos in ipsum.

DE OCCULTA PHILOSOPHI SCALA VNITATIS.

In mundo Arche- typo.	☉ Iod	Vna diuina essentia virtutis & po- uor; nomen unica si- ma litera expressum
In mundo intelle- ctuali.	Anima mundi.	Vna suprema intelli- gencia prima creatura, for- mum.
In mundo celesti.	Sol.	Vnus rex stellarum, cis.
In mundo elemen- tali.	Lapis phi- losopho- rum.	Vnum subiectum e- mentum omnium naturalium & tra- lum.
In minore mundo.	Cor.	Vnum primum vni- timum moriens.
In mundo infero- nali.	Lucifer.	Vnus princeps rebe- gelorum & tenebra

proprie, non compositus: Ternarius autē primus numerus
 incompositus dicitur: Binarus autem primum unitatis ^{Binarij appella-}
 germen & prima procreatio: hinc Genesis dicitur, & In ^{lationes.}
 no, & opinabilis corporatio, motusq; primi probamen-
 tum, primaq; forma paritatis. Numerus primæ equalita-
 tis, extremitatis & interualli, ideoq; iustitiæ peculiaris, e-
 iusq; proprius actus, eò quòd duobus gaudeat pariter pon-
 deratus: diciturq; numerus scientiæ, & memoriæ, & lu-
 cis, & numerus hominis, qui alter & minor mundus di-
 citur: diciturq; numerus charitatis & mutui amoris, nu-
 ptiarum & societatis, sicut dictū est à domino: Erunt duo
 in carne una. & Ecclesiasticus ait: Melius duos esse
 simul quàm unum: habent enim emolumentum suæ socie-
 tatis: si unus ceciderit, ab altero fulcietur. Væ soli, quia cū
 ceciderit, non habet subleuantem se: & si dormierint duo,
 fouebuntur mutuo, unus quomodo calefiet? & si quispiam
 preualeat contra unum, duo resistunt ei. Et dicitur nume-
 rus connubij & sexus, duo enim sunt sexus, masculinus
 & fœmineus: & columba bina oua pariunt, ex quorum
 primo masculum, ex secundo fœminam excludunt. Dici-
 turq; medietas capax, bona malaq; participās, principium
 diuisionis, multitudinis & distinctionis, & significat ma-
 teriā. Dicitur aliquādo hic etiā numerus discordiæ et cōfu-
 sionis, infortunij & immunditiæ. unde diuus Hieronymus

contra Iovinianum inquit, quòd ideo in secundo die
tionis mundi non fuit dictum, & uidit deus quonia-
num: quia binarius numerus sit malus. Hinc est e-
quare iusserit deus omnia animalia immunda in arc-
na ingredi: quia binarius (ut dixi) numerus immus
est, estq; in auspicijs infelicitissimus, praesertim si res
quibus auspicium capitur, Saturnia sint uel Martia
hae duae infortune numerantur ab astrologis. Fertur
binarium adferre occursacula umbrarum, terriculae
laruarum, nocumenta malorum spirituum his qui nu-
ter faciunt. Pythagoras (ut Eusebius refert) unitatem
esse dicebat, & bonum intellectum: dualitatem uer-
monem ac malum, in quo materialis est multitudo:
Pythagorici dicunt binarium non esse numerum, sed c-
sionem quandam unitatum. Et Plutarchus scribit
thagoricos unitatem Apollinem nuncupare: diada-
& audaciam: triada iustitiam, quae est summa per-
neq; tamen uacat multis mysterijs. Hinc duae tabulae
in Sina, duo cherubin respicientes in propitiatorium
Mosen, duae oliuae stillantes oleum apud Zachariam
naturae in Christo, diuina & humana: hinc duas di-
partitiones, uidelicet facies & posteriora, uidit Moses
duo testamenta, duo praecepta charitatis, duae prin-
cipes, duo primi populi, duo genera demonum,
ni & mali, duae creaturae intellectuales, angelus
& anima, duo luminaria magna, duo sol-
stitia, duo equinoctia, duo poli, duo
elementa producentia ani-
mam uiuentem, ter-
ra & aqua.

In Archetipo.	✠ EI		Nomina dei lib.
In mundo intellectuali.	Angelus	Anima	Dua tia is les.
In mundo caelesti.	Sol	Luna	Duo lumina- ria magna.
In mundo elemental.	Terra	Aqua	Duo elementa producentia animam uiuentem.
In minori mundo.	Cor	Cerebrum	Dua principa- les sedes ani- mae.
In mundo infernali.	Beemoth Fletus.	Leuiathan Stridor den- tium.	Duo duces de- moniorum. Duo que com- minatur Chris- tus damnatus.

De Trilade & eius scala.

CAP. VI.

Ternarius primus numerus incompofitus, numerus sacer, numerus perfectionis, numerus potētiffimus: tres enim funt perfonæ in deo, tres funt uirtutes theologales in religione. Hinc eft quòd ad ceremonias deorum & religionis plurimum hic numerus confert, ut cuius aufpicio preces & libamina tertio repetuntur. Vnde canit Virgilius:

Numero deus impare gaudet.

Et Pythagorici utebantur eo in fanctificationibus & purificationibus, unde apud Vergilium:

Idem ter socios pura circumluit unda.

Estq; etiam ligationibus aptissimus, hinc illud Vergil
Terna tibi hæc primum triplici diuersa colore
Licia circundo, terq; hæc altaria circum
Effigiem duco. Et paulo post,
Necle tribus nodis, ternos Amarylli colores,
Necle Amarylli modo, et Veneris, dic, uincula mi
Et de Medea legimus,

Verbaq; ter dixit placidos facientia somnos,
Quæ mare turbatum, quæ flumina concita sistunt

Et apud Plinium, Terna despuere deprecatione in o
medicina mos fuit, atq; ex hoc affectus adiuuati. Ter
rius siquidem trino augmento perfectus, longo, lato,
fundo, ultra quæ nulla datur dimensionis progressio,
primus numerus cubicus dicitur. Hinc dicitur, quod
pori trimetro, & numero cubico nihil addi potest. Q

Aristoteles in principio sermonum de cælo, illū quasi le
uocat, secundum quam omnia disponuntur. Tribus eni
corporalia & spiritualia constant, principio, medio, fin
tribus (ut Trismegistus ait) perficitur mundus, hemar
mene, necessitate, & ordine, hoc est, conuentione causa
rum adinuicem, quam pleriq; fatum dicunt, & executio
ne ad fœtum, ac fœtura debita distributione. Tota tem
ris mensura ternario concluditur, uidelicet, præterito, præ
senti, futuro. Omnis magnitudo tribus continetur, linea,
superficie, corpore. Tribus interuallis constat omne cor
pus, longitudine, latitudine, crassitudine. Tres sympho
nias continet harmonia, diapason, hemiolion, diatessaron.
Tria quoq; sunt animarum genera, uegetatiua, sensitiua
& intellectuæ: atq; hanc rationis, iracundiæ, cupidita
tisq; distribuit tritatio. Iamq; etiam iuxta prophetam
tribus

In rebus tria
quæ sunt.

mu uero, pondere, & Ternarius i-
eali is, sicut binarius ma- dealibus fore-
mis deputa-
tus.

teria procreati, & unitas fabricatori deo. Magi quoq; tres
mundi principes distribuunt, Oromasim, Mitrim, Ara-
minim, hoc est, deum, mentem, & spiritum. Per terna-
rium cubicum siue solidum, distribuuntur tres rerum pro-
ductarum enneades, uidelicet supercoelestium, in nouem in-
telligentiarum ordines: coelestium, in nouem orbes: inferio-
rum, in nouem genera generabilium & corruptibilium. In
hoc deniq; cubo ternario, uidelicet uiginti septem, omnes
musicae proportionales includuntur, ut Plato & Proclus lon-
ga serie differunt: habetq; ternarius in harmonia diapen-
te, gratiam uocis quinta. Iamq; etiam in intelligenti-
sunt angelicorum spirituum hierarchia. Tres sunt
eternalium creaturarum potentia, memoria, mens &
tas. Tres sunt ordines beatorum, uidelicet marti-
fessorum, innocentum. Tres sunt coelestium signorum
terniones, uidelicet fixorum, mobilium, communium
multum & domorum, uidelicet cardinum, succedentium
& cadentium. Tres quoq; sunt in quouis signo fac-
decani, tresq; cuiuslibet triplicitatis domini. Tres si-
ter planetas fortunae: tres inter diuas, gratiae: tres ap-
feros, parcae: tres iudices, tresq; furiae, tricepsq; cer-
Legimus etiam Tergeminamq; Hecaten, tria uirgi-

Diana. Tres personae in supersubstantiali diuinitate.

Tria tempora, naturae, legis & gratiae. Tres
theologicae uirtutes, spes, fides, charitas.

Tribus diebus Ionas fuit in uen-
tre piscis: totidem Christus
in sepulchro.

In Arche typo	Pater	777 Sada Filium
In mun- do intelle- ctuali	Suprema Innocentes	Medi Mart res
In mun- do cele- sti	Mobilia Cardines Diurnus	Fixa Succi- tes Noct- nus
In mun- do	plura	Com- sita
In mino- re mun- do	Caput, i quo u- get intellectus respondens mū- do intellectu- ali.	Pelli- ubia des i respe- dens do c sti.
mi- or-	Aleto	Meg
	Minos	Aca
	1 ci	Apoj

De Quaternario & ei

Quaternarium nū-
 appellat, ipsum
 referunt, quia ipse fu-
 um numerorum, una
 artificialibus, quā in n

atem, quæ
 . Est enim
 in se et dua-
 dua poste-

rior, duorum ad quatuor: nasciturq; gemina pro- me
 & proportione, uidelicet unus ad unum & duorum ad
 duo, ab unitate incipiens, in quaternitate desinens: quæ pro-
 portiones in eo differunt, quod iuxta arithmeticam, sunt si-
 bi inæquales: iuxta geometricam uero æquales. Itaq; qua-
 dratus deo patri adscribitur, quoniam & totius trinitatis my-
 sterium complectitur: nam ipsius simpla proportione, pri-
 ma scilicet unius ad unum, unitas paternæ substantiæ si-
 gnificatur, ex qua unus procedit filius, illi æqualis, altera
 autem processione, etiam simpla, uidelicet duorum ad duo,
 notatur secunda processione ex utroq; spiritus sanctus, ut
 sic sit æqualis patri filius, processione prima: æqualis utriq;
 spiritus sanctus, processione secunda. Hinc superexcellsum
 deo diuinæq; trinitatis nomen tetragrammazō est, scili-
 cet Iod, He & Vau, He: ubi aspiratio He, spiritus ab u-
 troq; processionem denotat: ipsa enim He duplicata, u-
 trinq; syllabam totumq; nomen terminat, pronuntiatur
 autem Ioua, ut aliqui uolunt, unde gētium ille Iouis, quem
 & ueteres quatuor auribus pingebant. Vnde quaterna-
 rius est fons & caput totius diuinitatis. Vocantq; Pytha-
 gorici ipsum perpetuum naturæ fontem: quatuor enim sunt
 gradus in scala naturæ, scilicet esse, uiuere, sentire, intelli-
 gere. Quatuor sunt in natura motus, scilicet ascendens, de-
 scendens, progrediens, circularis. Quatuor sunt in cælo car-
 dines, scilicet ortus, occasus, medium cæli & imum cæli.
 Quatuor sunt sub cælo elementa, scilicet ignis, ær, undaq;,
 tellus:

tellus: secundum hæc, quatuor in cœlo triplicitates: quatuor sub cœlo qualitates primæ, scilicet frigidum, calidum, humidum, ab his quatuor humores, sanguis, phlegma, cholera, melancholia. Item annus diuiditur in quatuor partes, quæ sunt uer, æstas, autumnus & hyems: similiter, in Eurum, Zephyrum, Austrum & Boream diuidit quatuor quoque sunt flumina paradysi, & totidem inferi. Quaternarius præterea omnem implet scientiam: præter omnem numerorum simplicem progressum quatuor implet terminis, uidelicet uno, duobus, tribus & quatuor constituens denarium. Omnem implet numerorum differentiam, primum parem, & primum imparem in se continens. Habet in musica diatessaron, gratiam uocis quatuor: item tetrachordum & diagramma Pythagoreum, & ille primum musicos concentus inuenit, omnemque musicam harmoniam continet: nam dupla, tripla, quadrupla, sesquialtera, sesquitercia, diapason, disdiapason, diapente, diatessaron, omnisque consonantia inter quaternarij limites actur. Totam etiam mathematicam quatuor terminis complectitur, scilicet puncto, linea, planitie & profunditate. Totam naturam quatuor terminis colligit, scilicet substantia, qualitate, quantitate & motu. Omnem etiam physicam implet, in qua sunt nature uirtus seminaria, naturalis pullulatio, adolens forma, & compositum. Quatuor etiam terminis metaphysica complectitur, scilicet esse, essentia, uirtute & actione. Complectitur moralem philosophiam quatuor uirtutibus, scilicet prudentia, iustitia, fortitudine & temperantia. Habet etiam uim iustitiæ. Hanc quadruplex lex, scilicet providentiæ, à deo: fatalis, ab animis mundi: naturæ, à cœlo: prudentiæ, ab homine. Quatuor
in sup

ē, scilicet
 uoque &
 n. m
 e, n
 Sit. hinc
 ue, ue

jic expreſſit:

Iuro ego per ſanctum pura tibi mente quaternum,
 Aeternae fontem naturae animiq; parentem.

Item quatuor ſunt flumina paradisi, quatuor euangelia, à
 totidem euangelistis per uniuersam ecclesiam recepta. Hebraei præcipuum dei nomen quatuor literis scriptum acce- Nomen dei
ubiq; fere te
tragramma-
ton.
 rerunt. Similiter Aegyptij, Arabes, Persae, Magi, Mahu-
 metista, Graeci, Tusci, Latini, tantum quatuor literis no-
 men dei scribunt: ita, scilicet Theut, alla, sire, orsi, abgdi,
 dæ, esar, deus, Hinc Lacedaemonij summum Iouem qua-
 tuor auribus depingere solebant. Hinc apud Orphicam
 theologiam, fertur Neptunus quadrijuges currus impelle-
 re. Quatuor quoq; sunt diuini furoris species, à singulis nu-
 minibus procedentes, scilicet à musis, Dionysio, Apolline
 & Venere. Item Ezechiel propheta uidit quatuor anima-
 lia iuxta fluium Chobar, & quatuor Cherubim in qua-
 tuor rotis. Item apud Danielelem, quatuor animalia magna
 ascendeant de mari, & pugnabant quatuor uenti. Item
 in Apocalypsi, quatuor animalia plena oculis antè & re-
 tro, stabant in circuitu sedis dei, & quatuor angeli, quibus
 datum est nocere terrae & mari, stabant super qua-
 tuor angulos terrae, tenentes quatuor uentos ne
 flarent super terram, neq; super mare,
 neq; in ullam arborem.

Scala

Nomē dei qua
drilaterum.

menta.	Ignis	Aër	Aqua	Terrā	In mundo elemētis ubi lex ge- neratio- nis & cor- ruptionis.
Quatuor quas itates	Calidum	Humidum	Frigidum	Siccum	
Quatuor tem- pora.	Aestas	Ver	Hyems	Autum- nus	
Quatuor car- dines orbis	Oriens	Occidens	Septentrio	Meridies	
Quatuor mi- xtorum gene- ra perfecta.	Animalia	Plantae	Metalla	Lapides	
Quadruplicia animalia.	Progressi-	Volatilia	Natantia	Reptilia	
Quae respon- dent elementis in plantis.	Semina	Flores	Folia	Radices	
Quae in metal- lis.	Aurum & ferrum	Cuprū & stannum	Argentum us- um	Plumbum & argen- tum	
Quae in lapidi- bus.	Lucētes & ardentes	Leues & trāsparētes	Clari & con- gelati	Graves & opaci	
Quatuor ho- minis elemen- ta.	Mens	Spiritus	Anima	Corpus	

1. The first part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

2. The second part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

uet qenary, iustissima medietas. Nam si altrinfecus cir-
 ca quinarium, denarium diuidendo adsumas, hinc no-
 uem, inde uerò unum; uel, hinc octo, inde uerò duo: siue se-
 ptem & tria, seu sex & quatuor, unaquæq; collectio de-
 narium constituit, & semper eius perfectum medium est
 quinarium, & eius aequidistans: & ideo numero con-
 nubij appellatur à Pythagoricis: dicitur & iustitia, quia Quinarij no
menclaturæ
 denariū ex æquilibrio secat. Sensus in homine quinque sunt,
 uisus, auditus, olfactus, gustus, tactus: quinque in anima p-
 testates, uegetatiua, sensitiua, concupiscibilis, irascibilis, r-
 tionalis: quinque sunt in manibus digiti, quinque sunt in cœ-
 lestibus errantes planetae, secundum quos quintuplices in-
 quouis signo termini. In elementis quoque quinque genera m-
 xtorum, uidelicet lapides, metalla, plantæ, zoophyta, ani-
 malia, totidemque animalium genera, puta homines, quadru-
 pedia, reptantia, natantia, uolantia. Sunt & quinque gene-
 ra quibus à deo componuntur omnia, scilicet essentia, idē,
 alterum, sensus, motus. Hirundo non nisi quinque pullos
 parit, quos magna pascit æquitate, incipiens ab eo qui ma-
 ximus est natus, & ita in cæteris ortus rationem habens.
 Habet quoque hic numerus uim magnam in expiationi-
 bus: nam in sacris, pellit malos demones: in naturalibus,

pellit uenena. Dicitur quoq; numerus
 tie, & est sigillum spiritus sancti, &
 atq; numerus crucis, etiam Christi uul-
 bus, quorum cicatrices etiam in glorifi-
 uare dignatus est, insignis. Gentium ph-
 curio sacrum dedicarunt, tantoque u-
 rio excellentiorem, quantum animati
 cellentius. In hoc enim numero Noah pater inuenit gra-
 tiam coram domino, & præserratus fuit in diluuiio aqua-
 rum. In huius numeri uirtute Abraham centenarius e-
 Sara nonagenaria steriliq; fœmina, suprâ quàm à natu-
 cōcessum est, genuit filium, creuitq; in populum magnum
 Hinc in tempore gratiæ, quinq; literis inuocatur nomē di-
 uinæ omnipotentia. Nam in tempore naturæ, inuocabatur
 nomen dei trigrammaton יְהוָה, sadai: in tempore legis,
 nomen dei tetragrammaton יְהוָה ineffabile, cu-
 ius loco Hebræi exprimunt אֲדֹנָי adonai: in
 tempore gratiæ, nomen dei pentagram-
 maton effabile יְהֵשׁוּעַ Ihesu,
 quod non minore myste-
 rio etiam trilaterum
 inuocatur
 יְשׁוּעַ
 *

pentagramma ta. Nomen Chri- sti pentagram- maton.		י ה ש ו ה				In mundo Archetypa po.
Quinque sub- stantia intelli- gibiles.	Spirit ^o pri- ma hierar- chie, voca- ti dy, sine filij dei	Spiritus se- cunda hie- rarchie, di- cti intelli- gentia.	Spirit ^o ter- tia hierar- chie, voca- ti angeli qui mittun- tur.	Anima corpo- rum ce- lestiū.	Herpes fiacant mabea sa.	In mundo intellectua- li.
Quinq; stella erratica, domi- ni terminorū.	Saturnus	Iupiter	Mars	Venus	Mercu- rius	In mundo coelesti.
Quinq; gene- ra corruptibi- lium.	Aqua	Aër	Ignis	Terra	Mixtū	In mundo elementa- li.
Quinq; species mixtorum.	Animal	Planta	Metallum	Laps	Zoo- phytū	
Quinq; sensus	Gustus	Auditus	Visus	Tactus	Olfa- ctus	In minore mundo.
Quinque tor- menta corpo- ralia.	Amaritudo mortis ficans	Ululatus horroni	Tenebra terribiles	Ardor inextin- guibilis	Fætor pene- trans	In mundo infernali.

De senario & eius scala.

Senarius numerus est perfectioni
 natura, in toto numerorum cont
 ad denarium: solus ipse adeo est per
 suarum partium idem resultet, nulla
 ulla abundantia superfluous. Nam si
 scilicet, tertiam & sextam, quæ sumi
 gregantur, totum senarij corpus perfi
 dem perfectione ceteri numeri caren
 genesi, nuptijsq; prorsus accommoda
 signaculum appellatur: senario enim numero cons
 s, neq; immoderata abundantia superfluous,
 us egensq; necessarijs. Hinc est, quoniam
 factus est & consummatus à deo mundus: si
 num die uidit Deus cuncta quæ fecerat, & erant u
 na. Igitur perfecti sunt coeli, & terra, & omnis o
 eorum. Dicitur etiam numerus hominis, quia sexto
 mo creatus est: & dicitur etiam numerus redemp
 nam sexta die Christus pro redemptione nostra pas
 unde illi etiam cum cruce magna cognatio. Dicitur
 numerus laboris & seruitutis: hinc in lege præcep
 rat, sex diebus faciendum opus, sex diebus colligi
 manna, sex annis seminanda terra, & quod seruu
 breus sex annis seruiat domino suo. Sex diebus glo
 mini inclinavit super monte Sina, cooperiens eum
 sex ala sunt cherubinis, sex circuli in firmamento,
 cus, antarcticus, duo tropici, æquinoctialis & ecl
 sex sunt erronei planeta, Saturnus, Iupiter, Mars, Venus,
 Mercurius, Luna, per signiferi latitudinem ultra citraq;
 eclipticam discurrentes. Sex sunt in elementis substanti
 fica

delicet acu

um

s, densitas,

bo-

sitionis, sursum, deorsum, an-

ni-

strorsum. Sex sunt naturalia

hil

potest, uidelicet magnitudo,

us,

motus. solida etiam figura quadrati sex superficies habet.

Totius harmonia toni sunt sex, uidelicet quinque toni, &

duo hemitonia, quae faciunt tonum unum, qui est sextus.

S C A L A S E N A R I I.

In Archetipo.	אל גבור אלוהים						Nomina sex litterarum.
In mundo intelligibili.	Seraphim	Cherubim	Throni	Dominiones.	Potestates	Virtutes	Sex ordines angelorum qui ad inferiora non mittuntur.
In mundo celesti.	Saturnus	Iupiter	Mars	Venus	Mercurius	Luna	Sex planetae per zodiaci latitudinem ab ecliptica aberrantes.
In mundo elemental.	Quies	Raritas	Acuitas	Obtusitas	Densitas	Motus	Sex substantie qualitates elementorum.
In minore mundo.	Intellectus	Memoria	Sensus	Motus	Vita	Essentia	Sex gradus hominis.
In mundo infernali.	Acleus	Megaleus	Ormeus	Lycus	Nicon	Mimō	Sex demones calamitatum omnium antores.

De septenario & eius scala.

CAP. X.

Septenarius numerus uariae, & multiplicis potest, constat enim ex uno et sex, uel ex duobus & quaque, uel ex tribus & quatuor, habetq; unitatem tanquam copulam geminae trinitatis: unde si singula eius membra eorumq; compagine consideremus, proculdubio fatemur eum tam ex suarum partium colligantia, quam seorsum sua plenitudine, omni maiestate esse plenissimum. Vnde et cantq; ipsum Pythagorici humanae uitae uehiculum, quod non tam ex partibus suis mutuatur, quam totalitatis si proprio iure perficit: complectitur enim corpus & animam: nam corpus constat ex quatuor elementis, & quatuor qualitatibus afficitur: ternarius quoq; ad animam spectat propter triplicem uim eius, scilicet rationalem, irascibilem & concupiscibilem. Septenarius itaq;, quia ex tribus constat & quatuor, animam corpori coniungit: ad genitura quoq; hominum uis huius numeri pertinet: hominem concipi, formari, edi, nutriri, uiuere, omninoq; constare, cit. Nam cum in alio mulieris genitale semine receptum esset per horas septem absq; effusione permanserit, haesisse uitam certum est: tum primis septem diebus coagulatum fitq; ad recipiendum figuram humanam idoneum: deinde maturos infantes producit, qui septimestres uocantur, hoc est, qui septimo mense nati. Post partum deinde an uicturus sit infans, septima hora discernit: ultra hunc enim numerum, qui aeris halitum sustinuerit, intelligitur natus auitam. Post dies septem, iacet reliquias umbilici: post dies septem, incipit ad lumen uisus eius moueri: in tertio septenario, iam libere oculos totamq; faciem uertit: post septem menses, sunt dentationes: post secundum mensum septenarium,

trium,

trium,

men-

ptem,

lidum

aptiores, absolviturq; integritas loquendi: post secundum annorum septenarium, pueri pubescunt, fitq; generationis initium: ad tertium annorum septenarium, crescit homo in longum, ostenditq; flores, & lanugines, fitq; genitura pollens atq; robusta. Vsq; ad quartum septenarium, crescit homo in latum, & consummantur incrementa stature. In quinto, omne virum, & roboris completur augmentum. Sextus uerò annorum septenarius, vires seruat collectionis: septimo septenario consummatur prudentia, perfectamq; reddit hominum aetatem. Cum uerò ad decadas septenas peruenitur, ubi septenarius per numerum completum conducitur, tunc metam communem uiuendi habet, dicente Propheta: Dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta annis. Summus etiam humani corporis crescendo modus, est septem pedum. Septem quoq; sunt gradus in corpore, qui dimensionem altitudinis ab imo complent in superficiem, scilicet medulla, os, nervus, uena, arteria, caro, cutis. Septem sunt quæ à Grecis nigra membra uocantur, lingua, cor, pulmo, iecur, lien, & duo renes. Septem sunt corporis principales partes, caput, pectus, manus, pedesq; & pudendum. De spiritu quoq; & cibo constat, quòd sine haustu spiritus ultra horas septem uita non durat: tum quibus inedia mori constitutum est, post septimum diem non uiuunt. Venæ quoq; & arteriæ (ut tradunt medici) numero mouentur septenario. Iudicia quoq;

in morbis maiori apparentia sunt diebus
 medici creticos, hoc est, iudiciarios vocat
 quoq; portionibus creat deus animam, ut
 Plato in Timæo. Anima quoq; septenarie
 Ad septimum usq; gradum omnis uocum
 screpantia, post quem fit eadem reuolutio:
 sunt ipsarum uocum modulamina, ditonus
 diatessaron, diapente cum tono, diapente
 & diapason. Estq; in cœlestibus potenti
 tentissima: nam cum sint quatuor cœli c
 traliter sese contuentes, qui quidem aspecti
 & potentissimus habetur, septenario ni
 fit siquidem à septimo signo, crucemq; ei
 ram omnium potentissimam, de qua suo loci
 illud non ignoretur, septenarium magnam
 ce communionem. Simili radiatione, &
 solstitium à bruma, & æquinoctium hy
 uali, quæ omnia septenis signis sunt. Sept
 cœlo sunt circuli, iuxta axis longitudinem
 polum arcticum triones, maiores minores
 giliæ quas Pleiades uocant, septem q
 ndum illos quoque septem dies consti
 madam. Luna quoque planetarum septima
 xima; hunc numerum præ cæteris observa
 ius, ac lumen hic numerus dispensat: nan
 bus & octo, totius zodiaci ambitum circ
 dem dierum numerum, septenarius septem
 ab uno uidelicet usque ad septem, quantun
 ri exprimunt, antecedentibus addendo, c
 plet, efficitq; quatuor septenarios dierum

longita

m emetien-

circu

libusq; die-

lumen,

ariando di-

nim septenario usq; ad medietatem tan-

quam ungi oris, crescit: secundo septenario orbem totum lumine complet: tertio decrescendo, rursus in orbem contrahitur diuisum: post quartum uero septenarium ultima luminis sui diminutione renouatur, eisdemq; septenarijs maris incrementa decrementaq; disponit: nam primo ab initio crescentis lunæ septenario, minuitur paulisper: secundo, gradatim augetur: tertius quoq; septenarius fit similis primo, & quartus eadem facit quæ secundus. Accommodatur etiam Saturno, qui ab inferioribus ascendendo septimus est planetarum, qui requiem innuit, cui septimus dies adscribitur, qui millenarium septimum indicat, quo (teste Ioanne) captiuato dracone, malorum suggestore diabolo, quiescent mortales, tranquillam uitam degentes. Septenarium præterea Pythagorici numerum uirginitatis appellant: quia primus est, qui neq; generatur neq; generat, neq; enim potest in duas partes diuidi æquales: itaq; ut gignatur ex aliquo numero repetito, nec nullum ex se etiam numerum parit duplicatus, qui intra denarij limites coartetur, quem primum limitem constat esse numerorum: & ideo septenarium Palladi sacrum fecere. Habet & in religione potentissima suæ uenerationis indicia, & uocatur numerus iuramenti. Hinc apud Hebræos iurare dicitur septenare, quasi per septem obtestari. Sic Abraham quando pepigit fœdus cum Abimelech, statuit septem agnas in testimonium. Dicitur quoque numerus beatitudinis & requiei, unde illud:

O' terq;

O' terq; quaterq; beati.

Scilicet in anima, & in corpore. Septimo quoq;
tor ab opificio quieuit, quamobrem hæc dies ap-
sabbathū appellatur, hoc est, dies quietis. hinc
Christus in sepulchro quieuit. Habet quoq; hi-
cum cruce, ut superius demonstratum est, & cu-
magnam communionem. In Christo enim om-
beatitudo, quies & felicitas: estq; præterea purificationi-
bus aptissimus. Vnde Apuleius: Meq; ait, protinus
ficandi studio marino lauacro trado, septies submersi-
tibus capite. Et leprosus quoq; mundandus in lege, si
aspergebatur passeris sanguine, & Helixæus prophe-
scriptum habetur Regum libro quarto, ait leproso:
& laua te septies in Iordane, & recipiet sanitatem
tua, & mundaberis. & sequitur paulo post: Et lauit
pties in Iordane, iuxta sermonem prophetae, & mun-
est. Estq; numerus poenitentiæ, & remissionis. Hinc
ta septennis poenitentia pro quolibet peccato, iuxta Sa-
tis sententiā dicentis: Et super peccatorem septuplum
ptimo quoq; anno fiebant remissiones, & post qua
septenarium dabatur plena remissio, ut in Levitico le-
Septem petitionibus consummauit Christus orati-
expiationis nostræ: hinc & libertatis numerus nuncup-
tus, quia septimo anno seruus Hebræus libertatem
uendicabat. Estq; diuinis laudibus accommodatissim-
Vnde ait propheta: Septies in die laudem dixi tibi, supe-
dicia iustitiæ tuæ. Dicitur etiam numerus ultionis, sicut
cit scriptura: Septuplum ultio dabitur de Cain. & Psaln-
sta ait: Redde uicinis nostris septuplum in sinu eorū. Hinc
septem nequitia apud Salomonem, & septem spiritus ne-
quiores

etiam
veragi
dona
e &
cien-

ua & pietatis, & spiritu timoris domini, quos apud Zachariam legimus septem oculos dei. Septem quoque sunt angeli spiritus adstantes ante faciem dei, ut legitur apud Tobiam. & in Apocalypsi, septem lampades ardebant ante thronum dei, & septem candelabra aurea, & in medio eorum similis filio hominis, & habebat in dextra sua stellas septem. Item spiritus septem erant in conspectu throni dei, & septem angeli adstabant in conspectu dei, & datae sunt illis septem tubae. Vidit quoque agnum habentem septem cornua, & septem oculos, & vidit librum obsignatum septem sigillis, & cum apertum fuisset septimum sigillum, factum est silentium in coelo. Ex supradictis omnibus apparet, septenarium inter ceteros numeros merito dici omnis efficaciae plenissimum. Habet praeterea septenarius magnam cum duodenario conformitatem: nam sicut tria & quatuor septem constituunt: sic ter quatuor duodecim reddunt, qui sunt numeri coelestium planetarum, & signorum, ex eadem radice resultantes, & per ternarium de divinitate, per quaternarium de inferiorum natura participant. Magna admodum est in sacris literis huius numeri praeter ceteris omnibus observantia, magnaque & multiplicia eius mysteria, quorum multa è sacris eloquijs repentes hic adnumerare decrevimus: quibus facile constabit, septenarium plenitudinem quandam sacrorum mysteriorum significare. Legimus enim in Genesi, septimum diem

quietis

quietis domini, septimum ab Adam Enoc-
clum & prius, & alium etiam ab Adam
rum nequam, & digamum nomine Lame-
ma generatione abolitum peccatum Cain,
est: Septuplum punietur Cain. & septem u-
uet, qui occiderit Cain. Ad quæ ibidem ma-
septem colligit fuisse peccata Cain. Item septi-
na ex omnibus animalibus mundis introc-
Noë, similiter & de uolatilibus: deinde p-
pluisse dominum super terram, septimoq; di-
fontes abyssi, & inundasse aquas super ter-
ptem agnas Abraham dedit Abimelech:
nis seruauit Iacob pro Lia, & alijs septem p-
septem diebus populus Israël luxit mortem
terea septem boues, & septem spicas, septem
litis, & septem sterilitatis legimus ibid.
uerò, septimo die præcipitur sabbathum sab-
quies sancta domino: quia septimo die ab op-
minis. Item septimo die cessauit orare Mosi-
erit solennitas domini, septimo anno liber e-
uus, septem diebus bos & ouis sit cum mat-
anno dimittetur quiescere terra seminata se-
mus dies erit sanctum sabbathum, & req-
dies quia sabbathi est, uocabitur sanctus. In
septimus dies erit celebrior, & sanctior, &
sis primus dies erit sabbathum memoriale.
offerentur holocausta domino, septem di-
buntur ferie domini, septem diebus per ann-
sempiternum erit in generationibus uestris.
se festa celebrabitis, & habitabitis in tabr

1 1 asperget coram domino qui tinxerit digi-
 anguine: septies tinget in sanguine nasteris munda-
 ra: septem diebus lauabitur aqua uentibus qui
 fluxum sanguinis: septies asperget digitus in sangui-
 ne uirui: septies percutiam uos propter peccatum. In Deu-
 teronomio septem populi terram promissionis habebant.
 Legitur & septimus annus remissionis, & septem lucer-
 na candelabrorum in australi parte erecta. Et in Numeris
 leguntur septem agnas immaculatas obtulisse filij Israël,
 & quod septem diebus uescebantur azymis, & quod se-
 ptem agnis, & hirco expiabatur peccatum: & septimus
 dies erat celeberrimus & sanctus, & septimi mensis dies
 uenerabilis & sanctus, & septimus mensis scenopegia,
 & septem uitulos offerebas die septimo, & septem aras ere-
 xit Balaam, septem diebus Maria soror Aaron leprosa e-
 greditur extra castra, septem diebus immundus erit qui
 tetigerit cadauer. Et in Iosue, septem sacerdotes portabant
 arcam fœderis ante Hiericho, & septem diebus circuibat
 ciuitates, & septem buccina portabatur per septem sacer-
 dotes, & die septimo buccinabant septem sacerdotes. Item
 in libro Iudicum septem annis Abessa regnauit in Israël, se-
 ptem diebus fecit nuptias Sampson, & septimo die expo-
 suit uxori problema, septem funibus neruiceis ligatus est,
 & septem crinibus capitis sui, septem annis oppressi sunt
 filij Israël per regem Madian. Et in libris Regum septem
 uicibus, & septima uice ecce dicit Helias nubecula par-
 ua, septem diebus filij Israel dirigebant acies, & septi-
 mo die commissum est bellum: septem annorum com-
 minata est fames David propter peccatum murmura-
 tionis populi, & septies oscitauit puer resuscitatus per
 Helisa

Helisaum, & septem uiri crucifixi sunt. In mensis prima: septem lotionibus mundatur Helisaum, septimo mense occisus est Goliath pomenus legitur, quod septimo mense completi fundamentorum: & in Hester legimus septem regis Persarum: & in Tobia, septem uiri contra filia Raguelis: & apud Daniele septem datur fornax Nabuchodonosor, & septem lacu, & septima die uenit Nabuchodonosor exprimitur septem filij Iob, & septem diebus sedisse amicos Iob cum eo in terra: & il septimo non tanger te malum. In Esdra legitur domadas annorum, septem consiliarios Artabidem, septimo mense clanges buccina: septimo nopegia sub Esdra erat, dum filij Israel erant & septimi mensis primo die Esdras legit legem in Psalmus septies in die laudem dicit Dauid batur argentum, septuplum reddit uicinis eorum. Et Salomon ait septem columnas experientiam, & septem uiros loquentes sententiam odit, & detestatur dominus: septem nequissimi, septem circumspectores, septem oculi inmerat Esaias septem dona spiritus sancti, & lieres uirum unum apprehendentes. Et apud septem mentis mulierum concupiscentia: & peperit mater quae infirmata est, & defecit Ezechiele, septem diebus propheta moerens Zacharia septem lucerna, & septem infusio candelabri, & septem oculi discurrentes in ram, & septem oculi super unum lapidem, &

nes nequiores assumpti ab expulso. Item septem annis fuit
 CHRISTVS profugus in Aegypto, & septima hora re
 liquit febris filium Reguli. In Epistolis etiam canonicis de
 scribit Iacobus septem gradus sapientia, & Petrus septē
 gradus uirtutum. Et in Actibus numerātur septem diaco
 ni, & septem discipuli electi per Apostolos. In
 ipsi quoq; multa sunt huius numeri mysteria: ibi
 tur septem candelabra, septem stellæ, septem
 in ecclesiæ, septem spiritus in conspectu throni
 nina Aegypti, septem sigilla, septem signacul
 nua, septem oculi, septem spiritus dei, septem
 em tubis, septem cornua draconis, septem cap
 nus, quæ septem habebāt diademata: item septem
 septem phyalas, quas habet unus de septem angel
 capita bestię coccineæ, septem montes, & septem
 ues super eos, & septem tonitrua locuta sunt
 Multas præterea uires habet hic numerus, cum
 ibus, tum in sacris, & caremonijs, tum etia in a
 c referuntur septem dies, septem Planetæ, septe
 des, septem ætates mūdi, septem mutationes hom.

..... alla, septē fe-
 minus, septē paria neruorū, septē mon-
 ptem reges Romani, septē bellā ciuilia, septē sapientes repore
 Ieremia propheta, & septē sapientes Græcia. Itē septē die-
 bus ardebat Roma sub Nerone: per septē reges occisa sunt
 decē milia martyriū. Septem suere dormientes, septem sunt
 Romæ ecclesiæ principales, totidem Gregorius cōstruxit
 monasteria, tot sancta Felicitas peperit filios. Septē cōsti-
 tuti sunt electores Imperij, & septē sunt actus solennes in
 Imperatore coronādo, septē testes requirūt leges in testa-
 mēto, septē sunt pœna ciuiles. & septē canonica, & septē
 hora canonica, septies salutat sacerdos in missa, septem sa-
 cramēta, & septē ordines clericorū, & septē annorū pu-
 er potest ordinari ordine minori, & potest obtinere bene-
 ficiū sine cura. Septē sunt psalmi pœnitentiales, & septem
 madara secūda tabule, & septē horis Adam & Eua fue-
 rūt in paradiso, & septem sunt uiri per angelū prænūtiati
 antequam nascerentur, uidelicet Ismael, Iaac, Sampson,
 Ieremias, Ioannes Baptistā, Iacobus frater domini, &
 Christus Iesus. Denique hic numerus & in bono & in
 malo omnium est potentissimus. De hac Linus uetustis-
 simus poeta cecinit:

Septima cū uenit lux, cuncta absolue cœpit
 Omnipotens pater, atq; bonus est septima & ipsa.
 Est etiam rerum cūctarum septima origo,
 Septima prima eadem p̄fecta, & septima septem.
 Vnde etiam cœlum stellis errantibus altum
 Voluitur, & circulus totidem circum undiq; fertur.

SCALA SEPTENARII:

[illegible]

De Octonario, & eius scala.

Octonarium uerò uocāt Pythagorici
 tia & plenitudinis: primum, quia
 diuiditur in numeros pariter pares, uidelicet
 uisio quoq; ipsa in bis bina eadem ratione.
 propter hanc diuisionis æqualitatem, iustitiæ sibi nomē
 oleuit. Alterū uerò, uidelicet plenitudinis nomen accepit
 propter corporeæ soliditatis cōtextū, primus siquidem, so-
 lidū corpus efficit. Hinc Orphei institutū per octo numi-
 na iurātis, sicubi diuinā iustitiā obtestari uellet, quorū no-
 mina hæc: Ignis, Aqua, Terra, Cælum, Luna, Sol, Pha-
 nes, & Nox. Octo quoq; sunt duntaxat cælorū uisibiles
 sphæræ, corporalisq; nature proprietates per illū nobis signi-
 ficatur, quā Orpheus in octonario hymnorū maritimo
 cūplexus est. Estq; hic numerus dictus etiā numerus fœ-
 ris & circūcisionis, quæ Iudæis octauo die fieri præcep-
 tum est. Octo etiā erāt in uetere lege ornamenta sacerdotis,
 uidelicet fœminalia, tunica, cingulus, tyara, stola talaris,
 perhumeralis, rationale, lamina aurea. Pertinet etiam
 numerus ad eternitatem, & mūdi cōsummationem, qui
 subsequitur septenariū, qui temporis symbolū est: hinc ei
 hic numerus beatitudinis est, tot enim beatitudinis gr-
 dus docet Christus apud Matthæū. Dicitur etiā numerus
 salutis & cōseruationis, tot nāq; animæ in arca Noe sa-
 uæ factæ sunt à diluuiio aquarū. Itā quoq; & octo fuerū
 lij Iesse, à quibus David fuit octauus. Itē Zacharias Ioi-
 sater, octauo die recepit loquelā. Hūc numerū Dion
 Jocrū perhibet, qui octauo mēse in lucē editus est, in
 ius sēpiternū testimoniū Naxos insula illi dicata, hāc p-
 rogatiuā obtinuit, ut solæ Naxiæ mulieres octauo mēse
 lubi

SCALA OCTONARIL

Vedath וַדָּתִים Teragrāmāton Vedath וַדָּתִים

In Archetipo

as	Incorruptio	Potestas	Vifloria	Viffo dei	Gratia	Regnum	Gaudiū	In mundo intelli- gibilis
	Caelum Sa- ctum	Caelum Iouis	Caelum Martis	Caelū Solis	Caelum Veneris	Caelum Mercurij	Caelus Lunae	In mundo cele- sti
	Frigiditas aqua	Humidi- tas aeris	Calidi- tas ignis	Calo- ditas aeris	Humis- ditas aqua	Siccitas ignis	Frigidi- tas terrae	In mundo elemen- tali
	Esuriētes & sitientes in- sitiam	Mites	Perfecus ti ppter iustitiā	Mun- di cor- de	Miseria cordes	Pauperes spiritus	Lugentes	In minore mun- do
	Mors	Iudiciū	Iradaei	Tene- brae	Indi- gnatio	Tribula- tio	Angustia	In mundo infir- mali

NOuenarius numerus Musis sacer, cœ
 diuinorumq; spirituum ordini adiun-
 sunt sphaerae mobiles, & secundum illas nouē
 cet, Calliope, Vrania, Polymnia, Terpsichore, Erato, Euterpe, Thalia: quæ quidem Musæ nouē
 sphaeris nouē sunt accommodatae, ita ut prima referat supre-
 mæ sphaeræ, quæ uocatur primū mobile, & sic gradatim de-
 scendēdo secundū scriptū ordinē, usq; ad ultimā, quæ refe-
 rit sphaerā Lunæ, ita scilicet: Calliope accommodatur primo
 bili: Vrania, stellato cœlo: Polymnia, Saturno: Terpsichore, Ioui: Clio, Marti: Melpomene, Soli: Erato, Veneri: Euterpe, Mercurio: Thalia, Lunæ. Nouē quoq; sunt angeli
 beatorum ordines, scilicet, Seraphim, Cherubim, Throni, Dominationes, Virtutes, Potestates, Principatus, Archangeli, Angeli, quos per nouem lapides figurat Ezechiel,
 sunt, saphirus, smaragdus, carbunculus, berillus, onyx, chrysolithus, iaspis, topazius, sardius. Habet etiam
 numerus magnum & occultum crucis sacramentum
 nam hora nona dominus noster Iesus Christus emisit
 ritum: nouēque diebus antiqui mortuos funerabant,
 tidēque annis dicunt Minoæ in spelunca à Ioue leges
 cepisse. Vnde hic numerus ab Homero præcipue obser-
 uatus est, ut quando leges condendæ, aut responsa danda,
 seu iura clades. Astrologi etiam annos enneaticos, id
 est, nouenarios, in hominum ætatibus non secus, atq;
 sicut varios, quos climactericos uocant, obseruant, no-
 biu mutatione insignes. Aliquando tamen notam
 perfectionis & incompletionis habet, quod ad dena

citra il-
pro-

san, qui typus est
diabo-
li,

Scala

formam	Metatron	Ophaniel	Zaphiel Kiel	Sphaera Saturni	Sphaera Iovis	Sphaera Martis	Sphaera Solis	Sphaera Veneris	Sphaera Mercurii	Sphaera Luna	In mundo intelligibilis
Novem angeli praesidentes caelis											
Novem sphaeras mobiles	Primum mobile	Caelum stellatum	Sphaera Saturni	Sphaera Iovis	Sphaera Martis	Sphaera Solis	Sphaera Veneris	Sphaera Mercurii			In mundo celesti
Novem lapides representantes novem choros angelicos	Sapphirus	Smaragdus	Carbunculus	Berillus	Oryx	Chrysolithus	Iaspis	Topazius	Sardius		In mundo elementali
Novem sensus cum extremum intimum	Memoria	Cogitativa	Imaginativa	Sensus communis	Auditus	Visus	Odores	Gustus	Tactus		In mundo intellectuali
Novem ordines ecclesiarum	Pseudosethi	Spiritus mendaces	Vasmi quitatis	Vitiores scelerum	Prefigi aiores	Aëreæ potates	Furæ se minatur ces malorum	Criminales exploratores	Tentatores sues		In mundo infernali

XIII.

,sive uniuersis
is plenum cur

riculum uitae: ab eo enim ultra non numeratur, nisi per replicationem: uniuersosq; numeros uel intra se implicat, uel per se suosq; explicat multiplicando: quapropter multiplicis religionis habetur, & potentia, animusq; purgandis accommodatur. Hinc ueteres, ceremonias denarias appellauere, quibus illos, qui expiandi, aut sacra adituri essent, per decem continuos dies à certis quibusdam rebus abstinendum erat. Vnde apud Aegyptios mos erat, illi qui sacris Isidis initiari uellet, decem dierum ieiunium indici solitum, quod testatur Apuleius de seipso, inquiens: Illud plane cunctis arbitris praecepit, decem illis continuis diebus cibariam uoluptatem coërcerem, & neq; ullum animal essem, & inuinius essem. Decem sunt sanguinei hominis partes, menstruum, sperma, plasmatiuus spiritus, massa, humores, organicum corpus, uegetatiua, sensitiua, ratio, & mens. Decem quoque simplicia integralia hominem constituentia, os, cartilago, nervus, chorda, ligamentum, arteria, uena, panniculus, caro, cutis. Decem quoque artus, quibus constat intrinsecus homo: spiritus, cerebrū, pulmo, cor, epar, fel, splen, renes, genitalia, matrix. Praeterea decem cortinae erant in templo, decem chordae erant in psalterio, decem instrumenta musica quibus canebantur psalmi, quorum nomina sunt: Neza, in quo canebantur oda: Nablum, idem quod organum: Mixmor, in quo psalmi: Sir, in quo cantica: Tephila, in quo orationes: Beracha, in quo benedictiones: Halel, in quo laudationes: Hodaia, in quo gratiarum actiones: Ajre, in quo alicuius feli

citas: Halleluiah, in quo laudes &
 templationes. Decem quoque sum
 uidelicet Adam, Abraham, Me
 japh, David, Salomon, & tres filij
 precepta legis. Et decimo die post ascensionem Christi,
 descendit spiritus sanctus. Hic denique est numerus, in
 quo Iacob tota nocte luctatus cum angelo, uicit in cer
 tamine, & oriente Lucifero benedictus est, & uocatum
 est nomen eius Israel. In hoc numero Iosue uicit triginta
 ges, & David uicit Goliath, & Philistaeos, &
 ueracula euasit leonum. Hic numerus sicut unitas
 regularis est, quia coacervatus in unitatem redit, &
 ordium habuit: & ipse numerorum omnium fini
 complementum, & principium decadum. Sic
 denarius refluit in unitatem ex qua processit, sic om
 fluens reuertitur ad id, à quo habet principium sui fluxi.
 Sic aqua ad mare currit, à quo traxit originem: corpus
 terram, à qua sumptum est reuertitur: tempus redit in a
 ternitatem, à qua fluxit: mens à deo facta, ad eundem re
 uertitur: fluit denique omnis creatura in nihilum, ex
 creata est, nec nisi diuino uerbo sustentatur, in quo ci
 ta sunt omnia, omniaq; cum denario & per denaria
 rum efficiunt, ut inquit Proclus, à deo incipientia, &
 ipsum desinentia. Deus quoque ipse prima Monas, &
 sese inferioribus communicet, primo se in pri
 morum, ternarium uidelicet, diffundit, dehinc
 in decem, tanquam in decem ideas & mensuras om
 nium rerum, & rerum omnium faciendarum, qua
 decem attributa uocant, & decem diuina no
 numerant: qua de causa ulterior numerus darin

R

219

inu

uent, & in

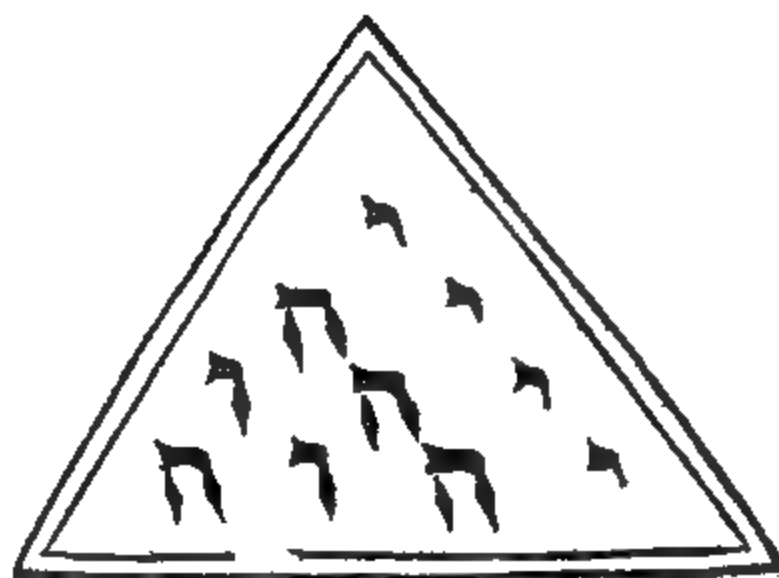
i pi

ul cum

ru

in-

cipium numerorum, & decima que
que tanquam finis illi reddan-
tur, qui principium &
finis est omni-
um.

In Ar- chety- po	יְהוָה יְהוָה Nomen quadrilaterum collectū decē literarū.			יְהוָה יְהוָה Nomen quadrilaterum extensum decem literarū.		
	אֵלֶּה Ehere	יְהוָה Iod te- tragram- maton	אֱלֹהִים יְהוָה Tetragra. Elohim	אֵל El	יְהוָה אֱלֹהִים Elohim Gibor	אֱלֹהִים Eloha
	כֶּתֶר Kether	חֲכֵמָה Hochma	בִּינָה Binah	חֶסֶד Hafed	גְּבוּרָה Geburah	תִּפְהָרֶת Tiphereth
In mū- do in- telligi- bile	Seraphi	Cherubi	Throni	Domina- tiones	Potestates	Virtutes
	Haioth hahas- dos	Ophanim	Ayalim	Hasma- lum	Seraphim	Malachim
	Metat- ron	Iophiel	Zaphkiel	Zadki- el	Camael	Raphaël
In mū- do cœ- lesti	Reshit hagalla- lim	Masloth	Sabbathas	Zedeck	Madim	Schemes
	Primū mobile	Sphara xodiaci	Sphera Sa- turni	Sphara Iouis	Sphara Martis	Sphara Solis
In mū- do ele- mētals	Colum- ba	Pardus	Draco	Aquila	Equus	Leo
In mī- nore mūdo	Spiritus	Cerebrū	Splen	Hepar	Fel	Cor
In mū- do īfer- nals	Pseudo- thes	Spiritus mendacy	Vasa mis- quitatis	Vltores scelerū	Præstigi- atores	Aërea pote- states

De Vndenario, & Duodenario, cum duplici Duo-
denarij scala, Cabalistica & Orphica.

CAP. XIII.

Vndenarius numerus sicut transgreditur denar-
qui legis & præceptorum est, ita deficit à duode-

ra dei decem lise

nomina dei

Sephiroth

Nexab	Hod	Iesod	Malchuth	
Principatus Iohim	Archangelus Bne Elohim	Angeli Cherubim	Anima beata Iffim	Decem ordines beatorum secundum Dionysium Decem beatorum ordines iuxta traditiones Hebr.
Haniel	Michael	Gabriel	Anima Mefis fiba	Decem angeli praesidentes
Noga	Cochab	Lemana	Holo iesodor	
Sphera Veneris	Sphera Mercurij	Sphera Lunae	Sphera elementorum	Decem sphaera mundi
Homo	Serpens	Bos	Agnus	Decem animalia sanctitatis ad superos relata
Reus	Palmo	Genitalia	Matrix	Decem artus intrinseci hominis
Farsa feminatrices malorum	Criminatores sive exploratores	Tentatores sive insidiatores	Anima praevia & damnata	Decem damnatorum ordines

rio, qui gratia & perfectionis est: ideo numerus peccatorum & poenitentium dicitur. Hinc in tabernaculo iussa sunt fieri undecim saga cilicina, qui est habitus poenitentium, & lugentium pro peccatis. Vnde hic numerus nullam habet cum diuinis, neque cum caelestibus communionem

nam, nec attractum, nec scalam ad supera tendentem: nec ullum meritum habet, sed tamen aliquando gratuitam gratiam percipit à deo, sicut ille qui ad undecimam horam vocatus fuit in vineam domini, accepitque mercedem illorum, qui portauerunt onus diei & aestus. Duodenarius autem numerus est diuinus, & quo caelestia metiuntur: est enim signorum caelestium, spirituumque principum adiumento. Duodecim enim sunt in zodiaco signa, quibus praesunt duodecim angeli praecipui, suffulti irrigationibus magni nominis dei. Duodecim annis Iupiter cursum suum perficit, & Luna quotidie duodecim gradus percurrit. Duodecim in humano corpore praecipuae sunt iuncturae, scilicet in manibus, cubitis, spatulis, femore, genibus, & uertebis pedum. Magna insuper in diuinis mysterijs duodenarii uis est. Elegit deus duodenam familiam Israel, illisque praefecit duodecim principes: totidem lapides locati in profundo Iordanis, & in pectore sacerdotis eodem numero figi praecipit. Duodecim etiam panes facierum propositionis, & totidem lapidibus altare constructum, & mare aeneum à Solomone fabricatum, eodem numero leones sustinebant: totidem fontes in Helim, totidem exploratores missi ad terram missionis, totidem Christi apostoli à duodecim tribubus facti. duodecim milia numerantur populi signati, & est: duodecim stellis caeli regina coronata; & in euangelio ex crescentibus panibus cophini duodecim fragmen colliguntur: & duodecim angeli praesident duodecim provinciae, & duodecim lapides caelestis Ierusalem. In prioribus etiam crescentia multa hoc numero progrediuntur: sic lepus & cuniculus foecundissimi, duodecies in anno generant, pariuntque: & camela totidem mensibus factum gerit: & pavo duodecim oua ponit.

SCALA DVODENARII ORPHICA.

Pha-	Mercur	Jupi-	Ceres	Vulca	Mars	Diana	Vesta	Iuno	Neptunus	In mun-
bus	rius	ter		mus					us	do muela
										lygibilis
Gemini	Cancer	Leo	Virgo	Libra	Scorpius	Sagittarius	Capricornus	Aquarius	Pisces	In munes
										do celestis
Maia	Iunio	Iulius	Augustus	Septem-ber	Octo-ber	Novem-ber	Decem-ber	Ianuarius	Februarius	
Callio	Ibi	Aquila	Pascer	Anser	Pica	Corvus	Ardea	Pavo	Cygnus	In munes
										do elementalis
Taurus	Canis	Cervus	Porca	Asinus	Lupus	Cervus	Leo	Ovis	Equus	
Laurus	Corymbus	Aesculus	Pomus	Buxus	Corvus	Palma	Pinus	Rhamnus	Vitis	
Berecithis	Pestilus	Corvus	Vener	Reneis	Genialis	Amphib	Genus	Cera	Pedes	In munes
										do

De num
P

De numeris qui supra Duodenariū su
potentia & uirtutibus. CAP.

Reliqui etiā ultra duodenarium nun
uarijs effectibus decorati sunt, quorum
origine partibusq; eorum deprehendere oportet, quatenus
ex simplicium aggregatione uaria, aut multiplicatione
eū constituuntur: nonnunquā etiam ex diminutione
supergressione alterius precedētis, precipue perfectio
significata eorum resultant, tum etiam ex seipsis myste-
orum quorundam sacramenta continent. Sic tertius
XIII. decimus numerus, apparitionis Christi ad gentes myste-
rium indicat: decimo tertio nanq; post eius natalem diem,
XIII. die Magis facta est. Decimus quartus & ipse Chri-
stus, qui decima quarta Luna primi mensis pro-
molatus, quo die & filij Israël Phase domino,
hoc est, transitum celebrare iussi sunt. Hunc numerū tam
sollicitē obseruat Matthæus, ut quo posset illum in genera-
tionibus Christi ubiq; retinere, nonnullas generatione
transmiserit. XV. numerus spiritualium ascensionum
olum est, ideoq; canticum graduum in quindecim
is illi adaptatū est: cui etiam XV. anni additi reg-
hie deputāt: & decimus quintus dies septimi mēsi
inuerabilis & sanctus. XVI. numerū ex quadra-
tilatere, & pariete denarij compositū, idcirco Pyth-
numerū felicitatis appellāt: ipse etiam ueteris testam-
prophetas omnes, tū noui testamēti apostolos & euāgelistas
implectitur. Numerū XVII. & XX. utrūq; infaustū
interpretatur Theologi: nā in priore seruiuit Israël Eglon
regi Moab: in altero seruiuit Iacob, & uēditus est Ioseph.
Deniq; inter polypoda nullū est, quod uiceniū pedū numerū
exced

terius autem **XX** lenitudinem sapientiae **XXII.**

dem siquidem sunt . . . braicarum literarum

et idemq; libris totum uetus t . . . nentū con-

tro autem uicesimo octauo L . . . fauor defi-

um motus distans à cursu aliorum syderum, **XXVIII.**

et uicesimo octauo die completur, quo r

auiaem punctum zodiaci unde processit. Hinc & u
ti octo mansiones Lunæ, singulari uirtute & influentia
lites, in cœlestibus numerantur. Tricesimus numerus:
tis mysterijs memorabilis est, quo dominus noster I
Christus appetiatus, qui ipse quoq; tricesimo suæ æ
anno baptizatus est, cœpitq; facere miracula, & do
regnum dei. Ipse etiam Ioannes Baptista tricesimum a
agebat, cum incœpisset predicare in deserto, & præpa
re uias domini. Ipseq; Ezechiel eadem annorum ætate,
cœpit prophetare: & Ioseph tricesimo suæ ætatis annu
clus de carcere, à Pharaone accepit Aegypti princip.
Tricesimum secundum numerum Hebræorum doct
sapientiæ adscribunt, totidem enim sunt ab Abrah.
descriptæ semitæ sapientiæ. Pythagorici uerò hunc nu
rum iustitiæ appellant, quia semper diuisibilis in parti
quales usque ad unitatem. Quadragenarium numerus
terres magna observatione colebant, de quo & festum
lebrabant tesseraoston. Fertur ad partus rationem e
re, totidem diebus semen aptari & transformari in
ro, quousque in corpus organicum perfectum, suis de
& harmonicis mensuris conducatur dispositum ad
piendum animam rationalem. Totidem diebus mul
post partum grauiori morbo conflictari, quousq; adap
tur muliebria in partu commota, antequam purificet

totidem etiam diebus infantes risum contin
 esse, magnoq; discrimine uiuere: estq; hic nu
 merus expiationis & poenitentiae, magnorum
 significatiuus: siquidem quadraginta dies & noctes dilu
 uij tempore pluit dominus super terrā: quadraginta annis
 filij Israel habitauerunt in deserto: quadraginta dies dilata
 est subuersio Ninuæ. Idemq; numerus sanctorum ieiunijs
 sacer habitus est, siquidem per quadraginta dies Moses,
 Helias, & Christus ieiunauerunt. Quadraginta septima
 nis Christus in utero uirginis portatus est: quadraginta die
 bus à natiuitate mansit Christus in Bethlehem, antequam
 ur in templo: quadraginta mensibus publicè prædi
 catus: quadraginta horis mortuus delituit in sepulchro:
 gesimo die post resurrectionem in cælos ascendit,
 quæ omnia non sine huius numeri occulta proprietate &
 mysterio facta fuisse, nostri tradunt theologi. Quinquage
 narius numerus est remissionis peccatorum, & seruitutis,
 libertatisq; significatiuus: secundum legem enim quinqu
 gesimo anno remittebantur debita, & reuertebatur unus
 quisq; in possessionem suam. Hinc per Iubilæi annum, at
 que per poenitentiae psalmum, indulgentiæ atq; poenitentiae
 sacramentum ostendit. Lex quoque, & spiritus sanctus
 in eodem declarantur: nam quinquagesimo die post exitū
 Israël de Aegypto, lex data est Mosi in monte Sina. Quin
 quagesimo die post resurrectionem descendit spiritus san
 ctus super apostolos in monte Sion: unde dicitur & nume
 rus gratiæ, & attribuitur spiritui sancto. Erat & sexage
 narius numerus Aegyptijs sacer: nam Crocodilo propri
 us, ut qui sexagenis diebus oua sexaginta pariat, totidemq;
 diebus foueat, tot annos præterea dicatur uiuere, & den

mero habere: deniq. totidem diebus in se-
 ve quotannis sine cit. Habet & septuaginta LXX.
 rus sua mysteria, nam totidem annis ignis sa-

crificij in Babylonica captiuitate sub aqua latens uixerat:
 totidem annos prädixerat Ieremias templi destructionē:
 totidem annos durauit captiuitas Babylonica: totidem an-
 ni complebatur desolatio Ierusalem. Item septuaginta pal-
 mæ erant in loco ubi castrametati sunt filij Israel: septuā-
 ginta animabus descēderunt patres in Aegyptum: septi-
 ginta reges amputatis manuum & pedum summitatib;
 colligebant cibum sub mensa Adonibesech: septuaginta
 lij egressi sunt de femore Ioas: septuaginta uiri omnes
 Ieroboal: septuaginta pondera argenti dabantur Abim-
 lech: totidem uiros occidit Abimelech super uno lapide.
 Septuaginta filios & nepotes habuit Abdon, qui ascende-
 bant super septuaginta pullos asinarum. Septuaginta mi-
 lia uirorum erant Salomoni, qui onera portabant. Septuā-
 ginta filij Achab regis in Samaria decapitati sunt. Septua-
 ginta iuxta psalmistam sunt anni annorum ætatis nostræ.
 Septuagesies septies iudicatum est de Lamech: septuagesies
 septies peccata donantur delinquenti. Est & numerus secu-
 dus supra septuagesimum totidem linguarum sermonibus, LXXII.
 totidem Synagoga senioribus, totidem ueteris testamenti
 interpretibus, totidemq; Christi discipulis insignis: ha-
 betq; cum duodenario magnam communionē: hinc in cœ-
 lestibus quouis signo in sex partes diuiso, resultant septua-
 ginta duo quinary, quibus præsident totidem angeli, &
 totidem influunt nomina dei, & quilibet quinarium uni
 præst idiomati, tanta efficacia, ut inde Astrologi & Phy-
 sionomi cognoscere queant, cuius idiomatici quisque fuerit

oriūdu:reſpondet iſtus etiā toridē patētes in humano corpore articuli, quorum in quouis digito manuum & pedū habentur tres: qui cum principalibus duodecim ſuperius in duodenario numeratis, conſtituūt ſeptuaginta duos. Centenarius in quo ouis collocatur inuenta, qui etiam de ſiniſtra tranſit ad dexteram, ſacratus inuenitur: tum quia ex denario in ſeipſum ductu gignitur, completam designat perfectionem. Complementum uerò omnium numerorum millenarius eſt, qui eſt cubus denarij, ſignificans conſummatam & abſolutam perfectionem. Sunt autem duo numeri à Platone in Republica maximè celebrati, & ab Ariſtotele in ſuis Politicis non improbat, quibus ciuitatibus magnæ mutationes portenduntur: hi ſunt duodenarij quadratus, & eiſdem cubus, uidelicet quadrageſimus quartus ſupra centenarium, & ſeptingentefimus uiceſimus octauus ſupra millenarium, qui numerus fatalis eſt: ad quem cū ciuitas quæuis ſiue reſpublica peruenerit, completo cubo poſtea declinabit: in quadratus tamen mutationem ſubit, ſed in melius, ſi prudenti diſciplina regatur: nec ſato tunc, ſed imprudentia collabi poterit: atque hæc de numeris particulatim dicta ſufficiant.

De numerorum notis, in certis geſticationibus conſtitutis. CAP. XVI.

LEgi ſepiſſimè in magicis libris, eorundemq; operibus & experimentis mirabiles quosdam, & quales mihi uidebantur, ridiculas geſticationes, & putabā illa eſſe occulta quædam demonum pacta, propter quod reſpuebam, & proieci ea: ſed poſtquam rem profundius examinaui, tunc primum intellexi, in illis magicis geſticationibus, non demonum fœdera, ſed numerorum deliteſcere

n pter ar - 2 1 vitorum ua
 reflexu. os iant : quo-
 ne magi , ineffabili uocabula,
 ueris uaria, iugatis digitis ta-
 ueneranturq; sacro silentio mundi præs-
 us meminit etiam Martianus de Arith
 : Digiti uerò uirginis recursantes, & qua

dam incomprehensæ mobilitatis scaturigine uermiculati,
 qua mox ingressa, septingentos decem & septem numeros
 complicatis digitis, Iouem salubunda surrexit. Tū Phi-
 losophia, ut Tritonidem propter adstabat, quid numero ta-
 li Arithmetica intulisset, exquirat. Cui Pallas, Proprio in-
 quit, Iouem nomine salutauit. Vt ergo hæc melius intelli-
 gantur, placuit illa ex traditione Bedæ hic subiungere. in-
 quit itaque: Cùm dicis unum, minimum in leua digitum
 inflectens, in medium palmæ locum figes: cùm dicis duo,
 secundum à minimo inflexum ibidem impones: cùm dicis
 tria, tertium similiter inflectes: cùm dicis quatuor, itidem
 minimum leuabis: cùm dicis quinque, secundum à minimo
 similiter eriges: cùm dicis sex, tertium nihilominus leua-
 bis, eo solo qui medicus appellatur, in mediū palmæ fixo:
 cùm dicis septem, minimum solum supra palmæ radicem,
 cæteris interim leuatis, impones: iuxta quem cùm dicis
 octo, medicum: cùm dicis nouem, medium è regione com-
 pones: cùm dicis decem, unguem indicis in medio figes arti-
 culo pollicis: cùm dicis uiginti, summitatem medij digiti in-
 ter nodos pollicis & indicis arcuè figes: cùm dicis trigin-
 ta, unguis indicis & pollicis blando coniunges amplexu:
 cùm dicis quadraginta, interiora pollicis lateri uel dorso
 indicis superduces, ambobus duntaxat erectis: cùm dicis

quinquaginta, pollicem exteriore artic
 literæ gamma, curuatim ad palmam in
 sexaginta, pollicem ut supra curmatim
 xo diligenter à fronte præcinges: cum di
 dicem ut supra circumflexum, pollice in
 plebu, ungue illius duntaxat erecto tra
 articulum: cum dicis octoginta, indicem
 xum, pollice in longum extenso imple
 cet illius in medium indicis articulum fi
 naginta, indicis inflexi unguem radici
 ges. Hactenus in leua. Centum uerò in
 in leua decem facies, ducenta in dextra
 in leua, sinistraq; manu. Duo milia in dextra, quom
 duo in leua &c. usque ad nouem milia. Porro decem
 lia cum dicis, leuā in medio pectoris supinam appones,
 gitis tantum in coelum erectis: uiginti milia cum dicis,
 dem pectori expansam latè superpones: triginta milia
 dicis, eadem prona, sed erecta, pollicē cartilagini medi
 eloris immittes: quadraginta milia cum dicis, eanden
 umbilico erectam supinabis: quinquaginta milia cu
 cis, eiusdem prona, sed erecto pollicem umbilico im
 sexaginta milia, eadem prona femur lauum desuper
 prahendes: septuaginta milia cum dicis, eandem sup
 femori superimpones: octoginta milia cum dicis, ea
 pronam femori superpones: nonaginta milia cum dic
 dem lumbos comprehendes, pollice ad ima uerso. A
 centum milia, ducenta milia, & cætera usq; ad non
 milia, eodem modo quo diximus, ordine in dextra c
 ris parte complebis. Decies autem centena milia cum
 cis, ambabus sibi manibus confertis, inuicem digito
 pli

ciant. Plu-
bro in sua

Lucas de S.
Sepulchro.

anos

versimodè
tis figura-
Probus,

& hodie adhuc in usu sunt, sic videlicet:

Vnum.	Quinq;.	Decem.	Quinquaginta.
I.	V.	X.	L.
Centum.	Ducenta.	Quingenta.	
C.	CC.	D.	
Mille.	Quinq; milia.		
M.S. \overline{I} .	CXV.	ICV.	ICC. \overline{V} .
	Decem milia		
CCICV.	CMV.	DMC.	IML. \overline{X} .
	Quinquaginta milia.		
	ICVV.	DDV.	L.
	Centum milia.		
CCCVVV.	Δ	\ddagger	CM. \overline{C} .
Ducenta milia.		Quingenta milia.	
CC.		DM. $\overline{90}$.	D.
	Mille milia.		
CMV.	C9V.	M.S.	

Sunt alia numerorū nota, hodie apud Arithmeticos & calculatores usitata, quæ iuxta numerorum ordinem his figuris pinguntur: 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. quibus additur nota priuationis, orbiculo signata, hac scilicet figura, \circ . quæ licet numerū nullū significet, alios tamen aut denari-

p s os, etc

os, aut centenarios, aut millenarios significare facit, q
admodum hæc in Arithmeticiis manifesta sunt. Sicut
qui denariū per uirgulam quæ lineā transversim agi-
tant: quinarium autē per eā, quæ lineā cōtingat, nō at-
fecet: unitatem uerò per eā, quæ seorsum ponitur, sic
hoc exemplo uidere licet: †, significat decē: ‡, sig-
cat decē & quinq;: †‡, significat sexdecim: †‡‡, deci-
septem. orbiculus uerò denotat centum, sic scilicet, ○
orsum positus: coniunctus uerò, totidem quot numeri
ponitur centenarios indicat, ut sic, ○○, uel sic, II○, du-
ta: sic ○○○, uel sic, III○, trecenta: †°, quingenta: †²
cies centena, siue mille. Atque hæ notæ frequenter u-
gicis characteribus adiectæ conspiciuntur.

De notis Græcorū. .CAP. XVIII.

Notis numerorum utuntur Græci literis alphabeti
Idq; tribus modis: primo singulis elementis, seci-
alphabeti seriē loci sui numerū significātibus. Nā qui
in ordine alphabeti locum quæq; litera sortita est, eiu-
numerum repræsentat, ut hīc uidere licet:

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
A	B	Γ	Δ	E	Z	H	Θ	I	K	Λ	M	N	Ξ
16	17	18	19	20	21	22	23	24					
Π	P	Σ	T	Υ	Φ	X	Υ	Ω					

Et hic est primus ordo numerorū apud Græcos. Secu-
rio diuidunt Græci totum alphabetum in tres classes,
rū prima incipiens ab Alpha, unitatū est: Secunda in-
ens à Iota, denariorum est: Tertia incipiens à Rho,
tenariorū: & hic ordo à posterioribus Græcorum &
Hebraeorū imitationem institutus est. Quia uerò alphi-
um eorum ab ea regula tribus literis mancum est, n-
fuit illis tres figuras adfigere, & literis intercalare

90
5
900
3
ula toni a-
his exēplis:

1000. 10000. 100000.
A, I, P

Tertio modo sex duntaxat literis designandis
Graci utuntur, uidelicet ι , pro unitate: π , pro quinar
caput est dictionis $\pi\epsilon\pi\tau\epsilon$, hoc est, quinque: Δ , pro den
 $\iota\alpha\kappa$: η , pro centenario, ab $\iota\alpha\kappa\tau\epsilon\pi$: χ , pro millenario
 μ : μ , pro decem milibus, à $\mu\acute{o}\lambda\iota\alpha$. Ex quibus sex li
modo usque ad quatuor numero iunctis, uel alijs
lis, ceteros numeros formant, præter π , quæ non
licatur, nec sibi iungitur, sed semper aliorum qu
gnificat, ut in sequentibus exemplis patet:

I	2	3	4	5	6	7	8	9
I	II	III	IIII	Π	ΠΙ	ΠΙΙ	ΠΙΙΙ	ΠΙΙΙΙ
10	11	12	13	14	15	16	20	21
Δ	ΔΙ	ΔΙΙ	ΔΙΙΙ	ΔΙΙΙΙ	ΔΠ	ΔΠΙ	ΔΔ	ΔΔΙ
50	60	100	200	500				
Δ	Δ	Δ	Δ	Δ	Η	ΗΗ		
1000	5000	10000	50000					
Χ	Χ	Μ	Μ					

DE OCCULTA PHILO
Denotis Hebræorum, & Chald
busdam alijs Magorum
CAP. XIX.

Hebæorum etiam literæ nume
sed longè excellentius, quàm
rum, cùm maxima lateant in Hebraicis numeris my
ria, sicuti de his tractatur in ea parte Cabalæ, quam
tariaton uocāt. Sūt autē Hebræorū literæ numero uig
due principales, quarū quinq; alias quasdam diuersas
ras in fine dictionis sortiuntur, quas idcirco quinq;
nales uocant: quæ superioribus additæ, uiginti septem
stituunt: quæ deinde in tres gradus partita, quæ in pr
gradu sunt, unitates referunt: quæ in secundo, denari
quæ uerò in tertio gradu sunt, cētenarios significant: q
libet autem illarum, si grandi depingatur charactere,
dem significat millenarios, ut hīc:

3000	2000	1000
		

Classes autem numerorum Hebraicorum sunt istæ:

9	8	7	6	5	4	3	2
ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב
90	80	70	60	50	40	30	20
צ	ם	ע	ס	ב	מ	ל	כ
900	800	700	600	500	400	300	200
ף	ק	ר	ס	ת	ק	ש	ר

Sunt tamen qui finalibus literis non utuntur, sed p
sic scribunt:

1000	600	800	700	600	500
	קתה	תת	שת	רת	קת

• cōposi-
 , ut un-
 im, ad-
 iq. o
 cem
 t: 71
 indec
 lo abuti
 Chal

dei, & Arabes suas numerorū notas, quæ & ipsæ sēpissi-
 mē inter magicos characteres occurrūt: has igitur qui nos
 se uelit, apud harū literarū peritos requirat. Chaldaei nan-
 que alphabeti sui literis numeros, Hebræorū more, sionāt:
 eorū alphabetum in fine primi libri ad-
 præterea in duobus antiquissimis libi
 magicis, quasdā elegantissimas numero
 etiā subiungere decreui: erāt autē in utro

1	2	3	4	5	6
Γ	†	↑	Υ	†	Π

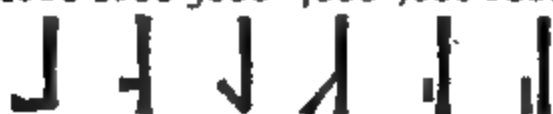
Istis autem notis in sinistrū latus conue-
 denarij, hoc modo:

10	20	30	40	50	60
7	†	↑	Υ	†	Π

Rursusq; notis illis deorsum conuersis,
 tenarios: in sinistro, millenarios dabunt

100	200	300	400	500	600
L	†	↓	K	†	Π

1000 2000 3000 4000 5000 6000 ;

Atq; ex harū notarū compositione & n
quoque mixti & compositi numeri elega
sicut hoc in his paucis facile deprehendi

1510.

1511.

1471.

1

Ad quorum exemplū & in reliquis cōp
est: atq; hac de notis numerorum haecenus satis sint.

Qui numeri literis attribuantur, atq; de diuinatione per eosdem. CAP. XX.

TRadunt Pythagorici, adfentiunt Aristoteles
Ptolemaeus, ipsa literarum elementa certos q
dam, diuinosq; possidere numeros, per quos ex pro
rerum nominibus in summam collectos, de rebus occ
futurisq; eliciamus sententiam. Vnde hanc diuinati
speciem Arithmantiam uocant, quia uidelicet per n
ros fit, sicut de illa meminit Terentianus in his uersi

Et nomina tradunt ita literis peracta,

Hæc uè numeris pluribus, illa sint minutis,

Quandoq; subibunt dubiæ pericla pugna:

Maior numerus qua steterit, fauere palmam:

Præfagia lati minima patere summa.

Sic & Patroclum Hæctorea manu perisse,

Sic Hæctora tradunt cecidisse mox Achilli.

Aut etiam Plinius, Pythagoræ inuentis datum, impo
uorum nominum imparem uocalium numerum, clau

vital

extris

pa

cultq;

losoj

nume

iore

inve

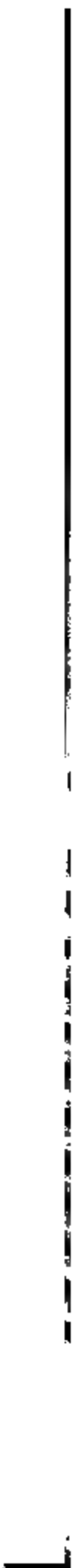
sq; inter uirum & uxorem prior mo-

uicturus, caterorumq; operum nostra

prosperos, infelicesue euentus, eiusq; traditiones hic
 ingere libuit, etiam à Ptolemæo astrologo non impro-
 batas. Sed qui numeri singulis literis deputentur, superius
 in Grecis & Hebraicis ostendimus, diuiso alphabeto in
 tres classes, quarum prima est unitatum, secunda denario-
 rum, tertia centenariorum: Cumq; in Romano alphabeto
 ad complementū uiginti septem characterum desint qua-
 tuor, illorum locum supplent i & u consonantes simpli-
 ces, ut in Iohannes, & Valentinianus nominibus: deinde
 hi & hu consonantes aspiratae, ut in Hieronymus, &
 Huilhelmus, licet Germani pro hu aspirato, duplici vv
 utantur, Itali uerò & Galli in suo uulgari g cum u con-
 iunctum loco eius ponūt, sic scribentes, Vuilhelmus, &
 Guilhelmus.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
A	B	C	D	E	F	G	H	I
10	20	30	40	50	60	70	80	90
K	L	M	N	O	P	Q	R	S
100	200	300	400	500	600	700	800	900
T	V	X	Y	Z	I	V	HI	HV

Quòd si nunc scire desideras nati alicuius dominatricem
 stellā, cōputa nomē suū, & utriusq; parētis sui per singulas
 literas secūdū numerū suprascriptū, collectāq; totius sum-
 mā diuide per nonenariū, subtrahendo illū quoties potue-
 rit: &

q; potentē. Quaternarius ipse Solus est, qui eo nume Quaternari-
 i cardines cōstituit, temporaq; discernit: deputatur^{us}.
 Cyllenio, quod quadratus deus solus habetur. Qui- Quinarius.
 ex primo pari & primo impari, uelut ex fœmineo
 asculo utroq; sexu constans, adsignatur Mercurio:
 mundo cœlesti attribuitur, qui super quatuor ele-
 i ipse sub alia forma est quintus. Senarius qui ex tri Senarius.
 y diadem ducta confertur, uelut ex utriusq; sexus
 iuxtionē, à Pythagoricis genesi nuptijsq; accōmoda-
 erinet ad Venerē & Iunonē. Septenarius, quietis Septenarius
 rus, Saturni est: idem etiam lunæ motum lumenq;
 q dispensat

'A PHIL OSC

ia uirginis uocab
adsignatur, quòd
quia ex numeris i
Plutarchus etiā
ramētū Iouis est:

Et diade, quæ
ri deūm Cybele a

mnis cubus tribuitur. Plutarchus illū Ba
sio adsignat, qui ipse octauo mēse natus d

Nonenarius am octimestres partus uitaes nō sūt, Sat
illū cōstituerūt. Nonenarius ad Lunā om

Denarius. xūū uirtutūq; ultimū receptaculū pertine
nouē Musis dicatus, tū etiā Marti, à qu
rū. Denarius numerus circularis, ea ratio

Duodenari-
us. Solē spectat: datur etiā Iano, quia primi u
de monadis implet auxiliū: insuper etiā m
similiter Et duodenarius, quia sol duod

Vndenarius meās annū duodecim mēsibus distribuit,
Et soli attribuitur. Vndenarius uero, qu
est, attribuitur lunæ, Et deputatur etiam

De planetarum mensulis, earumq; ui
mulis, & quæ illis præficiātur diu
telligentiæ & dæmonia. C A

T Radūtur insuper à magis quedam
sula, planetis septem distributæ, q
sacras tabulas uocāt, multis admodū mag
uirtutibus insignitas, quatenus repræsen
coelestium numerorū rationē diuinæ mētis i
animæ mūdi coelestibus impressam, illoru
coelestium radiorum harmoniam, secun

tionē, intelligētias supra d significatiū,
ter exprimi non possunt, quā 6 numero-
characterū: nihil enim materiales numeri & figu

re possunt in mysterijs rerū abditarū, nisi representatiue
per numeros & figuras formales, quatenus reguntur & in
formantur ab intelligētijs & numerationibus diuinis, quæ
neclūt extrema materiæ atq; spiritus ad uoluntatē animæ
elevator, per magnū affectū, operantis cœlesti uirtute, pote
statē accipiēs à deo, per animā uniuersi & cœlestiū cōstel
lationū obseruationes in materiā applicatā ad formā cōue
nientē, dispositis medijs solertia & sciētia magicali: sed
nunc ad tabulas singulatim explicādas properemus. Harū
prima Saturno adsignata, ex quadrato ternario cōstat, cō Saturni ta-
bulā.
tinens numeros particulares nouem, & in qualibet linea
tres quaq; uersum, & per utrāq; diametrū constituentes
quindecim: tota autē numerorū summa, quadraginta quin
q;. Huic ex diuinis nominibus præficiūtur, prædicta
meros implentia nomina, cū intelligentia ad
demonio ad malū: eliciturq; ex eisdē numeris
siue character Saturni & spiritūū eius, qui
sua tabula adscribemus. Dicūt hanc tabulā fo
turno in lamina plumbea sculptā adiuuare pa
hominē tutum & potentē, atq; præstare succ
nū apud principes & potestates: si uero infort.
no fiat, impedire ædificia & plācationes &
hominē deicere ab honoribus & dignitatib
rixas & discordias, & dispergere exerciti
dicitur tabula Iouis, quæ constat quaternario
continens numeros particulares sexdecim, e
linea atq; diametro quatuor constituentes tri

Martis ta-
bula.

or: omniū autē summa centū triginta sex. I
mina diuina cū intelligentia ad bonū, cū
lū, & elicitur ex ea character Iouis & s
rūt illā si Ioue potēte domināteq; argente
impressa, conferre lucrū & diuitias, gra
pacē & cōcordiā hominū, & placare ini
re honores & dignitates & cōsilia: & d
cia, si in corallio insculpta fuerit. Tertia t
spectat, quæ quinario quadrato constituit
numeros XXV. & ex his in quouis late
quinq; , qui faciūt sexagintaquinq; : & on
CCCXXV. Et præsūt illi nomina diuin
ad bonū, & damonio ad malū, & elicitu
cter Martis & spiritū eius. Hac fortun
mina ferrea aut ense sculpta, potentē facit i
cūs, & petitionibus, & terribilē aduersar
cloriā præstat aduersus hostes: & si ī lapu
pta sit, stringit sanguinē & mēstrua: si ue
Marte sculpatur in lamina æris rubri, imp
ijcit potētes à dignitatibus & honoribus
nerat discordiā & lites & odia hominū
gat apes & colūbas & pisces, & impedit
infortunat eūtes ad uenationes & prælia, e
rilitatē in uiris & mulieribus & cæteris a
uersarijsq; omnibus timorem incutit, & ad
hibendā compellit. Quarta tabula solis, ex
rio cōstituta est, & cōtinet numeros trigini
sex in quolibet latere & diametro, produci
decim, & sūma omniū sexcētū sexaginta s
noīa diuina cū intelligētia ad bonū, & dam

an eius:
 idit ge-
 us operi
 1, eleuās
 25 quic-

quatuor numeri. per unum in quatuor numeris, per unum in quatuor, super
 bū, ābitiosū, inexplēbile, & malo fine terminatē. Quin-
 ta tabula Veneris est, constans septenario in se ducto, nu-
 meris uidelicet quadragintanouem, quorum septem in o-
 mni latere & diametro constituunt centum & septua-
 gintaquinq; : & summa omnium mille ducenta uiginti
 quinq;. Et præsunt illi nomina diuina cum intelligentia ad
 bonū, & demonio ad malum, & elicitur ex ea chara-
 cter Veneris & spirituum eius. Hæc fortunata Venere
 in lamina argenti sculpta, conciliat concordiam, &
 lites, largitur amores mulierū, confert ad conceptu
 lit sterilitatem, reddit potentes in coitu, & dissolu-
 lesicia, & pacem generat inter uirum & mulierem
 quorumcunq; animalium & pecorū greges copios
 foecundat: & posita in columbari, multiplicat col-
 Confert aduersus omnes agritudines melancholici
 generat letitiam, & gestata fortunat itinerātes:
 infortunata Venere in are formetur, omnibus p-
 contraria facit. Sexta tabula Mercurij est, ex octo
 in se ducto resultans, numeros continens sexaginta
 or, quorum octo in quouis latere & per utrāq; d.
 faciunt ducenta & sexaginta: & summa omni-
 milia octoginta. Et præsunt illi nomina diuina cum
 gentia ad bonum, & demonio ad malū, & elicit
 character Mercurij & spirituum eius: & si fuer

curi, sculpta in argenti
 trino, uel inscripta in pergameno u
 tem gratum, fortunatum ad imp
 luerit: confert lucrū & pellit ino
 am & intellectum, & diuination
 torū per somnia: & si fuerit Merc
 cit his omnibus contraria. Septim
 stans ex nouenario in semultiplica
 Etoginta & unum, in quolibet lat
 producentes tercentū sexaginta n
 ma est, tria milia trecenta & uigi
 li nomina diuina cum intelligentia
 nio ad malum: & eliciuntur ex e
 spirituū eius. Hæc fortunata Luna
 cit gestantem gratum, amabilem, i
 noratum, auferens omnem malit
 ratem: præstat securitatem in itine
 tiarum, & corporis sanitatem, &
 lias res nociuas de quocunque loco
 infortunata fiat in lamina plumbe
 humata, infortunat locum illum, e
 uersantes in eo: similiter naues, fo
 dina: & infortunat omnem hor
 rite facta fuerit, faciens illum prosi
 tria sua, & è loco mansionis sue ub
 impedit medicos & oratores, &
 officio suo contra quos fuerit fabric
 ciatur signacula & characteres cū
 ex istis mensulis, sagax scrutator, &
 rū uerificationem intellexerit, faci

ER

IDVS:

247

diuin.

ni

ris

Saturni.

b.

iod.

ah.

iod.

11.

45.

Tetragrammaton extensum.

45.

Agiel.

Intelligentia Saturni

45.

Zazel.

Dæmonium Saturni.

*Nomina diuina respondentia numeris
Iouis.*

4.

Abba.

16.

16.

34.

El Ab.

136.

Iohphiel.

Intelligentia Iouis.

136.

Hilmazel.

Dæmonium Iouis.

*Nomina respondentia numeris
Martis.*

6.

He, litera nominis sancti.

15.

65.

Adonzi.

325.

Graphiel.

Intelligentia Martis

325.

Barzabel.

Dæmonium Martis

*Nomina respondentia numeris
Solis.*

6.

Vau, litera nominis sancti.

6.

He extensum, litera nominis sancti.

36.

Eloh.

111.

Nachiel.

Intelligentia Solis.

666.

Sorath.

Dæmonium Solis.

*Nomina respondentia numeris
Veneris.*

7.

Hagiel.

Intelligentia Veneris.

49.

Kedemel.

Dæmonium Veneris.

157.

Bne Seraphim.

Intelligentiæ Veneris

1252.

9

4

2

CVLT A PH

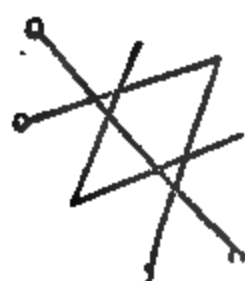
Nomina respondens Mercurij.

- 2. Asboga. Oſtonarius extenſus
- 64. Din.
- 64. Doni.
- 260. Turiel. Intelligenti
- 280. Taphthartharath. Dzmoniũ

Nomina respondens Lunæ.

- 9. Hod.
- 1. Elim.
- 1. Haſmodai. Dæmonium
- 1. Schedbarſchemoth Scharath
- moniorum Lunæ. יחזקאל
- Intelligentia intelligen
- 3321. Malchabetharſiſim bed beruz
- יחזקאל

Saturni. Signacula siue characteres, Intelligentiæ Saturni. Dæmonij Saturni.

Tabula Iouis in abacq.

4	14	15	1
9	7	5	12
5	11	10	8
16	2	3	13

In notis Hebraicis.

ו	ז	ח
ט	י	כ
ל	מ	נ
ס	ע	פ

Iouis. Signacula siue characteres, Intelligentiæ Iouis. Dæmoni

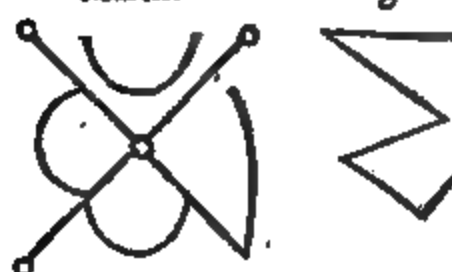

q s

abaco.

				3
				16
				9
10	18	1	14	21
13	6	19	2	15

Martis.

Signacula siue
Intelligenti

Tabula Solisin abaco.

	32	3	34	35	1
7	11	27	28	8	30
	14	16	15	23	24
	20	22	21	17	13
	29	10	9	26	12
	5	33	4	2	31

Signacula siue
Intellige

Solis.

21	39	8	33	2	27	45
46	15	42	9	34	3	28

Tabula Veneris in notis Hebraicis.

נב	צו	יז	צא	י	לה	ו
ה	בא	עב	י	ע	ז	ט
ף	ר	נז	עט	כ	ז	יט
א	ז	ו	בב	בא	ט	יט
ל	י	ע	א	ט	מ	ט
ב	ט	ה	לא	ט	ט	מ
מו	כ	ט	ט	ל	ג	נב

Intelligen
neri

Dæmonij Veneris.

Intelligentiarum
Veneris.

16	48	8	40	81	32	64	24	56
17	17	49	9	41	73	33	65	25
16	18	18	50	1	42	74	34	66
67	27	59	10	51	2	43	75	35
36	68	19	60	11	52	3	44	76
77	28	69	20	61	12	53	4	45

Tabula Lunæ in nouis Hebraicis.

ל	ע	ב	ט	ז	ח	א	י	ה
ו	ל	ע	ז	ט	ב	א	י	ח
ז	ו	ל	ח	ט	ב	א	י	ה
ח	ז	ל	א	ט	ב	א	י	ה
א	ח	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
ב	א	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
ג	ב	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
ד	ג	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
ה	ד	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
ו	ה	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
ז	ו	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
ח	ז	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
ט	ח	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
י	ט	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
יא	י	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
יב	יא	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
יג	יב	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
יד	יג	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
טו	יד	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
טז	טו	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
יז	טז	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
יח	יז	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
יט	יח	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
כ	יט	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
כא	כ	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
כב	כא	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
כג	כב	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
כד	כג	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
כה	כד	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
כו	כה	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
כז	כו	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
כח	כז	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
כט	כח	ל	ז	ט	ב	א	י	ה
ל	כט	ל	ז	ט	ב	א	י	ה

Lunæ.

Signacula siue characteres,
Dæmonij Lunæ.Dæmonij dæmoni-
orum Lunæ.Intelligentiæ in-
ligentiarum L.

Figurae geometricae
 novis potētia putantur. E
 spondet unitati atq; denario:
 centrum atq; circumferentia ej
 tus in unitatem redit, à qua e
 rum omnium finis & comple
 lus linea infinita, in qua non e
 minus ad quē, cuius principiū
 Elo: unde & motus circularis
 dē quo ad tēpus, sed quo ad ul
 miniū āplissima, & perfectiss
 cismus aptissima censetur. V na
 rāt, circulo sese cōmunire solēt
 tute quinarij numeri mirand
 imperiū, tū ex lineatura sua qu
 los obtusos, & extra quinq; e
 hexagonorum, quibus circum
 magna in se cōtinet mysteria,
 ris triāgulo, quadrāgulo, hexa
 & reliquis inquirendū & in
 quatenus multiplicibus diuer
 tuūtur, diuersas etiā nanciscu
 tutes, iuxta diuersimodū linea
 & proportionem. Figuram a
 Arabes summā potentiam ha
 que sit omnium cœlestium us
 firmissimum receptaculum, q

tenens quatuor ar
riptione, habēs long
am coelestium fortitudine conspiratam, quia
udo per rectitudinem angulorum atq; radio-
:suntq; stella tunc maxime potentes, quando
i quatuor obtinēt cardines, atq; radiorum su

vicem proiectione crucem constituunt. Ha-
betq; praeterea (quod supra ostendimus) cum quinario, sep-
tenario, nouenario potentissimis numeris maximam con-
uenientiam. Ab Aegyptijs etiam sacerdotibus ab initio
religionis inter sacras literas relata fuit, ut à futura salutis
apud eos allegoricè significans. Fuit etiam Serapidis pecto-
ri impressa, & apud Gracos magna ueneratione habita,
Verum quod hic ad religionem attinet, discutiemus alibi.
Illud aduertendum est, quicquid mirificum operantur fi-
gura, quando à nobis in chartis, uel laminis uel imagini-
bus inscribuntur, id non agunt nisi per uirtutem ipsis ac-
quisitam à figuris sublimioribus, ex amore quodam quem
naturalis aptitudo aut similitudo cōparat, quatenus ad a-
missim ad illas configurantur, quemadmodum ex opposi-
to pariete causatur echo, atq; in speculo concauo collectio
radiorum solariū, quos postea reperiens in
corpus uel lignum uel aliud cōbustibile, proti-
rat: siue quemadmodum cithara causat reboā
cithara, non nisi quia figura conformis & con-
specu su posita, siue ut dua in lyra fides aequi-
tracta, & ad eandem intentionem tempera
pulsatur una, subito tremuit & altera. Similiter
de quibus diximus, atq; characteres quicunq;
uirtutes figurarum coelestium, quatenus doi

A PHILOSO

is impressæ aut r

tanquam cōspiret figura ad consimilem figi
 gat. Et sicut hæc de figuris dicta sunt, ita p
 Geometricis corporibus intelligenda sunt, q
 ra, tetracedron, hexacedron, octocedron, ic
 cacedron & consimiles. Neq; uero præ
 quas figuras Pythagoras & illum secuti T
 atq; Plato, elementis & cœlis adsignarunt:
 onum cubum, octo angulorum solidorum &
 tuor planorum & sex basium quadratum i
 ra dederunt. Igni autē pyramidem quatuor
 gulorum, & totidē angulorū solidorū & i
 Aeris. norū tribuerūt. Aeri autē constituerunt octi
 octo basibus triangulis & sex angulis solid
 quatuor planis. Aquæ deniq; adsignarunt i
 basium uiginti, angulorum solidorum duode
 tem dederunt dodecacedrontem, ex duode
 pentagonis & uiginti angulis solidis, plan
 ginta. Harum autem figurarum & corpor
 eorum adinuicem respectus & proprietate
 mirabilia multa operari poterit in magna na
 spectiua, maxime quidem in speculis: & eg
 miranda conficere, & specula in quibus q
 terit quæcunq; uoluerit à longissima distan

Elementorū
 & cœli figu-
 ræ.

Terræ.

Ignis.

Aeris.

Aquæ.

Cœli.

De Musicali harmonia eiusq; uiribus a

CAP. XXIII.

Musicalis etiam harmonia nō est syde
 bus uiduata: est enim imitatrix omn
 sima: quæ cum corpora cœlestia opportu
 cœlestem influxū mirificè prouocat, omniūq;

stagnum a continenti procedentes, in circulum motæ cho-
 ream ducunt, dehinc ad litora reuertuntur. Eas M. Varro
 se uidisse testatur. Et sunt istis mirabilia: nam in Attico
 litore mare citharam sonat. Megaris saxum quoddam ad
 pulos ietus fiducinat, adeò magna uis est Musica. Ipsa
 dem animum mulcet, mētem erigit, praliatores ad bel-
 incitat, & singulorum operum labores fatigationemq;
 latur. Lapsos, & desperatos reuocat, uiatores confortat.
 Et dicunt Arabes, quòd cameli onera portantes confortā-
 tur canētib; ductoribus. Simili modo ferentes onera gra-
 uia cantant, & habilitantur atq; alleviātur ex eo; cantus
 enim delectationem operatur & habilitationē iracundos
 mitigat, tristes & anxios latificat, discordes pacificat,
 phreneticorum rabiem temperat, uanas cogitationes dissi-
 pat: hinc est quòd morbos aliquos corporis, & animi sic
 uel curari, uel inferri posse, Democritus, & Theophrastus
 affirmant. Sic legimus Terpandrum, & Arionem Me-
 thym

l
g
i
t
n
Timotheum, concentibus atq; so
consueuisse: nunc enim assuetis m
excitabant, nunc grauioribus ton
tos cohibebant. Sic David furente
fit. Sic Pythagoras luxuriosum
derata libidine reuocauit. Sic Ti
regem excitauit in furorem, rursus
xo Grammaticus in historia Dai
qui sonorum modulus tanta ui ho
rem se posse pertrahere iaculabat, u
te constare posset: cumq; regis iuss
pelleretur, animorum habitus son
re aggressus, inusitatae seueritatis
specie audientes ueluti mœstitia
deinde uegetioribus sonis seueritat
ta, ad iucundiores mentis statum,
motus, gestulationesq; inflecteb
modis ad tantum amentiae spiritum
rabiam usq;, & temeritatem pro
eos qui in Apulia à phalangio iaci
mesq; iacere, donec certum sonum
auditu saltat aptè ad numerum, ac
si post longum tempus consimilem
concitatur ad saltum. Et creditum
cos cum maxime dolent, tibiae n
Narrat idem ex Theophrasto, u.

tibia modulam

: & Democritus ipse
ibiarum concentum plurimis hominum morbus
dicinam.

De sono atq; concentu, & unde illis mirabilitas in
 operando.

CAP. XXV.

Esse præterea in sono uirtutem ad cœlestia dona capi-
 enda nō negabimus, si cum Pythagora, & Plato-
 ne senserimus, cœlum harmoniaca compositione constare,
 harmonicisq; tonis atq; motibus cuncta gubernare, ac ef-
 ficere: cantus quàm instrumentalis sonus plus potest, qua-
 tenus per harmoniacum concentum, ex mentis conceptu,
 ac imperioso phantasiæ cordisq; affectu proficiscens, si-
 mulq; cum aëre fracto ac temperato, aërium audientis spi-
 ritum, qui animæ atq; corporis uinculum est, motu facile
 penetrans, affectum animumq; canentis secum transfe-
 rens audientis affectum mouet affectu, phantasiam afficit
 phantasia, animum animo, pulsâtq; cor, & usq; ad pene-
 tralia mentis ingreditur, sensim quoq; mores infundit: mo-
 uet præterea mēbra atq; sistit, corporisq; humores. Hinc
 in mouendis affectibus tantum confert harmonia, ut non
 modo naturalis, sed etiam artificialis & uocalis uim ani-
 mis atq; corporibus inferant. Necesse est autem omnes con-
 centus ex conuenientibus fundamentis procedere, siue in
 fidibus, siue in fistulis, siue in uocibus sint, si in unum de-
 beant conuenire. Neq; enim rugitum leonū, mugitum boū,
 hinnitum equorum, i. editum asini, grunnitum porci quis
 conuenire faciet: nec ex lupi, & agni neruis factæ fides in
 cōsonantiam aliquam deduci possunt, quia eorum dissona
 sunt fundamenta. Cōueniunt tamen multorum hominum
 uoces uariæq; , quia unicum secundum speciem est ipsis

ies uisibiles, in
um sensuum.

De conuentiā eorum cum coelestibus: & qui
concentus, quicq; soni singulis stellis ref
dent.

CAP. XX. I.

CAeterum nunc scias, quod ex planetis septem, Sa-
turnus, Mars, atq; Luna plus uocis habet, quam cō-
centus. Habet autem Saturnus uoces tristes, raucas, gra-
ues, tardas, & ueluti ad centrū coartatos sonos. Mars ue-
rò asperas, acutas, minaces, ueloces, iracūdas. inter has Lu-
na obseruat medias. Iupiter uerò, Sol, Venus, atq; Mercu-
rius possident concentus: habet tamen Iupiter concentus
grauēs, constantes, intentos, suaues, hilares, & iucundos.
Sol uenerabiles, intentos, puros, & cum gratia dulces. Ve-
nus autem lasciuos, luxuriosos, molles & uoluptuosos, &
in circumferētia dissolutos dilatatosq;. Mercurius uerò ha-
bet concentus remissiores, multiplices, & cum quadā stre-
nuitate letos, & iucundos. Ex particularibus uerò concen-
tibus, & proportionatis, tonus musis nouem obtemperat.
Iupiter habet gratiam uocis octauae simul & quintae, sci-
licet diapason cum diapente. Sol obtinet octaua uocis me-
lodiā, scilicet diapason, similiter per tonos quindecim dis-
diapason. Venus tenet gratiam uocis quintae, scilicet dia-
pēte: Mercurius habet diateffaron, scilicet gratiā quartae.
Veteres praeterea tetrachordi ueluti quatuor elemētorū nu-
mero cōtenti, Mercurio inuēto quatuor nervos habuere,
ut Nicomachus autor est: quorū hypate terrā, parhypate,
uel mese aquam, nete, uel diezeugmenon, aut hyperbolaos
ignē: parenete, uel synemmenō aërem resignare uoluerunt.
Deinde uerò Terpander Lesbicus septimā chordam inue-
niens,

um num

m sequit

ra illis simul atq; quatuor ha
 & Doriū aqua & phlegm
 Lydiū sanguini & aëri, Mix
 sonare putabant. Alij ad cœ
 ciētes, Doriū Soli, Phrygiū
 Saturno, hypophrygiū Meri
 doriū Luna, hypomixolydiū
 terea cum his concentuū mo
 cœlos referebant, sed non eo
 cœlorū animas de nouē Mus
 musam dicunt concentum n
 adscribentes: Clio autem cui
 & chordam proslābanome:
 curius hypophrigium modus
 possident: Terpsichore cun
 rhypacehypatō: Melpomene
 hypaton coaptantur: Erato
 patemesen custodiunt: Eute
 pate meson conueniunt: Pol
 dium, & lichanos meson se
 hypermixolydius modus at
 quæ ita in sequentibus uersu

Germinat in primo noē.

Quæ terræ in gremio

Persephone, & Clio spn

Nascitur, hinc ortun

Dat hypochorda sequēs 1

Calliope, interpres p

lit hyp

s.

re occi

aphis.

⁂ Titan statuunt mihi crede modū, qui
quarto Dorius esse loco.

Vult Erato quintum Phrygio præscribere neruum,

Mars quoq; non pacem, prælia semper amans;

Lydius Euterpes Iouis, & modulamen habebit,

Dulce tenens iussit sexta quod esse fides.

Septeno Saturnus agit Polymnia neruum,

Principium mixolydius unde capit:

Vrania octauam dum perscrutatur amicam,

Versat hypermixo lydius arte polum.

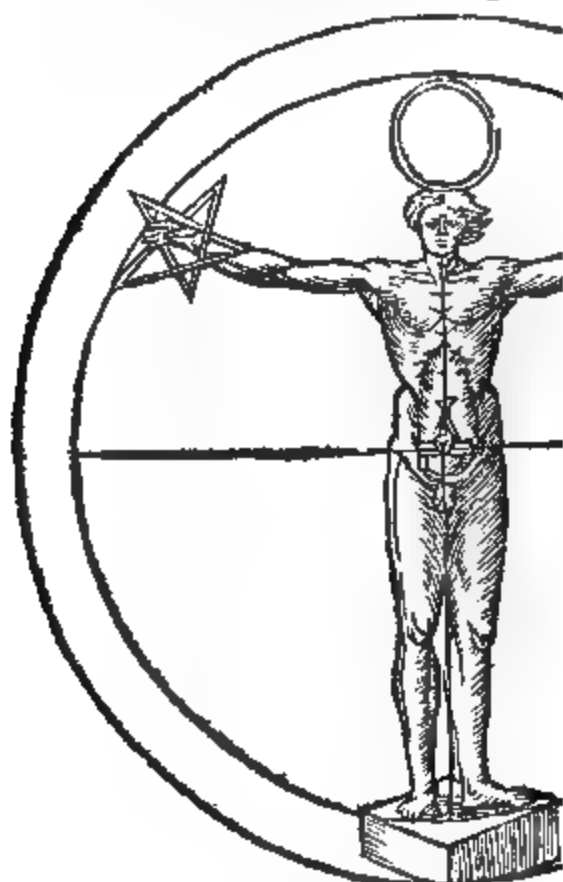
Nonnulli etiam coelorum concentus ex eorundem ad inuicem distantia rimantur: nam id spatium quod à terra ad lunam interiacet, uidelicet centū, & uiginti sex milia stadiorum Italicorū, toni interuallū facit: à luna autē ad mercurium dimidiū illius spatij facit semitonium: tantundē illo ad Venerem facit aliud semitonium: inde uerò ad Iovem triplum quasi tonum, & dimidium statuit diapen. Luna autem ad solem duplum cum dimidio faciens diaterron: à sole uerò ad Martem rursus tantum est interuallum quantum à terra ad lunam, faciens tonum: inde ad Iovem dimidium illius aliud faciens semitonium: tantundē ab illo ad Saturnum etiam constituens semitonium à quo ad stellatum orbem iterum semitonij spatium interiacet. Est itaq; à sole ad coelum stellatum diastema accessaron duorum tonorum cum dimidio: à terra autem sectum diapason sex tonorum integrorum. Iam uerò etiam ex proportionē motuum planetarum ad inuicem, cum octauo coelo resultat harmonia omnium suauissim

in habent in alijs compositis, consequuntur. hinc anti-
 omnes, digitis olim numerabant, & digitis numeros
 indicabant, ex ipsisq; humani corporis articulis, omnes nu-
 meros, mensuras, proportiones, ac harmonias inuētas fuis-
 se, probare uisi sunt. Vnde ad hanc corporis commensura-
 rem, templa, aedes, domos, theatra, insuper & nauigia,
 machinas, & quodcunq; artificij genus, & artificio-
 rum edificiorumq; quaecunq; sunt partes, & membra, pu-
 olūnas, epistylia, bases, antes, stilobates, & huiusmodi
 ra omnia partiūtur, atq; ex humano corpore deducūt.
 n & ipse deus docuit Noē fabricare arcā ad humani
 corporis mensurā, ut qui ipse totam mundi machinā huma-
 no corpori symmetrā fabricauit: unde ille magnus, hic ue-
 rò minor mundus nuncupatur. Hinc microcosmologi nō-
 nulli, humanū corpus per sex pedes, pedem uerò per X. gra-
 lus, & gradum quemq; per minutias V. metiuntur: unde
 numerantur LX. gradus, qui faciunt minutias CCC. qui-
 bus aequiparantur totidē cubiti geometrici, quibus descri-
 r s . pta est

Ex humanis
 articulis nu-
 meri, & men-
 surę repertę.

pta est arca à Mose: sicut enim corpi
longitudine trecentorum minorum
quaginta, in altitudine triginta: sic &
cubitorum trecentorum, latitudo qu
triginta, ut sit utrobique longitudinis
pla proportio, ad altitudinem decupli
tudinem superpartiens duas tertijs:
membrorum commensurationes san
consonantes, & cum mundi membr
suris sic convenientes, ut nullum sit n
quod non respondeat alicui signo, ali
gentia, alicui diuino nomini in ipso
autem corporis mensura tornatilis
proueniens, ad ipsam tendere dignos

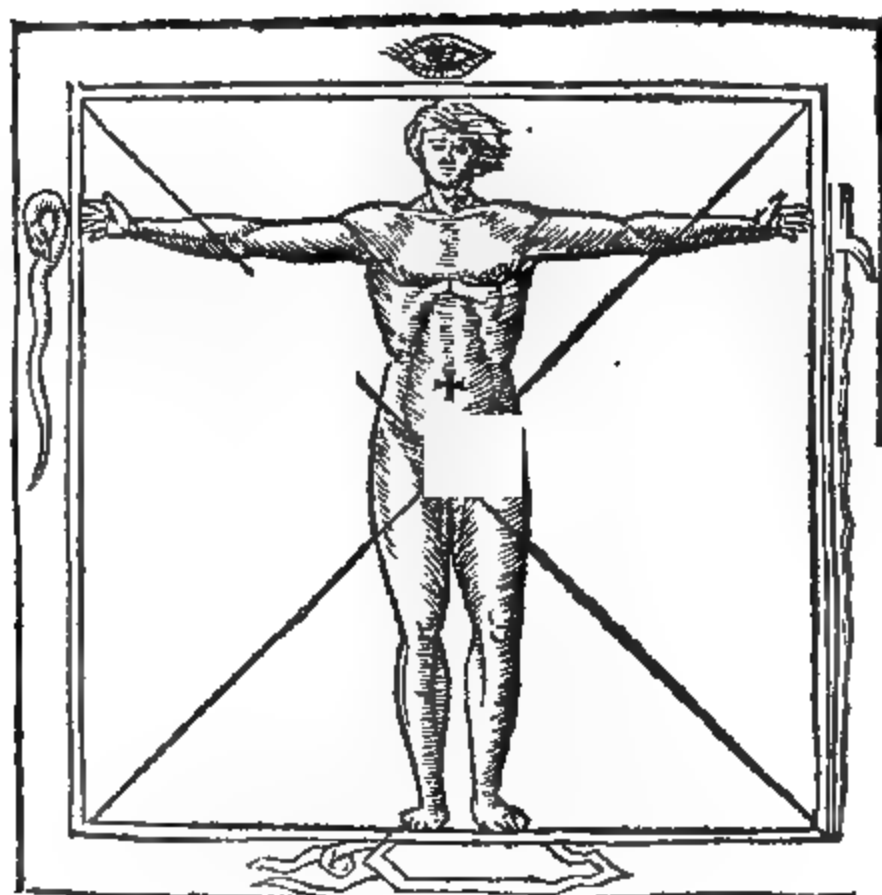
idrat

roportionatissi-

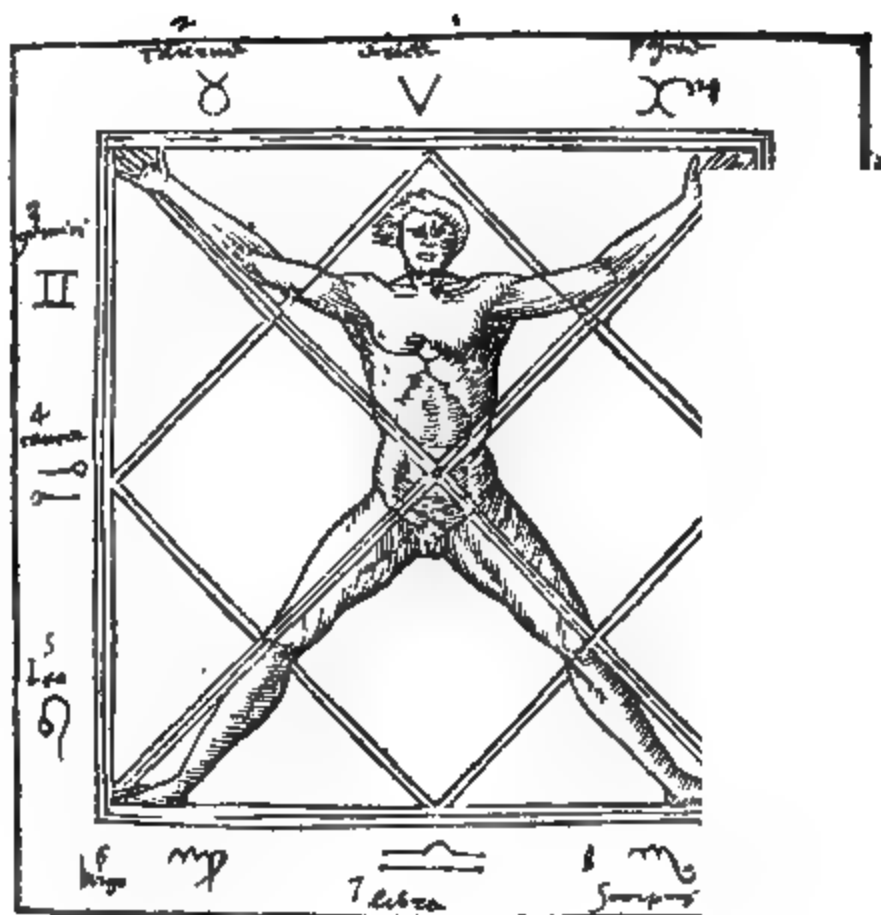
atua

i coniunctos pe-

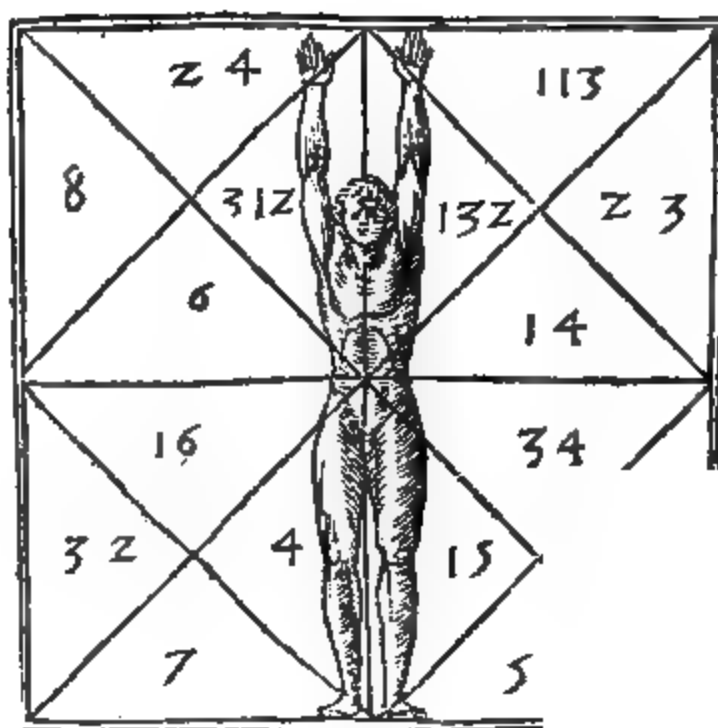
mo, quadratum constituet equilaterum,
est in imo pectinis.

trorsumq; in
 epitis lineam
 iq; digiti a-
 m supra um-

itur,
 & ita
 ex-
 illius
 um-

Sed iā ad particulares mēsuras peruenia-
 minus sub alis, medietatē suā cōtinet lōgi-
 diū est in imo pectine: abinde uerò sursum
 inter utraq; mamillas, & à medio pecto-
 cem, utrobq; pars quarta: similiter ab in-
 genua, & inde ad extremos talos pars h-
 dē est latitudo spatularū ab uno extremu
 est lōgicudo à cubito in extremū longior.

TA

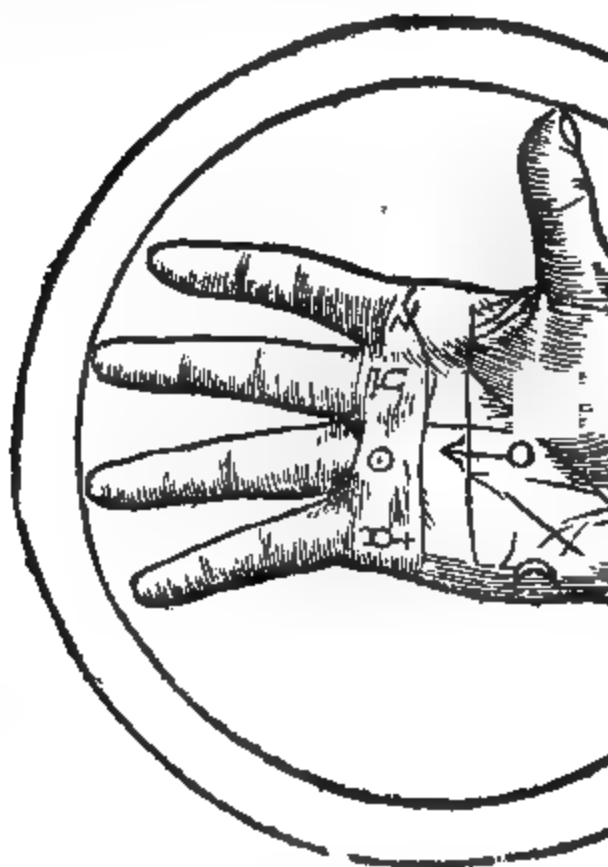
tuor

que

que uerò in cinclura est, pes i
palmi sex: pedē uerò quatuor:
itaq; hominis longitudo palmi
digitorū sex, & nonaginta.
pectoris, pars longitudinis sex
mū frontē, & radices imas c
septima: corporis robusti, &
longitudinis sexta: procerior
Varrone, & Gellio testibus,
tem septē pedum excedere. D
quod à restricta manus usq; i
spatiū est: & quod à pectore
sum ad suprema labra, siue de
quodq; est inter extrema ossi
gentiū, & quod à plāta pedis
mediā genu rotulā, omnes h.
& septimā totius altitudinis
imo mēto in summū uerticē, p
à cubito in finē spatularū: tan
hominis cinclura diameter.
frontē, & imas radices occip
dinis partem quintā: tantun
cloris. Hominem quadratū,
cies nouem, procerum uerò d
nes hominis longitudine par
usq; in extremum mentum, u
siue supremo pectoris ad sum
inde ad umbilicum, tertia: ab

uertice ad imas nares: abinde ad supremū pectus, secūda: et
 cōsequenter ad supremū stomachū, tertia: ab eo ad umbili-
 cū, quarta: & inde ad imū pecten quinta, ubi est mediū hu-
 mane longitudinis: à quo usq; in extremas plantas, sunt
 quinque; alie partes, quæ prioribus iunctæ, faciunt decem inte-
 gras, quibus proinde corpus omne mēsurā proportionatissi-
 ma cōmensuratur: nā facies hominis ab imo mento ad sum-
 mū frontē & radices imas capilli est, quanta p-
 cima. Manus hominis à restricta usq; ad extre-
 digiti, etiā pars una: similiter inter utraq; mam-
 elæ, pars una: & ab utrisq; ad imā gulā, triang-
 laterus. Frōtis inferioris ab una aure ad alterā,
 partis unius: totius autē pectoris latitudo, uide-
 mo pectore ad iuncturas spatularū, utrobique pa-
 qua faciūt duas. Circulus capitis transversus ad
 superciliarū per supremū frontē usq; in finē occi-
 minatur capillitiū, etiā partiū duarū: ab hyper-
 cus ad iuncturas articularū manus, et intrinse-
 lis ad confinia palmarū & digitorū, partes tres: a-
 pitis per mediū frontē, partiū triū. Circulus cinctura lumbi
 partes quatuor, in robusto homine: in delicatiori corpore,
 partes tres cū dimidia, seu, quantum est à summo pectore in
 s imum

imum pectus. Circulus pectoris per ala-
 quinq; uidelicet quantum longitudinis
 summo uertice ad nodum gulae, sunt tot
 decimae tertiae: eleuatis in altū brachijs, et
 mo uertici. Caterum nunc quae adhuc r-
 tiones sibi aequales sunt, spectemus. Quae
 summū pectus, tanta est latitudo colli: quae
 clare ad umbilicum, tanta est colli circ-
 mento in supremum uerticem, tanta est
 quantum est ab intercilijs ad summas na-
 distat productio menti: quantumq; à
 mentum, tantū à iugulo ad imam gulā.
 tercilijs ad interiores angulos concauita-
 rium prominētia, Et quod ab imis nar-
 supremi labri interstitiū est, haec tria su-

us iuncturā, atq; ab in-
 parte sylvestri, in do-
 ij usq; in imam iunctu-
 rus, omnes hæ portiones
 iculus altitudinem fron-
 m unguē equat nasum,
 nares: primus & maior
 o quod est ab imis nari-
 ndus medij tantus est,
 um inferioris labri: ter-
 ra narium: tota autem
 r pollicis articulus dat
 io mento ad supremum

inferioris labri. minor uero quantum à supremo imi labri
 ad imas nares: omnium extremorum articularum quos o-
 nychios uocant, ungues obtinent iustam medietatem.
 Ab intercilijs ad extremos oculorum angulos tantum est,
 quantum ab angulis illis ad primas aures. Altitudo fron-
 tis, longitudo nasi, latitudo oris per supremum labrum,
 inter se sunt equalia. Similiter palmaris latitudo & plan-
 taris eadem. Altitudo quæ est ab imo talo ad summum
 pedis, equalis est longitudini, quæ est à summo pedis ad
 extremum unguem. A summo frontis ad interstitium
 oculorum, & ab illo ad imas nares, & proinde ad ex-
 tremum mentum, partes sunt æquales. Iuncta supercilia o-
 cularum, circulos æquant; & semicirculi auricularum æ-
 quant os apertum. Vnde circuli ocularum, aurium & a-
 perti oris, sunt æquales. Latitudo nasi est quanta longitudo
 oculi: hinc spatij illius quod est inter utranq; extrema-
 tem oculorum, duas partes oculi tenent: tertiam nasus

intermedius excipit. A' summ
 facit umbilicus: à supremo pe
 designat nodum gulæ: à summ
 medium locat oculos: ab oculor
 mētum, medium dat imas nar
 mentum, medium dat extrem
 autem distātia pars tertia, da
 rius. Sunt præterea omnes isti
 multiplices & harmonicos ce
 tes: nā digitus grossior qui pol
 tremo lacerti apud pulsum &
 lari mensura, est in proportion
 tinet enim illam bis & media
 dem uero ad armum brachij in
 lus, subtripla: cruris autem siue
 brachij, est proportio sesquialt
 lisq; proportio colli ad tibiam
 Coxæ autem proportio ad bra
 poris ad truncum est proportio
 thorace ad crura usq; ad plāta
 lo usq; ad umbilicum ad lumb
 trunci, dupla: latitudo iliorum
 altera: capitis ad collum, tripi
 pla: eademq; ad pernam & pe
 inter prima tempora ad eius a
 sunt quæ passim reperiuntur in
 mani membra secundum eorū
 nem, altitudinem & circums
 lestibus ipsis conueniunt: quæ
 per multiplices proportionēs

monia:dupla
 , bis diapaſon
 es & comple
 : nam homini ſano
 omplexionum pon
 to:phlegmatis,qua
 ut utrobique; per or
 tertium, & ſecūdi
 ultimum, octupla.
 rimo anno pondus
 to, quatuor: & in-

de pro curſu pari in annum quinquageſimum habere cen
 tum drachmarum pondus, à quo decrementa rursus ad æ
 quilibrium ſupputentur, quæ ambitu peracto ad metam re
 deant eandem, nec ſupereſſe ſpatia uitæ eius uisceris
 pſu: ex qua ratione centum annorum hominum uita
 cunſcripſit: & hanc etiam Aegyptiorum hæreſim
 teſtatur Plinius. Ipsi etiam humanorum membroru
 tus, cœleſtibus motibus correſpōdent, & habet qui
 mo in ſe motum cordis ſui, qui ſolis motui reſponden
 arterias in totum corpus diffuſus, & annos, & mē
 dies, & horas, & momenta nobis certiſſima regul
 cat. Compertus præterea eſt per anatomistas neruus
 circa micham, qui tractus ſic cūcta hominis mem
 ber, ut ſingula proprijs motibus moueantur: cuiusm
 elu putat Ariſtoteles à deo etiam mundi membra
 ri. Et ſunt in collo duæ uenæ, quæ in iugulo ubi ſci
 tur, caput ſubeunt, quibus foris ualide apprahenſis
 collabuntur homines ſenſibus ereptis, quouſq; ren
 tur. Ipſe itaq; mundi æternus opifex, miſſurus anit

corpus uelut domicilium, priu- la
 hospitium, nobilissimumq; a.....u
 re condonat, quod tunc etiam anin
 conscius, pro habitu suo sibi adfing
 Aethiopum populi, qui Gymnosop
 gebantur, quod testatur Aristotele
 qui fortissimi & opulentissimi effi
 tantum, qui forma essent pulcherrin
 quippe quoniam animorum magnic
 effigie sese uicissim intueri posse arb.
 siderantes multi admodum tum ue
 philosophi, qui abditarum in ipsa na
 rum secreta rimati sunt, ausi sunt ass
 uitium euenire, nullamq; dispropor
 qua non etiam animi uitium intes
 quia certum sit, alterum alterius o
 & coalescere atq; operari.

De animæ humanæ compo-
 sitione. C A

Sicut consonantia corporis con
 sum mensura ac proportione,)
 constat debito temperamento propo
 tum & operationu, quæ sunt concup
 ratio, quæ sic comproportionantur:
 scentiam habet proportionem diapa
 tessaron: irascibilis autem ad concu
 portionem diapète. Quando itaq; cu
 corpore etiam proportionatissima ce
 stat talem hominem etiam in donor
 cissimam sortiri sortem, prout anin

venien
 adum
 tet il-
 nt, in
 'cien-
 a . . .
 t . . .
 ndi ni
 pen-
 pulsi-
 ue: re
 n pri-
 . . .

per rationem: cœlo, per intellectuū: exitq; anima
 um harmoniam secundum quod temperantur hæc
 mortali corpore. Sapientes igitur antiqui cognos-

corporum & animarum
 fas, iuxta diuersitatem cor
 stra usi sunt musicis sonis &
 dam corporis sanitatem &
 etiam ad conducendum ar
 usq; hominem cœlesti har
 totum cœlestem. Nihil pr
 bus musicali harmonia eff
 cœlesti collapsi, concentu
 inimicum nequeunt sustin
 lum spiritui nequam fure.

1 antiquis prophe
 2 icramenta cogno
 3 cijs illati sunt.

De obseruatione cœlesti
 co necessaria.

Omnis uirtus natur
 liora, quando non
 nitur, sed etiam opportuna
 electa (uidelicet quando ui
 sectum quem desideramus
 stibus multis adiuta) infor
 quam proprias scēminas su
 subijciendo. Sunt itaq; obs
 motus, & aspectus stellaru
 gradibus, & qualiter hæc
 nem & latitudinem clima
 litates angulorum, quos de
 stium super figuram rei, seci
 zes cœlestes. Sic quoties ope

Quæ in quo
 nis opere ob
 seruanda.

Planetz quo
 modo obser
 uandi.

ol-
in
ris
ues
fe-
fer
es:
fal
uel Luna quomo
uel do obseruan
da.
itū
o-
ob Mercuriu
diligente
obseruād

Imeator, quando concreditur bonis, eorum auget bonita-
tem: quando malis, eorum malitiam influit. Infortunatum
autem dicimus signū uel planetā, per Saturni uel Mar-
aspectrum, maxime oppositum uel quadratū: hi enim asp-
ectus sunt inimicitiae: coitus uero & trinus atq; sextilis.
Aspectrum, sunt amicitiae: inter hos fortior est coniunctio: u-
runtamen si per trinum iam aspiciens, planeta etiam sus-
piatur, aestimatur quasi iā coniunctus. Solis uero cōiunctio
nē omnes planetae timēt, aspectu gaudent, trino & sextili.

Quando planetae sunt potentioris influen-
tiaē.

CAP. XXX.

Potētes uero habebimus planetas, quādo sunt in domi-
cilio, uel exaltatione, uel triplicitate, uel termino, uel
facie, extra combustionē directi, in auge & in figura cœli
dominantes, scilicet quando sunt in angulis, maxime oriē-
is, uel decima, uel in plagis mox succedentibus, uel in suis
gaud

Th-

fi-

s, fi

us

au

m- Stellarum fi-

xarum nato-

ur- ræ unde di-

m- noscantur.

m- Planetarum

m, colores.

o-

us,

is,

es

st

q- Stellæ fixæ

lucidiores.

Hologos prima & secunda magnitudinis. Ex his narra-
tibi aliquas potiores ad hanc facultatē, quæ sunt Vmbi
us Andromedæ, in uicesimo secundo gradu Arietis, de
natura Veneris & Mercurij: alij Iouiam atq; Saturniam
unt. Caput Algol, in decimo octauo gradu Tauri, de na
tura Saturni & Iouis. Pleiades in eiusdē gradu uicesimo se
cundo, sydus natura Lunare, & complexione Martiū. Itē
Geminorum gradu tertio Aldeboram, de natura Mar
& cōplexione Veneris: sed Hermes hāc locat in uicesi
mo quinto Arietis. In eorundem Geminorum gradu deci
mo tertio Hircus, de natura Iouis & Saturni. In Cancri
gradu septimo, Canis maior, Veneris: in eiusdem decimo
quinto Canis minor, Mercurialis natura, & complexio
Martius: in uicesimoprime gradu Leonis est stella re-
gula quæ dicitur Cor leonis, de natura Iouis & Martis.

In Virg

tenebr
 rum potestates, de q
 paruerit aurora, arb
 sta loquens de catul
 licentiam, infert: O
 cubilibus suis colloc
 bit homo ad opus su
 gionem teneat, atq;
 psum cor, sic cœlo &
 sum mundum, & c
 temporum autor, à c
 zeraq; temporum q
 ali stella locum
 dēre habet: ut, cum i
 psumq; hominis spi
 mero dicitur, & ab
 inesse menti, quales
 ac moderator adfer
 lum omnium cœlestiu
 gulis mensibus Soli
 tur, & uelut stellar
 cundissima, Solis ca
 radios & influxus
 do sibi vicino uelut p
 psam influunt ultim
 superiorum influxu
 fundit: manifestius
 nit, motusq; eius m
 propinquitate quan
 inter utraq; superio

Lunæ in in-
 feriora ui-
 ses.

est, quasi Lunæ motus
 ferioribus diligēter ob
 seruandus.

et, sit, &
 licet ab
 Sole, quo
 pro illius
 quarta, ue
 cunda, ca
 ta, frigida

humida. Et licet ipsa sit syderum inf
 conceptus omnes explicat: ab ea e
 pit rerum series, quam Plato uocat
 unaquaq; res aut causa alteri conne
 ct, quousq; deueniatur ad supremam
 à qua pendēt omnia. Hinc est, quod absq
 media, uim superiorū attrahere omnino
 de iubet Thebit, ad captandā alicuius s
 cipiendum esse lapidem & herbam illi.
 Luna eandē stellam aut feliciter subit, a

De xxviii. mansionibus Lunæ,
 uiribus. CAP.

ET quoniam Luna uiginti octo a
 tum zodiacum metitur: hinc est
 pientes & uetustissimi Astrologi octo
 siones Lunæ concesserunt, quæ in octaua
 uersis earundem syderibus & stellis quæ
 ut inquit Alpharus, diuersas proprietat
 riuntur, quas dum Luna peragrat, alias
 potestates atq; uirtutes. Mansionum aut
 sententiā Abrahami, unaquaq; duodec

ta minuta,
 um nomina
 Zodiaco octaua sphaera sui
 hoc est, cornua arietis. Init.
 ue sphaera. Facit ad ii
 est. Allothaim siue
 initium eius ad eiusdem si
 quinquagesimoprimum, seci
 Confert ad inueniendos th
 uorum. Tertia uocatur A
 est, pluuias siue Pleiades:
 cōpletis uigintiquinq; , m
 quinquaginta uno secundi
 ribus, & operibus alchyn
 debaram aut Aldelamen,
 tauri. Initium eius à gradu
 cunda decima septima eius
 structionem & impedim
 aurisodinarum, fugam rep
 diam. Quinta est uocata
 tium eius est post Tauri g
 nutum uicesimum quintur
 fert ad reditum ex itinere
 confirmat adificia, largiti
 Sexta appellatur Alham
 paruum lucis magnæ. Init
 decimum septimum minu
 norum. Facit ad uenation
 dictam principū: destruit
 perā medētis. Septima dic

hoc est, cauaa Leonis. Prosperitatem dat meisibi
utionibus, sed obeſt nauigantibus: bona autem,
et captiuis et ſocijs meliorandis. Decimaterti
Alhayre, hoc est, canes aut alares uirginis. Vale
olentiam, lucrum, itinera, meſſes et liberation
orum. Decimaquarta dicitur Achureth uel A
lijs Azimeth uel Alhumech ſiue Alcheymech.

spica uirginis, uel spiri-
 torum, ad sanandum
 obest itineribus per u-
 quarta cœli. Sequitur
 in capite Libræ, mans-
 eius Agrapha uel A-
 tum uolans: cōfert pr-
 puteis, facit ad diuori-
 domorū & inimicor
 sexta dicitur Azub
 Scorpj, impedit itine-
 ria, ualet ad liberatio-
 tur Alchil, id est, cor-
 iniquioris fortune, ad
 ficia, & confert nau-
 chas uel Alrob, id est,
 zione & conisuratione
 uindictā de inimicis:
 ficia. Decimanona d-
 Hycula uel Axala, ic-
 dū ciuitates, & ad ca-
 mines de locis suis, &
 perditionem captiuorū
 est, trabs: facit ad cicu-
 carcerū, destruit diuiti-
 re ad locum aliquem. 1
 Albeldach, quod est a
 adificijs & uiatoribu
 cōpleta est tertia cœli
 siones ultimam cœli q

ms à capite Ca-
 ich uel Zandel.
 rum & capti-
 is. Vigesimaliter
 glutens: facit
 sanatione egror
 l Chadexoad,
 tia coniugato-
 nagislerys, &

impedit, ut non compleantur. Vicesima quinta dicitur Sa-
 alabra uel Sadalachia, hoc est, papilio siue expansorium:
 ,icit ad obsidionem & uindictam, destruit inimicos, facit
 diuortium, confirmat carceres & adificia, accelerat nun-
 cios: facit ad maleficia contra coitum, & ad ligandum
 quodcunq; membrum hominis, quod non possit facere offi-
 cium suum. Vicesima sexta dicitur Alpharg
 Mocaden, id est, hauriens primus: facit pro un-
 lectione hominum, pro salute captiuorum, destr
 & adificia. Vicesima septima dicitur Alcha
 halgalmoad, id est, hauriens secundus: auget n-
 ces, lucrum, sanat infirmitates, sed impedit adifu-
 carceres, facit periclitari nauigantes, & adiu-
 rendum mala cui uolueris. Vicesima octaua &
 catur Albotham siue Alchalth, id est, pisces: a-
 & mercimonia, securat itinerantes per loca p-
 eit ad gaudium coniugatorum: sed confirmat ci-
 facit perdere thesauros. Et in istis uigintiocto
 bus latent multa secreta sapientie antiquorum
 operabantur miranda in omnia quæ sunt sul-
 na: & attribuerunt singulis mansionibus sua

iurnæ ad no-
 cturnæ sin-
 go inæqualiū
 Magis obser
 Quippe sicut
 des sunt, a-
 di unam con
 s planetarijs

I quod non solum res naturales, ue-
 ciales, quando superis ritè sunt expositæ,
 ab agente potentissimo uitaq; mirabili, q
 coelestem sæpe mirificam largitur, quod
 Aquinas doctor sanctus, ita confirmat:
 i dicit etiam uestes & ædificia & quæc
 ritam à sideribus suscipere qualitatem.
 do mixtione & applicatione rerum natu
 imaginibus, sigillis, annulis, speculis & q
 strumentis, opportunè scilicet sub certâ co-
 caus, coelestem quandam illustrationem
 dum aliquod suscipi posse confirmant. Cæ
 porum radij animati, uiui, sensuales, dote.
 uamq; uehementissimam secum ferentes,

momento ac subito tactu
 inunt vires, etiam in mate
 men largiuntur imaginibus
 certa materia fabricentur.
 cum specifica simul operi
 lis sit figura cœlesti: talis n
 naturaliter operi ac cœlesti
 figuram cœlesti figuræ sim
 Et vires cœlestium corpo
 cœleste munus subito in se
 zerum, Et res aliæ per obec
 Vnde inquit Ptolemæus in
 res o. unt cœlestibus, n
 ginibus: sicut non solum si
 pioni cœlesti, sed etiam im
 rit opportunè sub eius asce

De imaginibus Zodiac
 lis concipiant ulteu

Imagines autem cœleste
 iusmodi imagines config
 rime: quedam visibiles Et
 nables, ab Aegyptijs, Inc
 signata: partesq; earum sic
 quedam sint ab alijs distin
 diaco circulo imagines duo
 signorum: harū itaq; Arien
 citatē cōstituentes igneam
 contra febres, paralysem, h
 omnes infirmitates frigidas
 gestantem gratum, facundu

is: Faciebāt quoq;
 nelancholica, hy-
 lum morbos, hora-
 te, quæ quidem fa-
 culum & contra
 liarum, faciebant
 lium cœli obtine-
 varius, quia tripli-
 alem, atq; domi-

cilia sunt Mercurij, Veneris, & Saturni, dicuntur mor-
 bos effugare, & conducere ad amicitiam &
 ualere contra melancholiam, & conferre sa-
 præcipue Aquarium ferunt liberare à febre.
 tem Cancer, Scorpium atq; Pisces, quia tripli-
 stituunt aqueam & septentrionalem, ualer-
 bres calidas & siccas, item contra ethicam &
 siones cholicas. Scorpium uero, quia inter m-
 uat genitalia, prouocat ad luxuriam. Confi-
 tem ad hoc ascendente eius facie tertia, qua
 & faciebant eandem contra serpentes & se-
 nena & demonia, ascendente facie eius sec-
 facies solis & decanatus Iouis. ferturq; ges-
 reddere sapientem, & colorem efficere bonu
 mago Cancræ efficacissima contra serpentes
 quando Sol & Luna in eo cōiuncti, ascendu-
 ma uel tertia: hæc enim est facies Veneris, dec-
 illa uero facies Lunæ, decanatus Iouis. Dicunt
 ri serpentes, cum Sol sit in Cancro. Item Taur-
 Capricornus, quia triplicitatem constituunt
 meridionalem, curant infirmitates calidas,

cham:

100

s ac religiosos: quia domicilia sunt
& Saturni. Fertur etiam capricornu
incolumes, & loca tuta efficere, quia ex

De imaginibus facierum earum
atq; de his quæ extra Zodiac
ginibus. CAP.

SVnt præterea in Zodiaco imagine
iuxta numerum facierum, de quibus
rius) scripsit olim Teucer Babylonicus
thematicus, post quem scripserunt de
Dicitur itaq; in prima facie arietis asce
nis simulacrum, stans quidem, & albi
cinctiq; magni corporis, ruffis oculis, u
irato similis: & est imago significans &
fortitudinem, altitudinem & inuerecun
facie ascendit forma mulieris, inducæ ex
ste rubra, & subtus alba, alterum prote
facit hæc imago ad nobilitatem, altitudi
gnitudinem dominiij. In tertia facie orit
albi, pallidi, ruffo capillo, & rubra ueste
manu auream armillam gestas, & ligne
feres, inquietus & irato similis est, quia
bona quæ uelit. Confert hæc imago ingen
nem, gaudia & pulchritudinem. In prin
dit uir nudus & spiculator siue arator, e
nandum, arandum, edificandum, popula
terras, & ad artes geometriæ. In secunda,
nudus, tenens in manu clauem: confert pe
tatem, dignitatē super populos. In tertia fi

est imago necessita-
 & uris. In prima
 us. uirga, & ipse
 : sapientiam & scien-
 bus non est utilitas. In
 ianu est fistula, & al-
 significant agilitatem
 ioculatorum & præ-
 inquisitiones cum la-
 cēs arma, atq; uir stul-

... istra tibiā: & signi-
 ationes eorum sunt, obliuionis, indignationis, audacia,
 orum, trufarum, & uerborum inutilium. In prima fa-
 cie cancri ascendit forma puella uirginis, pulchra ornata
 uestibus, coronam gerentis in capite: præstat acuitatē sen-
 suum, subtilitatem ingenij & amorem hominum. In se-
 cunda facie ascendit uir decorus indutus uestibus, siue uir-
 & mulier ad mensam sedentes & ludentes: confert diui-
 tias, hilaritatem, lætitiā & amores mulierum. In tertia
 facie ascendit uir uenator cum lancea & cornu, educēs ca-
 nes ad uenandum. significatio eius est contrariandi homi-
 nibus, insequendi fugientes, uenandi, & occupādi res per
 arma & rixas. In prima facie leonis ascendit uir super leo-
 nem equitans: & significatio eius est audacia, uolentia,
 crudelitatis, malepiorum, libidinis & suslinendi laboris.
 In secunda facie ascendit imago manibus eleuatis, & uir,
 super cuius caput corona, & forma uiri irati & minabū-
 di, in dextra habens gladium euaginatū, & in sinistra chy-
 peum: & sunt significationes eorum super rixas occultas,
 & uictorias ignotas, & per uiles homines, & super occa-
 siones

siones litium & praliorum. I
 uenis in cuius manu scutica,
 & turpis faciei: & significa
 tis, & demittendi de suo pro
 uirginis ascendit figura puella.
 & significatio eius est congr
 elu, arandi, seminandi & po
 dit uir niger, indutus ex cori
 tenens loculos: & significati
 gationem substantia, & ad a
 mulier alba & surda, siue ho
 significatio eius est ad debili
 clammamentū membrorum, &
 & depopulationem terrarum
 dit forma irati uiri, in cuius
 libro legentis: & operatio ei
 rorum & debiliū contra n
 facie ascendunt duo uiri seni
 uestitu in cathedra sedēs: &
 gnationem contra malos, &
 ta cum bonorum ubertate. In
 mens, arcū tenens: & ante
 una manu panem tenens, al
 istorum est ad libidinem ne
 gulam. In prima facie scorp
 & habitudinis, ac duo uiri
 rum est ad decorem & pulch
 fidias, deceptiones, detractio
 da facie ascendūt uir nudus
 ra sedens, & ante illum due

ophan
nines.
g. ma
bria
pr
id
m, ma
r plo-
litiā,
imilis
ignifi
ritina
g. res
mulie
eorū

D

E

F

G

H

pecunias in mēsa colligēs: et significatio eius est in
a gubernandi, & in cupiditate substātie, & in a
n prima facie aquarij ascēdit forma viri prudētis,
a mulieris nētus: & significatio eorū est in cogita
labore pro lucro, in paupertate et uilitate. In sec
ascendit forma viri cū proluxa barba: & signific
est intellectus, mansuetudinis, modestiæ, libertatis,
iorū morum. In tertia facie ascēdit uir niger & ira
et significatio eius est in deteclioe, insolētia & impudē
In

*In prima facie piscium ascendit uir i
so suo, bene indutus: & significati
& mutatione loci, & solitudine
& uictum. In secunda facie ascenc
& ornata: & significatio eius est p
di se de rebus magnis & altis. In
nudus uel uir adolescens, & iuxta i
ius caput floribus ornatum: & sign
tem, & ocium & delectationem,
& amplexus mulierum. Et hac de
hactenus, ultra quas sunt adhuc i
sexaginta imagines, ad numerum 6
descripsit Petrus de Ebano. Extra:
gurae generales, quas descripsit nob
tus: & plurima particulares, pro fa
mero ibidem existētiū, de quibus
longum esset: ex his tamen magis pi
gatus qui ualet contra morbos equo
tes in bello: deinde est Andromach
inter uirum & uxorem, ita quòd c
re adulteros. Cassiopeia debilia cor
bra roborat. Serpentarius fugat uen
ueneratorum. Hercules uictoriam
co cum utraq; ursa reddunt homin
fortem, dijs & hominibus placent
pientiam, & dimitas, & resistit u
feri sēritatem & loquā seneclā
stutatem, reddūq; gratiam dijs. Cee
dētē, terrā mētiq; felicem, faciūq;
uis praelia securitatem in aquas. I*

am. Canis curat hydrum, resistit pe-
m reddit à bestijs & . . is. Orion con-
quila largitur novos honores, ueteresq;
s liberat à paralyfi, & febre quartana.
inuidia & maleficijs, & præsenuat à
state. Cereus sanat phreneticos & ma-
niacos. Hæc hæcenus dicta sufficiant.

De imaginibus Saturni. CAP. XXXVIII.

CAeterum nunc quas imagines planetis attribue-
bant, quamuis de his amplissima uolumina apud an-
tiquos sapientes habeantur conscripta, ut non sit opus illas
hic narrare, tamen pauculas earum recitabo. Faciebant e-
nim ex operibus Saturni, ipso ascendente, in lapide qui ma-
gnes dicitur, imaginem hominis, ceruinum uultum & ca-
meli pedes habentis, super cathedram uel draconem seden-
tis: in dextra falcem, in sinistra sagittam tenentis: quam
quidem imaginem sperabant sibi ad uitæ longitudinē pro-
futuram. Saturnum enim ad uitæ longitudinem conferre
probat Albumasar in libro Sadar, ubi etiam narrat quas-
dam Indiæ regiones Saturno subiectas, hominesq; ibi lon-
geuos ualde fore, nec nisi extremo senio decedere. Item fa-
ciebant & aliam ad uitæ longitudinem Saturni imaginē,
in sapphiro, hora Saturni, ipso ascendente uel feliciter con-
stituto, cuius figura erat homo senex supra altam cathe-
dram sedens, habens manus supra caput erectas, & in eis
piscem tenens uel falcem, & infra pedes eius racemū, ca-
put teclum habens panno nigro uel fusco, & omnes uestes
eius nigrae sint uel fusca. Faciebant etiam eandem imagi-
nem contra calculum, & renum morbos, hora scilicet Sa-
turni, ipso ascendente cum tertia facie Aquarij. Faciebant
quoq;

quoq; ex operibus Saturni imaginem ad pedem, ascendente Saturno in Capricorno, cuius senex baculo innixus, habens in manu fallem, nigris indutus uestibus: faciebant quoq; in fufam, Saturno ascendente in ortu suo, scilicet Arietis: uel, quod uerius est, in primo gradum quā quidē imaginē humana uoce loqui conabant etiam ex operibus Saturni simul atq; imaginem ex metallo fufam, ad pulchri hominis futura prædicere pollicebantur, faciebantq; curij hora tertia scilicet Saturni, ascendente sidere Mercurij domicilio prophetas designare & Mercurio coniunctis in Aquario non quæ & Deus appellatur. Præterea Saturnus ciat ascendentem, ac Luna similiter, & Sol locum aspiciat: Venus angulum aliquem tens & occidentalis: Mars à Sole comburaspiciat Saturnum neq; Mercurium: Diceb splendor potentiarum stellarum illarum deper hanc imaginem, & loquebatur cum h amunciabat eis utilia.

De imaginibus Iouis. CAP.

EX operibus Iouis faciebant ad uitæ l imaginem hora Iouis, ipso in exaltatione ascendente, in lapide claro & albo, cuius mo coronatus croceis indutus uestibus, equilam uel draconem, in dextra sagittam quam missurus eam in caput aquilæ uel draconis faciebant & aliam Iouis imaginem eadem in lapide albo & claro, præcipue in crystal-

quã
ur à
eli-
am
Fa
rio
te-
ili-

ar
de

...inquit, & fortunam in bellis & rixis: erat miles armatus & coronatus, cinctus gladio longam gerens lanceam: faciebantq; eam huius, prima Scorpionis facie cum ipso ascendente.

De imaginibus Solis. CAP. X

X operibus Solis faciebant imaginem hominis, prima facie Leonis cum Sole ascendente: cui rex coronatus in cathedra sedens, cornu in manu, & sub pedibus globum crocea ueste indutus, ut imaginē reddere hominem invictum &

& incepta deducere a
 lere etiam contra febre
 lapide balayo uel rubin
 altatione feliciter ascen
 in lapide adamante, hor
 dente: cuius figura erat
 ris & ridentis, stans in
 in dextra speculum uel
 pectus innixum, flam
 imaginem hanc redde
 tem, & ab omnibus a
 ginem in lapide Sordio
 facie leonis, contra paj
 combustionem luna.

De imaginibus V

EX operibus Ven
 ueniebat ad grati
 ris, ipsa ascendente in p
 lieris habens caput aui
 tenens. Faciebant alia
 lierum in lapide lazuli
 Tauro: cuius figura er
 lum habens in manu, e
 xta eam adolescens pul
 catenam, dextro uero i
 micabiliter se intuen
 tus, enssem uel sagittan
 imaginem prima facie
 Venere ascendente, cui
 longis & albis induta

cie Căcri: cuius figura erat mulier cornuta, equitās supra
 taurū uel draconē septicipitē, uel cancrū, habeatq; in dex-
 tra sagittā, in sinistra speculū, uestibus induta albis uel ui-
 bus: habensq; in capite duos serpentes cornibus circū-
 uis, & cuilibet brachio unū habēs serpentē circūuolu-
 tū, & cuilibet pedi unū similiter. Et hac de figuris planeta-
 rum di-

bus

ni. In decima ad iuu
sigillabant ex auro,
bra. In undecima, a
onem, sigillabant ex
per leonem equitam
hendentis, dextra d
nis odoribus, & cre
tium, sigil' 'nt ex

nantis cum mine, & fumigabant cum pilis leonis,

1. In decima tertia pro concordia coniugati
iendo maleficio coitus, sigillabant utriusq; in
in cera rubea, mulieris in alba, & coniunge...

in amplexum, fumigantes cum ligno aloës, & ambra.
decima quarta pro diuortio & separatione uiri à mu
re, ex are rubeo sigillabant imaginē canis suam caud
mordentis, & fumigabant cum pilis canis nigri, & cat
nigri. In decima quinta pro acquirenda amicitia & beno
uolentia, sigillabant imaginem hominis sedentis, & lite
ras legentis, & fumigabant cum thure & nuce muscata.
In decima sexta ad lucrandum in mercibus, ex argento si
gillabant imaginem hominis super cathedra sedentis, bi
lancem in manu tenentis, & fumigabant cum speciebus
bene redolentibus. In decima septima contra fures & la
trones, cum sigillo ferreo sigillabant imaginem simia, &
fumigabant cum pilis simia. In decima octaua contra fe
bres & dolores uentris, ex are sigillabant imaginem co
lubri caudam supra caput tenentis, & fumigabant cum
cornu cerui, idēque sigillum ferebant fugare serpentes
& uenenata quæque à loco ubi subhumatum fuerit. In de
cima

4-
 14
 4.
 16
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

cesima quarta ad multiplicandum greges armentorum
 cipiebant cornu arietis, uel tauri, uel hirci, siue illius a
 ti, quod multiplicare uoluerunt, & sigillabant in eo
 sigillo ferreo inurentes, imaginem mulieris lactantis
 & suspendebant ad collum illius armenti, quod erat
 gregis, uel sigillabāt in cornu illius. In uicesima quinta
 salute arborum & messium, sigillabant in ligno fici,
 ginem hominis plantantis, & fumigabant cum flor
 fici, & suspendebant ad arborem. In uicesima sexti
 amorem & gratiam, sigillabant in cera alba & m
 che, imaginem mulieris abluentis & peccentis capill
 os, & fumigabant cum rebus bene redolentibus. In u
 ma septima ad destruendum fontes, puteos, thermas
 balnea, faciebant ex terra rubea imaginem hominis
 n 3 ti,

be^{re} entiam, & grati^{am} iminum, & spiri-
 reorum, & dat potestatem pacificandi & con-
 li reges & principes, & alios homines. Sub Cane
 faciebant imaginem galli, uel trium puellarum.
 gratiam deorum, spirituum, & hominum: dat
 p^{ro}pt^{er} contra maleficia, & conseruat sanitatem. Sub cor-
 de Leonis faciebant imaginem leonis, uel cati, uel figuram
 hominis honorati, sedentis in cathedra. Reddit hominem
 temperatum, aufert iram, & dat gratiam. Sub cauda Vi-
 sa maioris faciebant imaginem hominis copitabundi, uel
 tauri, uel figuram uituli. Valet contr
 reddit gestantem securum in itinerib^{us}
 ciebant imaginem corui, uel colubri,
 duti nigra ueste. Efficit hominem ir
 animosum, cogitabundum, maledicu
 somnia, dat posse sugandi demones, &
 ficit contra malitiam hominum, &
 torum. Sub Spica faciebant imaginem
 onusti mercibus. Confert diuitias, fe-
 fert angustiam & malum. Sub Alc
 imaginem equi uel lupi, uel figuram hi
 let contra febres, & stringit ac retin
 pheya faciebant imaginem gallinae, &
 & sublimati. Confert beneuolentiam
 num, & dat castitatem. Sub corde
 imaginem hominis armati & lorica
 onis. Dat intellectum & memoriam
 num, & auxiliatur contra malos de
 constringit eos. Sub Vulture facieba
 nel gallinae, uel hominis itinerantis.

gnanimum & superbunt: a
stias. Sub cauda Capricorni
hirci, uel hominis irati. Dai
uitias. Hæ sunt imagines qu
quas iubent insculpi in lapid

De figuris Geomanticis,
racteres medix sunt,
CAP.

S dhuc alia: la
q; situs fab ta
planetis atque signis adscript
omantici diuina
tatis & impari
ipse etiam sub,
o insculptæ siue i
potestatemque concipiunt: e
dium inter imagines & cha
rarum naturas, qualitates, p
gnificationes, & apotelesma
siderat, apud Geomanticor
autem numero non plures qu
mina & themata sunt hæc:

Figura	Nomen
	Via Iser
	Populus Congregatio
	Conuinctio Coadunatio

* *	<i>Carter Constrictus</i>	Terra	†	X
* *	<i>Fortuna maior Auxilium maius Tutela intrans</i>	Terra	⊙	☿
* * * *	<i>Fortuna minor Auxilium minus Tutela exiens</i>	Ignis	⊙	♂
* * * *	<i>Acquisitio Cōprehensum intus</i>	Aër	‡	♀
* * * *	<i>Acquisitio Cōprehensum extra</i>	Ignis	♀	♂
* * * *	<i>Læticia Ridens Sanus Barbatus</i>	Aër	‡	♂
* * * *	<i>Tristitia Damnatus Transversus</i>	Terra	†	☿
* * * *	<i>Puella Mundus facie</i>	Aqua	♀	♂
* * * *	<i>Puer Flavus Imberbis</i>	Ignis	♂	♀
* * * *	<i>Albus Candidus</i>	Aqua	♀	♂
* * * *	<i>Rubens Rufus</i>	Ignis	♂	♂
* * * *	<i>Caput Limen intrans Limen superius</i>	Terra	♂	♀
* * * *	<i>Cauda Limen exiens Limen inferius</i>	Ignis	♀	‡

De imaginibus, quarū figura est nō ad similitudinem figuræ cœlestis, sed ad similitudinē illius desiderat animus operantis. CAP. XL

Est & adhuc alius imaginū modus, nō secundum similitudinē figurarū cœlestiū, sed secundum similitudinē illius, quod desiderat animus operantis, cuius sunt gressus & uestigia. Sic ad amorē fabricamus imaginem amplexantes: ad discordiā, se percutientes: ad uerō calamitatē, uel destructionē, uel impedimentum homini, uel domui, uel urbi, uel alteri rei, conficimus gressus distortos, confractos in membris & partibus similitudinē & figurā eius rei, quam destruere uolumus uel impedire. Et iubet Magi in fundēdis uel sculptis figuris, inscribere sibi nomē sui effectus: & hoc quando malus, ut destructio: in uentre, quando bonus: præterea in fronte imaginis nomē speciei uel diui, quam designat imago, uel propter quē, siue cui fabricata est. Rursusq; in pectore nomē signi uel factus, & eius domini: etiā characteres, atq; suorum nomina. Iubet præterea in fabricanda imaginationē illius effectus ad quē conficitur, debere notare quæ quidē omnia etiā Magnus Albertus in speculo firmat. Cōfectis uerō imaginibus secundū diuersas artes, ipsi diuersimodē utuntur: aliquādo enim suspenduntur uel alligantur corpori: aliquādo sepeliuntur sub terra: aliquādo suspenduntur in camino super flumen: aliquādo suspenduntur in camino super arborē, ut moneantur à uento: aliquādo capite suū quando deorsum: aliquādo in aquā feruentē mittunt in ignē. Dicunt enim quod quatenus imaginū operum imaginē afficiunt, eatenus illā similes passionēs in,

cripta est, prout illud animus operātis diēclau-
lmodū legimus Neētanabū Magū nauū imagi
o modo & artificio cōfecisse, ut cū ipse ima-
ebat in aquā, hostiū suorū naues in mari simili
rebatur, atq; periclitabatur. Cōstellationes ue-
modi imagines & cōsimiles obseruādas, docet
Astrologia, quæ De electionibus inscripta est.
tionibus quibusdam cœlestibus, & practica
idam eiusdem imaginum. CAP. L.

ò narrabo tibi obseruationes corporū cœlestiū,
requirūtur ad practicā aliquarū eiusmodi i-
inu. Sic ad fortunandū aliquem cōficimus imaginē, in
hac fortunata sunt, scilicet illius significator uitæ, ui-
iaq; datores, & signa, & planeta: fortunemus praterea a-
scēdēs, & mediū cœli, & eorū dominos. Itē locū Solis, &
locū Lunæ: partē fortune, atq; dominum cōiunctionis uel
præuentionis ante suā natiuitatē facta, planetas maleuolos
deprimēdo. Si uerò ad calamitatē imaginē fabricare uolu-
rimus, è cōuerso agemus, atq; quæ hīc fortunata, ibidē in-
fortunata locemus, stellas maleuolas erigēdo. Simili modo
fac pro fortunādo loco aliquo, uel regione, uel ciuitate, uel
domo. Similiter pro destruēdo, uel impediēdo aliquo supra
dictorū, fiat imago sub ascensione illius rei, quā destruere
uel impedire uolueris, & infortunabis dominū domus ui-
ta illius, dominū ascendētis, & Lunā, dominū domus Lu-
næ, & dominū domus domini ascendētis, & domū deci-
mā, & dominū eius. Pro adaptatione autem loci alicuius,
pone fortunas in ascēdēte eius: & in domo prima, & de-
cima, & secūda, & octaua, fortunabis dominū ascēdētis,
& dominū domus Lunæ. Ad fugandū uerò animalia cer-
ta à ce

re
 fug
 ue
 asc
 de
 tu
 m
 gi
 no
 in
 la
 pe
 fer
 is
 asc
 cu
 en
 sta
 su
 en
 de
 fer
 cor
 tin
 es
 m
 de
 gi
 ra

ndunt, non ex casu & fortuna sit oportet, sed ex causa
irrituali, cuius ui monetur phantasia, aut manus sortem
mittentis, trahentisue, siue illa uis prodeat ab anima ope-
antis, per magnū affectus sui excessum, siue ab influxu &
opportunitate cœlesti, siue à numine quodam, aut spiritu
altrinsecus adsistente atq; mouente: siue hæ sortes sue sint
in talorū iactu, siue in tesserarum impulsu, siue in occurſu
uersiculorum, quales erāt olim sortes Homericæ & Ver-
gilianæ, de quibus legimus apud Aelium Spartianum, o-
lim Hadrianum quæsisse, quo animo in se esset Traia-
nus Imperator, & obuēnisse illi hos Vergilianos uersus:

Quis procul ille autem, ramis insignis oliuæ
Sacra ferens? nosco crines, Lucanāq; menta
Regis Romani, primam qui legibus urbem
Fundauit, Curibus paruis, & paupere terra,
Missus in imperium magnum.

Quibus uersiculus in spem potiundi imperij non frustra
euasit. Similiter & apud Hebraeos, & penes nos Christi

A rubeo

A puero

CHARACTERES SATVRN

CHARACTERES CAPITIS DRAC

CHARACTERES CAVDÆ DRAC

De characteribus qui à rebus ipsis similitudin
dam abstrahuntur. CAP. LII.

Diximus superius esse quendā imaginū modū
similitudinē imaginū cœlestiū, sed secundum

1-

0

,

.

f

:

¶ Cauda Vrlæ.

✱

visio
rore
infe
ua-
mad

in-
bus,
a for
die-

is. Atq; huc spectant, quacunq; naturali
diuinacula, quorum uis aliunde esse non
a celo, atq; ab animo illa operantis: siquidem
his inferioribus aliquo motu mouetur, agitat
citur, necesse est superiorum motus, influxus
quos uelut ad radices, & causas, atq; signa, ci-
erit, eorundem nobis tunc ex Astrologicis
ut sententiam. Hinc tesserae, tetracedron,
elocedron, dodecacedron, icocedron, certis
nis, atq; stellis, opportunis temporibus, sub c
fluxibus fabricatae, & inscriptae, mirandā di-
dicendūque suis iactibus obtinent uirtutem.
Pranestina illa tesserae, in quibus Romanorū
tenta fuisse leguntur.

1

2

3

4

5

6

7

4 excessum, arripit ex se
 convenientem, & effi-
 qua fabricata cœl, & ura, potest tunc Astro
 dicare, & planè cognoscere de eo quod qua-
 e cupit, atq; desiderat. Quia uerò non semper
 no, sed etiam, quod diximus, aliorum spiri-
 rio sortes nonnunquam diriguntur, nec sem-
 per dispositus est uatis animus ad eum, quem diximus, pas-
 sionis excessum: hinc apud ueteres mos erat, ante sortis pro-
 iectionem sacra quadam præmittere, quibus diuinas intel-
 ligentias & spiritus ad sortem rectè dirigendam aduoca-
 bant. Quantulamcunq; ergo præagij sortes huiusmodi por-
 tendunt, non ex casu & fortuna sit oportet, sed ex causa
 spiritali, cuius ui mouetur phantasia, aut manus sortem
 mittentis, trahentisue, siue illa uis prodeat ab anima ope-
 rantis, per magnū affectus sui excessum, siue ab influxu &
 opportunitate cœlesti, siue à numine quodam, aut spiritu
 altriuscus adsistente atq; mouente: siue hæ sortes suæ sint
 in talorū iactu, siue in tesserarum impulsu, siue in occurso
 uersiculorum, quales erāt olim sortes Homericæ & Ver-
 gilianæ, de quibus legimus apud Aelium Spartianum, o-
 lim Hadrianum quesisse, quo animo in se esset Traia-
 nus Imperator, & obuuisse illi hos Vergilianos uersus:

Quis procul ille autem, ramis insignis oliuæ
 Sacra ferens? nosco crines, Lucanāq; menta
 Regis Romani, primam qui legibus urbem
 Fundauit, Curibus paruis, & paupere terra,
 Missus in imperium magnum.

Quibus uersiculis in spem potiundi imperij non frustra
 euasit. Similiter & apud Hebræos, & penes nos Christi

intelligentem, omnes nobilissimi tum poëta, tum
phi affirmant. Hinc Marcus Manilius in Astro-
nomicis ad Augustum canit:

*Hoc opus immensi constructum corpore mundi,
Membraq; naturæ diuersa condita forma,
Aëris, atq; ignis, terræ, pelagiq; iacentis,
Vis animæ diuina regit: sacroq; meatu
Conspirat deus, & tacita ratione gubernat.*

Lucanus.

Item Lucanus:

Aëre libratum uacuo qui sustinet orbem,

Totius

totale,
habere

ulissimum corpus, neq; uiuere, neq; animam
minus absurdum est, coelos, stellas, elementa,
vitam, animamq; largissimè præbent, ipsos ui
arere: sitq; planta, uel arbor quauis, nobilio
is, quàm coelum, quàm stella, quàm elemēta,
er sunt sua causa. Quis enim, nisi uita infor
quam neget uiuere, quæ ex se innumerabile
as, animantesq; generant, uiuificant, nutri
quod uel manifestissimè apparet in sponte na
centibus, & in his quibus semina corporalia desunt. Ne
que enim possent elementa eiusmodi uiuētia generare, &
nutrire, si ipsa uita animaq; carerent. Dicent fortè aliqui
uiuentia eiusmodi non ab anima terræ uel aquæ, sed ex co
lestium animarum influxibus progigni. His responden
Platonici, non posse accidens generare substantiam, nisi
forte ut instrumentū proximæ substantiæ subijciatur. Di
cunt autem proximæ substantiæ, quia instrumentum a
artifice remotum, non mouetur ad artis effectum: sic etiam
coelestes illi influxus cum sint accidentia quedam, à suis n
talibus substantijs, siue ab ipsa uita longè remota, uitalen
substantiam in istis inferioribus non generabunt. Et Mer
curius in Tractatu quem de communi inscripsit, inquit
Totum quod est in mundo, aut crescendo aut decrescēd
mon

num finem ab initio prævidente: quæ quidem mens perfecta, quia potentissima adest anima, qualis est anima in animis, & corporum cælestium, & elementorum. In dubio omnipotens & perfectissime ad hunc gubernat: siquidem potentissima anima resistunt, & mens perfecta non uariataq; anima mundi, uita quædam unica omnia perfundens, omnia colligans & connectens, hanc uiam reddat totius mundi machinam: sitq; uelut unum monochordum, ex tribus generibus creaturarum, intellectuâli, cælesti, & incorruptibili reboans, unico flatu tantummodo, & unica uita.

De nominibus animarum cælestium, eorundemq; dominio in hunc inferiorem mundum, uide-

licet hominem. CAP. LVIII.

Animarum autem cælestium nomina, multa admodum sunt, atq; diuersa, pro multijuga earum in ista inferiora potentia atq; uirtute: à quibus diuersa nomina sortita sunt, quibus ueteres in eorum hymnis & inuocationibus usi sunt. Circa quod aduertendum, quod unaquæque eiusmodi animarum, iuxta Orphicam theologiam, duplicem dicitur habere uirtutem: unam in cognoscendo positam: alteram in uiuificando & regendo corpus suum essentiam. Hoc modo in sphaeris cælestibus, priorem illam
circum

1, alteram appellat Mu-
sem Bacchi, qui suæ
aq; nouem Bacchi, cir-
ca in nona sphaera ponit
& Musam Calliopem:

Amphietum & Polyhymnia: in cœlo Iouis, Sabasium, &
Terpsichoren: in cœlo Martis, Bassarium atq;
lo Solis, Trietericum & Melpomenen: in ca-
lypsium & Erato: in cœlo Mercurij, Silenur-
pen: in cœlo Luna, Bacchum Lyæum, & Thetis-
sam. Similiter & in sphaeris elementorum, a-
nat hoc modo: In igne ponit planetam & aur-
re, fulminatorem Iouem & Iunonem: in aqua
& Thetym: in terra, Plutonem & Proserpi-
mam uerò mundi, siue totius uniuersi, uocant
mundanum: mentem uerò mundi, Apollinen
naturam mundi, Mineruam. Præterea in igne
in aqua Neptunum: & nominabant ipsos diu-
bus. In syderibus quoque Zodiaci, duodecim p-
thagorici particulares deos, siue animas in cor-
modi syderum sitas, atque exinde totum syda-
scilicet in corde Arietis, Pallas particularis
Tauri, Venus particularis: Geminorum, Pho-
cularis: Cancris, Mercurius: Leonis, Iupiter: Vi-
res: Libra, Vulcanus: Scorpionis, Mars: Sagit-
na: Capricorni, Vesta: Aquarij, Iuno particula-
de Piscium, Neptunus particularis. Hoc Man-
tat his uersibus:

Lanigerum Pallas, Taurum Cytherea tuetur,

Formosus

*Atq; angusta fouet Capricorni Sydera Vestas
Et Iouis aduersum Iunonis Aquarius astrum est:
Agnoscitq; suos Neptunus in equore Pisces.*

Ipsaq; antiquissimus Orpheus ad Musaeum scribens, ampliora istis enumerat caelorum numina, eorundemq; uaria nomina, respectusq;, & officia adsignans, singulaq; propriis hymnis compellans. Nemo ergo putes hac malorum accipientium demonum nomina esse, sed naturalium, rerumq; uirtutum, à uero deo in ministerium & utilitatem hominis, qui eis uti sciuerit, mundo distributarum. Ipsaq; antiquitas singulis his numinibus singula hominum membra adscripsit: ut puta aurem Memoria, quā & Vigilus Phœbo dedicat, inquiens: Cynthius aurem Velli. & admonuit. Sic dextram fortitudinis signaculum, & per quam iuramentum fit, Numa Pompilius narrante Livio, Fidei consecrauit. Digiti sub Minerue tutela sunt: & genua Misericordiae data, hinc ea flectunt ueniam precantes. Umbilicum aliqui Veneri uelut luxuriae sedem dedicant: alij qui omnia membra ad ipsum ueluti centrum referunt, Ioui illū consecratū perhibent. hinc in Iouis Flammanus templo, umbilici effigies celebrabatur. Multa alia prosequuntur ueteres, etia minima quaeq; membra, & articulos, suis numinibus adscribentes: quae si recte intelligantur, & uera his praesidia cognoscantur numina, nihil eorum est à debita pietate alienū, cum & sacra eloquia testentur, membra omnia

de quibus am
libro dicemus, ne
solummodo,
hominum exercitibus, sed et numinibus di-
inationes Diana, bella Palladi, agricul-
quibus ita in oraculis ait Apollo apud

Sunt calami matri diuūm, sunt tympana curæ,
Fœmineiq; chori: dura atq; horrentia bella
Pallas amat: nemora & saltus uenatibus apti
Dianam capiunt: Iunoniq; humidus aër
Debetur: Cereriq; seges: perquirat Osyrim
In latis Nili ripis fidissima coniunx.

De septem mundi gubernatoribus planetis, eorūdemq;
uarijs nominibus, magicis sermonibus descri-
entibus. CAP. LIX.

Praterea septem illos mundi gubernatores (ut uocat
Hermes) Saturnū, Iouē, Martē, Solē, Venerē, Mer-
curiū, & Lunā, uarijs nominibus & epithetis nuncupa-
bant, inuocabātq;. Saturnū uidelicet uocātes Cœliū, falci-
gerum, patrem deorum, dominum temporis, dominum a-
tum, magnū, sapientē, intelligentē, ingeniosum, reuolutori
longi spatij, semen magnæ profunditatis, arcane contēpla-
tionis autōrē, in cordibus hominum cogitationes magnas
imprimētē uel deprimentē, omnia destruentē & conser-
uantē, uim & potestātē subuertentē, & constituentē, ab-
scūditorū custodē & ostensorē, faciētē amittere & inue-
nire autōrē uitæ & mortis. Sic Iupiter dictus, quasi iuuās Iupiter.
pater, rex cœlicolum, magnanimus, tonās, fulminator, in-
uictus, altipotens, magnipotens, bonus, fortunatus, dulcis,
mitis, bonæ uolūtatis, honestus, mūdus, bene ambulās, &
in hon

1. The first part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

2. The second part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

p

x

m

d,

i,

d,

de

re

ys

la

Venus.

“naſi per omnia conducent quantumcunq; ardu
 ius dicitur filius Iouis, præco deorum, interpres
 tilbon, ſerpentiger, caduciſer, alipes, facundus,
 sapiens, rationabilis, robuſtus, ſtrenuus, potēs in
 valo, notarius ſolis, nunciuſ Iouiſ, utrorunq; d
 erūm & inferūm commeator, maſculus cum
 emina cum ſœminis, utroq; ſexu ſœcundiſſim
 anus uocat illum arbitrum deorum. Dicitur et

ma coelitum deorum dearumq; regina manium, elemen-
torum omnium domina; cui respondent sidera, redeun-
tempora, seruiunt elementa: cuius nutu spirant fulmina,
germinant semina, crescunt vermina, frugum parens ini-
tialis, Phœbi soror, lucei 7 fulgens, deferens lucem de
uno planetarum ad alium, cuncta numina sua luce collu-
stellarum varios meatus cohibens, solis ambagibus
lumina dispensans, domina magnæ pulchritudinis,
pluviorum & aquarum, datrix diuitiarum, nu-
ominum, gubernatrix omnium statuum, pia & mi-
rs, terra mariq; homines protegens, fortunæ tempe-
mitigans, cum fato dispensans, omnia terræ nascenti-
enutrients, lucos diuersos inerrans, laruales impetus cū-
primens, terræ claustra cohibens, cœli luminosa culmina,
maris salubria flumina, inferum deplorata silētia nutibus
suis dispensans, regens mundum, calcans tartarum, cuius
maiestatem perhorrescunt aues cœlo meantes, feræ mon-
tibus errantes, serpentes solo latentes, beluæ ponto natan-
tes. Cæterum de his & similibus stellarum planetarumq;
nominibus, epithetis, cognomentis & inuocamentis,
qui plura scire uelit & curiosius illa scrutari, is ad
Orphicos hymnos se conferat, quos re uera qui
intellexerit, magnam naturalis ma-
giæ intelligentiam con-
secutus erit.

Quod

r impri-
uomodo
entiarum
lem, sicq
olimioris
P. LX.
us coelesti-
ibili mundo
coelesti, ter-
er illas ope-
, uerbis my-

liud, ui tamen naturali per quandam conuenientia
er illas mutua, qua res sponte sequuntur, siue qua
rahuntur inuitè. Hinc dicit Arist. lib. V I. Mystica
sophia. Quòd ubi aliquis ligando aut fascinando in-
ilem aliásue stellas, orans ut cooperentur operi desi-
, non sol aut aliæ stellæ sermonem illum audiunt, se-
entur aliquo modo ex colligantia quadam naturæ
mutua serie, qua partes mundi sunt sibi mutuo subor-
ia, habentq; consensum mutuum, propter magnam
nem earundem. Sicuti in corpore humano, membrum
mouetur percipiendo motum alterius: atq; in cytha
ta una chorda, mouetur & altera. Sic quādo aliquis
aliquam partem mundi, mouentur & aliæ percipien-
tum illarū. Cognitio itaq; dependentiæ rerū sese sub-
ijum, est fundamentum omnis mirabilis operationis
necessario requiritur ad uim attractionis superiorum
tum exercēdam. Verba autē hominū, res quadam su-
turales: & quia partes mūdi naturaliter se inuicem
& in se mutuo agūt, idcirco Magus inuocans per

2. **WILLIAM HENRY HARRIS** *1835-1908*

© 2000 Blackwell Science Ltd *Journal of Internal Medicine* 247: 395–402

MPLISSIMO DOMI-

NO, PRINCIPI ILLV: RISSIMO,

Hermannno ab vryda, Principi electori, vvest-

phaliae & Angariae Duci, Domino &

Archipræsuli Coloniensi & Pade-

bornensi, Domino suo gratiosis-

simo Henricus Cornelius

Agrippa ab Net-

teszheim.

ST ueterum magorum nobilis admodum sententia (Princeps illustrissime) nulla in re nobis in hac uita magis elaborandum esse, quam ut ab animi nobilitate, quo deo proxime accedimus diuinamq; induimus naturam, generemus, ne quando inani otio torpescens animus ni corporis fragilitatem, carnisq; uitia resoluatur, quam proiectum per peruersarum cupiditatum tenebris perdamus. Quare nos ita animum institueri ipse per semet dignitatis suae nobilitatisq; memor d quod seipso & cogitet semper, & faciat, & operentem solum & maxime praestat nobis diuinae scientiae quando eius maiestatis recordatione diuinis semper occupati, res diuinas per omnia horarum momenta per uigili inquisitione contemplamur, & per singulorum gradus ad ipsum usq; archetypum ascendererum omnium inerrabilem haurimus uirtutem: quae gligunt, naturalibus & mundanis tantummodo exhibi solent uarijs saepe erroribus ac fallentibus confundis demonibus sapissime falli. Diuinorum autem impurgat mentem erroribus, redditq; diuinam, uerisq; nobis infallibilem praestat, & malorum

demonum fraudes & obstacula longè propellit,
 imperio nostro subijcit, etiam bonos angelos &
 diuitias in nostrum ministerium cogit, attracti
 ipso archetypo operum nostrorum uirtute, ad
 ascendimus, necesse est omnem creaturam nobis
 tuam; nos sequitur celestium chorus. Nam (ut i
 rus) nullus deorum ausit in suis sedibus perman
 ne: Stating; tunc regit (ut ait Aristophanes) per
 rum, cui iussa capeffere pba est, qui tunc ex offi
 tiones nostras pro uoto nostro exequatur. Cum
 ceptis illustrissime) diuinus atque immortalis tibi
 mum, qui cum diuine prouidentie benignitas, pre
 & nature liberalitas te taliter docuerunt, ut mentu
 sensuum incolumitate, rerum naturalium amon
 sublimesq; celorum aedes difficilimosq; rerum di
 tus intueri, scrutari, contemplari, discernere, e
 ualeat: tantarum uirtutum tuarum necessitudine ti
 debitor sum, etiam quæ diuina ac ceremonialia
 ria sine fictione didici, ueris sententiarum defini
 inuidia communicare, & intelligentiam eorum n
 re, quicquid de his Isiaci Aegyptiorum ueteres s.
 Chaldaei Babyloniorum prisci uates, atq; Cabali
 rum diuini sapientes, tum Orphici, Pythagorici
 ci, Græcorum profundissimi philosophi, tum In
 gmani, Aethiopum Gymnosophistæ, ac nostræ r
 temerati theologi tradiderunt, & quæ uerborum u
 culorum potentia, quibus benedictionū & impre
 minibus, quæ observationum uirtute tam stupen
 randa prodigia olim operati fuerint, in hoc tert
 ris philosophiæ libro tibi intuentes, & quæ uel
 lore obsita, & obliuionis caligine uelut Cimmeri
 hucusq; inuolutæ iacuerunt, ad lucem exponentes.
 nunc & integrum his tribus libris Occultioris Phil
 Magie tibi reddimus opus, quod nos per uigili c
 mi pariter & corporis labore cum maximo etiam
 fecimus, sermone licet incultum, re tamen plane

n
 r
 i
 nus: atq; nunc non orationis contextum, sed sententiam duntaxat recognouimus: minus enim elegantie studuimus, succedente in eius locum ubertate mater-
 -ie. Satisq; nos officio nostro perfunctos esse arbitror, si quae
 e Magiae arcanis referre polliciti sumus, pro uirili nostra
 , restiterimus, & à munere tibi debito conscientiam nostram
 liberauerimus. Sed cum nullū mihi dubium sit, conspiraturos
 intra me multos nasutulos sophistas, ex his qui se dei nepos
 s diuinitate plenissimos iactant, & de Sibyllae solijs sibi iu-
 dicium arrogant, qui haec nostra (cum ob dissimiles suis labris
 lactucas, insuetumq; suis naribus amaricinum, tum etiam ex
 olim concepti aduersum me ody scintillis egrè
 -antibus) nouo incendio iudicare & damnare ag-
 iam priusquam quicquam eorum legerint aut
 , ceperint. Idcirco (Princeps illustrissime sapie-
 tistes) hoc opus à me tuarum uirtutum meritis
 & iam tuum effectum, insuper tuae censurae
 & protectioni tuae commendamus, ut si im-
 perfidi sophistae, crassa liuoris & calumi-
 insania illud arrodere uelint, ipsum tuae
 scretionis perspicacia ac iudicij can-
 dore, feliciter protegas atq;
 defendas. Vale
 felicissi-
 me.

Y S H

1 s demor- utamentum. Deniq;
 2 us, quā omo perfecte pius ac
 i us: qui tam homines ceteros præcellit, quā
 mortalibus distat. Debemus nos igitur prius
 gatos offerre & cōmendare diuinæ pietati &
 religioni, & tunc diuinū illud ambrosianū necl̄ar (necl̄ar
 inquam, quod Zacharias propheta appellat uinum germi
 nans uirgines) sopitis sensibus, tranquilla mente expecta-
 -o, laudantes & adorantes, supercœlestem illum Bacchū,
 immum deorum, & sacerdotum antistitem, regenera-
 tionis autorem, quem bis natum ueteres cecinere poëta, &
 tam diuinissimi riuī in corda nostra emanant.

De silentio & occultatione eorum, quæ secreta
 in religione sunt. CAP. II.

¶ Vicunq; igitur nunc in hac scientia studere a
 -las, tam sacrum dogma intra secreta religiosi
 ris tui penetralia silentio tegito, & constanti taci-
 nitate celato. Sermonem enim tanta numinis maiest̄
 plenissimum (ut inquit Mercurius) irreligiosa menti
 multorum conscientia publicare: & diuinus Plato pra
 pit, non esse populo inuulganda, quæ sacra & arcan
 mysterijs sunt. Pythagoras quoq; & Porphyrius secta
 res suos silentio religioso consecrabant. Orpheus etiam
 his quos sacrorum ceremonijs initiabat, silentij iusiur
 dum cum terribili quadam religionis autoritate exegit
 religionis secreta prophanis auribus proderentur: unde
 camine de uerbo sacro canit:

Vos qui uirtutem colitis, uos ad mea tantum.

Dicta aures adhibete, animosq; intendite uestros.

Contrà qui sacras leges contemnitis, hinc uos

Effugit.

iculo sunt proximi. Vnde
 dicerē si dicere liceret, co- Apuleium
 rē noxam contraherēt au-
 atis. Sic legimus Theodo-
 nonnulla ex Iudaica scri-

ura mysterijs, ad fabulam quandam referre uellet, lumi-
 bus priuatum. Theopompus quoq; qui cœperat nonnul-
 la ex lege diuina transferre in Græcam linguam, turbatio-
 ne mentis quadam & animi ilico percussus est: unde po-
 stea magnopere deum orans, quare id sibi contigisset, respō-
 sum accepit per somniū, quia res diuinas lenocinio inqui-
 naret, in publicū promulgaret. Numenius etiā quidam oc-
 cultiorum curiosior, offensam numinū contraxit, quòd Eleu-

Elena dea sacra interpretādo euulgauisset. Somniauit enim
 leusinas deas habitu meretricio ante apertū lupanar pro-
 pantes, quod cum admiraretur, iratè respōderunt, ab ipso
 se aditu pudicitie suæ ui abstractas, & passim adeuntibus
 prostitutas: per quod admonitus est, ceremonias deorū mi-
 nime inuulgandas esse. Ideo antiquorum studium semper
 fuit, dei & naturæ sacramenta inuoluere, & uarijs ani-
 gmatibus obtegere: quā legem sic obseruariūt Indi, Brach-
 manes, Aethiopes, Persæ, Aegyptij. Hinc Mercurius, Or-
 pheus, omnesq; antiqui uates, & philosophi, Pythagoras,
 Socrates, Plato, Aristoxenus, Ammonius, inuiolabili fi-
 de seruauerunt. Hinc Plotinus, & Origenes, ceteriq; Am-
 monij discipuli, ut narrat Porphyrius in libro de educatio-
 ne & disciplina Plotini, iurarunt ne Magistri dogmata e-
 derent: & quia Plotinus, uiolato iureiurando Ammonio
 prestitio, sacramenta publicauit, in transgressionis pœnā,
 ut nōnulli adserunt, horrendo pediculorum edulio cōsum-
 ptus

, in omni o-

adat in

erato-

I I I.

s, loquuti su

ero narrabi

; qui in hac

plementum

a est digni-

ac potesta-

andam di-

lus, summa

ui cū fuerit

ibilem cor-

rū substan-

prosequun-

... qm unum uirtutem nitimur,
 potissimū meditari: unum uidelicet qua ratione affe-
 s carnales, caducumq; sensum, materialesq; passiones
 iramus. Alterū qua uia, & quo modo ad purum ipsum
 intellectū, deorumq; uirtutibus coniunctum ascendamus,
 re quibus haud feliciter unquam ad rerum secretarum
 scrutinia, atq; admirabilium operationum uirtutem scan-
 dere possumus. In his enim tota cōsistit dignificatio, quam
 prestant natura, meritum, & ars quædam religiosa, natu-
 ralis dignitas: ipsa est corporis organorumq; optima dispo-
 sitio, animam ipsam nulla crassitudine obscurans: nec ul-
 tumultu, aut humore præueniens: & hæc prouenit à
 situ, motu, lumine, & influenza corporum, animarumq;
 coelest

1. The first part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the city of New York.

2. The second part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the city of New York.

3. The third part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the city of New York.

4. The fourth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the city of New York.

5. The fifth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the city of New York.

6. The sixth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the city of New York.

7. The seventh part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the city of New York.

8. The eighth part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various offices of the city of New York.

in operum rite factorum exhibitorumq; , ut etiam
in intellecta, piè tamen & integrè observata, stabi-
: credita, non minorem habeant efficaciam, nos di-
vestate decorare. Quæ uero arte religionis acquiri-
nitas, ipsa religiosis quibusdam ceremonijs, & ex-
ibus, cōsecrationibus, sacrisq; ritibus perficitur ab
us spiritum publica religio consecrauit: qui pote-
statem habet impositionis manuum, & initiandi uirtute
sacramentali, ex qua imprimitur character diuinæ uirtu-
is atq; potestatis, quem uocant diuinum consensum, quo
homo diuina natura subnixus, & quasi cœlitum consors
effectus, insitam numinis gerit potentiam: & hic ritus in-
ter ecclesiastica sacramenta relatus est. Si igitur nunc fue-
is homo sacra religionis mente perfectus, qui piè constan-
tissimeq; de religione sentias, & sine hæsitacione credas.

¶ Uerisq; talis cui autoritas sacrorum, naturaq; pi-
contulerint dignitatē, quem numina minime cō-
poteris orando, consecrando, sacrificando, inuoc-
tutes spirituales atq; cœlestes attrahere, & rebi-
bus uelut imprimere, omneq; scientiæ magicalis
psa uiuificare. Quisquis autem præter autoritati
absq; sanctitatis & doctrinæ merito, præter naturæ cum-
cationisq; dignitatē aliquid in magicis operari præsumpse-
rit, sine fructu laborabit, ac se simul & credentes sibi de-
cipiet: ac numinum indignationem cum periculo incurret.

Deduobus ceremonialis Magiæ adminiculis
religione & superstitione. CAP. III

Duo sunt quæ regunt omnem ceremonialis
operationem, religio uidelicet & superstitio.
Religio ipsa, est diuinorum assidua cōtemplatio, pijsq; ope

i nditur, ceremoniæq; diuini cu
 1 , religio, disciplina quedam exi
 ceremoniarum, per quam rerum in
 lium, tanquam per signa quedam a
 bis à natura insita est, ut plus illa, q
 ceteris animantibus discernamur.
 glecta, naturalium uiribus (ut supra
 do confidunt, solent à malis demon
 circo qui religiosius sanctiusq; erua
 ut, nec uineam inserunt, ne
 q; diuina inuocatione adgra
 s præcipit doctor gentium, in
 , in uerbo aut opere, omnia i
 Christi facite, gratias illi agentes, e
 Religionis igitur uires, physicis ac i
 bus superaddere, tantū abest à culpa
 impiū scelus. Hinc in libro senator
 Quicunq; omissa benedictione, aliq
 tur, hāc ueluti furto & rapina, à de
 creditur: de quo scriptū est per Salom
 quid à patre aut matre, particeps est
 autem deus est, mater uero ecclesia,
 quid non ipse est pater tuus, qui poss
 fili disciplinā patris tui, & ne dimi
 Nihil deo magis disciplicet, quā ne
 nihil placet magis, quā uenerari,
 nullam mundi creaturā religionis p
 Et deum uenerantur, cuncta precāt

is concinnant, ad ordinis sui duces. Sed alia quidem
 ali modo, alia sensibili, alia rationali, alia quidem in-
 uali: & omnia suo modo, iuxta Canticum triū pue-
 ri, benedicunt domino. Religionis autem ritus, cere-
 riq; pro temporū regionumq; uarietate, diuersi sunt:
 & unaquaq; religio boni aliquid habet, quod ad deum
 ipsum creatorem dirigitur: & licet unam solam Christia-
 nam religionem deus approbet, ceteros tamen eius gratia
 susceptos cultus, non penitus reprobatur: & si non aeterno,
 temporaneo tamen premio irremuneratos non relinquit:
 uel saltem minus punit: impios uero, & penitus irreligio-
 sos, tanquam hostes odit, fulminat, & exterminat: maior
 enim est illorū impietas, quā eorū qui falsam & erroneā
 religionem secuti sunt. Nulla enim religio (teste Lactantio) Lactantius.
 tam erronea est, quæ non aliquid sapientiæ cōtineat: qua ue-
 niam illi habere possunt, qui summum hominis officium, si
 non re ipsa, tamen proposito tenuerunt. Ad ueram autem
 religionem homo per seipsum peruenire non potest, nec
 nisi doceatur à deo. Omnis itaq; cultus qui à uera religio-
 ne alienus est, superstitio est: & omnis ueneratio, quæ plus
 exhibet in cultum diuinum quā uera religio, etiam su-
 perstitio est. Similiter & illa, quæ exhibet cultum diui-
 num, uel cui non debet, uel eo modo quo non debet. Cauen-
 dum est igitur summopere, ne quando peruerso aliquo su-
 perstitutionis cultu, summo ac omnipotenti deo, sacrisq; sub
 illo numinibus fiat iniuria: hoc enim & nefarium esset,
 & philosophus indignissimum. Superstitio itaq; , licet à
 uera religione aliena sit, non tamen tota, aut omnis repro-
 bata est, quoniam in multis etiam toleratur, & à reli-
 gionis antistitibus obseruatur. Dico autem superstitionem

eam maximè, quæ est similitudo quedam religionis quatenus imitatur, quicquid in religione est, ex miris, ex sacramētis, ex ritibus, ex obseruationibus, & ceteris, haud paruum inde nanciscitur potentiam: non enim etiam uim sortitur ex credulitate operantis. Et tum enim possit constās credulitas, in primo libro dicitur, & apud uulgus palam notum est. Credulitatem requirit superstitio, quæadmodum religio fidem. Tandem potest constās credulitas, ut etiā miracula operum opinionibus & operationibus falsis, Quilibet enim religione, etiam falsa, modo firmissimè credat uerā, suum ea ipsa credulitatis ratione eleuat, donec ad finem spiritibus illis, qui sunt duces & principes eiusdem religionis, eaq; operetur, quæ ratio & natura non discit. Hesitatio autem credulitatis, & diffidentia, omne non modo in superstitione, sed etiam in uera religione firmant, & effectum quasitū, licet fortissimorum elementorum, eneruāt. Quomodo autem superstitio in religionem, ista tibi exempla ostendunt: uidelicet, quod excommunicantur uermes & locustæ, ne noceantibus: quando baptizantur campanæ, & imagines, & modi plura. Quia uero prisci illi magi, & qui eius auctores apud ueteres extiterunt, fuerunt Chaldaei, Aegyptij, Assyrij, Persæ & Arabes, quorum religio omnis peccata erat, & idololatria inquinata, cauendum nobis summe est, ne permittamus illorum errores supra nostræ publicæ religionis rationes militare. Hoc enim blasphemum esset, & maledictioni subiectum: & ego etiā blasphemus essem in hac scientia, si uos de illis non admonerem cunq; ergo huiusmodi à nobis scripta reperiatis, scitote inuoluntate

nobis

ficat, in bono singulatim omnia sistens :
omnium superior , quatenus non humani-
bus, sed divinae revelationi tota innitit

1

2

3

us n s: ita ut nudi

e, o e

do his ducibus anima humana scandit
turam diuinam, efficiturq; miraculo-
efficitrix. CAP. VI.

taq; nostra pura atq; diuina, religioso a-
ans, spe decora, fide directa, posita in cul

fastigio humani animi, ueritatem attrahit. omneq; re
um tam naturalium quàm immorta-
tusas & scientias, in ipsa ueritate di-
dam eternitatis speculo intuetur, sub
hinc prouenit, quòd nos in natura ci-
a naturam sunt cognoscimus, ac in-
rimus, atq; non modo ea quæ sunt;
metiam eorum quæ mox fient, & q;
unt, assidue recipimus oracula. Præte-
tius, & artibus, & oraculis mens ei-
diuinam uendicat, uerumetiam in rei
perium transmutandus, miraculosam
Hinc prouenit nos in natura constitu-
naturam dominari: operationesq; tai-
as, tam arduas efficere, quibus obedia-
ydera, cogantur numina, seruiant ele-
dea deuoti, ac theologicis istis uirtutib;
elementis, pellunt nebulas, citant ueni-
pluuias, curant morbos, suscitant mor-
pud uarias gentes facta fuisse, canunt
storici: atque ea ipsa fieri posse, splenda-
losophi unà cum Theologis confirmant
sic apostoli, sic ceteri uiri dei maxim.

deos nuncupamus) necesse igitur est magum quemq; ipsum
deum omnium productorem, & primā causam, ceterosq;
deos siue numina (quas secundas causas dicimus) cogno-
scere: & quo cultu, qua ueneratione, quibus sacris, unius-
cuiusq; conditioni conformibus colendi sunt singuli, non
ignorare. Quicumq; enim inuocatus dijs, illos non proprio
honore prosequitur, nec illis quod cuiq; congruit rite distri-
buit, illorum praesentiam & optatos ab illis effectus non
adsequi

te tyranno Cypriorum quondam, quis ~~sermone datus fuisse~~
interrogante, Serapidus illi respondit
pro maximo deo habendum, cuius capu
ter maria, pedes terra, aures in ipso æth
li præfulgentis solis lumen: cui haud ab
phæus in his uersibus:

Sydereæq; domus rex est & Iuppiter
Principium atq; ortus: uerum uis un
Vnus, & omnipotens, regali in cor
Singula ponuntur, tellus, unda, igni
Nox simul atq; dies, sapientia, prim
At iucundus amor, magno hoc in ci
Sunt Iouis excelsi: ceruicem nanq; u
Cœli suspiciens reuerentia magnaq;
Hoc caput auricomum, flaut de uer
Stellarum rutilant radij, dehinc aur
Cornua bina caput, capitisq; simillu
Vnum est ortus ipse occasus.

At oculis fulgens ingenti lumine P
Lunaq; purpureo Phœbi redimita cœ
Præscia uenturi mens constat regius
Quam strepitus nullus, nec us, nec f

ae uerbo sacro canit:

Vnus perfectus deus est, qui cuncta creauit:

Cuncta fouens, atq; ipse ferens super omnia sese.

Qui capitur mente tantum, qui mente uidetur:

Qui nullumq; malum mortalibus inuehit unquam;

Quem

Ingentem autorem solum, interitūq; carentem.
 Zoroastes quoq; in sacra historia de rebus Persicis sic deū
 lesinit: Deus est inter omnia quæ labem nullā & corru-
 ptionē sentiunt, primus, ingenuus, nec interiturus unquā,
 triū expers, sibiq; ipsi similimus, bonorum omnium auri-
 & autor, rerū pater omnium, optimus ac prudentissi-
 us, sacrū iustitiæ lumen, absolutissima naturæ perfectio,
 usq; inuentor ac sapiētia. Apuleius autē describit ipsum
 isleū, hoc est regem, totius rerum naturæ causam, ratio-
 nem, & originē initialem, summū animi genitorem, ater-
 nū, animantium sospitatorē, sine propagatione genitorem,
 neq; loco, neq; tēpore, nec ulla uice cōprehensum, eoq;
 cis cogitabilē, nemini effabilē. Hinc itaq; summum
 Euripides Iouē præcipit nominandū: per cuius caput
 ait Orpheus uniuersa in lucem processisse: cæteras a
 otestates, ministras esse cēsendas: quæ uidelicet extri-
 nt, & ab ipso separata. Hinc ipsi dei ministri, & i-
 ligentiæ separata, à philosophis nuncupantur. Huic
 summo Ioui, illiq; soli, cultum religiosum deberi di-
 catur, ceteris uerò numinibus non deberi, nisi propter ipsum

Quid de diuina trinitate ueteres senserint phi-
 losophi. CAP. VIII.

Augustinus atq; Porphyrius testantur, Platonem
 tres in deo personas posuisse, quarum primam
 uer-

rationis mysterio) ait, Regenerationis autor est filius &
homo,

se-
loso-
atq;
un-
u-
n sic
pu-
neo-

13

Boia, hunc uersiculum traduxit de Ioue:

Iuppiter & mas est & fœmina, nescia mortis.

Vergilius de Venere inquiens, canit:

Maro.

Descendo, ac ducente deo.

et alibi, de Iunone siue Alecto intelligens, inquit:

Nec dextræ oranti deus absuit.

Et Tibullus canit;

Tibullus.

Qui Veneris magni uiolau numnia uerbo.

Et Carenus populus deum Lunum mirifica uenerat.
coluisse legitur. Ex hac plena summa fœcunditatis int
gentia, amor producitur, ligans intelligentiam cum n
te: & eo amplius, quanto immensa proportione sib
timior est, quàm aliæ proles cum eorum parentibus, qu
tertia persona, scilicet spiritus sanctus. Adducit etiã I
blichus Chaldaeorum oracula, ponentia in deo pater
potestatem: Intellectus à patre emanationem amore
igneum à patre filioq; procedentem, eundemq; deum. Et
apud Plutarchum legitur, gentiles deum descripsisse,
ipsum spiritum intellectualem & igneum, non habent
formam, sed transformantem se in quodcunq; uoluerit
coquantem se uniuersis. Et in Deuteronomio legi
Deus ignis consumens est. De quo & Zoroastes ait, on

sentia habitare posuit, intelligens uidelicet, inena
dei in seipso splendorē, & circa seipsum amorem
omerus. Homerum legimus, aethera esse regnum Iouis, ubi
Iuppiter obscurans nebulas, & in aethere reg.
Et idem alibi:

Sors Iouis est cœlum, nebulis sedet aethere lato.
Dicitur autem ather, iuxta Græcorum gramm.
aetho, quod significat ardeo, & aër spiritus, quasi
id est, ardens spiritus. Hinc Orpheus aethera a
pyripnon, id est igneum spiraculum. Pater ergo, &
& spiritus amatorius, idemq; igneus, uocantur a
gis tres personæ: quas etiam Orpheus in adiuratione
uerbis inuocat: Cœlum adiuro te, dei magni sapie
Vocem adiuro te patris, quam locutus est primum
do mundum uniuersum suis firmavit consilijs. Easi
fietur Hesiodus, sub Iouis, Minervæ, et Bule non
in Theogonia sua, duplicem Iouis partum his uerbis
cians: Primam certè filiam casijs oculis Tritonian
lem habenti patri potentiam, & prudentem Bul
est consilium. Quod Orpheus in præfatis uersiculis
ter protulit, propter duplicem eius emanationem; p
tur enim à Ioue & Minerva pariter. Ipseq; Aug
libro quarto de Ciuitate dei, testatur Porphyriū
nicum tres in deo personas posuisse: primam, quam
uniuersitatis appellat: secundam, quam primam m
& filium à Macrobio dictum: tertiam, animan
di, quam Vergilius ex Platonis opinione spiritum
inquiens;

1400-
à pri-
pisci-

his ideis collocantur omnia: per spiritum sanctum explicantur omnia, & proprijs gradibus singula distinguuntur.

Quæ sit uera de Deo & sanctissima Trinitate
orthodoxa fides. CAP. IX.

DEcreuerunt doctores catholici, populusq;
sentiendum ac profitendum esse, quòd i-
uerus deus, increatus, immensus, omnipot-
nus, pater, filius, spiritus sanctus, tres quidem
inuicem coeternæ, & coæquales: una tam-
substantia, naturaq; simplex omnino. Hæc
tholica, hæc est orthodoxa religio, hæc est Chri-
tas, ut unum deum in trinitate, & trinitatem
ueneremur: neq; confundentes personas, neq; se-
parantes. Pater ab æterno genuit filium, sua
dit substantiam: ac nihilominus retinuit. Filius
scendo, patris accepit substantiam; non tamen
propriam patris adsumpsit, neq; pater illam in-
stulit: sunt enim ambo unius & eiusdem substi-
tutionis personarum. Filius quoq; hic licet
genitus sit, ex substantia patris antè secula geni-
tū, nihilominus ex substantia uirginis in seculo na-
tū, uocatum est nomen eius Iesus: perfectus deus
homo, ex anima rationali & humana carne su-
per humanum defuit, præter peccatum. Nece-

r.

ad

filius deus & homo est:
 secula genitus est deus si
 sine patre, de uirgine, &
 passus in cruce mortuus
 & mortē morte resolui.
 ros, sed animas patrum e
 uirtutem propriam: ter
 spiritum suum paracleta
 & mortuos, ad eiusq; a
 Elui sunt in carne sua, &
 nem. Hæc est uera
 : qua si quis dubitat
 us est.

De emanationibus d
 rationes, alij attrib
 nuncupabant: de
 sacratissimis dei n
 eorundemq; inter

DEus ipse, licet in
 essentia sit, esse t
 na, ueluti radios ex eo e
 gentium philosophi deos
 tiones, nos *Attributa* u
 pheus *Palladem*: intellig
 me *foeturam*, quam *Sati*
Neptunum: naturam rei
 morem, quam *Venerem*
Apollinem: uniuersi mu
 pat: animam uero, ut in
 platur, in seipsam se re

is.

ni-
de-
ali-
ni-
de
bus
dijs
ul-
um

non inveniuntur, unde nunc, a quo omnia. Vnde Apuleius in libro de Mundo ad Faustinum: Cum sit unus deus, inquit, idemq; numen, pluribus quidem nominibus nuncupatur, propter specierum multitudinem, quarum diversitate fit multiformis. Et Marcus Varro in libro de Cultu deorum dicit: Sicut omnes animæ reducuntur ad unam animam mundi siue universi, sic deos omnes referri ad unum Iovem, qui idem deus, sub varijs colitur numinibus. Oportet ergo scire sensibiles proprietates, per viam secretioris analogiæ, perfectè intellectualizare, quicunq; hymnos Orphæi, & veterum Magorum sanè intelligere debeat: ita namque comperiet hæc ab Cabalisticis arcanis, orthodoxisq; traditionibus, minimum differre. Nam quos Curetes, & intemeratos deos vocat Orpheus, Dionysius potestates

pheum, qui Zamael in Ca-
 cubales, rerum diuinarum
 nomina diuina, ueluti nun
 acceperunt, quæ per decem
 uocant, ueluti per uestimen-
 tæ Serapi, influunt
 eriora, usque in
 10 & proximè
 animarum bea-
 haras, & plane
 le accipiunt uin-
 nen Eheie, nom-
 est Cether, quon-
 gnificat esse sum-
 catur, quod oculus non uidi-
 influit per ordinem Seraphi-
 ioth Hacadosch, hoc est, an-
 per primum mobile, omnibu-
 psum uniuersum per totam c-
 replens, cuius intelligentia p-
 rattion, hoc est, princeps fa-
 troducere alios ad faciem pr-
 est dominus Moyse. Secund-
 grammaton cum Iod coniu-
 ma, hoc est, sapientia, & sig-
 arum, & primogenitum, &
 per ordinem Cherubin, siue q-

hoc est, si
 le illic fabi
 s creaturarū distinguens, per intelligentia particulare
 ine Razielē, qui fuit præfectus Adam. Tertium no-
 ocatū est tetragrammaton Elohim, numeratio eius
 tur bina, hoc est, providentia, seu intelligentia: & si-
 gnificat remissionem, & quietem, iubilum, poenitentialem
 conversionē, tuba magnā, redemptionē mundi, & uitā ven-
 turi seculi: & attribuitur spiritui sancto, & influit per or-
 dinem thronorum, siue quos Hebræi uocant Aralim, hoc
 est, angeli magni, fortes, & robusti: atque exinde per sphæ-
 ram Saturni, formam fluxæ materiæ ministrans: cuius in-
 telligentia particularis Zaphchiel, præfectus Nohe: & a-
 lia intelligentia Iophiel, præfectus Sem: & hæ sunt tres
 numerationes summæ & suprema, ueluti sedes diuinarū
 personarum, quarum iussu fiunt omnia: sed per reliquas
 septem exequuntur, quæ idcirco dicuntur numerationes fa-
 brica. Est itaque quartum nomē El, cuius numeratio Hæ-
 sed, quod est clemētia, siue bonitas: & significat gratiam,
 misericordiam, pietatem, magnificentiam, sceptrum, &
 dextram manum: & influit per ordinem Dominationū,
 siue quem uocant Hebræi Hasmalim, per sphæram Iouis,
 effingens corporum effigies, clementiam & pacificam iu-
 stitiam omnibus donans: & intelligentia eius particula-
 ru Zadkiel, præfectus Abrahæ. Quintum nomen Elo-
 him gibor, hoc est, deus robustus, puniens culpas impro-
 borum, & numeratio eius uocatur Geburach, quod est po-
 tentia, grauitas, fortitudo, securitas, iudicium: puniens
 per strages & bella: & coaptatur ad tribunal dei, & cin-
 gulum dei, & gladium, & brachium sinistrum, & uoca-
 tur et

6

l, qui fuit præ
 u, hoc est, om-
 , quod est deus
 damentū, &
 ptionē, & qui
 quem Hebraei
 mmiū incre
 & custodes cu
 briel, qui fuit
 ecimū nomen 10
 x: & nume-

ratio eius *Malchuth*, quod est regnum & imperium, &
 significat ecclesiam, & templum dei, & ianuam: & in-
 fluunt per ordinem animasticum, animarum uidelicet bea-
 tarum, qui ab Hebraeis dicitur *Iſſim*, hoc est, nobiles, he-
 roēs, & principes: suntq; *Hierarchiis* inferiore:
 fluunt filijs hominum cognitionem, mirificam
 scientiam & industriam, & prophetiam largius
 præſidet illis anima *Meſſiæ*, ſive (ut alij dicunt
gentia Metatron, quæ dicitur prima creatura,
 ma mundi, & præſectus *Moſæ*.

De diuinis nominibus, eorundemq; poten-
 uirtute. CAP. XI.

DEus ipſe licet ſit unitiſſimus, ſortitur tam
 ſa nomina, non quæ diuerſas eius eſſentias
 tates exponant, ſed quædam proprietates ab eo
 tes: per quæ nomina, in nos, & ea quæ creata ſun
 beneficia, & diuerſa munera, uelut per canales
 diſtillant. Horum nominum decem ſuperius
 mus, quæ etiam *Hieronymus* ad *Marcellam*

✱

'u e

ex

iliter nomen Ia

הוה, hoc est,

ter deus unus. Similiter nomē Iaua יאוא ex il

ל, hoc est, fiat lux, & facta est

liter nomen Ararita אראריתא ex hoc uersicu

incipiū unitatis suæ, principiū s

cissitudo sua unū, יתראש יהורר,

המורותואחא. Est & aliud Hacab.

ex hoc uersiculo, קרש ברך הוא,

neditus ipse. Similiter nomē Iesu ישו

bus istorū duorū uersiculorū, uidelicet,

hoc est, quousq; ueniat Mesſiah: & aliu

id est, permanet nomē eius. Similiter h

מן, ex hoc uersiculo, מלך נאמן,

nus rex fidelis. Quandoque extrahūtur

bus dictionū, sicut idem nomē Amen

ל אמן הרשעים, hoc est, nō sic impij

ris. Sic in finalibus huius uersiculi, מיה

est, mihi quid? nomē eius quid? inuenitu

maton. In his omnibus, litera ponitur,

tera extrahitur ex dictione, uel à capit

libet: & quandoque extrahuntur hac

bus literis singulatim, quemadmodum

septuaginta duo dei nomina ex illis tri

habentur in Exodo, incipientes ab his t

י, ירכעריבאויט, primo & ultimo.

ad sinistrā conscriptus, sed medio conu

dextrā, sicut in posterioribus ostēdenu

que extrahitur dictio à dictione, siu

per transpositionem literarū, sicut Me

adere scientiam: nec in ulla alia lingua, quam i-
a intelligi & doceri possunt. Verum cum diuin-
nomina (ut ait Plato in Cratylo) habita sunt à Barbaris
qui habuerunt à deo, sine quo nullatenus quis capere po-
test ueros sermones, ueraq; nomina, quibus deus nuncup-
tur, ideo de ipsis alia dicere non possumus, nisi quæ à de-
sunt nobis sua benignitate reuelata. Sunt enim diuinæ o-
mnipotentia sacramenta atque uehicular, non ab homini-
bus, non etiam ab angelis, sed ab ipso summo deo, certo mo-
do, pro suorum characterum immobili numero & figu-
ra, sempiterna stabilitate instituta, diuinitatisq; harmoni-
spirantia, diuinaq; assistentia consecrata: quare illa timē
superi, tremunt inferi, colunt angeli, pauent cacodamo-
nes, & omnis reueretur creatura, omnis ueneratur reli-
gio: quorum religiosa observatio, deuotaq; cum timore ac
tremore inuocatio, uirtutem nobis magnam præstant, dei-
fificantq; unionem, atque etiam supra naturam mirabilium
operū effectuumq; potentiā. Ideoq; nullus quidē illa ulla
unquam ratione fas est permutare. Vnde Origenes præci-
pit, ea

et rruptè seruanda: & r
 re. bara & antiqua uerba muta-
 iam ut inquit Plato in Cratyllo: Omnia diuina uerba si-
 ue nomina, uel à dijs primum, uel ab antiquitate, cuius ini-
 tium haud facillè scitur, uel à Barbaris prodita sunt. Iambli-
 chus quoq; similiter præcipit, ea non esse ex sua lingua in
 aliam transferenda, non enim eandem, inquit, mentè ser-
 uant nomina in aliam linguam interpretata. Hac itaque
 diuina nomina, sunt aptissimum atq; efficacissimum me-
 dium hominis cum dijs conciliandi atque uniendi, sicut le-
 gitur in Exodo: In omni loco in quo memoria fuerit nomi-
 nis mei, ueniam ad te, & benedicam tibi. In Numerorum
 uolumine ait dominus: Ponant nomen meum super filios
 Israel: & ego benedicam eis. Idcirco diuinus Plato in
 tylo & Philebo, diuina nomina uenerari iubet plusq;
 delubra, statuasq; diuinas, quia expressior dei imago at-
 uirtus sit in officio mentis, præsertim afflata diuini
 quàm in manuum operibus reseruata. Verba itaque si-
 non iam ex seipsis, quatenus uerba sunt, uim habent in-
 gicis, sed ex occulta ui numinum, per illa operante in-
 mis eorum, qui illis secundum fidem hærent, in quibus
 culta dei uirtus per ea tanquam per uehicula in eos tr-
 mittitur, qui habent aures audiendi purgatos per fide
 & per purgatissimos mores, & per inuocationes diui-
 rum, facti sunt habitaculum dei, & capaces horum di-
 norum influxuum. Quicunq; igitur diuinis his uerbis,
 nominibus ea mentis puritate, eo modo, & ea lege, qua tra-
 dita sunt, rite utitur, mirifica multa & impetrabit, & ef-
 ficiet: quemadmodum de Medea legimus:

Verbaq; ter dixit, placidos facientia somnos,

A s Qua

iorum in utroque cum res diuina pera-
igus ligna sicca super aram imponens,
ymnos canens, deinde barbara quadā
in manu tenebat, pronuntiabat: quibus
illa nullo subdito igne, sponte sua arde-
re concipere flammam uidebantur. Tra-
is Samonicus inter praecepta Medici-
um hoc nomen Abracadabra, uidelicet

uir tuo uicram post literam, iuxta ordinem regres-
sionis, ab ultima usque ad primam, sicut hic ostenditur, qui-
que aeger Hemitriteo laborans, siue alia febre, hanc
schedam alligatam, & à collo suspensam gestauerit.
ualere illi contra aduersam uoletudinem, morbumque
paulatim declinando transire.

LIBER					TIVS.					379
b	r	a			d	a	b	r	a	
b	r	a	c	a	d	a	b	r		
b	r	a	c	a	d	a	b			
b	r	a	c	a	d	a				
a	b	r	a	c	a	d				
a	b	r	a	c	a					
a	b	r	a	c						
a	b	r	a							
a	b	r								
a	b									
a										

Sed multo efficacius cōtra omnes hominū aduersas ualēdines, & quascunq; alias molestias tradidit Rabi Haas in libro Speculationis, sacrū signaculū, cuius in anteru latere sunt quatuor quadrata dei nomina, sibi in quadra sic subalternata, ut à summo in imū pariter alia quatuor cratissimā nomina, siue diuinitatis sigilla emergāt, quo intēio in circūferētiāli circulo cōtinetur inscripta, à ter, autē inscribitur nomē septiliterū Araritha: & circūscri tur illi sua interpretatio, hoc est, uersiculus à quo extr elum est: quemadmodum hīc depictum uides:

PARS POSTERIOR.

Oport

ut in uir
 maculu-
 cerei, uel
 gato &
 issimum
 prestare
 ientia &
 ūtra qua
 ue hosti-
 nunt hos
 à tergo,
 iq; uer-
 ibolum,

... uiginti uirum nomine, modo firmissime speret in De-
 um uniuersitatis conditorē, fore omnium malorum immunē.

IN PARTE ANTERIORE.

A' TERGO.

neque uerò diffidat qu'ispiā, mireturue uerba sacra, qui-
 us deus omnipotens condidit cælum & terram, alligata
 plurimum posse: siquidem experimento compertum est,
 ut ait Rab Costa Ben Luca, plures alias res non phycas,
 posse quā plurimum: sicuti experientia comprobātū est,
 digitum abortiui à mulieris collo suspensum, impedire con-
 ceptum, quamdiu collo illius haferit. Præterea in uerbis
 quibusd

per singula media

CAP. XII.

i, etsi omnia regit
endiua ministris
in Apocalypsi no-
entes: de quibus ali-
mini in circuitu ti-
describit immisio-
em per angelos tan-
idem etiam facit per

los & stellas, sed tanquam per instrumenta, ut hoc mo-
omnia cooperentur in ministerium: ut sicut quilibet
li portio, & quodque astrū, certā terræ plagā, locū, me-
tempus, & speciem, & individuum decernit: sic etiā
elicam illius portionis astriq; uirtutem, eisdem, loco,
pori, speciei, accommodare fas est. Vnde Augustinus
o Quæstionum: Vnaquæq; (inquit) res uisibilis in hoc
mūdo, angelicam habet potestatem sibi propositam. Hinc
Origenes in librum Numerorum ait: Opus est ipsi mundo
angelus, qui præsent exercitibus terrenis, regnis, prouin-
cijs, hominibus, bestijs, animalium natiuitati & progres-
sui, uirgultis, plantis, cæterisq; rebus, eam uirtutem donan-
t; quam dicunt inesse rebus à proprietate occulta. Multo
magis opus est angelis, qui præsent operibus sanctis, uirtu-
tibus, & hominibus, ut ipsi qui semper uident faciem pa-
tris summi, recto ducatu possint conducere homines, &
unumquodque etiam minutissimum ad locum suum, tan-
quam membra huius mundi concinna, in quo deus tan-
quam præcipuus antistes, omnia suauissime disponens, in-
habitat, non contentus aut circumscriptus, sed continens
omnia

*expurgata, Et animo ferventi, ut adsequamur ea,
quæ ne*

obis *maximè cognitione præ-*
ne qua nō ē . . . dīūo, iuxta illud propheticum: Exau Psalm. 90.
eum, quoniam cognouit nomen meum . Hinc hodie
fauoris hauriri potest à cœlestibus , nisi interueniat
itas, fauor , ad sensus nominis I E S U . Hinc Hebraei
ab alista in diuinis nominibus peritissimi, nihil post
I S T V M in priscis illis nominibus operari possunt,
sim eorum patres . Et iam experimento comproba-
tum est, nullum malum demonem, nullam inferorum uir-
tutem ex his qua uexant aut obsident homines, posse huic
nomini resistere, quin uelint nolint genu flectant, & obe-
diant: quando nomen Iesu debita pronuntiatione illis pro-
ponitur uenerandum : nec solum nomen , sed etiam illius
signaculum crucem, pauent : nec solum terrestrium, cœle-
stium, infernorum gēua flectuntur, sed etiam insensibilia
ipsum reuerentur, & ad nutum eius cōtremiscunt omnia,
quando ex fidei corde, ore ueridico , nomen Iesu pronun-
tiatur , & crucis salutiferum signum manus imprimunt
innocētes. Neq; uerò in uacuum dixit Christus discipulus:
In nomine meo demonia eijcient , & qua sequuntur: nisi Marc. 16.
uirtus quædā esset in nomine illo expressa, super demones
& infirmos, serpentes & uenena, & linguas, & huius-
modi : quæ uirtus cum insit nomini illi , tum à uirtute dei Nominis Ie-
instituentis, tum à uirtute illius qui hoc nomine exprimi- su uirtus ua-
tur , & à ui insita ipsi uerbo . Hinc est , quòd cum omnis de sit.
creatura timet , & reueretur nomen illius qui fecit eam,
nonnunquam etiam mali & immundi homines , modo
credant huiusmodi diuinorum inuocationi, dæ-
mones astringunt, & alia quedam
magna operantur.

bus legimus

umeros eius.

uates canit:

runt me. Et,

Habet etiam

xit dominus

legimus in e- Dextera & si-

in nouissimo nistra, cor pe-

posteriora, ctus, aortum,

& facies, &

& cætera, do-

Et faciem legimus, ut in libro Regū, quod inuenerit deus inimi.
 David uirum secundum cor suum. Habemus & in euan-
 gelio pectus illud, super quod dormiens discipulus, diuina
 arcana concepit, & Psalmista describit dorsum eius in
 pallore auri. Et ipse apud Hieremiam ait: Dorsum &
 non faciem ostendam in die perditionis eorum. Et ad Mo-
 sen ait: Videbis posteriora mea. De pedibus quoque ait
 Psalmista: Caligo sub pedibus eius. Et in Genesi ambu-
 lare legitur ad Meridiem. simili ratione & multiplicia
 dei uestimenta & ornamenta legimus, ut apud Psalmi-
 stam: Dominus regnauit, decore indutus est, amictus lu-
 mine sicut uestimento. Et alibi: Confessionem & decorem
 induisti. Abyssus sicut uestimentum & amictus eius. Et
 in Ezechiele loquitur Deus dicens: Expandi amictum
 meum super te, & operui ignominiam tuam. Tam uerò e-
 tiam & uirgam, & baculum, & gladium, & scutum, ut
 apud Psalmistam: Virga tua & baculus tuus, ipsa me con-
 solata sunt. Scuto circudabit te ueritas eius. Et in Deutero-
 nomio legitur, gladius gloriæ eius: et huiusmodi multo plu-
 ra sacra nobis eloquia declarant, à quibus membris &
 ornamentis diuinis, non dubium est nostra membra, &

substan

ministrantes, quæ

Plato ipse ad-

rimas habere aquam corporibus suis co-
odū anima nostra corporibus nostris, sed
se, & simul dei uisione gaudere, & sine
icitudine corpora sua regere & mouere,
idus inferiora facile gubernare: iccirco e-
eos uocitabant, & statuerunt ipsis diui-

nos honores, precesq; & sacrificia dedicarunt eisdem, &
diuerso cultu uenerabantur. Et hi sunt dii, quibus attributi
sunt omnes populi, de quibus præcepit Moses in Deutero-
nomio inquit: Ne fortè eleuatis oculis ad cælum, uideas
solem, & lunam, & omnia astra cæli, & auersus adores
ea & colas, quibus attributi sunt omnes populi, qui sub u-
niuerso cælo sunt: uos autem tulit dominus t-
mus, & eduxit de fornace Aegypti, ut haberet
lum hereditarium. Et in eodem uolumine capi-
septimo: solem & lunam & astra deos uocat. E-
rum doctores, super eo quod legitur in Genesi,
mum filiis concubinarum largitum esse munera
Shemoth steltoma, hoc est, nomina aliena: Isaac
liquisse heredem omnium quæ possederat: dicun-
cubinarum in benedictione Abrahamæ non esse
deo tetragrammo, & summo creatori, sed alie-
numinibus: Isaac autem & semen eius adsigna-
nnipotentem deo tetragrammo, & nulla in pari-
bus attributum alienis. Vnde impropèratur il-
teronomio, quia seruierunt dijs alienis, & ad-
eos quos nesciebant, & quibus non fuerūt attri-
& Iesus Naue post introductum populum in te-

.....

nes,

, *Tertullianus, Apuleius, Diodorus, & pleriq; alij hi-
ici. Coluerunt itaq; singuli populi proprijs ceremonijs,
deos: Bæotij, Amphiaræum: Aphri, Mopsum: Aegy-
ptij, Osirim & Isidem: Aethiopes, qui Meroën habitant,
Iouem & Bacchum: Arabes, cum Baccho Venerem: Scy-
thæ, Mineruam: Naucratis, Serapim: Syrii Atargaten:
Arabes, Diapharen: Aphri, Cœlestum: Norni, Tibelanũ.
In Italia quoq;, municipali consecratione Crustumensium
deus erat, Deluentinus: Narnensium, Viridianus: Aescu-
lanorum, Aucharia: Volsinensium, Nursia: Otricularorũ,
Valentia: Sutrinorum, Nortia: Phaliscorũ, Curis, cũ primis
celebres fuere. Coluerunt summa ueneratione Latij, Mar-
tem: Aegyptij, Isidem: Mauri, Iubam: Macedones, Cabi-
rũ: Poeni, Vranum: Latini, Faunum: Romani, Quirinum:
Sabini, Sangum: Athenæ, Mineruam:
Paphos, Venerem: Lemnos, Vulcanum:
Delphis Apollinem, & quos canit Ouis
Pallada, Cecropida: Minoia Creta, I
Vulcanum, tellus Hypsipylæa c
Iunonem, Sparta: Pelopeiadesq; My
Pinnigerum Fauni Menalis ora caput:
Mars, Latio uenerandus erat: quia præsidet armis:
Colebant Saturnũ, Carthaginienses & Leucades: Iouem
Creta, Pyreus, Homole, Ida, Elis & Lybia, ubi eius erat
oraculum, Epirus, Latium, Gnidus Lycia, Pisa Macedo-
nia: Martẽ, Thermodontij, Scythæ, et Thracia: Solẽ, Scy-
thæ unicum deum uenerabantur, equum illi immolantes:
eundemq; colebant Heliopolita, Assyrij: & sub ~~Assyri-~~ ^{Æoli-}
nis nomine Rhodij, & Hyperborei, & Milesij: Erantq; sic
bi sacri Parnasus, Phæelus, Cynthus, Soracla mōtes, atq;
B 4 Delos,*

1. The first part of the document is a list of names and their corresponding page numbers. The names are listed in a single column on the right side of the page, and the page numbers are listed in a single column on the left side of the page. The names are: John Doe, Jane Doe, and John Doe. The page numbers are: 1, 2, and 3.

um sacra, ut Palladi, quæ & Minerva, sacra erant
na, & Pyreus, Aracynthus montes, Tritones flu-
& Alcomeneum Boeotiae oppidum, & Neo una
dum insula. Cereris sacra loca sunt Eleusis Attica,
& Catana urbes Sicilia, & Aethna mons. Vulca-
acipuus cultus fuit in Lemno insula, & in Imbros
Thracia, & Therasia insula Vulcano sacra, etiâq;
a. Vesta dea erat Troianorum, quam profugus Ae-
n Italiam transtulit, eidemq; tribuuntur Phryges,
atq; Ida & Dindymus Phrygiae montes, & Reatū Vm-
briae oppidum: item Berecynthus mons, & Pessinuntium
Phrygiae oppidum. Iunonem coluerunt Carthago & Pro-
fenna, Argos & Mycenæ civitates, & Samos insula, &
Phalisci populi. Neptuno sacra erat Orchestus urbs Boeo-
tia, & Tenarus Laconiae promontorium, & Troezenii
populi, & urbs, in Neptuni tutela erant. Huius-
go erant dii gentium, qui praesidebant & dom-
tur illis, quos Moses ipse in Deuteronomio suo n-
deos terræ, quibus attributi sunt omnes populi, n-
significans, quàm cœlestia sidera illorumq; anim

Quid de animabus cœlestibus nostri senti
theologi.

CAP. XV.

Effe igitur cœlos, corporaq; cœlestia animata, anima-
bus quibusdam diuinis, non modo poetarum, philo-
sophorumq; sententia est, sed etiam sacrarum literarum ca-
tholicorumq; adsertio: nam & Ecclesiastes animam cœli
describit: & Hieronymus super eodem hanc expresse
tetur: similiter Origines in suo libro de principiis, sen
describit cœlestia prorsum corpora esse animata, quoniã a
deo mandata dicuntur accipere, quod rationali naturæ tā-

B 3 tum

—

.

is & Intelligentis
intel- quid.

si pu-
mctis
intel-

utem Dæmones
ritus hic, qui sint,
telli- & quot il-
n tra lorum ge-
lestes nera.

qua-

si intellectuales sphaeras, deum unum tanquam ipsorum
innuissimam stabilissimamq; unitatem siue centrum colē-
es: quapropter illos tam etiam deos nuncupant, pro
unitatis participationem quandam: quia semper su-
leni, diuinoq; neclare ebrij. Hi circa unum deum
ersantur, nec mundi corporibus praesunt, nec infer
ministrationi adaptantur, sed susceptum à deo lum
rioribus ordinibus influunt, singulisq; singula
distribuunt. Hos secundo ordine proximè sequuntur
lestes intelligentiæ, quos uocant demones munda-
scilicet ultra diuinum cultum mundi sphaeris accom-
tos, unicuiq; cælorum & stellarum praesidentes, un-
in totidem distribuunt ordines, quot in mundo sun-
li, & quot in cælis sunt stellæ: & uocabant alio-
urnios, qui praessent cælo Saturni, & ipsi Sat-

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200.

201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300.

301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400.

iis in

isq; subsidijs optatos a-

vent successus, quippe conciliare prospera, infli-
sa, pro libito posse dicuntur. Illos simili modo in-

nes distribuunt, ut alij ignei, alij aquei, alij aerei,
alij terrei, quæ quidē quatuor demonū species, iuxta qua- Dæmonum
distinctio,
tuor cœlestiū animarū vires, mentem, rationem, imagina-
tionem, naturam scilicet uiuificam & motricem, compu-
tantur: hinc ignei cœlestium animarum mentem sequun-
tur, unde ad sublimiora contemplanda concurrunt. Aerei
autem rationem sequuti, rationali fauent potentia, eamq;
à sensuali uegetabiliq; quodammodo segregantes: seruiunt
igitur uitæ ac liuæ, quemadmodum ignei contemplatiuæ:
Aquei uero imaginationem sensumq; sequuti, uitæ seruiūt
uoluptuosæ: Terrei naturam sequuti, uegetali naturæ fa-
uent. Præterea distinguunt etiam hoc dæmonum genus in
Saturnios & Iouiales, iuxta stellarum cœlorumq; nomi-
na. Præterea alios esse orientales, alios occidentales, alios
meredionales, alios septentrionales. Deniq; nulla mundi
pars est propria horum dæmonum adfidentia destituta, nō
quia ibi solum sunt, sed quia ibi maximè regnāt, sunt enim
ubique, quamuis alij alibi potissimū operantur atq; in-
fluunt. Neq; uerò ita intelligenda hæc sunt, quasi influxi-
bus syderum subiecti sint, sed ut respondeant supramun-
dano cœlo, à quo præcipuè omnia diriguntur, & cui omnia
conformari oportet: unde sicut uarijs stellis, sic etiam ua-
rijs locis, & temporibus hi dæmones adaptantur: nō quòd
tempore aut loco coartentur, quemadmodum nec corpori-
bus quibus præsides statuuntur, sed quia sic sapientiæ ordo
decreuit: idè illis corporibus, locis, temporibus, stellis, plus
fauent atq; patrocinantur: sic alios dixerunt diurnos, alios
nocturnos

parab

bolam de centū ouibus: alij duntaxat nouē partes pu-
uxta parabolā de decem drachmis: alij aequalem cum
inibus angelorum numerum censent, quia scriptum
ōstituit terminos populorum iuxta numerum angelo
dei. Et de numero eorum multi multa scripsere: Ve-
recentiores theologi seculi magistrum sententiarum,
Augustinum & Gregorium, facile se absolunt, dicen-
es: quod bonorum angelorum numerus omnem huma-
num caput transcendit, quibus contrā respondent in-
numeri spiritus immundi, tot existentes in mundo infe-
riori, quot mundi spiritus sunt in mundo superiori, ut ad-
serunt aliqui theologi, se ab oraculis accepisse: sub his po-
nunt genus demonum subterraneum siue tenebrosū,
quos uocant Platonici desertores angelos, scelerum &
impietatis ultores, iuxta iustitiā diuinā sanctionem. uir-
caniq; malos demones & spiritus nequ
ultrō plerunque ledunt atque nocent: ho-
res computant legiones, ipsos simili modo
ac elementorum nomina ac mundi partes
ponuntque ipsis reges, & principes, &
eorundem nomina. Ex his præsunt ceteri
nocentissimi, iuxta quatuor mundi partes.
res dominantur principes legionum, mul-
torum officiorum. Hinc Gorgones sata
Hinc Typhione, Aleclo, Megera, Cerbe, monstrum
monum genere inquit Porphyrius: Locum incolunt tē-
uicinum, imò intra ipsam terram. Nullum est malū
quod perpetrare non audeant. Habent omnino uiol-
tum & malè sanum morem: ideoq; uehementes repen-
tinasque insidias plurimum machinantur moliunturque:
ac dum

Angelo
distinct
plex.

& singulos homines dirigunt, precesq; hominū, & facia corā dijs offerunt. Tertiū minora quaq; disponunt, angeli singulis custodes adsunt. Suntq; ex ipsis etiā qui utissimus herbis, & lapillis, & omnibus inferioribus utē subministrant, quibus multa cū deo, multa cum hominibus sunt cōmunia, suntq; mediantes ministri. Verūm Athanasius præter Thronos, Cherubinos, Seraphinos Athanasij de angelis opinio. deo proximos, illūq; indefinentibus hymnis, & irrequieta laude magnificantes, & pro nostra salute orantes, septem alios nuncupat ordines: quos cōmuni uocabulo uocat militiā cœli. Horum primus est ordo Doctrinalis, ex quo fuit ille qui locutus est Danieli, inquiēs: Veni, ut docerē te quæ uētura sunt populo tuo in nouissimis diebus. Deinde est ordo Tutelaris, de quo etiā in Daniele legitur: Ecce Michaël Tutelariorum ordo. unus de principibus uenit in adiutoriū meū. Et ibidem: In tempore illo consurgēt Michaël princeps magnus, qui stat pro filijs populi tui: eius ordinis fuit etiā Raphaël ille qui duxit, & reduxit Tobīā iuniore. Post hunc est ordo Procuratorius, cuius mentio est in libro Iob, ubi legitur: Si fuerit pro eo angelus loquens, deprecabitur dominū, & placabilis ei erit. & de eisdē exponitur etiam, quod scriptum est Ecclesiastici decimosexto capite, circa finem: In iudicio dei opera ipsius ab initio, & ab institutione hominū ipsorum distinxit partes illorū, & initia eorū in gentibus suis: ornauit in æternum opera illorū, nec esurierunt, nec laborauerunt, & non destiterunt ab operibus suis: unusquisq; proximū suum non angustiat usq; in æternū. Sequitur ordo Ministerialis, de quo Paulus ad Hebræos inquit: Nōne Ministeriorum ordo. omnes sunt administratorij spiritus, missi propter eos qui hereditatem capiunt salutis? Post hos est ordo Auxiliaris, Auxiliorum ordo.

C de quo

id est forma, seu rota, per quos deus יחור chaos distin-
guit. Tercio loco sunt Aralim אראלים angeli magni,
fortes, & robusti, per quos tetragrammus elohim pronun-
tius, siue tetragrammus cum he coniuncto, חיהר for-
mā fluxa materia ministrat. Quarto loco sunt Hasmalim
חשמלים, per quos El אל deus corporum effingit effi-
gies. Quintus est ordo Seraphim שרפים, per quos deus
Elohim Gibor גיבור אל'הים elemēta depromit. Sextus
Malachim מלאכים, id est angelorū, per quos deus Elo-
ha אלהי metalla producit. Septimus Elohim אל'הים,
id est dij, per quos deus tetragrammus Sabaoth יחור
צבאות producit vegetabilia. Octavus Ben elohim בני
אל'הים, id est filij deorū, per quos deus Elohim Sabaoth
צבאות אל'הים procreat animalia. Nonus, & infi-
mus Cherubim כרובים, per quos deus sadai שדי ge-
nus hominum curat. Sub istis est ordo animasticus, dictus
Iffim

אֱדֹנָי id est heroēs, uiri fortes, & beati, per quos
Adonai אֲדֹנָי prophetiam largitur.

ordinibus malorum dæmonum, eorundemq;
calu, & naturis uarijs. CAP. XVIII.

¶ Ne etiā ex theologorū schola, qui malos dæmones in
nouē gradus distribuunt, uoluit ipsis nouē angelorū or-
dinibus aduersantes. Horum itaq; primi sunt, qui pseudo- Primus dæ-
thei, hoc est, falsi dī nuncupantur, qui dei nomen usurpan- monum or-
tes, pro dīs coli uolūt, sacrificia, & adorationes expetūt, do.
sicut demon ille qui ait ad Christū: Si cadens in terrā ado-
raueris me, dabo tibi hæc omnia: ostendēs illi omnia regna
orbis terrarū, atq; horū princeps est ille qui dixit: Ascendā
super altitudinē nubium, & simul ero altissimo: qui ideo
uocatur Beelzebub, hoc est, uetusus deus. Hos secundo Secundus:
sequuntur spiritus mendaciorū, cuiusmodi fuit ille, qui e-
gressus est spiritus mendax in ore prophetarū Achab: &
horum princeps est serpens ille Python, à quo Apollo Py-
thius dictus est, & mulier illa Pythonica apud Samuelem,
& alia in euangelijs, quæ Pythonem habebat in uentre.
Hoc ergo dæmonum genus sese oraculis immiscet, & di-
uinationibus, & prædictionibus hominibus illudit, quo-
usq; decipiat. Tercio ordine sunt uasa iniquitatis, quæ Tertius.
uasa iræ dicuntur: hi sunt inuentoires malorum, omniumq;
malorum artium, qualis apud Platonem Theutus ille da-
mon, qui ludos, & aleam docuit: ex ipsis enim omne sce-
lus, malitia, & deformitas procedit: de quibus in Genesi
in benedictionibus Symeō, & Leui, ait Iacob: Vasa iniqui-
tatis in habitationibus eorū, in consilium eorum nō ueniat
anima mea. quos Psalmista uocat, uasa mortis, Esaias uo- Psalm. 7.
cat uasa furoris, & Ieremias uocat uasa iræ, Ezechiel uasa Ezai. 13.
Ierem. 30.

interfectionis, & interitus: & princeps
interpretatur sine iugo, siue inobediens, p

1. Corinth. 6. apostata, de quo Pauli 10.

Quartus. Christi ad Belial? Sequi 01

princeps eorum 11 101

Quintus, hos quinto ordin 1 15,

magis, & ma

is, sicut serpen

1 0 in Apo

orocm, faciēs,

2 terram in cē

1, propter sig

Sextus, icere. Sexto sese offerunt aërea putes

scant tonitruis, fulminibus, & fulguri, c

rem, pestilentias, & alia mala inducentes

ro sunt, quos narrat Apocalypsis quatuor

datum est nocere terræ, & mari, tenente.

à quatuor angulis terræ: & princeps eoru

rim: hic est demon meridianus, spiritus æ,

furens in meridie, quem Paulus ad Ephes

pem potestatis aëris huius, & spiritum q

Septimus, lios diffidentie. Septimam mansionem te

natrices malorum, & discordiarum, & l

stationum: quorū princeps in Apocalypsi

cē Apollion, Hebraice Abaddon, hoc e

Octauus. & uastās. Octauo loco stant criminatore

res, quorū princeps Astaroth, hoc est, ex

dictus diabolus, hoc est criminator, uel c

in Apocalypsi uocatur accusator fratrum

sans illos ante conspectum dei nostri, die & nocte. Porro

ultimum

innum locū habent tentatores, siue infidiatores, qui sin-
 is hominibus singuli adsunt, quos iccirco malos genios
 amus, & princeps eorum Mammon, qui interpretatur
 uiditas. Dæmones autem malos omnes unanimiter a-
 ,unt, in hoc inferiori mundo uagantes omnibus infen-
 sos, quos iccirco diabolos uocāt: de quibus ait Augustinus
 libro primo de incarnatione uerbi ad Ianuarium inquit:
 De diabolo quoq; & angelis eius contrarijs uirtutibus ec-
 clestastica prædicatio docuit, quoniā sint quidem hæc: quæ
 autem sint, aut quomodo sint, non satis clare disposuit. A-
 pud plurimos tamen ista habetur opinio, quòd angelus fue-
 rit iste diabolus, & apostata effectus, quamplurimos an-
 gelorum secum declinare persuaserit, qui & nunc usq; an-
 geli ipsius nuncupantur. Hos tamen Græcia non omnes
 damnatos putat, nec hos quidē omnes esse ex proposito ma-
 los, sed quòd ab condito æuo rerum dispensatio ea sit ratio-
 ne instituta, ut illis animarum peccatricū carnificina deli-
 gata sit. Ceteri theologi dicunt, nullos dæmones creati
 malos, sed ex bonorum ordinibus propter prauaricationem
 cæli pulsos & deiectos: quorum casum non solum nostr
 & Hebræorum theologi docent, sed etiam Assyrii, Ara-
 bes, Aegyptij, & Græci suis dogmatibus confirmant. Phe-
 recides Syrus casum demonum describit, & Ophin, hoc
 est, serpentem demoniacum, caput fuisse rebellantis exerci-
 tus. Eundem casum Trismegistus in Pimandro, & Home-
 rus sub nomine Atarū suis decantat carminibus: & Plu-
 tarchas in sermone de fœnore, Empedoclem eiusmodi dæ-
 monum lapsum nouisse significat. Ipsi quoq; dæmones mul-
 tores casum suū confessi sunt. Hi itaq; deiecti in hanc ual-
 lem miseria, partim hoc caliginoso aëre propinqui nobis

Dæmonum
 uaria studia.

...nt: alij lacus, flumios, & aquo, ...ij
terrestria territant, & qui puteos, & metalla effu-
inuadunt: hiatus terræ prouocant, montium funda-
cōcutiunt, nec homines modo, sed & ~~et~~ mala nexa
solo risu, & illusione contenti, fatigare eos potius,
quàm nocere: alij ultra proceritatem giganteo corpori
stollescentes, nunc sese accliuos ad pygmaorū paruitate

3. Reg. 22.

ias figuras sese uertentes, homi-
i mendacijs student, & bl-
tertio Regum libro legimus, in
o spiritus mēdax in ore omnium
phetarum Achab. Pessimū autem demonum gen-
rū, qui obsident itinera, irruentes transeuntibus, ge-
bellis & effusione sanguinis, & affligunt homines,
mis insultibus: tales legimus apud Matthæum, ob qui-
metum per uiam illam transire iam nullus audebat.
rō nocturnos, & diurnos, & meridianos damone
ptura cōmemorat: & alios nequitia spiritus uarijs u-

Elz. 34. lus describit, quales apud Esaiā legimus, Onocentau-
cios, pilosos, Sirenes, lamias, ululas, struthiones: & i-
mis, aspidēs, basiliscos, leones, dracones: et in euāgelio sc-
pius legitur, & mammona, & princeps huius mundi, &
rectores tenebrarū, quorum omnium princeps Beelzebub
quē scriptura prauitatis principē appellat. Porphyrius illi-
rū principem esse Serapim ait, qui & Pluto à Grecis nu-
minatur: tum & præst illis Cerberus, triceps ille canis, s-
licet quia in tribus elementis, aere, aqua, terra uersatus,
perniciosissimus dæmon: unde etiam quæ in illis tribus ele-
mentis plurimum potest Proserpina, illorum princeps est,
quod & ipsa de se testatur in responsis his uersibus:

Natura

sum Lucina
eps, missa è ci rea Phœbe,
ut formaq; trinaq;
ilacra fero, terra, a
rrarum est cura m...
lamonibus est: Dæmones qu
ipe suo diabolo ab dei ministi
esipiscere coeperint, humana carne

Origine pla
cium de dæ
monibus.

circundari, ut hac deinceps pœnitentia, post resurrectionē
eodem curriculo quo in carnem uenerunt, ad dei uisionem
postliminio redeant, liberati tunc etiāmnū atheris, &
terris corporibus: tuncq; genua deo curuanda omnia cœ-
lestium, terrestrium, & infernorum,
omnibus. Quin & Diuus Irenæus pri-
us sententiam, qui dixerit: Satanam
cere blasphemiam aduersus deum, p
in terras dominus, eò quòd nondum
tionem suam. Esse autem plerosq; ex la-
uram suam salutem sperent, pleriq;
li eremita historia ab Hieronymo con-
clesiam canonicis horis uenerata: atq;
da, ita edocti, illorumq; preces exaudi-
mento adserunt, quòd in euangelijs legi
audisse preces dæmonum, ac concessis-
sint gregem porcorum. Ad stipulatur
septuagesimus primus secundum nostrū
secundum supputationem autem He-
sinus secundus: ubi nos legimus, C
Aethiopes, & inimici eius terra
xia Hebraicam ueritatem legitur,

pora habuisse aërea, ex puriore superioreq; aëris parte formata, ad agendum idonea, non ad patiendum: eaq; post confirmationem bonis angelis conseruata, malis autem in lapsu demutata fuisse in aeris crassioris qualitatem, ut etiā igne possint torqueri. Quin & Magnus Basilus, non demonibus modo, sed & puris etiam angelis corpora tribuit, ueluti spiritus quosdam tennes, & aëreos atq; puros. Consentit his etiam Gregorius Nazianzenus. Apuleius non omnes daemones putat habere corpora: siquidem in libro de demone Socratis, Genus aliud augustius (aut) demonū, qui semper à corporeis compedibus, & nexibus liberi,
procu

a onicus,
n esse sine
n um cor-
e um uerò

u , & sub-
um percussum doleat, & igne exura-
res, quod in Tuscia aliquando fa-
ur. Et licet spiritale corpus sit, ma-
est, & tactum patitur: & licet re-
creatq; sicut aer, & aqua, interim
hinc timent aciem ferri, & tela, &
gilium Sibylla ait Aenea:

i, uaginaq; eripe ferrum.

us, uoluisse Aeneam habere ensen

a demoniorum corporum Orpheus Variademo-
uideret corpus unum quod igne tantu nicorum cor-
porum gene

constat, sed uisum non patitur, quos igneos, & coelestes dae-
mones Orpheus uocat: alterum ignis aerisq; mixtione con-
temperatum, unde aetherei, & aerei nuncupantur: cui si
aqueum quiddam accesserit, tertium genus cōsurgit, unde
dicuntur aquei, qui quandoq; uisu percipiuntur: quibus si
aliquid terreum addatur, sed non ita crassum, terreni da-
mones nuncupantur, eosq; iam magis conspicuos, nostrisq;
sensibus occurrentes. Corpora autem sublimiorum damo-
num angelorū ex purissimo aethereo elemento coalita sunt,
nemini hominum temere uisibilia, nisi diuinitus speciem
suam offerant: filis adeo texta sunt splēdidis, & usque adeo
tenuibus, ut radios omnes nostri uisus raritate transmit-
tant, & splendore reuerberent, & subtilitate frustrentur,
de quibus Chalcidius ait: Aetherei aereiq; demones, quia

C s corp

subterranei autem tenebroſi daemones quia eorum phan-
ſticum craſſi & inagilis corporis anguſtijs concluditur,
eam nequit efficere diuerſitatē figurarū, quam ceteri. A-
quei autē, & qui humidā ſuperficiē terræ habitant, ex elo-
menti molliſſie mulieres plurimū adſimulāt, ex quo generati
ſunt Naiades, Dryades: qui uerò in aquoſa, & arida inco-
lunt, corporibus aridioribus ſeſe mares exhibent, aut Saty-
ros, aut Onoſcelos aſininis cruribus, Faunos, Syluanos, &
incubos: de quibus Auguſt. multos tradit experiētia magi-
ſtra didiciſſe, illos ſape improbos extitiſſe mulieribus, ea-
rūq; appetiſſe, & peregiſſe cōcubitū: & quosdā demones,
quos

nobis quantum uellent: quemadmodum legitur in I
 Quod apprehendit Raphaël demonium nomine
 deus, & relegauit ipsam in deserto superioris Aegyp
 his ait Hesiodus: Ter decē mille sunt super terra ui
 pascente immortales Iouis custodes mortaliū homini
 utiq; obseruēt iustitias, et miserāda facta aērē induti,
 euntes super terrā: nullus enim principū, nullus mag
 incolumis persisteret, non ulla mulier incorrupta ren
 ret, nullus hominū in hac ignorantia ualle ad constit
 bi à deo finē perueniret, si boni demones nobis pro c
 dia nō adsisterent: uel si mali demones malis homini
 tatibus satisfacere permetterentur. Sicut igitur ex bo
 monibus unicuiq; proprius deputatus est custos, cor
 rans spiritū hominis ad bonū: ita ex malis aliquis den
 tur hostis, presidens carni, & pruritui eius, pugnatq;
 nobis bonus custos pro spiritu, aduersus hostem atq; c
 homo autem inter hos cōcertantes medius, & relic
 manu consilij sui, cui uult uictoriam praeſtat: nō possi
 ergo angelos accusare, si gentes illis creditas ad ueri dei co- Gentius
lita an
non in
tanda.
 gnitionem, ad ueram pietatem, & religionem non dedu-
 cant, & in errores, & peruersum cultum labi sinant: sed

velut uestigia amisso aculeo. cui sententia ad
 Origenes in libro Periarchon, concludens,
 pugnant --- uersus malos demones, & uincentes, eorum
 munum --- citum, ne ultra fas sit illi qui ab aliquo supe-
 ratus est, alterum deinceps molestare. Sicut igitur unicuiq;
 homini datus est spiritus bonus, ita etiam datus est spiri-
 tus diabolicus malus, quorum uterq; unionem querit cum
 spiritu nostro, & illum ad se trahere nititur, & illi com-
 misceri, ceu unum cū aqua: bonus quidem per bona opera
 ipsi conformia, nos in angelos uniendo transmutat: sicut de

Malach. 6. Ioanne Baptista scriptum est in Malachia: Ecce ego mitto
 angelum meum ante faciem tuam. de qua transmutatione
 & unione, alibi scriptū est: Qui adhæret deo, unus spiritus
 efficitur cū eo. Malus etiam damō per mala opera nos sibi
 cōformes & unitos reddere studet, sicut de Iuda ait Chri-
 Ioan. 6. stus: Nōne ego uos elegi duodecim, & unus ex uobis dia-
 bolus est? & hoc est, quod ait Hermes, quando demon in
 humanā influit animā, semina propria notionis inspergit:
 unde anima talis, seminibus conspersa, furore prægnās, pa-
 rit inde mirabilia, & qualiacunq; demonum sunt officia:
 bonus enim demon quando in sanctam influit animā, ex-
 tollit eam ad sapientiæ lumen: malus uerò demon, in prauā
 transfusus animam, incitat eam in furti, in homicidia, in
 libidines, & quascunq; malorum demonum sunt officia.
 Boni demones (ut inquit Iamblichus) animas perfectissi-

me pur

insu alijs nobis alia, ipsi præsenti
 rpori sanitatē, uirtutem animo, menti securita-
 tis est laciferum delent, calorem fouent, ef-
 q; reddunt ad uitam, & harmoniā intelligibili
 en semper infundunt. An autē multi sunt homi-
 is, uel unus solus, inter se contendunt theologi:
 putamus, dicente Propheta: Angelus suis man- Psal. 90.

ut custodiant te in omnibus uijs tuis. quod teste
 Hieronymo, non solum in Christo, sed in quocūq; homine
 locum habet. Omnes itaq; homines diuersorum spirituum
 ministerio reguntur: ducunturq; ad quemcūq; gradū uir-
 tutum, meritorū, & dignitatis, qui se illis dignos præsente-
 rint: qui uerò indignos, hi à malis demonibus, simulatq; à
 bonis spiritibus, deponuntur, & detruduntur usq; ad ex-
 tremum miseriæ gradum, prout eorū exquirunt mala me-
 rita: quicūq; autem sublimioribus angelis attributi sunt,
 hi alijs etiā hominibus præsferuntur: nam angeli eorum cu-
 ram habentes illos euehunt, aliosq; illis subiiciunt ut qua-
 dam occulta, quam etsi neuter illorum percipit, sentit ta-
 men subditus iugum quoddam præsidentiae, à quo facile se
 absolvere nequit, imò timet, & reueretur uim illam, quam
 superioribus superiores angeli influunt, & terrore quodā
 inferiores in præsidentiae timorem inducunt. Hoc sensisse
 uidetur Homerus ubi ait, Musas Ioue genitas, regibus Io-
 ue genitis indiuisas semper comites assistere, perq; illas fie-
 ri eos uenerabiles, & Augustos. Sic legimus M. Antoniū
 olim cum Octauiano Augusto singulari amicitia iūctum,
 saepe unā ludere solitos: uerum cū semper Augustus uictor
 abiret, magū quendam M. Antonium in hanc sententiā
 submonuisse: Quid tibi, ô Antoni, cum adolescente isto?

Fuge

elem legimus, uidelicet de principe regni Persarum, Danie. 10.
ncipe Græcorum, de principe populi Israel, eorum;
adinuicem conflictu. De quo etiam quondam sen-
idetur Homerus, ubi cecinit;

antus cælesti rumor percrebruit aula,
Cum seua alterni ruerent in prælia diui.
Neptunum contra bellabat Phæbus Apollo.
Aduersus Martem certabat Pallas Athene.
Iunoni obstiterat bello pharetrata Diana.
Latonam telus uolucer Cyllenius urget.

Veruntamen cum in singulis regionibus sint omnis gene-
ris spiritus atque demones, illi tamen præ cæteris ibi po-
tentiores sunt, qui eiusdem ordinis sunt cum præside il-
lus regionis. Sic in solari regione præ cæteris uigent spi-
ritus solares; in lunari lunares, & ita de reliquis: atque ex
hoc prouenit atque consequitur, ut nobis loca, & pro-
uincias mutantibus, uarij sese offerant sequanturq; rer-
& negotiorum nostrorum euentus, alibi & alibi forti-
tiores; ubi uidelicet demon genius noster maiorem sorti
fuerit potentiam, aut nos eiusdem ordinis potentio-
rem adepti fuerimus demonem. Sic solares homines, si in so-
rem commigrarint regionem, siue provinciam, longè ibi
tunatiores reddentur: quia potentiores commodiore
ibi suos habituri sunt duces, siue genios, quorum præsta
ibidem præsidio, omnia sua sæpe etiam præter opinionem
& suarum uirium mensum, ad felices exitus perduc-
tur. Hinc est, quod loci, & regionis, & temporis electi
ubi quis se ad sui genij naturam, & instinctum exercitet,
habitet & frequentet, ad uitæ felicitatem plurimum con-
ducat. Conducit etiam nonnunquam nominis mutatio:

Genius ad lo-
ci mutationem
mutatur.

nam

dē esse, & à qui

XXII.

bonus est pro-

na causa, ab ipso demonum præsidente rationali adsignatur, uniuersalis, uitā animæ dirigit, cogitationesq; bibe-
 hibet, assidue agens in nobis illumin-
 per animaduertimus, sed quādo pur-
 quille uiuimus, tūc à nobis percipitur
 loquitur, suamq; nobis cōmunicat in-
 sens, studetq; assidue ad sacrā nos a-
 Huius quoque demonis auxilio, po-
 fati deuitare: qui si religiose colatur
 sanctitudine, quod Socratē fecisse sc-
 ci, mire nos ab eo iuuari, tū somnijs,
 do, bona anxius sospitādo: quare cōc-
 Iouem precari consueuerūt, ut uel ip-
 uel à quo demonū id possit præsari
 autē genitura, qui & genius dicitur
 one syderūq; circuitibus qui in gener-
 cedit. hunc sunt qui opinātur animā
 censurā, ex demonū choro custodē s-
 nere, nec tam eligere sibi hūc ducē, q-
 illo optari in tutelā. hic exequuntor u-
 corpori cōciliat, & communicatā cō-
 q; ad hoc ipsum officium adiuuat, ac-
 stia deputarunt. Quicunque igitur

LUGNIGER

*Ioannem charitate, Iacol
dencia, Magdalenam cōu
rio excellere fecit. Itaque i
cere senties, ad eius apices
præstes, qui in omnibus n
tum uales proficere ne cor
bueris natura & professi
& professionis senties pr
disparēs fuerint, sequere n
fomentū percipies egregia*

*De lingua angelorum
nobiscum colloquid*

D*Vbitare possemus
puri spiritus, ser
cum inter se, tum ad nos u
ret: Si linguis hominum li
iste eorum sermo, quæ ling
uersatur. Putant enim ple
ipsum esse Hebraum, q
emanauitq; de cælo, sui
confusionem linguarū, in
à Christo filio prædicatu
sanctum data in propheta
gæ passæ sint, & contin
& corruptiones, hæc so
Præterea opinionis hui
dæmones & intelligent
cum quibus habitant se
tamen Hebraum sermon
in illo solo loquuntur. Q*

atione qua nos discretis organis sentiunt, sed forte ut
i spongia aquam, sic toto corpore suo sensibilia quaq;
riunt, aut alio modo nobis ignoto: neq; enim cuncta
qua uidemus animantia, sensoris eisdem sunt communi-
ta: nam & multa auribus carere nouimus, tamen sonum
ab his concipi scimus, sed qua ratione, ignoramus.

De nominibus spirituum, eorumq; uaria imposi-
tione, deq; spiritibus, qui præsunt stellis, signis, car-
dinibus cœli, & elementis. CAP. XXIII.

Spirituum tam bonorum quàm malorum multiplicia
& diuersa sunt uocabula: eorum autem propria &
uera nomina, quemadmodum astrorū, soli deo nota sunt,
qui solus numerat multitudinem stellarum, & omnibus
illis nomina uocat: quorum nulla à nobis nisi diuina reue-
latione cognosci possunt, atq; admodum pauca nobis in
sacris literis expressa sunt. Verum Hebræorum magistri
putant spiritibus ipsis ab Adamo nomina imposita esse,
iuxta illud quod scriptum est: Adduxit deus cuncta quæ
fecerat ad Adam, ut nominaret illa, & quomodocunq;
uocauit rem, hoc est nomen illius. Hinc putant Hebræ-
orum Mecubales unà cū Magis esse in potestate hominis
& spiritibus nomina imponere: sed illius duntaxat, qui
iam ad hanc uirtutem diuino quouis munere, aut sacra po-
testate dignificatus & sublimatus est: quia uero nequit
ulla humana uoce componi nomen, quod diuinitatis natu-
ram, omnimodamq; angelicæ essentia uirtutem exprime-
re possit, iccirco ab operibus nomina spiritibus plurimum
imponuntur, significantia certum aliquod officium siue
effectum, qualis à spirituum choro desideratur: quæ nomi-
na tunc nō secus atq; oblationes & sacrificia dñs deuota,

Homo spiri-
tibus nomi-
na impone-
re potest.

Vnde spiriti-
bus nomina im-
ponantur.

ciffitudine quadam horarũ, dierum & annorum, quem-
admodum de planetis, quibus præfunt, tradunt Astro-
logi:

i : quos Trismegistus Mercurius idcirco uocat septem
 indi gubernatores , qui per cœlos tanquam per instru-
 menta, coaceruatis omnium stellarum & signorum influ-
 entijs, eas in hæc inferiora distribuunt. Sunt autem qui il-
 los paulo diuersis nominibus stellis adscribunt , dicentes
 quod Saturno præsit intelligentia nomine Oraphiel : Io-
 ui, Zachariel: Marti, Zamaël: Soli, Michaël: Veneri,
 Anaël: Mercurio, Raphaël: Lunæ, Gabriel: & horum
 unusquisque mundum gubernat annis trecentis quinqu-
 ginta quatuor , & mensibus quaternus : & incipit regi-
 men ab intelligentia Saturni , post quam per ordinem re-
 gnant intelligentiæ Veneris, Iouis, Mercurij, Martis, Lu-
 næ, Solis : reuertiturque deinde regimen ad spiritum Sa-
 turni. Scripsit de istis specialem tractatum ad Maxi-
 milianum Casarem Abbas Tritemius : quem qui me-
 dullitus examinauerit , magnam futurorum temporum
 cognitionem inde elicere potest. Ex signis uero duodecim
 præsumunt Arieti, Malchidaël: Tauro, Asmodel: Gemi-
 nus, Ambriel: Cancro, Muriel: Leoni, Verchiel: Virgi-
 ni, Hamael: Libra, Zuriel: Scorpioni, Barchiel: Sa-
 gitario, Aduachiel: Capricorno, Hanaël: Aquario,
 Gambiel : Piscibus Barchiel. De istis spiritibus præsi-
 dentibus planetis & signis , meminit etiam Ioannes
 in Apocalypsi : de prioribus in fronte inquit , Et
 à septem spiritibus , qui in conspectu throni dei
 sunt , quos reperi præsidere etiam planetis . In calce
 autem uoluminis , ubi supernæ ciuitatis fabricam de-
 scribit , testatur quod in duodecim portis eius erant duo-
 decim angeli. Sunt rursus uiginti octo angeli , qui domi-
 nantur in uiginti octo mansionibus Lunæ , quorum no-

Abb
tem
tus.Ang
dec
præ

Apo

Apo

Ang
lion
næ.

onibus. Eadem ratione, in malis spiritibus præfunt cæ-
 teris quatuor reges potentissimi, iuxta quatuor par-
 tibus, quorū nomina appellātur, *Vrieus*, rex orientis:
Imon, rex meridiei: *Paymō*, rex occidentis: *Egyn*, rex
 septentrionis, quos *Hebræorū* doctores fortè rectius uocāt
Samaël, *Azazel*, *Azaël*, *Mahazael*: sub quibus plures
 alij dominātur principes legionū, & præfides: innumeri
 quoq; priuatorū officiorum demones. Quinetiam *Græco-*
 rum uetusti Theologi sex demones numerant, quos *Tel-*
 chines uocant, alij *Alastores* appellant, qui hominibus
 malefici, *Stygis* aquam manibus haurientes, in terras
 spargunt: ex quo calamitates, pestes, & fames conse-
 quuntur

elchines.

INGRESSVS MALORVM

[illegible]

ESSAYS, HONORARY

ISSVS BONORVM.

[illegible]

INGRESSVS MALORVM.

ur: hiq; fuisse perhibent *Megalesius,*
nus, Lycus, Nicon, A rum qui an-
 gelorum & etiam demonum malorum dij la nomi-
 na, officia, loca, tempora, exacte noscere cupit, illa
 in Rabi Symonis Templorum uolumine requirat, ac in
 eiusdem libro Luminu, atque in tractatu de Mag
 ne staturæ, & in tractatu Templorum Rabi Isi
 atque in omnibus ferè commentarijs libri Forn
 de istis copiose scriptum inueniet.

Quomodo Hebræorum Mecubales sacra ang.....
 nomina è sacris scripturis eliciant, atq; de septuaginta
 duobus angelis, qui ferunt nomen dei, cum tabulis
 Ziruph, & commutationum literarum & numero-
 rum.

CAP. XXV.

Sunt & alia tam bonorum quàm malorum spiritu-
 Sum ad singula officia deputata sacra nomi-
 dictis illis multò ualidiora, quæ ex sacris scriptu-
 dum artem, quam de istis tradunt Hebræorum
 les, extrahuntur, sicut etiam quedam nomina d
 tus locus eliciuntur. Horum generalis regula est,
 cunque in sacris literis aliquid de diuina essentia expr
 tur, ex eo loco diuinum nomen rite colligi potest: ubicun-
 que uerò in sacris literis diuinum nomen expressum inue-
 nitur, ibi ministerium, quod illi nomini subiacer, pe-
 de. Vbicunque ergo de spiritus alicuius, boni uel mal
 nisterio uel opere scriptura loquitur, ex eo loco eiu
 spiritus nomen, siue boni, siue mali, extrahi potest
 obseruato immobili canone, ut ex bonis bonorum, ex
 lis malorum spirituum accipiamus nomina, nec alt
 grum, nec diem nocti, nec lucem tenebris confunda

1. The first part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the Corporation.

2.

3. The second part of the document is a list of the names of the persons who have been appointed to the various positions of the Board of Directors of the Corporation.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

*sinistram scribuntur, præter illos qui per tabulas Ziruph:
 Et tabulas commutationum extrahuntur, de qui-
 bus in superioribus mentionem fecimus.*

*Et quoniam hæ tabule omnibus tum
 diuinis, tum angelicis nomini
 bus inserviunt, ideo illas
 etiã huic capiti sub
 iungemus.*

*Tabulæ, quæ hic deberent sequi, propter angustiam
 ad finem libri translatae sunt, P maiusculo sig*

De inueniendis nominibus spirituum & gentior
dispositione corporum celestium. CAP. XX

T Radiderunt veteres Magi artem inueniendi
spiritus ad quemcunq; desideratum effectus
coeli dispositione illud elicientes, puta proposita ti
qua celesti harmonia, pro fabricanda gine uel
seu alio quouis opere, sub certa constellatione perag
spiritu lius operis rectorem inuenire si uelis: &
coeli figura projice literas suo numero, & ordine a
centis, secundum successionem signorum per
dus complendo totum coeli circulum: tunc literi
ce ceciderint in loca stellarum, quarum praesidio ut
ris, iuxta earundem stellarum numerum atq; fortitudines
in numerum & ordinem extra notatis, nomen spiritus
constituunt, boni scilicet: si uero ab initio gradus occide
contra signorum progressum sic feceris, spiritus resulta
erit de genere malorum. Eo artificio nonnulli Hebraeo
& Chaldaeorum magistri, naturam & nomen genij
usq; hominis perquirendum docent, ut uidelicet cogn
gradu ascendentis alicuius natiuitatis, coequatisq; cate
coeli cardinibus, tunc qui planetarum in illis quatuor car
dinibus plures habuerit dignitates, quem Arabes Aln
tex uocant, ipse prior notetur inter ceteros, & iuxta
secundo loco, qui sibi in numero dignitatum fuerit pro
mus, & ita per ordinem reliquos eorum, qui aliquam
praedictis cardinibus obtinent dignitatem: hoc ordine ha
bito, scias uerum eorum locum & gradum in caelo, inc
ensq; a gradu ascendentis per singulos gradus secund
ordinem signorum projicere uiginti duas Hebraeorum
teras: tunc quae litera ceciderint in praedictarum stellarum
loca,

ordinem superius in stello-
rum Hebraica lingua ratio-
nem cōstituunt, cui iuxta morem,
id est monosyllabum nomen, puta
d si proiectio literarum fiat ab
eius successione signorum, &
dir (hoc est, punctum opposi-
tum, quo diximus ordine coniu-
gantur, nomen constituent genij mali. Verum Chaldaei alia
via procedunt, non enim accipiunt Almutex cardi-
nā, sed Almutex undecimae domus, faciuntq; per omnia
ut dictum est. Malum autem genium requirunt ab Almu-
tex anguli duodecimae domus, quam malum demonem
uocant, proyicientes à gradu occidentis contra signorum
progressum. Sunt etiam Arabes pleriq;, & nonnulli He-
braei, qui ex quinq; hylegiorum locus nomen geni-
runt, & facientes projectionem semper ab init-
tu, & literis inuentis iuxta hylegiorum ordinē a-
strologos cognitum in ordinem redactis, coniunc-
men constituunt genij boni: mali autem genij noi-
um ex locis hylegijs oppositis, facta projectione a
gradu Piscium, contra signorum ordinem. . .
loca hylegiorum, sed loca Almutex super quae
accipiunt, facientes projectionē ab horoscopo,
ribus dictum est. Atq; haec nomina ita secun-
tionatos numeros sydereo calculo distributa,
natisq; literis cōpacta, sono licet & signific-
ex secretis philosophiae principijs necesse est
posse in opere magico, quā nomina signi-
ficatus in illorum anigmata animus, totaq;

centus, diuinū aliquod subesse
nomina hac, licet nō intellecti
an numinis, cum spiritali pietatis affectu captiuas se
illius obsequium.

De arte calculatoria nominum eiusmodi ex tradi-
tione cabalistarum. CAP. XXVII.

E St adhuc aliud huiusmodi nominum artificium, qu-
atorum uocant, & fit per tabulas sequentes,
gredie um nomine aliquo sacro, siue diuino, siue ar-
lico in colūna literaria descēdenti, accipiendo illas liter-
quas in angulis cōmunibus sub suis stellis signisq; offenc-
ris: quibus in ordinē redactis, spiritus nomē cōstituitur
ni de natura illius stella uel signi, sub quibus fueris ingres-
sus: quod si fueris ingressus in colūna ascendente, sumen-
angulos cōmunes supra stellas & signa in infima linea
nata, nomē cōstituitur spiritus mali. Et hac sunt nom-
spirituum ex quolibet ordine siue cœlo ministratiū, tā bon-
rū quā malorū, quæ secundū hūc modū in nouē nom-
totidē ordinū multiplicare potes, quatenus ingrediendo
uno nomine aliud superioris ordinis spiritus ex eodē eli-
re potes tā boni quā mali. Principiū tamē huius calca-
latis depēdet ex nominibus dei: omnis enim uox uirtu-
habet in *Magia*, inquantū à dei uoce depēdet, indeq; fo-
matur. Itaq; scire debemus, omne angelicū nomē proce-
re debere ab aliquo noīe dei primario: ideoq; angeli dic-
tur ferre nomen dei, iuxta illud quod scriptū est, Quia
nomen meū in illo. Itaq; ut bonorū angelorum nomina
malorū nominibus discernātur, solet illis saepe aliquid
uina omnipotētia nomē subnecti, ut El, uel On, uel Iah,
Iod, & cū illo simul pronuntiari: & quoniā Iah nomē
beneficen-

, & Iod

co hæc duo no-

i angelorum nominibus apponuntur: Nomen uero
 n & uirtutem importat, icc modo
 andoq; etiam malis spiritibus ir: neq;
 mali spiritus absq; dei uirtute, aut subsistere
 gere possunt. Cæterum sciendum est, quoniã
 endi sunt anguli cõmunes eiusdem stellæ atq; signi, nisi
 ingressum sit cū nomine mixto, quẽadmodũ sunt nomina
 geniorũ, & ea de quibus in capitulo præcedẽti dictũ est,
 quæ ex cœli dispositionibus iuxta diuersarũ stellarũ har-
 moniã cõponũtur: cū his enim quoties ingrediẽda est tabu-
 la, angulus cõmunis sumẽdus est sub stella uel signo literæ
 ingrediẽtis. Sũt præterea qui istas tabulas adeo extendũt,
 ut arbitrẽtur etiã si cum noĩe stellæ, uel officij, uel effectus
 alicuius desiderati fiat ingressus, damõ eliciatur &
 nus & malus ad illud officiũ uel effectũ deseruiẽs. Si
 ratioẽ cū nomine proprio personæ cuiusuis ingrediẽte:
 niorũ nomina sese extrahere posse cõfidunt, sub illa
 quæ tali personæ uidebitur præesse, prout ex Physiog-
 mia, uel ex animi passionibus & inclinatione, sua
 professione & fortuna cognouerint illũ esse uel Ma-
 uel Saturnium, uel Solarem, uel de alterius stellæ na-
 Et licet huiusmodi nomina primaria, ex suo signi-
 to nullam uel modicam uim habeant, tamen huius-
 di extracta nomina & ab illis deriuata, max-
 sunt efficaciæ, quemadmodum radij solares in spi-
 cauo collectæ, fortissimè quidem urunt, sole ta-
 ipso uix modice calente. Est autem ordo literæ
 in istis tabulis sub stellis & signis ferè consimilis, q-
 est apud astrologos ordo decanorum, nouenariorum
 duodeci

lanetarius
vritus.

remia propheta: sic Zachariel, à Zacharia: &
E

t

m

c

vi

c

fr

Cetera. *STANISLAVUS*

literis c iis h

minu l um

roth, quoa nome cacoaamon.

tatis regis Basan, in qua habitauerunt gigantes: Similiter

Astaroth, olim ciuitas Amorrhæorum: Raphaim ua

Et Ieramiel, regio Allophylorum. Idolorum quoque Et c.

demonum nomina sunt, ut Rema simulacrum idoli Damasci

Chamos, idolum Moab: Melchim, idolum Amonitarum:

idolum Babyloniorum: Adramelech, idolum Assyriorum:

go, idolum Allophylorum. Et narrat Philo fuisse Amorr

septem simulacra aurea, quas uocabant sanctas nymphas,

inuocatae, ostenderunt Amorrhæis per singulas horas o-

eorum, Et nomina eorum, nomina mulierum, quae fuerunt ux-

Septem peccatores. septem uirorum peccatorum, qui eas consecrauerunt post diluui-

delicet Chanaa, Phut, Selath, Nebrot, Abirio, Elach,

suar: erantque illis superpositi lapides pretiosi sculpti Et co-

secrati, quorum in uno uirtus erat, ut caecis lumina restitueret:

nec potuit ignis exurere lapides: Et libri sacrati erant cum

lapidibus, qui similiter non poterant igne comburi, nec incidi

ferro, nec aqua deleri, quousque auferret eos angelus do-

ni, Et sepeliret in profundo maris. Iam uero etiam scimus

quia Nembroth Chodorlaomor, Balach, Amalech, regum

nomina sunt in cacodemonum ordinem ascita. Similiter gi-

gantes

quam qui non habet, non numeratur de specie hominum,
 propter prauitates quæ sunt causa omnis mali & damni.
 Et etiam (teste Porphyrio) Magorum sententia, prauas
 animas in naturam demonum conueriti, ac perniciosas, si-
 ut & illi, fieri: cui attestatur etiam illud Christi uerbum
 de Iuda Iscariothe, inquentis: Nonne duodecim uos elegi,
 & unus uestrum diabolus est? Quos ideo demones ad-
 uentitios nuncupant, quia ex humanis animis inter demo-
 es sint centuriati. Vnde & pessimorum hominum, &
 demonum, eadem nomina sunt, siue per hæc eorum ani-
 mas, siue malos genios uocemus, qui malorum hominum
 nomina, quasi personas aliquas induerunt. Iam uero etiã
 & Behemoth, & Leuiathan, beluas & demones signi-
 ficiant. His itaq; exemplis, cum bonorum, tum malorum
 demonum nomina, curiosus inquisitor facili inuenire &
 cognoscere potest.

tes, quasi Jac-
ilicis quibus
omnia, munda
ulū, coelo : c
cos, igni atq
nerationi di

Iunoni, cui & propter muliebre sexum, figuram tri-
angularem. Quare hoc genus characterum aliam radicem
habet, præter arbitrium & auctoritatem instituentium
nquam, qui huiusmodi literarum instituendarum
rescrandarum acceperit potestatem, cuiusmodi ap-
p-... is nationes & religionum sectas plures fuerunt,
errorum antistites, quorum instituta ad nos non perue-
runt, præter pauca quadam sparsim aut per fragmenta
autoribus tradita. Ex horum itaq; characterum genera
sunt, quos notat Petrus Apponus ab Honorio Theba
traditos, quorū figura est talis ad nostrū alphabetū rela-

Ⲁ ⲁ Ⲃ ⲃ Ⲅ ⲅ Ⲇ ⲇ

B C D E F G H I.

Ⲉ ⲉ Ⲋ ⲋ Ⲍ ⲍ Ⲏ ⲏ Ⲑ ⲑ

K L M N O P Q R S T V

Ⲓ ⲓ Ⲕ ⲕ Ⲍ

X Y Z Ω

Alius characterizandi modus, à Cabalisticis
traditus. CAP. XXX.

A Pud Hebraeos plures characterum inuenio :
quorum unus est antiquissimus, scriptura u
antiqua, qua usi sunt Moyses & prophetae, cuius
nemini temere reuelanda est : nam quibus hodie u
literis, ab Esdra instituta sunt. Est etiam apud eos se
ra, quam uocant coelestem, quia inter sydera colloc
& figuratam ostendunt, non secus atq; ceteri As
signorum imagines è stellarum lineamentis educun
etiam quam uocant scripturam Malachim uel Mela
hoc est angelorum, siue regalem. Et est alia, quam
Transitus fluij. Et horum omnium characteres &
re tales sunt:

Samech	Nun	Mem	Lamed	Caph	Iod	Theth
Tau	Schin	Res	Kuph	Zade	Pe	Ain

LIBER TERTIVS.

¶ adhuc alius modus apud Cabalistas, olim magna uen-
 tione habitus, sed hodie tam communis effectus, ut ferè
 inter prophana locum sortitus sit. Est autem talis: Diuidã-
 tur uiginti septem Hebræorū characteres in tres classes,
 quarum qualibet nouem contineat literas: Prima scilicet
 אבגדהוזחט qua sunt signacula numi-
 cium, rerumq; intellectualiū, in nouem ang-
 distributorum: Secunda tenet ימנפעפס
 denariorū, rerumq; coelestiū, in nouem orbi

1. Tertia uerò tenet quat-
 nalibus per ordinem, se-
 centenariorum, rerumq;
 mentorū simpliciū, &
 ctorum. Has tres classe
 buunt, quarū prima est
 lis, coelestis, & elemen-
 triadū: & sic de reliqu
 terseccione quatuor lin-
 ctos interfecantiū, sicut

ש ל ג

ם ס ו

ז ח ט

Qua in partes dissec-
 riculares, scilicet:

est, primā illius camera literā indicat: si duplicis, ...ma...
 si triplicis, tertiā literā refert: ut, si characterem Michael
 מִיכָאֵל formare uelis, is egredietur talis, quinq; figuris ex

—C

itur ad tres figuras, hoc modo:

itur in unā, puncta tamē notaria-
 lit itaq; character Michaelis talis:

Est adhuc alius characterum modus, omnibus ferè literis
 ignis cōmunis, atq; admodū facilis, qui fit per litera
 ligantiam: ut, si detur nomen angeli Michael, chara-
 cteres eius formabuntur tales:

Hebraicè

Gracè

Latinè

Michael

Michael

Michael

est, nec est
 uer sibi con-
 angelici
 corporei,
 alijs ue
 rorum essenti
 nibus, siue
 racleres illis,
 ramus, non

quibus illos ad nos ullo modo compellere possimus, sed qui
 bus nos ad illos adsurgimus, quatenus per eiusmodi chara-
 cteres figurarq; ignorabiles, primo sensus nostros tam in-
 timos quàm extimos in illos conferimus, deinde rationis
 nostræ admiratione quadam in ipsorum religiosam indu-
 cimur uenerationem, atq; exinde tota mente in extati-
 cam rapimur adorationem, ubi tunc fide mirifica, sp-
 fallaci, amore uiuifico, illos in spiritu & ueritate uer-
 minibus characteribusq; innocantes, postulatam ab
 adsequimur uirtutem.

Adhuc alius characterū modus, atq; de signaculi
 rituū, quæ sola reuelatiōe recepta sunt. Cap. X3

Est aliud characterum genus, sola reuelatione
 ptū, quod nulla alia ratione potest indagari: quæ
 characterum uirtus est ex ipso numine reuelante, &
 sunt latentia quedam signacula, diuinitatis alicuius
 moniam spirantia, uel sunt ueluti fœdera quedam seu-
 cla initi fœderis inter nos & illos: eius generis sunt si-
 culum Constantino ostensum, quod crucem pleriq; ap-
 bant, Latinis literis inscriptum, IN HOC VIN-
 & alterum reuelatum Antiocho cognomine Soteri

E s f

figura pentagoni, quod sanitatem edicit, nam resolutum
 literas, edicit uocabulum *שְׁלֵמָה*, id est, SANITAS.
 quorum signorum fiducia & uirtute, uterq; regum i
 gnem contra hostes uictoriam reportauit. Sic Iudas qu
 eam rem postea cognominatus est Machabeus, cum
 daïs pugnaturus contra Antiochum Eupatorem, no
 illud signaculum *בְּרַכְיָה* ab angelo accepit, in cuius uir
 primum q
 torum, de. n
 uerunt: ej
 m milia cum ingenti numero ele
 nta quinq; milia hostium s
 ulum nominis quadriliteri
 entatium, atq; nominis septuaginta duarum litera
 per alitatem numeri memorabile symbolum, &
 siti us est *מִי בַמִּוֶּךְ בְּאֵלִים יְהוָה*, id est, Quis si
 cut tu in fortibus tetragramme. Horum itaq; memorato
 rum trium signaculorum figuræ formandæ sunt tales,

Præterea de istis signaculis & characteribus loqu itur
 Porphyrius in libro de Responsis, inquiens, Deos ipsi
 quibus rebus gauderent, & quibus euocarentur, signifi
 casse, & quæ sibi offerenda essent: figuras quoque ipsas
 simulac

acrorum quales esse deberent, characteres quoque puras monstrasse, hæcque se de Proserpina oraculo per e. Dicitque insuper, Hecaten quomodo simulacra instituenda essent, præcepisse: & quod circumdanda

Hecates simulacrum, & quo pacto sacra illi faci-enda.

thia: quod pingendi domestici mures, quæ pulcherrimi essent ornamenta, & animo suo gratissima, totque mures, quot eius essent formæ, sumendi: tum sanguis, myrrha, storax, & alia quadam incendenda: quæ si fieret, per somnium appareret, responderetque hæc operanti. Sed ipsius Hecates oraculum subiiciemus: ita enim ait:

Quale mihi facias simulacrum, aduerte, docebo:

Oraculum Hecates.

Sylvestri cape nata loco, atque absynthia circum

Ponito: tum totum calato, & pingito mures,

Qui soleant habitare domos: pulcherrima sunt

Hæc ornamenta, atque animo gratissima nostro.

Tum myrrham, thus, styracem, ipsorumque cruorem

Conterito pariter murum: sacra desuper inde

Verba cane: & tot uero adhibe, muresque reponere,

Quot mihi tu esse uides formas: tum sumito laurum,

Exque eius trunco uaginam aptato: piasque

Tunc effunde preces simulacro, & debita solue

Vota: hæc si facies, per somnum meque uidebis.

Eiusmodi erant olim gentilium deorum, demoniorumque secreta mysteria, quibus se cogi, detineri, & ligari posse, hominibus persuadebant. Hinc docent Iamblichus & Porphyrius, oportere sacros demones inuocantem, unumquemque proprio honore prosequi, & distribuere singulis quod cuique conuenit, ex gratiis, oblationibus, donis, sacrificiis, uerbis, characteribus, eorum conditioni congruis, & quam simulimis, aliàs ipsam numinum siue demonum præsen

quin
neglig
Q

F

mutar
hymni
nunqu
necessi
ne qua
dunt :
Hecat
Ex

Vii
Coguntur petere, & casus aperire futuros.

Sed &

ut humana effici-
us nobis libenter adfistunt, ac po-
um nobis communicant, quotidie

Adfistentiæ
dæmonum
ratio.

inspirationibus, oraculis, uaticinijs,
 igs, diuinationibus, augurijs ad-
 ntes, operantesq; & agentes in nostras animas, tan-
 n sibi consortes imagines, eas suis influxibus forman-
 ibiq; simillimas efficiendo, usq; adeò, quòd anima no-
 sape tam fermè mirabilia operetur, quàm coelestes so-
 t dæmones. Mali uerò dæmones à nobis conuincuntur
 cilio bonorum, præsertim quando obtestator erga deum
 climonia pollet, uerbaq; sacra, sermonemq; horribilem
 eantes, puta coniurando potestate diuina, per ueneranda
 ernaturalium uirtutum nomina & signacula, per mi-
 scula, per sacramenta, per sacra mysteria, & eiusmodi.
 Quæ quidem coniurationes siue exorcismata, quatenus no-
 mine religionis & diuinæ uirtutis fiunt, propter hoc ti-
 ment ea maligni dæmones: unde etiam sape prophani ho-
 mines sacris eiusmodi coniurationibus, malos dæmones
 onstringunt uel abijciunt, talia non ferentes. Vnde Cy-
 rianus in libro, Quòd idola dij non sint, dicit, Quòd dæ-
 mones adiurati per deum uerum, nobis statim cedunt &
 uentur, & de obsessis corporibus exire coguntur, & uel
 statim exiliunt, uel gradatim euanescent, prout fides pati-
 entis adiuuat, aut gratia iurantis aspirat. Et Athanasius
 in libro de uarijs quæstionibus ait, non existere uerbum
 terribilius, atq; magis disperdens potestatem dæmonum,
 quàm initiũ sexagesimi septimi psalmi, Exurgat deus, &
 dissipentur inimici eius. quàm primum enim uerbo dicto,
 mox ululans euanescit, & disparet diabolus. Et Origenes
 contra

nis Iesu nuncupationem spec
in animis, tum corporibus in
meros daemones eiecisse, & in ijs uim maximam exc
isse, è quibus daemones fuissent excussi. Sape etiam sol
nus & contumelijs malos daemones, praesertim minor
lamias, incubos, & eiusmodi, uel astringimus, uel rep
mus: quemadmodum legimus apud Lucanum de mai
illa inquiente:

- Iam, *nomine uero*
iam, Strigibus; canes in luce superna
- Tituam, per busta sequar, per funera custos.
Expellam tumulis, abigam uos omnibus urnis.
Teq; deis, ad quos alio procedere uultu
Ficta soles Hecate, pallenti tabida forma
Ostendam, faciemq; Erebi mutare uetabo.

Et apud Philostratum legimus, cum Apollonius & soci
eius lucente clara luna noctu iter facerent, lamiae phant
sma illis occurrit, modo in hanc, modo in aliam figura
se se conuertere, quandoq; oculis repente euanescere. Ap
lonius autem quidnam esset quàm primum agnoscens, g
uibus, contumeliosisq; uerbis illud increpans, socios ut i
facerent hortabatur: id enim contra eiusmodi inuasion
optimum sciebat esse medicamentum. Eius dictis cum s
cuj paruiissent, stridens phantasma, celeriter tanquam id
lum refugit: adeò enim formidolosum est hoc demonu
genus, ut etiam ficto terrore, ac falsis, impossibilibusq; i
nis moueantur, & contremiscant, & compellantur. V
de Chæremone sacer scriba, hæc illa dicit esse, quibus m
ximè daemones cogantur. Est præterea, quemadmodum ju
perius dictum est, quoddam demonum genus, haud adeò
noxium

sed & hominibus proximum, ita ut etiam passim afficiatur humanis, atq; horum plures hominum conuersatione gaudent, libenterq; habitant cum eisdem: aliqui mulieres deperiunt, alij pueros, alij diuersorum animalium domesticorum uel syluestrium consortio letantur: alij syluas & nemora incolunt: alij circa fontes & prata habitant. Sic Fauni & Lemures, campos: Naiades, fontes: Potamides, flumina: Nymphae, stagna & aquas: Oreades, montes: Humedes, prata: Dryades & Hamadryades, syluas, quas etiam habitant Satyri & Syluani, gaudentq; arboribus & cespitibus eadem, sicut Napeta & Agapeta, floribus: Dodona, gladiis: Palea & Fenilia, pabulis & rure. Hos itaq; quicumq; inuocare uoluerit, in locis ubi morantur id facile potest, alliciendo eos redolentibus fumigijs, sonis dulcioribus, in fidibus & musicis instrumentis, quae ex certorum animalium intestinis, lignisque appropriatis fabrefacta sint: adhibitis etiam cantionibus, carminibus, incantamentis, ad hoc congruentibus: & quod in his maximum est, ipsum est simplicitas ingenij, innocentia animi, firma credulitas, & constans silentium: quocirca pueris, mulieribus, ac ex humiliori plebecula obscuris homunculis ut plurimum occurrunt: constantes autem animos, & audaces, à timore alienos, fugiunt, atq; contremiscunt: bonis & mundis inoffensi, sed malis & impuris hominibus noxij. Huius generis sunt etiam lemures, & lares, & laruae, & reliquae mortuorum umbrae & terriculamenta. Hinc Plotinus ait, Animas hominum nonnunquam daemones esse, & ex hominibus fieri lares, si bene meriti sunt, quos Graeci Eudamonas, hoc est, beatos daemones uocant: lemures autem & laruas fieri, si male meriti

esse noxios de
circo Cacoda

autē uocari, quando incertū est, be
Apparitionū illarū plura exempli
meminit Plinius Iunior, de domo
philosophi, in qua importuno stre
crum aspiciebatur. Et Philostr.

philosophi, in
dici senis, pestilital

brutus, uisus est canis quasi molossus, mōx
uit. Illud sciendū, quicumq; in malis demo

nibus intellectualiter operabitur, per imperium bonorum
ligabit illos: qui uerō mundialiter solummodo operabitur
iudicium sibi operabitur ad gehennam.

De uinculis spirituum, eorumq; adiurationibus, &
exterminijs. CAP. XXXIII.

VIncula autē, quibus alligātur spiritus, obtestātur
uel exterminantur, triplicia sunt: quādā eorū en
sumuntur ex mundo elemē tali, ut puta quando adiuram
ū aliquem per res inferiores & naturales illi cogn
l aduersas, quatenus illum inuocare uel extermina
uolumus, ut per flores, per herbas, per animantia, per
ues, per glacies, per tartara, per ignem, & huiusmodi, p
ut hæc etiā diuinis laudibus, & benedictionibus, & c
secrationibus sæpe inferūtur, ut patet in Cantico triū pi
rorū, & in psalmo illo, Laudate dominū de cœlis: & in
secratione & benedictione cerei paschalis. Hoc siquid
uinculū operatur in spiritus uirtute apprehē sua, sub rati
one am

...nt, a ...horrer...madmo-
 nodi res etiam inter se sibi muti iori uel o-
 'inc illud Procli: Sicut leo timei lum preci-
 , sic spiritus apparens in forma leonis, obiecto
 disparuit. Secundum uinculū sumitur ex mun-
 uando uidelicet adiuramus per cælum, per stel-
 las, per horū motus, radios, lumen, gratiam, claritatem, no-
 lilitatem, fortitudinem, influxum, mirabilia, & huiusmo-
 i: & hoc uinculum operatur in spiritus per modū cuius-
 am admonitionis & exempli. Habet etiā nonnihil impe-
 rij, maxime in spiritus ministros, & qui ex infimis ordi-
 nibus sunt. Tercium uinculum ipsum est ex mundo intelle-
 ctuali atq; diuino, quod religione perficitur: ut puta cū ad-
 iuramus per sacramenta, per miracula, per diuina nomi-
 na, per sacra signacula, & cetera religionis mysteria: qua-
 re hoc uinculum omnium supremum est, & fortissimum,
 agens in spiritus imperio & potestate. Illud autem obser-
 uandum est, quod sicut post uniuersalem prouidentiam est
 particularis prouidentia, & post uniuersalem animā par-
 ticulares anime: ita primo inuocamus per uincula superio-
 ra, & per nomina atq; uirtutes, quæ regūt res, deinde per
 inferiora atq; res ipsas. Sciendum etiam quoniam per hæc
 uincula non solū spiritus, sed & omnes ligantur creatura: Quæpi
uincula
geatur.
 ut tempestates, incendia, diluua, pestes, morbi, uis armo-
 rum, & animalia quæq; , adsumendo illa siue per modum
 adiurationis, siue per modum deprecationis seu benedictio-
 nis: ut in adiuratione serpentum, præter naturalia, & cæ-
 lestia, commemorando ex mysterijs, & religione maledi-
 ctionem serpentis in paradiso terrestri, erectionem serpen-
 tis in deserto: adsumendo præterea uersiculum illum: nona-

*Sed & Platonem sapientiæ principem opinati sunt de uir-
ginis*

munusq; potentia est, nauent sibi sua distributa, & offi-
 cia, & praesidia: quocirca illis non secus atq; dijs ipsis tem-
 pla, & simulacra, & arae, & sacrificia, & uota, ceteraq;
 religionis mysteria nuncupata sunt, eorumq; inuocata no-
 mina, diuinas, magicasq; uirtutes ad miracula quadam
 gerenda habere: quod de Apollonij Tyanei nomine
 vocato, multos expertos esse narrat Eusebius: & plura
 usmodi de Hercule, Atlante, Aesculapio, ceterisq; ge-
 nium heroibus, apud ueteres legimus, cum poetas, tum hi-
 ricos, & philosophos: sed haec ethnicorum deliramei-
 unt. De nostris uero sanctis heroibus, credimus illos p-
 re potestate diuina: dominatur uero omnibus illis (qu-
 tiam Hebraeorum attestantur theologi) anima Meschi-
 ae, ipse est Iesus Christus, qui per diuersos sanctos suos,
 ut accommodata ad hoc membra, diuersa sua gratia m-
 nera in istis inferioribus administrat atq; distribuit, &
 singuli sancti peculiare cooperandi munus sortiuntur. V-
 le per nos uarijs precibus, & inuocationibus implora-
 iuxta multiformem gratiarum distributionem, singuli
 bus sua munera, sua beneficia, suas gratias libentissi-

loca, & nationes, & populos in sua praesidia tutelam²-
reci

1

et vocat pium tota, reuerentia spectacula mane,

Diuisum imperium cum Ioue Caesar habet.

Et de Iosue restatur scriptura, qui pugnans in Gabaon præcepit soli, & lunæ, inquiens: Sol contra Gabaon ne mouearis, & luna contra uallem Aialon: steteruntq; ad præceptum

sol, & luna, nec occubuit sol spatio unius
 isceretur se de inimicis suis, & obedivit do-
 minis. Diuisit etiam Moses mare rubrum,
 anem, & traduxerunt populum siccis pe-
 fecit Alexander Macedo, traducens exer-
 inquam etiam prophetico spiritu pollem, si-
 legimus in scriptura sacra, quod propheta
 fset pontifex anni illius. Cum igitur ita sit,
 quod reges, & pontifices terra dominus uoluit dici deos,
 per communicationem nominis & potestatis, certè &
 os decet de illis bene mereri, & illorum iudicia nostris
 nteferre, planeq; obedire, supplicare, & adorare, & o-
 mni uenerationis genere colere, atq; ipsum summum deum
 in illis reuereri.

De homine quomodo creatus ad imaginem
 dei. CAP. XXXVI.

EXuperantissimus deus (ut Trismegistus ait) dua-
 bi similes finxit imagines, mundū uidelicet atq;
 minem, in quorum altero luderet miris quibusdam op-
 tionibus, in altero uerò delicijs frueretur: qui cum ip-
 unus, mundum creauit unum: cum ipse sit infinitus, n-
 dum creauit rotundum: cum ipse sit aternus, mundū c-
 uit incorruptibilem & æuiternum: cum ipse sit immen-
 mundum creauit omnium maximum: cum ipse sit su-
 uita, mundum etiam uitalibus seminibus exornauit, e-
 se cuncta gignentem: & cum ipse sit omnipotens, soli-
 luntate sua, non ulla natura necessitate mundum ne-
 praiacente materia, sed ex nihilo creauit: & cū sit sua
 bonitas, uerbū suum quod est prima omnium rerū idea,
 ma sua uoluntate essentialiq; amore complexus, mun-

homo.

ortis no-
a uanum.

quoniam quoniam uacuum esse, quoniam homo non simpliciter
imago dei creatus est, sed ad imaginē, quasi imaginis ima-
go: accirco — cosmus dictus est, hoc est, minor mundus.
Mundus. — est rationale, immortale: homo similiter
animal est rationale, sed mortale, hoc est, dissolubile: Nam
(ut inquit Hermes) cum mundus ipse immortalis sit, im-
possibile est partem eius aliquam interire: mori igitur no-
men uanum est. Et quemadmodum uacuum, nusquam est
mori. Igitur dicimus hominem, quando anima & corpus
separantur, non quod aliquid eorum intereat siue conuer-
tatur in nihilum: ueruntamen uera dei imago uerbum suū
est, sapientia, uita, lux & ueritas, per se ipsum existens, cu-
ius imaginis, animus humanus imago est: propter quam
ad imaginem dei facti esse dicimur, non ad imaginem mū-
di, aut creaturarum. Nam sicut deus nec tangi potest, nec
auribus percipi, nec oculus intueri: ita animus hominis nec
uideri, nec audiri, nec tangi potest: & sicut deus ipse infi-
nitus est, & à nullo potest compelli: sic & humanus ani-
mus liber est, & nec cogi nec mēsurari potest: tum ut deus
totum hunc mundum, & quicquid in eo est sola mente ge-
rit: sic illum humanus animus etiam cogitatione comple-
ctitur: atq; quod soli illi cum deo peculiare est, ut deus mū-
dum totum solo nutu mouet atq; gubernat: sic animus hu-
manus nutu solo corpus suum agit atq; regit. Animum igitur
hominis sic uerbo dei sigillatum, necesse fuit etiam cor-
poreum

mudi exem-
 tus est, & at
 od in maiori
 id ipsum non
 atur. Et hæc
 undo officijs
 imas naturæ
 lum, anima
 . Sunt in ipso
 , cœlestis spi-
 rium horum

ul in unum confluentium uera coniunctio, & diuina
 sessio. Hinc in sacris literis uocatur homo omnis crea-
 a: nec solum homo alter mundus effectus ipsius partes
 mes in se complectitur, sed etiam ipsum deum concipit
 & continet. Hinc Xystus Pythagoricus ait, hominis ani-
 um esse templum dei: quod etiam multo lucidius expref-
 i Paulus inquit: Templum dei estis uos. idemq; pluri- Homi
 bus locis sacra scriptura testatur. Est igitur homo expressi- plum
 mum dei simulacrum, quando homo omnia in se continet,
 -ua in deo sunt: sed deus per eminentiam quandam omnia
 ntinet uirtute sua, & simpliciter, sicut omniū causa, &
 incipium: homini autem dedit uirtutem, ut similiter cōti-
 neret omnia, sed actu, & compositione quadam, uelut o-
 mniū nexus, uinculū atq; nodus. Itaq; solus homo hoc ho-
 nore gaudet, quòd cum omnibus symbolum habet, & cum
 omnibus operationem, cum omnibus conuersationem. Sym-
 bolizat cum materia, in proprio subiecto: cum elementis,
 in quadrifario corpore: cum plantis, in uegetatiua uirtute:
 cum animalibus, in sensitiua: cum cœlis, in æthereo spiritu.

F S atq;

atq; influ-
lus, in in-
nencia:

Et sapie-
discursu
minium.

tiam in

deus cuncta cognoscit, sic etiā homo omnia cognoscere potest, cum pro obiecto adequato habeat cōmuni, uel (ut alij dicunt) ipsum uerum: nec reperit quid in homine, non ulla dispositio, in quo non sit quid diuinitatis: nec quicqua est in deo, quod ipsum tiam representetur in homine. Quicumq; igitur seipsum cognouerit, cognoscet in seipso omnia, cognoscet in deū, ad cuius imaginē factus est: cognoscet mūdū, & mulacrū gerit: cognoscet creaturas omnes cū quibus lū habet: & quid fomenti à lapidibus, à plantis, à libus, ab elementis, à cœlis, à demonibus, ab angelis unaquaq; re habere, & impetrare possit, & quorū regula singulis suo loco, tēpore, ordine, mensura, proportione & harmonia aptare queat, & ad se trahere atq; re, non secus atq; magnes ferrū. Et Geber in sum chymia docet, neminē ad eius artis perfectionē posse, qui illius principia in seipso non cognouerit. autē magis quisq; seipsum cognoscet, tantū maiore trahendi consequitur, tantoq; maiora, & mirabilia percipit, ad tantāq; ascendet perfectionē, quod efficiat deū, transformaturq; in eandē imaginē, quæ est de ipso unitur, quod neq; angelis, neq; mundo, nec creatura datū est, nisi soli homini, posse scilicet fili-

Homini per
fectio & di-
gnitas.

ri, &

: homine autem deo unito, uniantur omnia
 sunt, mēs in primis, deinde spiritus & ani-
 metandi; uis, & elementa usq; ad materiā
 : corpus, cuius forma extitit, deducens illud
 ē, & coelestē naturā, quousq; glorificetur in
 & hoc quod iā diximus, est peculiare ho-
 quo hæc dignitas diuinæ imaginis sibi pro-
 nulla alia creatura cōmunis. Sunt alij autē
 es hominis potentias, memoriā, intellectū,
 & trinitatis imaginē adsignant: & sunt qui
 dientes, non tantū in tribus illis potentijs,
 lus primos, sed etiā in actibus secundis hāc
 : ut sicut memoria patrē, intellectus filium,
 & sanctū representāt: sic etiā uerbū ab intel-
 oductū, & amor à uoluntate manās, ipseq;
 ens obiectū prasens, & produciens, eundē
 atq; patrem denotant: docentq; secretiores
 & insuper singula mēbra nostra aliquid in deo
 presentant, cuius gerant imaginē: quodq; etiam in pas-
 sibus nostris deum representamus, sed quandam per a-
 nalogiam: nam in sacris literis legimus de deo, iram, furo-
 rem, poenitentiam, complacentiam, dilectionem, odium,
 ludum, delectationem, delicias, indignationem, & horum
 similia: & nos de mēbris diuinis aliqua loquuti sumus in
 prioribus, quæ huc cōgruere possunt. Mercurius etiam
 Trismegistus diuinam trinitatem confessus, illam descri-
 bit intellectum, uitam & fulgorem, quæ alibi uocat uer-
 bum, mentem & spiritum, hominemq; ad imaginem dei
 factum, eandem trinitatem representare ait: inest enim illi
 mens intelligens, & uerbū uiuificans, & spiritus tanquā
 fulgor

Trinitas
 mysteriū
 agnouit
 Mercurius
 Trismegis-
 tus.

ma, 6

.....

5

enim portio illa suprema nunquam
 consentit, semperq; errori resistit, &
 c inferior illa portio, & animalis a-
 cato, & concupiscētia semper demer-
 sima: de qua ait Paulus: Video aliā
 & captiuantem me in lege pecca-
 ia portio nunquā damnatur, sed pu- Mens.
 it ad suā originē: spiritus uerò, quæ

rationalis anima à Plotino dicitur, cū sit natura sua liber,

utriq; ad libitum adherere potest: si superiori portioni
 constanter adhereat, illi tandem unitur, & beatificatur,

donec adsumatur in deum: si adhereat animæ inferiori, de-
 rauatur, & demeretur, donec efficiatur malus dæmō. Sed

ac de mente, & spiritu hæcenus: de sermone siue de uer-
 o nunc uideamus. Hunc Mercurius eiusdē ad immorta-

litatem pretij existimat. Est enim sermo siue uerbum, sine Sermo, siue
 quo nihil factū est, nec fieri potest: quin est expressio expri-
 uentis, & expressi, & loquentis locutio, & id quod

uitur, sermo & uerbū est: & concipientis conceptio,
 id quod concipit, uerbū est: & scribētis scriptio, & id q

scribit, uerbū est: & formātis formatio, & quod form

uerbū est: & creantū creatio, & quod creat uerbi
 facientis factio, & quod factū est, uerbum est: &

scientia, & scitū, uerbū est: & omne quod dici poi-
 est nisi uerbum, & dicitur æqualitas: æque enim

omnia habet, cū non sit unum plusquam aliud omn-
 qualiter largiens, ut sint id quod sunt, nec plus nec

ipsūq; sensibile se, & omnia sensibilia facit: sicut
 et omnia uisibilia facit, ideoq; uerbū dicitur à Mer-

cens mentis filius: conceptio autē qua mens seipsan

gmatibus, adserit intellectū nostrum bonū, & sanum posse plurimū in natura secreta, dūmodo adsit diuina uirtutis influentia, aliās nequaquam. Sic & uerba nostra plurima & producere possunt miracula, modo formentur uerbo dei quibus etiam uniuoca nostra generatio perficitur, sicut,quit Esaias, à facie tua domine concepimus, sicut mulie recte concipiūt à facie maritorū, & peperimus spiritu. Huc quodāmodo pertinet, quod apud Indorū Gymnophistas, quasi per manus huius opinionis autoritas tractur, Buddam principē dogmatis eorū, è latere suo uirgin generasse. Et apud Mahometistas constans opinio est, prosoq; quos sua lingua Nefesogli uocant, occulto quodam diuina dispensationis modo, sine carnali coitu nasci: quorum uita iccirco mirabilis, & impassibilis sit, & uelut angelica, totaq; supernaturalis: sed illis nugis dimissis, solus rex Messias, uerbum patris, caro factum, Iesus Christus hoc arcanum reuelauit, quadam temporis plenitudine apertius manifestaturus. Mentem propterea persimilem sibi (ut cecinit Lazarellus in Cratere Hermetis.)

Sermo

Dant præclara pijs præmia, sic dei

Complent imperium patris.

Hi sunt discipuli, hi sunt filij dei.

*Qui non ex uoluntate carnis, nec ex uoluntate uiri, nec mē-
tata, sed ex deo nati sunt. Est autē uniuoca generatio, in
filius est patri similis omnimoda similitudine: Et in
genitū secundū speciem idem est cum generante. Atq;
est potentia uerbi à mente formata in subiectū disposi-
te suscepti: uelut semen in matricem ad generationem
partum coaliti: dico autem dispositum, Et rite suscepti,
quia non omnia eodem modo uerbi participes euadunt, sed
ia aliter. Et hæc sunt de reconditissimis naturæ secretis,
quibus non est aliud publice pertractandum.*

*De anima humana, & per quæ mediâ iungatur
corpori.*

CAP. XXXVII.

*¶ Anima humana est lux quedam diuina, ad imaginē
uerbi, causæ causarū, primi exemplaris creata, sub-
stantia dei, sigilloq; figurata cuius character est uerbum
æternum. Item anima humana est substantia quedam
diuina,*

aium, quod est centrum corporis humani, primum infunditur, & exinde per uniuersas corporis sui partes membraque diffunditur, quando currum suum naturali iungit calori, per spiritui ex corde genito, per hunc se immergit humoribus, per illos inhaeret membris, atque his omnibus aequae si proxima, licet per aliud in aliud transfundatur: quemadmodum calor ignis, aëri & aqua haeret proximè, licet per aërem tollatur ad aquam. Ita patet quomodo immortalis anima per immortale corpusculum, uidelicet æthereum uehiculum, corpore clauditur crassiore & mortali. Quando uero per morbum malumue soluantur, uel deficiunt ha media,

ti desiderium, & suimet propagatio: per Mercurium pene
trās fides & credulitas, dilucida ratiocinatio, interpretādi
& pronuntiandi uigor, granitas eloquiū, acuitas ingenij,
G discursus

discursus rationis, sensuumq; mobilitas uelox: per Lunam pacifica consonantia, foecunditas, uis generandi & augendi, crescendi & decrescendi, & moderata temperantia, fidesq; quæ in apertis oculisq; uersans omnibus ducatum præbet, tum motus ad terrena pro modo uitæ colende, & augmentum sibi cæterisq; tribuendum. Trahuntur autem principaliter isti influxus à septē illis intelligentijs, quæ stant antè faciem dei, quæ animam uirtutum illarum sedem disponunt. Planeta autem tantummodo disponunt corpus, reddētes complexionem tractabilem, & ad omnia bona compropportionatam & cōtemperatā, suntq; uelut instrumenta intelligentiarum: Deus uero & influxum & incrementum tanquam primaria causa omnibus præstat. Qui itaq; animarum uirtutes & uarias dispositiones scrutati sunt, pro mediorum per quæ ad nos transitum habent diuersitate, uarias naturas sortiri diiudicant, & has cum corporibus ipsis non nisi per stellas ipsas proportionatis coniungi. Sic in corpore à Iouio temperamento conducto, animam opinantur infundi contemperatam à numine & intelligentia Iouis, & sic de reliquis. Secundū quam dispositionem si bene operetur anima in hoc corpore, purgata & expiata reuertitur ad numē & mansionē, à qua descendit. Iamq; etiam ab angelicis ordinibus homo miris uirtutibus corroboratur, puta ab angelis, ut sit diuinæ uoluntatis nuntius, & diuina mētis interpres: ab Archāgelis, ut dominetur omnibus quibus illi præsidere datum est, bestijs terræ, piscibus maris, & uolatilibus cœli: à principatibus, ut subdantur illi omnia, ipse omnium uires amplectēs, & omnes ad se ui quadā occultissima & supercœlesti attrahens: à uirtutibus uim suscipit, quæ in hostes ueritatis

Ab angelicis
ordinibus ho-
mo quid ca-
piat.

urrimus,
 esidiū ad-
 inationi-
 per nobi-
 dse
 nos
 figamus:
 rexcellas
 'ari possi-
 ipsis tan-

uem innareamus. Et sunt gradus, nā scilicet, per quas facile
 ascendunt homines ad quacūq; uirtutum genera natura-
 li quodam nexu & curriculo, pro uaria dispositione corpo-
 ris & animi, atq; fauore stellarum in disponendo corpore,
 & intelligentiarum, praesidentium illis, quarum in descen-
 su anima induit naturam, sicut lux colorem uitri per quod
 transit: fauente etiam superna opificis uirtute, à q
 bonum, & sine qua nihil boni nec perfecti atting
 Ideoq; in uanum laborant omnes, qui naturali cu-
 riorum uiribus & fauore duntaxat confidentes,
 na pertingere opinantur, quiq; in cœlis pedem fig
 cœlesti fauore ea capere nituntur, quæ à deo uno
 bent. Habent siquidem hac inferiora, dico anima-
 bē, lapides, metalla, suam uim subministratam à c
 lum uerò ab intelligentiis: hæ autem ab opifice, i
 mnia uirtute maxima præexistunt, sicut & in
 ipso minore mundo non est membrum, quod noi
 deat alicui elemento, alicui planetæ, alicui intel
 & alicui mensuræ, ac numerationi in archetyp
 superius ostendimus.

Quomodo
in istis
causæ efficiantur.

CAP. XXXIX.

Quoniam omnis in : & potestas desuper est à deo, ab intelligentiis & , qui nec errare, nec malum agere possunt, necesse est mala omnia, & quicquid in istis inferioribus discors & dissonum reperitur, non ex
ex mala dispositione recipientis
cinit Chrysippus:

t superos, stulteq; queruntur

istorum causa malorum

ia quenq; uerordia ledit.

casus ab Oreſte interfecti remi-

n is, apud Homerum in deorum concilio ait:

facinus, mortale genus nos numina primum

Incusat, causamq; putat fontemq; malorum

Quæ ueniunt: sua sed pereunt ob facta nefanda,

Cum præter fatum sibi spontè incommoda quarant.

Quando igitur subiecti peruersitas peruersè suscipit influ-
xus, uel eius debilitas tolerare non potest efficaciam supe-
riorum, tunc ab influxu cœlestium sic in materiam discor-
dijs plenam recepto, resultat quid dissonum & deforme,
malumq; , cœlestibus tamen uiribus semper bonis permanē-
tibus, quæ dum in se existunt, & à datore luminū per san-
ctas intelligentias & cœlos influuntur, quousq; ad lunam
peruenerint, eorum influentia bona est, tanquam in primo
gradu: deinde autem quando in subiecto uiliori suscipitur,
ipsa etiam uileſcit: tunc enim propter diuersam recipientis
naturam diuersimodè suscipitur, & qualitatibus in eodem
subiecto inter se dissidentibus, & ipsa uariatur, & pa-
riente

o patitur: unde ex omnibus tandem in subie-
ctis, aliud quiddam, quàm superi influunt, re-
ualitas nocens in istis inferioribus, longè alie-
ren coelestium. Ideoq; sicut lippientis calamitas
' 1, & incendium igni, & vulnera ferro, uincula & car-
ceres iudici imputari non debent; sed malè dispositis &
male operantibus: ita nec in coelestes influxus malorum
culpa reiicienda est. Itaque in nobis bene dispositis supe-
riorum influxus omnia cooperantur in bonum: malè au-
tem dispositis, & in quibus propter
num illud quod nobis meēt recessit,
lum. Omnium itaq; malorum nostrorum
quod est deordinamentum & diste-
nostri: cui tunc sic malè regente aut
ab eo quod coelestes influxus requiri
& distemperantur in nostrā perni-
corpore aliàs temperatissimo, & co-
nia cōposito, oritur elementorum di-
gunt humores mali, & etiam boni
si ab inuicē, & uicissitudine quadā
quent: tunc uehementissima sentitu-
perfluitate, aut ex diminutione, aut
aut superfluo cibo, unde superflui g-
demq; ex causa infirmitates suborin-
spiritus amisso freno in pugnam co-
stes influxus aliàs de se boni, reddun-
modum lux Solis oculis malè dispo-
fuit anxietatē, tadium, melancholi-
uam, pertinaciā, rigiditatem, blasp-
mendacium, larnas lemurum, terri-

*obscuro in solitudine erranti, clemens placidusq; demonstra-
re hiam*

Quo minatur Aeneas, inquiens:

*Omnibus umbra locis adero, dabis improbe poenas.
Nam cū anima seiuncta à corpore, perturbationes & me-
moriam sensusq; remanent, dicunt Platonici animas, præci-
orum, hostes exagitare, non tam humana in-
uam etiam diuina Nemese, ac de
mittente. Sic spiritus Naboth (ut
Hebraeorum magistri) quia in ipsius ui-
mo cum ultionis desiderio emigravit, factus fuit
leis inuindictam) spiritus mendacij, & egressus
ittente deo, spiritus mendax in ore omnium pro-
m, donec faceret ascendere Achab in Ramoth Ga-
Vergilius ipse cum Pythagoricis & Platoniciis,
adharet etiam noster Augustinus, fatetur animas
separa*

—

.

—

—

—

.

Christi
quedam
num de
admod
ratione
dam sa
radum
& olei

letamorphoseon libris caniti
lerat, qua Cygni uictor Achilles
lata placabat sanguine uacca,
osuit profecta calensibus aris,
us penetravit in aethera nidor:
tuam, pars est data caetera mensis.
mur sacra simulacra, delubra, idoli

nae, imagines, pictura ad deorum similitudinem ef
s dedicata, quemadmodum canit Orph
Lyciam Venerem:

namq; duces patria diuina tuentes
illam propter sacrum statuere colossum.

Et Vergilius:

itor cape sacra manu, patriosq; penates
us Plato in undecimo de legibus, praec
Te sacras deorum statuas, & imagines,

per

1. The first part of the document is a list of names and titles, including "The Hon. Mr. Justice" and "The Hon. Mr. Justice".

DE OCC

Et in libro Iudith li
min reces uestra
Et ionibus in a

Operis totius et
Aec sunt qu
atione antiquo
brum coëgimus, ser
qui intellecturi sunt.
quedam sine ordine

qued

n rei

Et

ul, e

nus

s lati

rum

sub

eling

te in

s, qu

est.

, ut

quon

n in

a fidi

mi,

Et

uetic

n eli

si fue

VENERABILI P

SACRAE THEOLOG

Magistro, Aurelio ab Aquap
Augustiniano Hen.

Corn. Agrippa
S. D.

literis quas ad me à secundo hu-
listi, perspexi erga me animi tui
R. et cognoui te virum cyclice de-
mò; quæ adhuc in tenebris delitesc-
n exploratorem. Gausus sum illic
me amicitiam talis viri, qui cum
et ingenium excolere: teq; nunc
amicissimos recipio. Sed heu tu, q-
is, tu qui audes irremediabilem don-
di Minos, ire per excubias, et t-
magistri tui, tu qui uersaris circa
stabilem, perfidū affidū, ac deori-
re uel ipsa Adrastia constantior
qui fuerunt decepti. Neq; enim hi-
nq; librorum lectio, quum non ni-
quanta leguntur scripta de mex-
a, de prodigiosis astrologorum im-
ymustarum metamorphosi, deq;
e instar contacta æra, mox omnia
tentur: quæ omnia comperiuntur u-
iteram practicantur. Atq; tamen
magnis grauissimisq; philosophis
aditiones quis audebit dicere fals-
esset, illos data opera scripsisse
quàm literis traditur, isq; uarijs
uis à nullo magistrorum palam ex-
ine perito fidoq; magistro sola lu-
nisi fuerit diuino numine illustra

nis: ideoq; i
re arcana
s animum .
si, in falsas
erit, illorū
it, & igno
m suorum,
c est, quod i
rabilium ef
natici, quic
persecutor
efici necron
efficere, id
iniuria . In

t, non tate
is in nobis
nobis quan
um commu
spiritui, pa
ad te uenire
lorum aliqu
penes uos c
ilosophia m
ertius totus
dam contin
m recognit
m iam . n operis soli
te unum esse ne
me, e Lug
prem

AD EVNDE

X humanissimis tuis literis (ven
 quasi ad speculum animum tuum
 tum, illumq; amplector totus,
 persuasum habeas, te mihi sup
 demonstrari posuit, gratissimu
 mo: me uerò talem esse, qui ex a
 nullam per me, quiq; eos, qui se meae amicitia
 nulla a empetate soleam deserere. Qu
 conseq, meis non minora, ego propediem
 coram dabitur mutuas audire et reddi
 i nostram indissolubilem fore, perpetuo
 quod ad postulatam Philosophiam atti
 omnium rerum cognoscere opificem ipsi
 ota similitudinis imagine (ceu essentiali
 e uinculo) transire, quò ipse transform
 madmodum de Mose ait dominus, inqu
 te deum Pharaonis. Hæc est illa uera, et
 erum occultissima philosophia. Clavis e
 o enim altiora intelligimus, tanto subli
 tes, tantoq; maiora, et facilius, et efficacius opera
 iam intellectus noster carni inclusus corruptibili, n
 is superaucrit, fueritq; propriam naturam sortitus, at
 uirtutibus non poterit untri (non enim nisi sibi quàm
 congregiuntur) ac pernidendis illis occultissimis dei,
 re secretis, omnino inefficax est, atq; hoc opus, hic la
 superas euadere ad auras. Quomodo enim qui in cinere
 mortali puluere seipsum amittit, deum ipsum inueniet?
 do apprehendet spiritalia carni immersus, et sanguis
 uidebit dominum homo, et uiuet? Quem fructum adse
 um frumenti, si prius mortuum non fuerit? Mori enim
 , mori inquam mundo, et carni, ac sensibus omnibus, ac
 mini animali, qui uelit ad hæc secretorum penetralia
 non quòd corpus separetur ab anima, sed quòd anima
 et corpus: de qua morte Paulus scribit Colossensibus
 Mortui

ENR

OR. AGR

censura, siue retract
gia, ex sua decla
de Vanitate sc
rum, & ex
lentia uerl
dei.

MAGIA IN

IGIT eti

dicamus:

ia sic conii

pui magian

tur, is nih

. Suidas m

cisse putat.

icum, cui aslipula

gnificare eorum lu

n siue philosophum

hysicam, & mat

num illis adiungi

se quoque contin

oriam diuidunt, in

h

MAGIA NAT

magiam non aliud

uicarum summam

M A G I
philosophi
summa
phia natur
x mutua ca
ra omnem
exime, & l
orumq; ad
minisse uola
onum Tya
ragorici. Est
um muneri
interpretes
ere Hiarth
phistas, Bu
manos, Z
erboreos, F
filius apud
lai, & Pei
o (ut narra
n filij, ut ad
republic
r Cicero in
egno potiri,
aturalisea
n uires con
ne scrutata
in apertum
uam quasda
application
gant mirac

cui se ars ista ministrum exhibet hac operan-
gi, ut natura accuratissimi exploratores,
ea, quæ à natura preparata sunt, applicant
suis, sapissime ante tempus à natura ordi-
elus producunt, quæ vulgus putat miracula
naturalia opera sint, interueniente sola temp-
tione: ut si quis in mense Martio rosas produc-
ras suas, aut satas fabas, uel petroselinum in-
ras excrescere faciat in perfectam plantam,
ra, ut nubes, pluuia, tonitrua, & diuersorum
malia, & rerum transmutationes quàm plur-
modi multas fecisse se iactat Rogerius Bacho
naturalis magia. Scripserunt de illius operibus
Hermes, Euáthes rex Arabum, Zacharias
ih Hebraeus, Bocus, Aaron, Zenotenu
Almadal, Thetel, Alchindus, Abel,
Geber, Zahel, Nazabarub, Tebuth, Berith,
Alaphon, Hipparchus, Alcmeon, Apol-
phon, & pleriq; alij, quorum aliqua opera ad-
& pleraq; fragmenta adhuc extant, & ad
aliquando peruenerunt. Ex recentioribus
sunt in naturali magia pauci, & illi quide-
Albertus, Arnoldus de uilla noua, Raimundus
Bachon, & Apponus, & autor libri ad Al-
Picatrix nomine editus, qui tamen unà cū
magia plurimum superstitionis admiscet, quon-
cerunt & alij.

DE MAGIA MATHEMATICA

Vnt præterea alij natura sagacissimi am-
quisitoresq; audacissimi, qui absq; natura

1
schemati
ura operi
a euntia,
umales:
u, & stai
ib Alber
lunt in ist
ruditioni
bi (inquit
sitiū est: ti
: grauius
a sunt, &
rem canu
i, cui coeli
est, quod
Ars data
uerarent,
sed simul
usq; prog
errare, f.
cientiaru
um & na

M A G
a natural
iactā uoc

eneficiorum medicamēt
us confecisse legitur, qu
nātur: & aliud quo au
Apollonio narrant Phil
lus etiam de quibusdam

*His ego saepe lupum fieri
 Mœrum, saepe animas imus exire sepulchri
 Atq; satas aliò uidi traducere messes.*

*Et Plinius narrat, quendam Demarchum
 sacrificio, quod Arcades Ioui Lycao humi
 ciebant, immolati pueri exta degustasse,
 conuertisse: propter quam hominum in lupum,
 putat Augustinus Panem Lycao, & men esse impositum. Narrat idem Augustinus
 in Italia, quasdam foeminas magas, Circes in
 toribus ueneficio in caseo, eos in iumenta
 peruenire, quæ placuissent onera, rursus in
 hominem, & patri cuidam Præstantio tunc ac
 ne quis hac putet omnino deliramenta esse,
 lia, ut recordetur quomodo sacra litera narra
 re regem mutatum in bouem, & sepe
 tandem dei misericordia in homine
 ius corpus post mortem illius filius Eulme
 dedit uulturibus, ne quando resurgeret à mi
 bestia redierat in hominem: & eiusmodi
 Pharaonis narrat Exodus. Verùm de ijs si
 ueneficus loquitur Sapiens, dū dicit: Exhorri
 quia horribilia opera tibi faciebant per mea
 rea nos scire uolo, non solum naturali
 as, uerumetiam ea quæ naturam comit
 modo exiunt, ut motus, numeros, figura
 mentus, lumina, & animi affectus atq;
 Marsi conuocabant serpentes, alij ali
 iant: sic Orpheus Argonautarum ten
 compefcuit: & Homerus narrat Vh*

E
n leg
na
bus
re
pro
alio
G
nei
ita
stia
clu
ipo
m
ma
qui
aru
ua
im
ept
G
tur
ere
ery
ET
ma
a, l
efar
am
ina

2

1

2

sunt, quos necromant

Gens musa deus,

Quas genuit nati

Iuraq; fixarum p

Nam nunc stare,

Aethera sub teri

Hi sunt ergo, qui de

quos meteres diceban

eloquiū oraculi elici

rūt, quale quiddam

spiritus pascunt in u

tur. Et hi omnes bifa

los uirtute quadā m

aduocare, & cogere

met, & reueretur n

si goetici, & quiq; e

tu, & cuiuscunq; pr

uini nominis inuoca

nefandissimi, detesta

lere, se demonibus si

rāt, idololatra, & u

bis criminibus, et si

nefelis periculis se ex

r, quò er

agryi, pi

asa lecti

irrupen

itur Za

abas qui

ifermentu

et Distributio Danielis Estuillare.

- 23 Communijs facti commoite lxx chp. 2. 1.
Sondijctare cum Estuillare et collare
24 Ceqm est digna et digna de latum
25 Ceqm digna de Samone.
26 Ceqm digna de jupiro.
27 Ceqm arapori amara.
28 Ceqm in arach. a lamine.
29 Et ceqm sunt marenre.

divines et de quelz imperfections humains
 premiers naturels dans leur venue d'ailleurs
 par Extérieurs, le commun Esprit humain
 et leur d'ailleurs monde jurellent par
 l'effort de l'Esprit et d'ailleurs semblable -
 une Esprit Sublimé.

Livre troisième

Sup.^{re}

1. De la nature de la Nature et de la Religion; du
2. Silence et de l'Esprit qui sont cachés dans l'Esprit
 de la Religion.
3. Quelle dignité de requies pour d'ailleurs bon magicien
 et de l'Esprit aduina par ses opérations.
4. De la Religion et de l'Esprit qui sont les deux
 supports de la magie esotérique.
5. De l'Esprit principal de la Religion qui
 nous conduisent au Esprit de la Nature.
6. Comment l'Esprit échange sa nature humaine en
 divine et fait que l'Esprit de la Nature est la
7. Quelle connaissance
 magicien, la qu
 et les philosophes
8. Ce qu'on peut
 divine, l'Esprit
9. Pour l'Esprit esotérique
 et de la Nature de la
- De l'Esprit de la
 nombre, d'ailleurs

23

— — — — —

avec nous

De nosseigneurs l'esprit de l'humanité de l'homme, de l'homme, et de l'

24

— — — — —
esprit qui préside aux Estivages aux plantations aux
et aux étanches.

